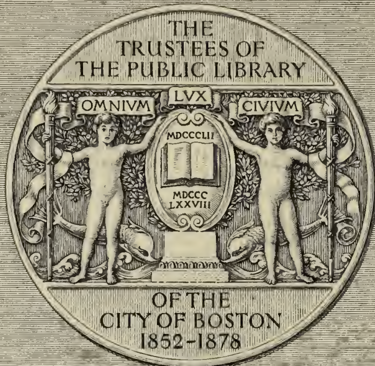
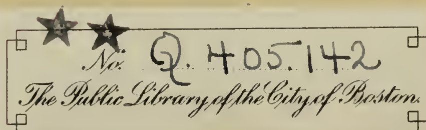

THE
TRUSTEES OF
THE PUBLIC LIBRARY
OMNIVM
LVX
CIVIVM
MDCCCLII
MDCCC
LXXVIII
OF THE
CITY OF BOSTON
1852-1878
PURCHASED
FROM THE INCOME
OF THE FUND GIVEN TO
THE PUBLIC LIBRARY OF
THE CITY OF BOSTON BY
JOSIAH HENRY BENTON
1843-1917

No. Q. 405.142
The Public Library of the City of Boston.

Incipit horologium eterne sapientie

Apud multos allegat[ur]
hic Amandi in horolog[io]
Alij vero asstruunt eund[em]
eo fuisse ordinis p[re]dicato[rum]
...emdem Ali[i]
appellant amandum ...
nomine sibi dedit
virgo i[n] lib. 2 ca...

Incipit prolog' libri qui intitulat horologiu eterne sapie

Entite de domino in bonitate z in simplicitate cordis querite illu. quonia inuenit ab his q no teptat illu apparet aut eis qui fidem habent in illum Multifarie multisq modis olim in primitiua ecclesia electis suis diuina sapietia apparuit. mentesq eo suo lumine illustrauit. qui spiritu feruetes. dno seruietes erat in scitate z iusticia coram eo Miserat em tuc deus igne de excelso in ossib eorum et facta sunt corda ardore caritatis estuatia vehemeter Diffundebatur aut flama exterius lucentiu operu z efficatiu exemplo Siquidem in bonitate z cordis simplicitate dnm queretes negocio seculariu nulla erat eis recordatio. sz peta plangere diuinis intedere. se intra se ptinere corpus suu suituti subijcere. soliq etne sapie iugiter adherere. sollicitudo z intentio tota fuit. Sed heu modernis tporib mudo iam senescete hic amor diuinus in multo cordib tm refriguit. vt pene sit extinctus. et pauci inueniant q deuotioni studeat. q noua gram se calefaciente querant. qui ymbre lacrimaru austro flate se crebrius pfundi gaudeat. q visitationis diuine z allocutois supne gram qrant. sed studio vanitat z genealogijs interminat ac delicijs corpalib intedentes. letati quodaz sopore ligati tenent At vero diuina sapientia. de salute cucto sollicita hec mala electos suos emedare semp cupiens. in pnti ope intedit pncipaliter no qdem informare nesciētes eo q iam repleta sit tra scientia domini. sed reaccedere extinctos. frigidos inflamare. monere tepidos. indeuotos ad deuotione puocare. ac sumno negligentie torpetes ad virtutu vigilantia excitare Vn z pns opusculu in visione quada sub cuiusdaz horologij pulcherrimi rosis speciosissimis decorati. z cymbaloru bene sonantiu z suaue ac celeste sonu reddentiu. cuctoruq corda sursum mouentiu variata pornati figura. dignata est ostedere clemetia saluatoris. Obsecro aut deuotos lectores vt sermo imperit' z incultus. etia si barbaru aliqd fortassis sonare videat. no displiceat no multum etem curo vicia incurrere artiu sermocinaliu. dumodo vicia animo eo pmodius possem feruida locutoe corrigere z emedare. veritates qdem patru vel ea que compta st certissima attestatoe re scdm scripture sacre sensum. p vt accepi a dno. simplici stilo posui. extra ea ex pposito nihil dicedo Verum qm eedem materie dudu a mult subtiliter z luculeter declarate sunt et pene ex frequeti vsu iaiam plurimisq in fastidium vertunt. ideo no

Sapi' pmo · (handwritten marginal note)

no. h. (handwritten marginal note)

fuit opus ad singula queq̧ auctoritates adducere. nā ex hoc ꝯsonātia motiua huius voluminis vtiq̧ intercepta fuisset. Notandū q̄q̧ ꝙ locutio ista q̄tū ad interrogatōem discipuli ꝛ respōsionē sapie. vel ecōuerso solū posita est ad feruētiorē modū tradendi nec est taliter accipiendū quasi discipulus ille talis fuerit. de quo sapia in ꝑsona ꝓpria solū intenderit. vel q̇ sapiam solus pre ceteris tm̄ amauerit. vel cui sapia tot ꝛ tāta fecerit. sꝫ reuera ꝓ q̄libet in genere dictū habeaẜ. Siq̇dem ꝑ modum doctoris nūc loq̇tur in persona hois ꝑfecti. nūc in ꝑsona iperfecti nūc in ꝑsona alicui⁹ q̇ affectuose xp̄m diligit. ꝛ in fide atq̧ dilectiōe eū sibi despōsat Deīn in ꝑsona pctōris q̇ deū ꝓ suis excessibꝫ flebiliter exorāt et sic diuersimode stilū vertit scd̄m ꝙ materie ꝯgruit Nūc etiā dei filiuꝫ vt deuote aie spōsum inducit Postea eūdem tanq̄ eternā sapiam viro iusto despōsatā introducit. visiōes q̄q̧ in seq̇ntibꝫ ꝯtēte nō sunt oēs accipiende scd̄m lrām. licet multe ad lrām ꝯtigerint. sꝫ est figurata locutio. sicut ꝛ in libro regū legim⁹ de ꝓpheta. q̇ missus a dn̄o ad regem dauid parabolice sub figura diuitis ꝛ ꝑegrini iudiciū ac eo exegit cōtra seipm ꝓpter pctm̄ qd̄ in seruū suū ꝯmiserat Et de muliere thecnica sapiente q̄ ad regē intrās in ꝑsona aliena videlicet duoꝝ suoꝝ filioꝝ aiam regꝭ ad clemētiā flectebat Angelus quoq̧ ad Thobiā missus. ꝛ ab eo q̄sit⁹ q̇s esset rn̄dit se ananiā azarie magni filiū esse. q̄ oia nō quidē ad litterā. sed scd̄m sua signata vera fuerūt Sic ꝛ p̄dicator egregi⁹ apl's Paulus discipuloꝝ suoꝝ ꝑsonā induerat. cū eos culpādo dicebat Ego quidē sum pauli. ego aūt apollo. nōne hoīes estis ꝛ paulopost hec inquit frēs trāsfiguraui in me. ꝛ apollo ꝓpter vos vt in nobis discatis. Porro hui⁹ figurate locutionis occulta misteria diligēs lector poterit aduertere. si tn̄ solertē curā studerit adhibere Oro aūt ꝛ supplico bonitatē ei⁹ imensaꝫ qui me hūc laborē suo ex amore subire coegit. de ipi⁹ bonitate ꝯfidens vt qꝛ facultatē meā negociū hoc excedere cognoscit. ipse defectū meū in cordibꝫ pioꝝ hoc legere volentiū suppleat hoc mō vt ois q̇ p̄ns opusculū cū sincera intētione ꝑlegerit vel audierit. haustū alicui⁹ deuotōis. vel aliquā nouā diuinitus collatā sibi grām inde reportare mereaẜ Ad hoc aūt ꝛ ex ꝑte legentꝭ req̇ritur vt totū istud studiose perlegere curet. ꝛ non raptim. nūc hoc nūc illud q̄si ꝯiecturādo nitaẜ degustare Sane iꝑfectū meū tā scientie q̄ vite recognoscēs vobis patri filioꝝ amabili Hugoni magistro ordinis p̄dicatoꝝ venerabili hoc opus trāsmittere curaui. q̇ ꝛ autoritate ceteros p̄cellitis. ꝛ honore magisterij theologice scie polletis et qd̄ his maius est lumine quoq̧ eterne sapiētie ac donis sp̄ualibꝫ predítus estis vt lrē vestre exhortatorie satꝭ declarāt. in q̇bꝫ filios dilectos admonitōe paterna ad pacē. ꝛ fraternā caritatē. ꝛ discipline rigorem. ꝛ feruorē deuotōis. ad ꝯformitatē xp̄i ihesu. at oīm ꝟtutū perfectōem tanta sollicitudine excitatis Nec his ꝯtentus sed de multoꝝ q̄q̧ salute sollicitus. miseros quosq̧ hui⁹ mūdi sectatores. vt hūc mundū fugitiuuꝫ et fallacē deserant ꝛ ad verā ac eternā sapientiā veniāt. imitari ꝟbo ꝛ exemplo ꝑ eosdē ꝓcuratis Vos ḡ pater reuerendissime manū peritaꝫ apponite. ꝛ gustu interno ꝓut in talibꝫ opꝫ discernite. si qd̄ plus vel quod

minus ꝛ qđ diuina sapiā inspirauerit p̄ro gloria sua ꝛ vtilitate proxi-
moꝝ faciatis Mihi quoqꝫ oim filioꝝ vestroꝝ deū amantium vilissimo
veniā de defectib⁹ hic repertis concedatis. nec p̄sumptioni factum hoc
asscribite. sed dei emulationi. quinymo supne inspirationi. q̄ vt testis est
mihi deus me die noctuqꝫ quiescere nō p̄misit. donec eius coactiōe ad-
quieui. sed vtrū bñ vos p̄bate. qui vnctionem a sancto habetis

Sciendū qđ colloquiū illud inter sapientiā ꝛ discipulū hoc mō
iniciū ꝛ occasionē habuit Nam cū quadā vice post matutinas
idem discipulus sititudinē p̄cessionis illi⁹ amantissime. quā xp̄s
ordinatus fecit dū ad locū passionis duceret. more solito expleuisset. et
in ambone añ crucifixū staret. aioqꝫ ꝯdolēti ꝯquereret crucifixo. q̄ affe-
ctū tā feruidū ad suā passionē p̄ut dignū eēt non haberet. sed nec hacte-
nus habuisset. statim q̄si in extasi positus. lumine quodā celesti illustrat̄
et ei⁹ mentalib⁹ oculis centū meditationes seu ꝯsideratōnes sue passio-
nis ostendunt̄ Sibiqꝫ dr̄. q̄ omni die debeat has centū materias cū cen-
tum venijs deuota meditatōe trāscurrere. ꝛ totidē peticiōes adiungere.
ac se xp̄o passo spiritualiter quantum possibile est in eisdem ꝯformare.
Quas tñ hic causa breuitatis explicite ponere omisi. sed deuotis p̄so-
nis doctis ꝛ indoctis in nostro vulgari videlicet teutonico fideliter cō-
municaui Igit̄ discipulus q̄ ante fuerāt affectu ꝯpassiōis durus. cepit
p̄ ꝯtinuū eiusdē meditatōis vsum ad tante memoriā passiōis mollescere
et diuersas eo mō p̄ut in sequentib⁹ apparebit illuminatōes habere. dis-
cipulus aūt dū p̄dicta p̄ut edoctus fuerat scribere inchoasset. ꝛ exami-
natrix bonoꝝ aduersitas eū a ceptis retrahere tēptaret. xp̄s ei in visione
astitit in ea forma q̄si iam de colūna in qua flagellatus fuit descendens
et sua vulnera recētia ac cruentata eū ꝯtrectare p̄mittens. aduersitatis
ip̄ius vulnera sanauit. ꝛ ad p̄ficiendū inchoata animauit

Notandū quoqꝫ qđ originale hui⁹ operis certis tēporib⁹ ꝛ nō
nisi in p̄ntia magne gratie ꝯscriptū fuit. nō em̄ p̄dictus discipu-
lus noie ꝛ p̄sona in hoc op̄e ignotus. videbat̄ ibidē habere mo-
dum agentis vel dictātis. sed modū quēdam diuina patiētis. Nam cū
oino nesciret q̄d scriberet vel scribere deberet. p̄ reuelatōnes spirituales
habuit. ꝛ qñ scribere debuit. ꝛ pene singulas maťias quas scripsit por-
ro extra hoc tēpus si q̄d quasi ex se dictasse vel aliunde collegisse. tā in-
sipidū reddebat̄ ꝛ ineptū fiebat. vt si q̄s sapores aut colores ꝯtrarios
in vnū ꝯpingere niteret̄. ꝛ tñ ea q̄ data erāt ad tabulā ꝯcepisset. ad se re-
uersus studiose rimatus est. vt nihil in his eēt qđ a dictis sanctoꝝ pa-
trū discreparet Sꝫ hoc qđ diuina tradente sapia sibi p̄ spūalem illustra-
tionē infunderet̄. autoritate sacre scripture diuinitus scis inspirāte fulci-
ret̄ Cū idem in sensu aut etiā in v̄bis ꝛ sensu vel certe simile reperiet̄
Post ꝯpletū v̄o hui⁹ laborē. dū timore quodaꝫ humano teneret̄. ne ab
emulis q̄ nūc q̄qꝫ sicut olim inuidia stimulante. facta q̄qꝫ licet bona de-
prauare aut penitus annullare nō desistūt. diuina carismata appellan-
tes sup̄sticiosa figmēta. ꝛ scās reuelatōes fantasticas deceptiones. san-
ctorūqꝫ gesta patrū esse dicūt narratoriū fabulosum tanq̄ hoies q̄ non

gustauerūt ea que sunt spūssancti. Ipi vero solūmmō adinuētiones topicas vel ꝓpositōes dubias seqntur tamq̄ demōstratōes certas. ꝛ licet in ꝑdcis diligēs cautela sit adhibenda. non tñ spernēda sunt vsqueq̄q̄ Timens ḡ ne istud q̄q̄ similiter piū opus coꝝ dentib⁹ dilaceraret. cogitauit ipm occultare aut etiā penitus supprimere qd ne fieret diuina sapientia ꝑ aptissima signa ꝛ pulcras reuelatōes oino ꝓhibuit. Sȝ ꝛ btā ṽgo cū filio suo cuidā ꝑsone apparēs hec eadē oib⁹ deū diligentib⁹ communicari precepit. ¶ Explicit ꝓlogus

¶ Incipiunt tituli ꝑmi libri

Materia primi libri est cristi passio preciosissima. q̄ de se ad amorē feruidū multū est motiua. ꝛ qualiter ver⁹ sapiē discipulus in suis actib⁹ se eidem debet ꝯformare His interseruntᷣ q̄dam materie ꝯmunes ꝛ motiue ad ꝓpositū ꝑtinētes. ¶1 Qualiter quidā electi ꝛ diuina grā ꝑuenti ad deum mirabiliter trahuntᷣ. ꝛ specialiter q̄uo quidam iuuenis fuerit tractus ¶2 Q̄uo xp̄i passio sit preambula ad cognitionē diuinitatis. ꝛ qualem formam xp̄s ꝯtraxerit ex acerbitate sue passionis. ¶3 De quibusdam xp̄i passionib⁹. ꝛ qualiter ver⁹ amator se eisdē d3 ꝯformare. ꝛ quare de⁹ ꝑ talē mortē voluit genus humanū redimere. ¶4 Qualiter aīa q̄ spōsum ꝑ pctm̄ ꝑdiderat. ipm sub cruce ꝑ feruidā penitentiam inuenit xp̄i passione adiuuante. ¶5 Planctus sup extincto feruore deuotiōis in diuersis ꝑsonis vtriusq̄ sexus modernis tempoꝛib⁹. quos xp̄s ꝑ suam passionē reuocat ad verū amorem. ¶6 Qualis sit diuina sponsa eterna sapia. ꝛ de ip̄i⁹ amoris qualitate ¶7 Q̄ diuina sapia sit amabilis pariter ꝛ terribilis ¶8 De vicissitudine visitatōis diuine. ꝛ qualiter aīa debet se tūc tenere ¶9 Quare diuina sapia suos caros in hoc mūdo permittit tā multipliciter tribulari. ¶10 De cruciatib⁹ infernalib⁹ ¶11 De gaudijs supercelestib⁹ ¶12 Determinatio quarūdam obiectionū q̄ in precedentib⁹ sunt obmisse ¶13 Q̄ vtile sit seruo dei in hoc mūdo multas sustinere tribulationes ¶14 Q̄ vtile sit passionē xp̄i iugiter habere in memoria ¶15 Q̄uo verus xp̄i discipulus debet se ꝯfigurare passionib⁹ ip̄i⁹ 16 ¶ Commēdatio singularis beate Marie virginis. ꝛ de doloꝛe eius inestimabili quē habuit in passione filij

¶ Explicīunt tituli

¶ Incipit liber primus. Et primo qualiter electi quidam ꝛ diuina gratia ꝑuenti ad deū mirabiliter trahūtᷣ ꝛ specialiter q̄uo q̄dam iuuenis fuit tractus Ca j

Hanc amaui ꝛ exq̄siui a iuuentute mea. ꝛ q̄siui mihi sponsam assumere. Erat quidā iuuenis deo notus. q̄ dū in ꝑmeue iuuētutis flore seculi vanitatib⁹ iplicari cepisset ꝛ ꝑ labentia mūdi oblectamēta defueret. atq̄ in regionē dissimilitudinis ꝛ statū ꝓprie salutȝ oberrare vellet. diuina miserāte clemētia mō q̄daȝ ineffabili illustratᷣ. ꝛ ꝑ blanda pa

riter ꝛ aspera tract⁹ tandē ad semitas veritatis ꝑ amorē sapīe mirabili
ter reducitur Cū em̄ iuuenis p̄fatus adhuc puerul⁹ ꝛ nouicius. needū
amori aptus quadā vice ad legendū in biblīā se ꝯtulisset. occurrerūt in
ter alia quedā ꝟba ad amorē sapīe inuitātia. qb' valde delectat⁹. ceterꝫ
oīb' p̄termissis. ad cedulā quādā ꝓut meli⁹ potuit puer ingeniosus pre
dicta ꝟba trāscripsit. dū freq̄nti⁹ post hec lectioni mēse interesset. audiuit
ibidē qualit' diuina sapīa velut delicata sponsa ꝛ dilecta amica se oīb'
exhibet ad amandū Cūq3 ꝓcessu tēporis aliquātulū creuisset. cepit ha
bere cor valde amorosum. ſꝫ quo vel ad quē finē hūc amorē flecteret q̄d
ve amor eēt nōdū sciebat Igit' dū crebrius p̄contū tante spōse diuine sa
pientie audiret legere dicētis. Melior est sapīa cūctis opib' p̄ciosissimis
et oīa desiderabile nō p̄t ei ꝯpari. Longitudo dierū in dextera ei⁹. ꝛ in
sinistra illius diuicie ꝛ glīa. lignū vite est his q̄ apprehēderīt eā. ꝛ q̄ tenu
erit illā btūs. ne dimittas eā ꝛ custodiet te. dilige eā ꝛ seruabit te. arripe
illā ꝛ exaltabit te. glorificaberis ab ea cū eā fueris amplexatus. Dic sa
pientie. soror mea es. ꝛ prudentiā voca amicā tuā Ex his aīmus pueri
lis motus cepit grām ꝯcipere ad hāc diuinā sponsam. ꝛ eā diligere ve
hemēter Eius aūt dilectio adhuc puerilis erat. q2 predcā spūaliter ꝓut
oportuit intelligere neq̄bat. nec tn̄ in hoc amore q̄cq3 materiale aut ipu
rū intēdebat. ſꝫ in quēdam modū abstractiuū dulcit' amorosum. nō pu
re diuinū nec plene hūanū hec oīa trahebat. ꝛ hac dilectōe miro ineffa
bili mō diuinitus ꝑfundebat'. ꝛ trahebat' quodā sapore dulcissimo ꝛ gu
stu interno Cepit aūt cogitare hic iuuenis apud se dicens O q̄3 multa
bona audio de hac p̄clarissima spōsa Igit' q̄re dissimulas. q̄3obrem nō
ꝓbas vtrū eā tibi amicā habere valeas O q̄3 btūs esses si hāc in spon
sam hr̄e posses Iuuenis q̄ppe es. ꝛ amori apt⁹ ꝛ neq̄3 cor tā viuidum
poterit eē solitariū ꝛ amore p̄uatū Altera q̄q3 die cū lector mēse libros
sapiales legeret. audiuit ꝯmēdari sapīam in hūc modū Sapīa specio
sior sole ꝛ sup oēm dispositionē stellaꝝ luci ꝯꝑata inuenit' prior hāc ama
ui ꝛ exq̄siui a iuuentute mea. ꝛ q̄siui mihi sponsam assumere. ꝛ amator
fact⁹ sum forme illi⁹ habeo ꝓpt' hāc claritatē ad turbas. ꝛ honorē apd̄
seniores habeo ꝑ hāc imortalitatē. ꝛ memoriā etnā his q̄ post me futuri
sūt relinquā Intrās in domū meā ꝯq̄escā cū illa. nō em̄ hꝫ amaritudinē
ꝯuersatio illius neq̄3 tediū ꝯuict⁹ illi⁹. ſꝫ leticiā ꝛ gaudiū In amicicia
illius delectatio bona Si dormiens non timebis Quiesces ꝛ suauis erit
somnus tu⁹ dn̄s erit in latere tuo ꝛ custodiet te His itaq3 audit' iuue
nis estuare cepit ei⁹ in amorē Dicebatq3 intra se Certe si oēs terras lu
straueris. huic similē in gratijs nō poteris inuenire. Factū est aūt vt in
centor maloꝝ. hūani generis iīmicus. ꝑfectui ei⁹ inuidēs. cogitationes
hijs ꝯtrarias imitteret dicēs O stulte vis amare incognitū. vis despō
sare inuisum Melior est pugillus in possessione q̄3 vtraq3 man⁹ plena
in sola expectatiōe Etenī q̄ in excelsis rupib' domiciliū sibi collocāt. ꝛ
in amicicia sua nimis alte nidificāt. sepi⁹ spe frustrant' q̄3 re exultant. q2
ventū in horreū suū ꝓ pastu ꝯgregāt Nōne melius eēt de lignea testa bi
bere ad sufficientiā. q̄3 de cipho aureo sustinere potus inopiā. Siq̄dem

hec sponsa p oia amabilis eet. si delitias corporales nō phiberet. si ad libitū 9uinari z epulari pmitteret Nūc aūt ita est vt oia q̄ sīt corpori delectabilia ei⁹ doctrine videant eē 9traria Ipa nāq3 dt Qui amat vinū et pinguia non erit sapiens Itemq3 paululū dormies z dormitabis. z paululū 9seres man⁹. Aiaduerte nūc si ē sup trām spōsa tā crudelis q̄ hoc faciat. vt tot z tā durissimas leges suis amatorib⁹ imponat. Ad hec z silia cogitationū tēptamēta q̄dā intus sapie gustus sic respōdebat O adamāde adolescēs respice amoroso corde q2 oīm amātiū pprīū est. ob amoris grām aduersa sustinere. q2 tot conche in litore tot sunt in amore dolores Si ḡ ita est. nōne iustissimū est vt ille amator q̄ tā sublimē tāq3 decorā ac in oib⁹ gratijs incōpabilit' pornatā. sibi puilegio speciali vēdicat spōsam. aliq̄ aduersa patiat. ymo certe incōpabilit' eo plura ex aio sustinere debet. q̄to obiectū magis delicatū laboris sui pmiū b3 Reuolue nūc innumera z stupēda q̄ legisti z audiuisti. q̄ pchdolor amatores hui⁹ mūdi ex amore vilissimo sustinuerūt Nōne ingemiscebas cū ad noticiā tuā puenit. iuuenē quēdā tibi notū in tm̄ fuisse festinatū vt ob amorē vni⁹ puelle ferrū q̄ddā carni sue infixū portaret O stupenda ℣tus amoris O quot sīt z fuerūt q̄ z res z corpus ac aiam imortalem discrimini dederūt. z piculis innumeris exposuerūt se. amore ligati vel poti⁹ excecati. z illi q̄dem vt corruptibilē z breuē mercedē reciperent. tu aūt icorruptā Audi fili mi z accipe 9siliū intellect⁹. z ne abijcias 9siliū meū. Inice pedē tuū in 9pedes illi⁹. z in torq̄s illi⁹ collū tuū Subijce humerū tuū z porta illā. z ne accideris in vinculis eius In nouissimis em̄ inuenies reqem in ea. z 9uertet tibi in oblatōnem. z erūt tibi 9pedes eius in ptectionē fortitudinis z bases ℣tutis. z torques illi⁹ in stolam glorie. Decor em̄ vite est in illa z vincula illi⁹ alligatio salutaris Stolam glē indues eā. z coronā gratulatōis suppones tibi Modicū laborabis. z inuenies tibi multā reqem. vinū z musica letificat cor. z super vtrūq3 dilectio sapie Nulli⁹ igit' persuasiōe desiste s3 pcede. z te in amicicia illi⁹ sponse ex toto corde 9iūge Talib⁹ igit' z silib⁹ recreat⁹ 9solationib⁹ in scō pposito 9firmabat' Quadā vice cū subtilissimis argumentatōib⁹ ad amorē mūdi z dei desertionē vrgeret. cor ei⁹ amoris ipatiēs semetipm corā deo effundebat. z talia ℣ba q̄rula voce pcabat. O felix amator q̄ de ppe inuenit vbi suus amor q̄escat Nā si q̄s amat qd̄ amare iuuat feliciter ardet S3 pchdolor me infelicē. q̄ fructu amoris ac mercede desiderata careo. dū p cūcta mūdi climata tāto cordis amori correspondentē nō inuenio. dedi 9siliū aio inq̄eto vt ab amore desisteret. z se ad sectā epycurioꝝ trāsferret. quietē carnis amaret Ecce inq̄t q̄3 feliciter nūc tēporis arietes pingues z pascuales oues in pratis virentibus et pasculis vberrimis pascunt'. dicētes nō q̄dē ℣bo s3 facto demonstrātes q2 gaudia sint stomachi super omnia gaudia mundi. tu autem cum amore tuo amice attenuaris per singulos dies. dum quod queris non inuenis. nec de inuentis 9tētaris. Audi ergo 9silium sapientis. Sufficiat tibi inq̄t lac caprarum in vsus ancillarum tuarum Et recte. Melius est videre quod cupias. q̄3 desiderare quod nescias. vel si tibi magis

placere amare. ꝛ a more tuo sydereas affectas tāgere sedes. saltem hoc facis vt tibi nihilominus hinc inde ꝓuideas. qbꝫ ꝑ amorē te ꝯiūgas q̄ tediū depellant. ꝛ cordi gaudia ꝯferāt Ecce quot amatores reperiuntur hoc tp̄e. q ꝛ diuina petūt. ꝛ trāsitoria ꝑ amorē nō deserūt. volētes a te dī ligi. ꝛ tn̄ nolentes ab amore carnali separi Uade ḡ tu ꝛ fac silr̄. Hec in q̄ꝫ discipul⁹ intra se latēter ꝛ q̄si furtiue ꝑtractās. a sūma sapiā tale itra se intellexit responsuꝫ Errat valde q celebres epulones antiq secte dudū reprobate. nouos sectatores q curā carnis in desiderio ꝑagūt cū q̄tidie splēdide viuūt. arbitrat̄ felicitate gaudere. nisi forte pecoꝝ felicitate glorient̄ q pecoribꝫ dissimiles nō st̄ At ṽo hoīs rōnalis mēs generosa cognitiōe ꝛ amore sursum eleuata illic longe altius ꝑfectiusq̄ꝫ felicitat̄. vbi suo amato ꝯtēplatōe ꝛ amore ꝑfecte ꝯiūgit̄ Nec obstat si h̄ qd̄ desīderat̄ interdū ꝑci⁹ ꝯcedit̄. qꝛ modicū de balsamo p̄ciosius est q̄ꝫ multū de aceto melior est eñ racemus effraym vindemijs abiezer. porro nimiū delirat q amori diuino sociā sociare desiderat En duo amores freni se in vnū nō ꝯpaciūtur. qūo ḡ celestis amor cū terreno sociabit̄. Prorsus impossibilia attēptat q tantā maiestatē cū vilitate tāta copulare se putat Taliū igit̄ cogitationū diuersa certamina aīmus p̄dicti iuuenis longo sustinuit. ꝛ nūc huc nūc illuc aīmus flexibilis mouebat̄. Dū hec agerent̄ accidit vt hec vel silia legerent̄ iterū Inueni amariorē morte mulierē. q̄ laq̄us venatoꝝ est. ꝛ sagena cor eius. vincula manus illi⁹. q placet deo effugiet illā. q aūt peccator est capiet̄ ab illa. Ecōtrario aūt ē de sponsa diuina Ego inq̄t q̄si therebint⁹ extēdi ramos meos. ꝛ rami mei honoris ꝛ gr̄e. q̄si libanus nō incisus vaporaui habitatōem meā. ꝛ q̄si balsamū nō mixtū odor me⁹ Qui me inuenerit. inueniet pacē ꝛ hauriet salutē a dn̄o. His auditis iuuenis q̄dā interno clamore q̄si pre nimio affectu rugiēdo dicebat. verū est veꝝ est. nec est aliud qd̄ veri⁹ dici possit. Ex nūc fixū est deliberatū apud me ē. Ego certe meip̄m morti exponā vt hāc mihi in amicā ꝛ sponsam acq̄rā. ip̄a sponsa ꝛ ego eius seruulus. ip̄a magistra ꝛ ego ei⁹ discipulus O si hāc p̄dilectā sponsam mihi alloqui liceret. vtiā sola vice daret̄ ip̄am videre Ah de⁹ eterne q vel q̄lis est ista de qua audio talia Cūq̄ꝫ vehemēter h̄ scire cuperet ꝛ desiderio estuaret. ecce agnitio q̄dā ineffabilis affuit. in qua sibi hec sponsa talit̄ manifestata fuit Eximij nāq̄ꝫ ac miri decoris thron⁹ eburne⁹ in colūna nubis apparuit. in qua p̄dcā sp̄ōsa nimiū formosa infulsit. in vestitu deaurato circūamicta varietate. ei⁹ corona fuit et̄nitas. amict⁹ iocūda felicitas. ṽba ei⁹ dulcis suauitas. āplexus oīs boni ꝑfcā satietas Cūq̄ꝫ discipulus eā familiariter alloq̄ vellet satis ꝓpe esse videbat̄. paulopost remotissime distare cernebat̄. iā supra ꝯuexū celi sup̄mi statura sua ꝑtingebat. nūc minima q̄ꝫtitate apparebat. ꝛ in se imobilis existēs. oībꝫ mobilibus mobilior videbat̄ pn̄s erat. nec tn̄ cernebat̄ apprehēdere se ꝑmittebat. nec tn̄ apprehēdebat̄. ip̄a attingebat a fine vsq̄ꝫ ad finē fortit̄ ꝛ disponebat oīa suauit̄ Cū iā putabat̄ haberi velut delicata iuuēcula subito vt iuuenis pulcerrimus inueniebat̄ Interdū q̄q̄ꝫ habitū reuerendissimū q̄si oīm artiū magistra eēt induebat. deinde venusto aspcū ꝛ vultu

roseo apparebat Inter hec cū discipulus obnixe ꝓspiceret cupitoſq́ʒ a/ moris in suspenso haberet ipa amicabiliter q̄si inclinādo se ad eū ꝯuer/ tit. et gratioso vultu. blandisq́ʒ ac ridentibꝫ oculis. diuinissima tñ admo dū et cūctis mētibꝫ stupēda luce ex vultu eius reuerēdissimo ꝓcedēte eū salutauit dicēs Prebe fili cor tuū mihi. Quo audito pre nimia amoris dulcedine liq̄factus. et q̄si in extasi positus ad pedes eiꝰ ꝓcidit. gratias agens eiꝰ presentia magnifice delcātus Procedēte ꝓo t̄pe cū hec a me/ moria excidissent. et rursus cogitatiōes iniq̄ succrescētes eū de b̄nfactis molestarēt. ita vt iā pelagi fluctibꝫ pene imergeret̄. maxime ꝑpt̄ hoc quia ex oibꝫ istis descriptiōibꝫ ipm̄ quē diligebat ꝯp̄hendere neq̄bat Cōtigit vt legeret̄ ap̄ls paulus q̄ p̄dcā euidēter det̄minabat Aiebat nāq́ʒ xp̄m dei ꝟtutē et dei sapiam eē In xp̄oq́ʒ esse abscōditos oēs thesauros sapi entie et scie dei. q̄ ꝟba tenero aio et palato nōdū sano nō b̄n sapiebāt. q2 xp̄m sapiēter diligere. i. secūdꝫ diuinitatē adhuc nesciebat magisq́ʒ pre/ sentia q̄ʒ futura i amore suo q̄rebat Tandē pluribꝫ ānis ex cursis cū ad etatē iā maturā venisset. q̄daʒ vice mens eiꝰ ineffabiliter illustrat̄. ita vt totus q̄dāmodo absorptꝰ in sp̄ū delectatiōe nimia repleret̄ et tūc de pre dictis plenissime iformatꝰ fuit. ita vt facies eiꝰ et cordis amor āp̄liꝰ in diuersa nō mutarent̄ In hac visione nō apparuit corpus nec quicq̄ʒ cor poreū. et tñ oēm delectatōem possibilem illud q̄ꝺ videbat̄ incorꝑaliter et suꝑeēntialit̄ in se ꝯtinebat. in hoc fontali p̄ncipio nec forma erat nec ma teria aut ymago depicta. sʒ pura ac simplicissima eēntia cū ꝑsonarū di/ stinctione ꝑfecta. sane ipm̄ ꝑ eēntiam ꝓut in se est in p̄dcā abstractiōe nō vidit sʒ solū q̄ndā diuinoꝝ suꝑlucentiū radioꝝ emanatōem suꝑnatura/ lem quā ꝟbis exp̄mere nō valebat in se ꝑcepit. Porro obiectū illud mel lifluū ois boni ꝯtentiuū sibi hac vice mōstratū nō fuit ꝑsona patris tm̄. vel solū ꝑsona filij. aut sp̄ūssancti. nec fuit ipa deitas in sua abstractissi/ ma simplicitate accepta. sʒ fuit ipa eēntia diuina scd̄m nr̄m modū intel ligēdi ꝓut est summū et ieffabile bonū. summū amabile summe pulcrū ac deliciosum. et oim̄ bonoꝝ in creatis reꝑtoꝝ originale p̄ncipiū suꝑop/ timū. et h̄ intellexit eē p̄dictā sponsam eternā sapientiā Verū licet q̄libet ꝑsona ꝑ se accepta sit sapia et oēs ꝑsone simul vna et̄na sapia. tñ q2 sa/ piētia attribuit̄ filio et q2 rōne sue generatōis sibi ꝯuenit. ideo dilectum p̄ris filiū sub eodē significato ꝯsuetudinal̄r accipit. nūc q̄dem vt deū de inde vt hoiem. vt in vtroq́ʒ ꝑiter deuotiōis exercitia et amoris solatia in ueniret Postmodū igit̄ huiꝰ discipuli vita et exercitia sp̄ūalia cū deuo/ ta occupatōe huiꝰ diuinissime sponse decurrebāt q̄cq̄d em̄ amabile vel pulcrū seu delectabile aut iocūdum occurrisset. totū illud reducebat a q̄ cūcta bona ꝓcedebāt Cū interdū q̄libet spēs amabilis et b̄n compta oc currisset simulq́ʒ cogitatio adesset. ꝗ saltē hec pulcritudo in sua amabi/ li sapia locū nō haberet r̄ndebat Esto. Sʒ nec luminosus radiꝰ solaris est lumē tale q̄ꝺ sit ex materia cere vel q̄uis alio liq̄re ꝯfectum. est tñ lux purior et excellētior omni lumīe ex q̄cūq́ʒ materia facto. sic est in ꝓposito nā hec pulcritudo nihil est ad h̄ q̄ꝺ est in suo exēplari p̄ncipio. corde. s. diuino abstracto nāq́ʒ ab hoc amabili. quicq̄d est imꝑfectōis materiali/

tatis ꝛ feculentie corꝑalis. ꝛ saluo eo qđ est perfectōis ꝛ bonitatis. hoc totū nobiliori ꝛ eminētiori mō est in etna sapia. ꝗ sit in hac vel in aliq̄ creatura. Ex his ꝛ siſibꝫ adolescēs ꝑdcūs ad hoc tandē ꝑuenit ꝙ qñcū-ꝗ audiuit cātilenas amorosas vel siſia. ꝙ hec oīa ad suā quā diligebat sapiam purissimo cordis affectu tāꝗ amoris ipius incitamēta retorq̄-bat O q̄tiens hāc ꝑdulcissimā cordis sui singularē amicā affcū feruidis-simo oculis dulcis amoris fletu stillātibꝫ. brachijsꝗ amoris pre auidi-tate extētis intra cordis viscera āplexibꝫ inenarrabilibꝫ ꝯstrinxit Quis dicere valet amorosos obtutus q̄bꝫ sepius ab ea ꝑascebat. ꝛ secreta silē-cia q̄bꝫ dulcissimo gustu ei⁹ fruebat pñtia Interdū q̄ꝗ cū aliq̄ de fribꝫ dcā nona licētiā peterēt vt ciuitatē grā visitādi amicos intrare possent: prefatus iuuenis secretū locū petijt. ꝛ amicā suā alloq̄ cepit dicēs Eya amoris magistra pre cūctis viscerose cordi meo imꝑssa aīaduerte ꝙ a-mor ꝓtus est vnitiua copulās vel poti⁹ trāsformās amantē in amatuꝫ Eya q̄so veni ꝛ tu amica mea. veni intra cordis mei reclusoriū tibi soli reseruatū. amore tuo. velut decore rosco adornatū. veni inꝗ ꝛ ibi inebri-emur ꝯsolatōis tue vberibꝫ ꝛ fruamur cupitis āplexibꝫ Igit ex his ꝛ si-milibꝫ freq̄nter accidit vt cor suū pre amoris vehemētia sensibiliter q̄-dammō eruere inciꝑet. ꝛ motu ac pulsu vehemētissimo vim amoris ꝓ-deret. ꝛ ꝑ alta suspiria ardorē ignite caritatis aꝑiret. ꝛ queādmodū in-fantulus nōdū loq̄le aptus in gremio mr̄is positus mr̄i letabūde arri-dere cupit. ꝛ motu capitis ac gestu toti⁹ corꝑis applaudere nitit Sic ꝛ cor istius in medio vētris ei⁹ ad pñtiam tāte maiestatis q̄dāmō gestien-do exultabat. ꝛ desiderio suo ignito vehemēter vt poterat dilcī sui pñti-am demōstrabat. dicebatꝗ ꝓbis mētalibꝫ ad sponsam suā diuinā sapi-entiā voce gratulabūda Tu cordis mei nobilissima iꝑatrix regina spe-ciosissima ꝛ grāꝝ oīm largitrix In te habeo diuicias ꝛ glām. delicias ꝛ oīm bonoꝝ copiā. ꝛ q̄cq̄d optabile est. ꝑ te mihi est. ꝛ hec suauiter rumi-nās statim cepit vult⁹ ei⁹ hylarescere. cor iubilare. aīmus exultare. ꝛ ꝑ exultatōe ꝓrūpere in hāc vocē Suꝑ salutē ꝛ oēm pulcritudinē dilexi sa-pientiā. ꝛ ꝓposui ꝑ luce habere illā. venerūt mihi oīa bona parit cū illa

¶ Q̃uo xp̄i passio sit ꝑambula ad cognitōnem diuinitatis. ꝛ q̄lem xp̄s ꝯtraxit ex ꝑsonis sue acerbitate formam

INterea dum hec agerētur discipulus assumpta ad deum fiducia . suam quā despon-sauerat amicam taliter alloquitur dicens . O amantissima sapientia que sola ꝑfecte nosti cordis naturā amorosi tu manifeste scis ꝙ nemo possit amare incognitū. Igit ex quo requiris vt te solū diligam et dilectū cūctis amabilem reddam Da ḡ amplius te mihi cognoscere vt q̄ iubes ꝛ doces melius valeā adimplere Sapiētia Pro-cessus emanationis creaturarum a summo rerū vertice deo scđm ordinem nature fit per descensum ex perfectiorib⁹ ad imperfectiora qꝛ omnes rerum perfectiones quodam ordine a summo

rerũ cardine deo ostendũt.ipe aũt hõ naturalr ab inferioribꝫ incipiẽs ꝛ gradatim ascẽdens in diuinarũ ꝑficit cognitionẽ reꝝ. Vñ si ad diuinitatis cognitõem ꝑuenire desideras.restat vt ꝑ assumptã hũanitatẽ ꝛ humanitatis passionẽ tanꝗ̃ ꝑ viã gradatim ascẽdere ad altiora discas.

Discipulus O eterna sapiẽtia q̃ de excelso throno a regalibꝫ sedibꝫ de corde eterni patris in hanc vallẽ miserie te inclinasti.ꝛ.xxxiij.ãnis exiliũ huiꝰ mundi ꝑtulisti quiꝙ̃ nimiã caritatẽ q̃ genus hũanũ dilexisti.ꝑ amarissime passionis ꝛ mortis tue misteriũ oñdere voluisti ꝑ hãc tue mortis ieffabilẽ caritatẽ te obsecro ex intimis visceribꝫ.q̃tenꝰ te mihi oñdere digneris in forma ꝛ dispositõe amãtissima quã ex amarissime passionis tue dolore ꝯtraxisti.

Sapiẽtia Quo ex magnitudine amoris ꝛ doloris in morte pallẽs offuscatõe q̃dã mortifera appareo deformior.tãto cordi amoroso ꝛ menti bñ disposite ero amabilior.nam sic amans reamari appetit.sic ꝛ ab amato amoris sui manifestatiõeꝫ req̃rit. qꝛ amor inclusus nulli nisi amãti est cognitus Vñ ꝛ amãtes ꝯsueuerũt conatibꝫ q̃bꝫ possunt signa ꝛ indicia dilectõis ab amatꝫ exptrere ꝛ pleruꙫ̃ ꝯtingit.ꝙ tacente lingua vim amoris inclusi dispositio ꝓdit super inducta.ꝛ q̃d in corde lateat.signa ꝓnũciãt exteriora Nõnũꝙ̃ etiã ꝯtingit vt illud q̃ꝺ in amato nõ amãtes idecoꝝ iudicãt. id amãtes tãꝙ̃ singulariter decoꝝ extollant ¶ **Discipulus.** In amore q̃dem huiꝰ mundi vt asserꝫ ita esse veraciter cognosco.sꝫ q̃uo in hoĩe crucifixo hec esse possint nõdũ clare video.qꝛ licet in amato huiꝰ mũdi nõnũꝙ̃ inueniaꝛ q̃ꝺ etiã amãti displiceat stꝫ tñ alia plura amori ꝯgrua q̃ videntem delectãt Hic aũt dilectus dolore mortꝫ deformatꝰ q̃uo amabilis videri possit nõ intelligo.cuiꝰ nimiũ amori ꝯtraria magis videaꝛ dispositio cũ totꝰ ex liuore sordeat exteriꝰ interiusꝙ̃ marcescat ex dolore.ꝛ neꝙ̃ spẽm neꝙ̃ decorẽ vllũ oculis amãtiũ exhibeat. sꝫ plenus dolore et miserijs existat.q̃uo g̃ tu dicis amabilẽ quẽ euidẽtia fci oñdit miserabilem. ¶ **Sapientia** Veri amatores non multũ de spina q̃ rosam gignit curãt.dũmõ rosam habeant quã habere desiderãt. Nec vere sapientes scrinea pulcra ꝛ deaurata.q̃ tñ in se vilia ꝯtinent capsulis vilissimis ꝑ̃ferũt q̃ ꝑ̃ciosissima ornamẽta inclusa abscondũt Sic spõse huiꝰ mũdi specieteñꝰ q̃dẽ dulcia ac suauia offerũt. posteriꝰ aũt q̃si regulus venena diffundũt Exteriꝰ colore roseo niueoꝙ̃ cãdore relucẽt Interiꝰ aũt putredine virulenta ꝛ sanie ac spurcicia plene stꝫ.ꝓbis diligũt. factis aũt vt freq̃ntiꝰ infidelitatẽ oñdũt At ꝯtra aĩe tue sponsa et̃na sapientia.exteriꝰ q̃dẽ scd̃m faciẽ hũilis abiecta ꝛ despectabilꝛ putaꝛ. interiꝰ aũt viue lucis triclinio decoraꝛ Caro exteriꝰ mortua apparet. sꝫ fulgur diuinitatis q̃ nõ videꝛ interiꝰ lucet Caro videꝛ misera. sꝫ latet qualꝛ sit glorificata Si credis vilia.crede ꝛ magnifica Talis ẽ dilcũs quẽ sic a foris deformatũ cernis. vt si dareꝛ ipm in decore suo vel ad momentũ videre.necẽ eẽt te ex lucis amenitate.ex faciei pulcritudine.ex gaudioꝝ immensitate deficere Cũ nullus hõ possit ipm videre ꝛ viuere Ipse est eñi in quẽ desiderãt angeli ꝓspicere Porro exterior mortificati corporis

dispositio ac forma nō est deformitas censenda vt tu putas. sꝫ maxima formositas. qꝛ nō q̄lis apparet q̄ videt̃ attēdere debes. sꝫ q̄lia perpessus sit. ⁊ vn̄. ⁊ ꝓpter quid. Si q̄ris vnde. ꝯstat ꝙ ex nimia caritate ⁊ dilectōe Si ꝓpter q̄d. certū est qꝛ ꝓpter te vt sua deformitate te formosuꝫ faceret suo liuore te sanaret. ⁊ sua morte ꝑhēnis vite tibi imortalitatē tribueret Sic ḡ dilectū amoris oculo respiciēdo videbis plenū caritate ⁊ dilecti one. q̄ nō solū ꝟbis amauit. vt nōnulle dilectrices ⁊ nōnulli diligentes. sed ⁊ factis se diligere ꝯprobauit. qꝛ in morte ⁊ vsq̄ ad mortem dilexit Sic ḡ ptꝫ ꝙ exterioris hoīs forma ⁊ dispositio quā ex passionis acerbi tate ꝯtraxit. magis est amoris exp̄ssiua q̄ꝫ deformitatis indicatiua Nec obstat si hoc ei qui nō amat non videat̃. qꝛ oculis egris odiosa est lux q̄ puris est

Discipulus

Uere ⁊ indubitant̃ sic est. ⁊ beati amabilis oculi q̄ sic vidēt. qꝛ hoc nō est om niū sꝫ paucoꝝ. i. feruide amātiū. fallax ꝓinde grā ⁊ vana est pulcritudo. nec imerito stult⁹ reputabit̃. q̄ scd̄m faciē ⁊ non scd̄m ꝟitatem amat. ⁊ quia falsum ꝓ ꝟo recipit ideo fructu optato carebit

Sapiētia

Ad rediuiuā igit̃ sem per tue menti salubrē passionis mee īprimendā memoriā. amorisq̄ꝫ mei arcē atq̄ꝫ materiā am plior ē ꝑbendā deuotissimis aurib⁊ tuis quedā de mea passione breuiter explicabo ¶ De q̄busdā xp̄i passionib⁊. ⁊ qualiter verus amator se eisdem debet ꝯformare. ⁊ q̄re deus ꝑ talē mortem voluit ge nus hūanum redimere.

Ante diem festum pasche

vltima cena iam facta cū discipulis. instāte tpe transit⁹ mei ex hoc mūdo ad prēm Egressus cū. xi. abīj in montē oliueti. vbi factus in agonia cū ꝓlixius orassem. ⁊ intelligerē tā crudelia suppli ciorū genera iā mihi iminere. tūc fcū̄s est sudor me⁹ sicut gutte sangui nis decurrētis in terrā. Uix em̄ credibile eēt alicui hōi viuēti sub celo. q̄ les angustias ⁊ q̄ꝫ vehemētes ac t̃ribiles mortis p̄ssuras natura delica ta mortē horrēdo in ei⁹ p̄ntia tūc ꝑsensit. Postea venerūt filij tenebraꝝ hostiliter q̄ me durissime captiuātes ⁊ crudelissime ligātes ad ciuitatem reduxerūt. noctē illā sacrilegi diuersis supplicioꝝ generib⁊ in me expēde rūt. ⁊ se penis meis saciantes. ludibrijs ⁊ ꝟberib⁊. iiurijs ⁊ obprobrijs innumeris me afflixerūt. faciē meaꝫ amabilē turpit̃ ꝯspuebāt. oculos ve labant. collū cū subsannatōe ꝑcutiebāt. Mane aūt fcō in atrio cayphe veritatē ꝯfitēdo reū mortis me eē ꝓclamabāt. maternis q̄q̄ꝫ viscerib⁊ ip sa q̄ me genuit sup me doluit. ⁊ irremeabilib⁊ lacrimis fleuit cū me in tā tis obprobrijs ⁊ āgustijs vidit Deīn an̄ p̄sidē pylatū fui adduct⁹. accu satus. ꝯdēnatus. Inimici mei terribilib⁊ oculis me intuebant̃. ⁊ tāq̄ꝫ gi gantes steterūt ꝯtra me Ego aūt māsuete tāq̄ꝫ agn⁹ māsuet⁹ q̄ portatur ad victimā stabam demisso capite. patiētissimo corde Post hec ab hero de alba veste indutus tanquā fatu⁹ illusus fui. corpus meū formosum flagellis acerrimis verberauerūt. capit delicatū spinis pūgentib⁊ perfo rauerūt. facies mea amabilis sputis ⁊ sanguie defluente sordebat. ⁊ sic

tandē ɔdēnatū miserabiliter. cruce humeris ꝓprijs superposita ad locū supplicij eduxerūt. clamātes valenter Tolle tolle. crucifige maleficum.

Discipulus O summa pietas si tā amara fuit tue passionis inchoatio. heu q̄lis erit tāti doloris exitus ɔsummatio Reuera aial irrationabile tā crudelia pati eēt mihi videre miseria. q̄nto magis te oīm creatorē ꝛ speciosissimū hoīem sustinere tam imania tormenta ꝛ supplicia. merito ꝓinde ex intimo cordis affectu ꝛ totis p̄cordijs meis ɔpatiet̄ tibi aīa mea Sꝫ vnū est qd̓ a te scire desidero. de q̄ etiā nō desino mirari Ecce q̄renti mihi tuā diuinitatem ostēdis hūanitatē. q̄renti dulcedinē ꝓfers amaritudinē. petēti mamillas sugere. das robusta certamina decertare. O eterna sapia cur hoc facis. vel qd̓ ꝑ hoc vis ostendere **Sapiētia** Notū sit tibi q̄ nō dat̄ ꝑueniri ad diuinitatꝭ altitudinē vel inusitatā dulcedinē. nisi tractis pio quodā fidei ac dilcōnis affectu ꝑ humanitatis ꝛ passionis mee amaritudinē. ꝛ q̄nto hac neglecta q̄s ascēderit alti⁹ tanto cadit ꝓfundius Hec est em̄ via ꝑ quā itur. hec porta ꝑ quā introit⁹ ad desideratū finē ꝓcedit̄ Qua ꝓpt̄ depone nūc oēm cordis tui formidolosum timorē ꝛ indue animū virilē Cōstāter age ꝛ in acie fortiter mecum ɔsiste. q̄ꝛ nō decet famulū deliciari. vbi viderit dn̄m suū tā strennue decertare Respice oculo mentali numerū fortiū dauid. inter q̄s si spūalit̄ eterno regi militatur⁹ annumerari desideras. necē est vt ꝓ̄stinā ignauiā deponas ꝛ exemplo triū fortiū dauid int̄ aspera vicꝫ ꝛ aduersa equanimiter te habēdo tanq̄ ꝑ mediā aciē trāseas iīmicoꝝ. ac de cisterna bethlecmitica aquā hauriendo. potū desideratū summo regi offeras. teip̄m vicꝫ exponēdo cūctis laboꝛib̓ vt ei⁹ soli⁹ pareas bn̄placito volūtatis. Induere sicut gygas stola bellica. accipe armaturā meā. nō p̄cedat sꝫ sequat̄ armiger dn̄m suū. q̄ꝛ de calice de q̄ bibi potaberis. ꝛ aduersa q̄ ꝑtuli. tu q̄ꝗ ꝓ posse spūaliter patieris. Nēpe cor tuū ob mortificatōeꝫ q̄rtidianā sensualitatꝭ rōni ɔtrariātis. ꝛ ipetū multaꝝ tribulationū te dilectioni mee disponentiū āgustiabit̄. ꝛ q̄dā mō sudore sanguineo ꝑfundetur. Ortū q̄ppe plantationū tuaꝝ roseis floꝛib̓. āgustijs vicꝫ ꝛ tribulatōib̓ impinguare desidero Inueteratas nāq̄ in te ɔsuetudies vincēdo captiuaberis ꝛ q̄si ligaberis. ab aduersarijs q̄q̄ meis occultas calumnias ꝛ manifestas iniurias ac verecūdias sustinebis Sꝫ ꝛ passionē meā in pectore tuo. tāq̄ mater fidelissima in suo pectore iugit̄ portabis. Rep̄hensiones ꝛ iudicia iniusta a multꝭ patieris. detractatōes multas ab emulis habebis. ꝛ q̄si spinis caput tuū coronabit̄. cū spūalia exercicia tua īuidie stimulis supprimēt̄ Post hec mecū extra castra educeris sumulq̄ iproperia mea portabis. q̄n teip̄m ꝛ ꝓpriā volūtateꝫ ꝛ oēs creaturas de salute tua ipediētes deserueris ꝓ posse tuo velut hō moritur⁹ cūcta deserit in vltimo exitus spūs sui. Igit̄ forti aīo esto. ꝛ p̄para aīam tuam ad tēptationē. q̄ꝛ que ventura sunt annūciaui tibi. **Discipulus** O iudicioꝝ dei abyssus iperscrutabilis O et̄ne p̄ordinatōis sn̄a formidolosa Cur si dicere licet nō decreuisti saluare gen⁹ hūanū ꝑ aliū modū magis quietum. O si liceret dicere

miseris ad te. q̄re sic fecisti. nūq̄d in tua eterna sapīa nō potuisti inuenire aliū modū ꝑ quē ⁊ miseris saluares. ⁊ tuā nobis dilectōem ostēderes vt sic ⁊ teipm̄ a tantis doloribꝫ. nosq̧ ꝯpassionibꝫ tātis supportasses Merito ꝓinde olim ꝓpheta scūs occulta aīaduersiōe ꝯsiliū hoc quasi īpugnare ausus est dicens Quare futurus es velut vir vagus. vir fortis q̄ non potest saluare.

Sapiētia diuina substantia oēm formā quā intellectus humanus attingit sua ꝟtute excedit Vn̄ sicut nō pt̄ ipam apphendere. ita nec ꝓfunditatē ipi⁹ iudicioꝝ ꝑ que creata oia suū finē sortiunt̄ poterit inuestigare Proinde a talibꝫ q̄ a solo diuine volūtatis bn̄placito depēdent a nimia ⁊ curiosa inq̄sitione cauendū est ne videlicet scrutator maiestatꝫ opprimat̄ a glīa. In hac āt imn̄esitate de⁹ ꝑ suā oīpotentē ꝟtutem. hūanam naturā mltis aliis modis recupare poterit. sed stantibꝫ ꝯditionibꝫ vt nūc nullus alius ꝯgruētior modus erat. Autor em̄ nature in sua opatione nō attendit quid sua ꝟtus ꝑualeat. sed quid vnicuiq̧ creature ꝯgruū scd̄m suā naturā existat Cū aūt hō paucissimas ꝟitates rerū etiā naturaliū ⁊ inferioꝝ. deductionibꝫ sciētificis ob iperfectionē intellectus hūani sciat. ⁊ easdē nō nisi cū maximo studio ⁊ diutino labore tandē ꝯq̄rat. itēq̧ naturaliter de visibilibꝫ ad inuisibilia. de corꝑalibꝫ ad spūalia ꝓcedat. qūo q̄so ꝯgruentius diuina misteria sciri poterāt. maximeq̧ illa ꝑclara fidei ꝑncipia oēm facultatē intellcūs excedētia. nisi vt ea sapīa diuina carne indura. vtpote veritas infallibilis reuelaret. vt sic inuisibilia dei a creatura mundi ꝑ ea q̄ fcā sunt intellecta ꝯspicerentur. sempitn̄a quoq̧ ꝟtus ei⁹ ac diuinitas ꝑ assumptā hūanitatē nota fieret. Homo etiā q̄ ꝑ inordinatā delectationem gaudia amiserat. q̄liter ordinati⁹ q̧ ꝑ talē tribulatōem amissa recupare debuerat Ampli⁹ aūt cū via q̄ ducit ad vitam sit arta ⁊ semite anguste. ⁊ an̄ incarnatōem fuerūt minus trite. qualiter poterat hec via lenior fieri nisi hoc modo. vt ipe q̄ hāc tradidit ꝑiret. ⁊ viā laboriosam amarissime patiēdo alleuiaret. ⁊ sic facilior creature fieret. cū ipam creator ꝑcedēdo tāta sedulitate calcasset Perpēde adhuc ex temetipo. si morte obnoxius iudicialiter plectēdus fores. si q̄s ictū ferientis ꝓ te exciperet in corꝑe suo ⁊ te illesuꝫ abire ꝑmitteret. qūo maiorē caritatē ⁊ dilectiōeꝫ tibi ostēdere posset. vel debitorē sibi ꝯstituere. teq̧ ad reamandū magis incitaret Interroga singulas creaturas ⁊ docebūt te ordinem toti⁹ vniuersi ⁊ respōdebūt tibi. q̧ ꝑm nullū ꝯgruentiorē ⁊ pulcriorem modum seruanda fuerat iusticia simul ⁊ misericordia ostendēda. natura hūana exaltāda. bonitas diuina effundēda. deniq̧ celū ⁊ terra pacificanda. q̧ cū dolore passionis tāti mediatoris ⁊ amaritudine mortis ipi⁹. Nec te labor electoꝝ terreat aut aduersa ꝑicula frangāt Ipa nāq̧ ineffabilis presentie mee suauitas ⁊ amoris dulcedo admirāda aut nō sentire aut leuissime ferre faciet aduersa oīa. vnctione magistra Quis em̄ preuilegio spūalis ꝯsolatiōis aut grā supne visitatōis ampli⁹ gaudet. q̧ q̄ diuissimas ꝓpt̄ me tribulatōes sustinet. amaritudine teste min⁹ curabit q̄ nuclei dulcedinē freq̄nti⁹ ꝑgustauerit Itē athleta q̄ fortē ꝓpiciū adiutorē in ꝯflictu habere dinoscitur. ꝓ magna parte iam triumphasse sperat̄.

Igit non ↄcidat cor tuū.sed passionē meā sp in mente habeto.ꝛ eam in corde tuo q̄si in libro scribe.ꝛ te ei q̄ntū vales studeas ↄformare Nunc ꝓo amaritudinē salutifere passiōis mee tibi affectuosius inculcare cupiens.ordinē narratōis ipi⁹ vlteri⁹ ꝓseq̄mur. Eductum me extra castra suspenderūt in crucis patibulo int̄ duos latrones.ad hoc solū vt mors mea turpior appereret. Cū sic fix⁹ manerē.ꝛ seuissimis dolorib⁹ mortis circūdat⁹ eēm.oculi mei luciferi fuerūt ↄtenebrati.aures diuine derisionib⁹ replete. Olfact⁹ ꝓpter malū odorē afflictus Os meū dulcissimum felleo potu amaricatū.ꝑcusserūt me.vulnerauerūt me.ꝛ durissimis castigatōib⁹ carnē meā lacerauerūt. Ita vt atroces ictus sanguis vn̄ erūpētes seq̄rent̄.ꝛ ꝑ corpus delicatū sparsim decurrētes.ipm cruentatū sanguine cūctis demōstrarēt. O si vidisses me in illa hora taꝫ miserabiliter pendentē in patibulo.defecisset tua aīa pre dolore En in hora ꝛ in tp̄e illo flebili spaciosa t̄re latitudo mihi defecerat ita vt nō haberem vbi caput miserijs fessum reclinarē.sꝫ inclinatū depēdebat Collū meū alapis et ꝑcussionib⁹ afflixerāt.faciē meā elegantē sputis imūdam reddiderāt. Pro viuido colore pallor vmbrosus vultū occupauerat.ꝛ tota formositas mea intantū extincta fuit ꝛ emortua.vt aspectus mihi debit⁹ iaꝫ nō eēt.sed quasi leprosi alicuius aspectus viluisse putaretur.

Discipulus O q̄s mihi det iam in hac hora tuā hanc faciē amabilē sub hac lugubri forma iuxta votū ꝓspicere.ipamq̄ꝫ ꝑfundere vehementissimo ymbre lacrimarū. O speculū mūditie ꝟtutū ꝛ grāꝝ oīm pulcerrimū obiectū.in quem desiderāt angeli ꝓspicere.iocūdissimisq̄ꝫ obtutib⁹ suos gaudēt oculos defigere felicitate indefessa Quis dat cordi meo tā eximiū ꝛ p̄cipuū ↄpassionis affectū.vt sua ex imēsitate oīm singulari amore flagrantium mot̄uas supet ↄpassiones O si possem oīm oculoꝝ vberes lacrimas effundere.oīmq̄ꝫ linguaꝝ motiuas ꝛ flebiles voces habere vt passioni tue tā to efficatius darer

Sapiētia Nemo melius passioni mee rerependere vices. pēdit vicesq̄ꝫ q̄ nō ꝟbis solū.sꝫ et factis ipam ꝓseq̄tur q̄ stigmata.i.crucis opa iugit̄ in suo portat corpore.se meis hūiliter ↄformādo vestigijs.ꝓspera videlicet calcās.aduersa nō formidās q̄ ardēti sp desiderio ad culmē tendit spūalis ꝑfectionis Dico tibi q̄ nec tot lacrimarū ymbres.quot aq̄ꝝ sunt gurgites coram me essent tā acceptabiles.q̄ꝫuis etiā pie lacrime ex affectu ↄpassionis procedentes.amabiles ꝛ grate coram deo existunt

Discipulus Amantissima sapia idcirco qualiter me tibi in predictꝭ passionibus conformare debeam cupio edoceri.

Sapiētia Auerte oculos tuos ne videant nociua.aures ne audiant vana.ꝛ ꝓ dulcibus amara sume. Corpꝭ tui supfluas ꝛ iordinatas amoue delitias cordis tui pacē ꝛ q̄etem in me solo req̄ras.cūctas tribulatōes gaudēter recipias.mala illata patient̄ sustineas.ꝛ despectabilis ab oīb⁹ videri cōcupiscas Disce volūtates tuas i oīb⁹ frangere.ꝛ ↄcupiscentias carnis tue ob amorē saluatoris ꝓ te morīētis iugit̄ mortificare. Hec stꝫ fili mi

hec sunt in q̄ p̄ma p̄ncipia q̄ tibi ceterisq̄ amatorib₉ tradidit et̄na sapia que in hoc libro aperto vicȝ corpe meo crucifixo. sicut vides sȝ exarata

Discipulus Tā copiosa ꝛ imensa est redēptiōis tue fidelitas ꝛ aūctorꝫ excedēs igenia mortaliūꝫ vt etiā postpositis oib₉ ceteris bn̄ficijs multiplicib₉ sola passiōis ex amore p̄cedētis tā larga imensitas ꝛ taȝ pia fidelitas sibimet totū in se iure rapiat dilectōis affectū Sȝ nūc o eterna sapia aia mea iterato a te audire vehemēter sitit. hoc qd̄ miseris tā dulcit̄ sapit Quid obsecro vult sibi tantus amor. vel q̄d cogitasti q̄ tā amara pati voluisti. q̄re tibi ip̄i nō p̄uidisti ꝛ p̄picius tibi fuisti Leuius nāq̄ absq̄ oi dubio hoc facere licuisset si pla cuisset.

Sapiētia Amoris magnitudo h̄ me facere non permisit Cantatȝ flāma intm̄ deferuit q̄ in nullo p̄cere voluit. nil ꝯdescendere admisit. hec nāq̄ intm̄ in me exarsit vt nullus vnq̄ sitiēs tā feruide limpidissimos aq̄ꝫ fontes desiderauerit. aut moritur₉ vitā cūctis mortalib₉ optatā affectauerit. sicut ego ex amore sitiui pctōres saluos facere. ꝛ me eis amabilē exhibere Facilius dies iā p̄terita reiterabit̄ flores ab inicio mūdi arefci reuiuiscerēt. pluuiarū gutte inumerabiles recolligerent̄. q̄ mēsurari aut estimari possit caritatis ꝛ dilcōnis mee imensitas incōp̄hensibilis Un̄ ꝛ corp₉ meū formosum dolorib₉ inumeris tāq̄ q̄busdā amoris signaculis tā multipliciter ꝯsignatū fuit q̄ nō inueniebat̄ nec spaciū vni₉ pūcti in meo corpe crucifixo qd̄ nō dolore ꝛ amore singulari reluceret. ꝛ hoc tā in p̄nti tibi aliq̄liter videre dispēsatiue ꝯcedit̄ Uide nūc manus meas vtrasq̄. longas ꝛ pulcras. clauis acerrime p̄fossas. brachia atrociter extēsa. pedes perforatos. crura admodū fessa. ꝛ violenta quedā cācellatione ꝯstricta. Respice dilatata corpis mēbra tā arte inclusioni mācipata. sanguineq̄ respersa ꝛ p̄fusa Corpus meū iuuenili decore venustum a flore suo decidit ꝛ emarcuit Asp̄rimū crucis lignū erat delicati dorsi reclinatorium. corpus meū ponderosum clauis ꝯfixuȝ. deorsum sua mole trahebat̄. ꝛ inde dolor vulnerū meoꝫ augebat̄. Quid plura. a plāta pedis vsq̄ ad verticē seuissimis vulnerib₉ ꝛ amarissimis dolorib₉ repleuerūt me Deduxerūt in lacū mortis vitā meā. nō pepercerūt sȝ inebriauerūt me amaritudine. ꝛ exq̄sitis cruciatib₉ regē glorie vexauerūt. Et hec oia amoris vulnera cū magno sustinui cordis desiderio. vt meo liuore pctōꝫ vulnera sanarē. p pctōrib₉ miseris satisfacerē. ꝛ oēs redire volentes patri celesti reconciliarem

c 4

¶ Qualiter aīa que sponsum p̄ peccatū p̄diderat ip̄m sub cruce p̄ feruidam penitentiam inuenit. x̄pi passione adiuuante.

Effūdite lacrimas oculi mei

plorate ꝛ nolite deficere. leta huius mūdi vniuersa abscedant. Cūcta q̄ mihi solacia videbant̄ eē p̄cul recedāt. ꝛ me solitudinē merorȝ amicā. tristicie sociā q̄rere sināt. vt deflere possim repētina mala q̄ mihi ex pctōꝫ nebula superuenerūt. ꝛ me quondā letis successib₉ gaudentem ꝛ iuuenili florentē decore ad p̄ntem miseriā deduxerūt Ad temetipaȝ igit̄

o aīa mea introrsum recurrens ⁊ labentia cūcta supergrediens vastam solitudinē pfundissimaꝝ mistíciaꝝ perq̄re ⁊ excelsos mōtes rememorata tarū miseriaꝝ pete. cordecꝫ sauciato. voce flebili ⁊ eiulatu miserabili exclama tā valide vt montiū ⁊ colliū alta cacumina aerisqꝫ excelsa auspícia vsqꝫ ad supmi celi ꝯuexa vox ista lamētabilis ꝑtingat. ⁊ ad aures illas pietate plenas celestiū spirituū ꝑueniat. talibusqꝫ clamoribꝫ eosqꝫ aggredere ⁊ dic O lapides viui. mōtes excelsi. cāpi luminosi syderarum mansionū q̄s mihi det vt ignis ille vehementissimꝰ calore nimio p̄cordia mea adurens. ⁊ lacrime amarissime vberrime iā pfluentes vos moueant ad ꝯpatiendū mihi. ⁊ ad leuiandū dolorē meū. dolorē vtiqꝫ incōꝑabilē cordi meo vim facientē aie viscera cruciantē ⁊ me p̄mentē medullitus Heu me infelicē siq̄dem sponsus ille celestis me sua caritate p̄uenerat ⁊ enutrierat. in sponsam elegerat. anulo suo subarrauerat ⁊ ornauerat multipliciter. Mel ⁊ lac ex eiꝰ ore mellifluo freq̄ntiꝰ suscepi Osculo oris sui interdū ꝑfruitus sum Nōnūqꝫ etiā me āplexu spūali spiritualis ille sponsus lilioꝝ amator lenierat ⁊ repleuerat multiplicibꝫ bonis At ego misera oibꝫ his ingrata cū in honore eēm nō intellexi sꝫ ab ipo aufugi. recessi. apostataui. ve mihi q̄ꝛ ipm ꝑdidi. ve mihi q̄ꝛ vnicum cordis mei gaudiū dereliq̄. dereliq̄ venā aquaꝝ viuentiū dn̄m A dilcō dilecta quōdā me alienaui. ab ipo me infideliter sepaui Heu me miserā ad q̄d hoc facere volui Cur ipm deserui. Exa quot ⁊ q̄lia cū ipo ꝑdidi. Meipam etem̄ amisi. ⁊ oēs celestes spūs offendi Tristia venerūt. solaciosa q̄qꝫ me dereliq̄rūt Sedeo nuda vana ac desolata. ꝯfusiōe ⁊ ignominia plena. q̄ꝛ mei falsi amatores ymmo veri deceptores. ꝓch dolor deceperūt me ⁊ miserabilit̄ dereliq̄rūt ⁊ oibꝫ bonis q̄bꝫ a dilecto ditata erā spoliauerūt O honoris amissio. gaudioꝝ ꝑditio. oimqꝫ ꝯsolationū p̄uatio. q̄ꝛ vna hora venit vniuersoꝝ desiderabiliū meoꝝ plena destitutio. de cetero ꝯsolari nō potero sꝫ hec erit mihi maxima ꝯsolatio. nullā ꝯsolatōe; recipe. sꝫ sp̄ gemere ac flere. donec miserabili morte ꝑfungar Ue mihi quo me v̄tā. ad quē ibo. q̄s me ꝯsolabit̄ Ecce em̄ totꝰ mūdus me dereliq̄t. q̄ꝛ dilectū meū dereliq̄. Heu me. q̄re hoc feci O quaꝫ miserabilis hora. q̄ huiꝰ q̄dē mali extitit ꝯscia O rubescētes rose ⁊ lilia albescētia. ac viole iuiolate. aie vicꝫ scē ⁊ imaculate. itueminí nūc quem p̄fero serotinū florē. attēdite ⁊ videte me spineto ꝯsimilē ⁊ ponite ad cor q̄ꝫ citissime marcescit ⁊ decidit flos ille quē hic mūdus carpit. q̄ꝛ de cetero nil restat vt viuus moriar. florēs marcescā. iuuenis an̄ tēpus senescā. ⁊ sanus languidus fiā. sꝫ hec oia dissimulare leuiter possem. at hoc soluꝫ ꝙ tuā amabilē ⁊ paternā faciē offendi. ⁊ te dilectū ꝯtristaui. hoc mihi infernus est ⁊ dolor sup̄ oēm dolorē. O mi dulcis mēte deficio cū recolo q̄nta me caritate ⁊ dilectōe p̄ueneras. cū quāta dulcedine admonebas et q̄ꝫ amicabiliter me ad te quōdā trahebas. Me p̄mit dolor eo ꝙ oibꝫ his ingratus fui. ꝙ tāta bona tā modicū curaui. tantū thesaurū tā leuit̄ abieci. O mortis infelicis optata p̄sentia ad quid retardas. cur me nō tollis O cordis hūani fortitudo p̄ualida. q̄ꝛ tāta patiēdo nō deficio O cordis mei duricia ferrea q̄re nimio dolore p̄mor ⁊ nō dirūpor O hau

dite me diuini flores. et condolete oes pii amatores Ego illa quondam dilecta noie excellentissimo decorata. sposa summi regis appellata fui Oliuam pulcram. vberem. fructiferam speciosam vocauerat dns nomen meum. Heu me infelicem qr nunc non sum digna vocari ipius focaria lotricis officio deputanda Oculos meos pre rubore et verecundia neqꝫ de cetero audeo leuare. sed neqꝫ os meum amplius ad ipsum aperire O cordis angustie Angustie namqꝫ sunt mihi vndiqꝫ Et quid eligam ignoro Dilectum enim absqꝫ spe recuperandi perdidisse. grauius est omni morte ipsum vero sicut prius rehabere. apud tristissimam aiam meam iudicatur impossibile. En quomodo vndiqꝫ coartor in totius mundi latitudine spaciosa. Atqꝫ vtinam in solitudine vastissima essem. vbi oculus humanus non me videret. neqꝫ auris audiret. vt me liberius clamoribus et fletibus saciare possem. quia hoc finis consolationis mee existit O peccatum quod mihi contulisti O infelix culpa et laboriosa voluptas. ad quem me miserum statum perduxisti. O mundus inmundus. deceptione et fallaciarum vertigine plenus. ve ei qui tibi famulatur et voluntati tue se subiicit. O quantis hic tribulationibus et miseriis angustiabitur. nam et si exterius blandiri videatur interius. latet tamen quod mordeat Et si a foris serenus videatur. infinita tamen occurrent que animam miseram iugiter affligant Heu heu deceptrix quanta mihi in inicio promisisti. dum me decipere voluisti. dulcibus litteris. crebrisqꝫ munusculis mihi insidias posuisti verbis suauissimis et ad alliciendum compositis. velut syrenarum vocibus fistularumqꝫ dulcissimis modulationibus sensum mihi abstulisti. vultu meretriceo. guttere mitenti. ridentibusqꝫ oculis cor stulti transfixisti. Aquam petenti. vtrem cum lacte aperuisti. et me dulci toxico et suaui absinthio inebriasti. Pomella pulcra et suauia ob solam gratitudinem fulgencia manu propria exhibuisti. Rosas de rosario pro munere dedisti. Iurastiqꝫ valide quod me summe diligeres. nec vnqꝫ mihi letis successibus prosperisqꝫ euentibus deficere velles. O callida vulpecula. o vipera venenata Ecce his aliisqꝫ innumeris falsis blandiciis me irretitum post te in mortem traxisti. sicut cum oui ramus viridis ostenditur. et ad mortem leta gaudensqꝫ perducitur. O fera pessima. o bestia cruenta. nunc pungis crudeliter quem leniter vnxisti. atrociter allidis quem leniter leuasti. vocem syrene simulans. aculeum te habere prodis. et ecce omnia versa sunt in contrarium. dum in sinu tuo me tucius requiescere puto. capilli absciduntur. oculi eruuntur recedit spiritus. robur tollitur. et inimicorum gladiis inermis occumbo Hec recolens. hec mente pertractans. in memetipso marcesco. factusqꝫ sum mihimetipsi grauis Felix proinde aia. regina merito diuitiarum nuncupanda. quam aliena reddiderunt pericula cautam que suam mentis et corporis seruauit inocentiam O quanta felicitate talis etiam nesciens perfruitur. Gaudeat vita pura. letetur et aia a concupiscentiis mundanis aliena. quoniam semper presumit seua perturbata consciencia. Hec plumbo grauior. leone ferocior. tonitruo terribilior. absinthio amarior esse comprobatur Hec est vermis interiora corrodens qui non comedere nec quiescere sinit. sed plerumqꝫ etiam dormientes horrore concutit.

Tot ꝛ tanta ſtꝫ q̄ indignatā ꝯſciam ledunt. ꝙ hec in coïndignati vix credere poſſent Creatura em̄ tua tibi factori deſeruiēs excādeſcit in tormentum aduerſum iniuſtos. ꝛ lenioꝛ fit ad bn̄faciēdū his q̄ in te ꝯfidūt Hec dixi. qꝛ hec dicere experientia docuit. ꝛ pn̄s amaritudo cordis mei amariſſima ad hec me ꝓuocauit Jam em̄ miſeria me p̄ueniente cogoꝛ exclamare ꝛ dicere. qꝛ malū ꝛ amarū mihi eſt reliq̄ſſe ſpōſum meū. ꝛ p̄ceptis ei⁹ nō obtēperaſſe. qs mihi det mēbranas celi habētes latitudinē. attramētū maris excedēs q̄ntitatē. ꝛ calamos tot quot ſtꝫ arboꝝ folia ꝛ pratorum gramina. vt ꝯſtringere poſſem doloꝛē ſimulq̄ dānū irrecuꝑabile qd̄ incurri. qꝛ dilectū meū dereliq̄ Heu vt q̄d in hūc mūdum naſcebar Cur in vtero mr̄is nō perij. tot⁹ deficio. ꝛ q̄d agā ignoꝛo. q̄d ampli⁹ moroꝛ. q̄d circuiboꝛ. quid ploꝛo. q̄d āplius reſtat niſi vt meip̄m deſpiciam. ꝛ in baratrū infelicis deſꝑationis a facie gloꝛie dei me ꝓijciam deſolatum.

Sapiētia An ignoꝛas qm̄ periculoſa res ē deſperatio De ſperare eterē de ſalute tua nullaten⁹ debes. quia ego veni in hūc mundū q̄rere ꝛ ſaluū facere quod perierat.

Diſcipulus O q̄d eſt hoc quod audio. quod tam dulciter ſonat in auribꝫ meis. in hoīe miſero ꝛ cane abiecto.

Sapiētia Quid factū eſt qꝛ me nō recognoſcis q̄uo ſic coꝛruens in terra collapſus es. nunq̄d pꝛe doloꝛe nimio alienationē mentis fili mi pateris. O dilecte mi Ecce ego ſum illa eterna ſapia. celeſtis p̄ris fili⁹. miſericoꝛdie baiulus. clemētie dux. ꝛ legifer pietatis q̄ abiſſum miſericoꝛdie oībꝫ creatꝫ ſpiritibꝫ ex ſua infinita incōpꝛehenſum aperui. reip̄m oēſq̄ ad me redire volētes ſinu ꝓijſſimo recepturus Agnoſce vultū meū. ego em̄ ſum q̄ pauꝑtatē ſuſtinui vt te ditarē. moꝛtē ꝑtuli amariſſimā vt te viuificarē. Ecce ego hic ſto mediatoꝛ dei ꝛ hoim. reſeruata habēs ſtigmata crucis. interponēs ipa diſtricto iudicio etni p̄ris ꝛ cūctis pctis tuis Nūc noli ǵ timere En ego ſum frater tu⁹. ſponſus tuus ꝑatus tibi miſereri ꝛ tegere pctā tua ꝛ ꝓijcere in ꝓfūdo maris. ꝛ ſic remittere q̄ſi nunq̄ fuerint dūmō ꝯuerti ꝛ de cetero tibi volueris cauere. lauare in ſanguie meo. ſanguie inq̄ agni imaculati. amoꝛe pleniſſimi ꝛ roſeo coloꝛe p̄fulgenti Leua de t̄ra caput tuū. aperi oculos tuos. ꝛ aïe q̄oꝛ eſto Ecce ꝓfert̄ tibi ſtola p̄ma. dat̄ anulus intelligentie. ꝛ calciamēta exhibent̄. vitulus ſaginat⁹ occidit̄ nomen amabile reddit̄. vt ſponſa eterni regis ſis ꝛ appelleris. Etem̄ nō coꝛruptibilibus auro ꝛ argento. ſed p̄cioſo ſanguie meo te redemi. ꝛ cū tāto laboꝛe adq̄ſiui. vt nō imerito debeā gaudere de ſalute tua. ꝛ ad veniam eſſe facilis Dixꝫ eſt ꝛ valde mirandū qd̄ dicere volo. certiſſima tn̄ ꝛ indubitata fide tenendū Ecce ſi tot⁹ mūdus eſſet globus igne⁹. ꝛ in medio eius de ſtipula ligni pugillus vn⁹. hic ex naturali ſua inclinatōe nō tā cito flammarū incēdia reciperet. ſicut abiſſus miſerationū meaꝝ pctōꝛem penitentem ꝛ ꝯuerti volentē. qꝛ in illa actiōe naturali aliqualis licet minima ꝛ imperceptibilis req̄reret moꝛula. ſed nulla penitus moꝛa inter penitentem ꝛ remittentem inter gemētem ꝛ gemitus exaudientem.

Diſcipulus O paternoꝝ viſcerum pie

tas inaudita O fraterne fidelitatis dilectio stupēda O vnicum cordis mei gaudiū. tu ne illū abiectū perditōis filiū dignaris adhuc recipere. nūqd nō mihi reo mortis oībꝫ iniqtatibꝫ obnoxio. gratiaꝫ vis īpendere. O grā singuluaris. o benignitas inenarrabilis. o diuine mīe pelag⁹ infinitū. cūctis mortalibꝫ incōprehensuꝫ excedens ingenia. superās vota deniqꝫ suggrediēs merita vniuersa Huī⁹ ḡ rei grā flecto nūc genua cordis mei ad te pater misericordiaꝝ. ꝛ in terrā ꝓuolut⁹ ꝓsterno me coraꝫ pedibꝫ tuis clemētissimis. grās agens ex intimis p̄cordijs ꝛ pero vt respicias vnigenitū tuū filiū. quē ex nimia q̄ nos dilexisti caritate in mortem tradidisti. vt ꝓpter multitudinē doloꝝ eius oīm iniqtatū meaꝝ obliuiscaris. Recordare q̄so miaꝝ tuaꝝ ꝛ ꝓmissionū antiquaꝝ Eqdem tu ore tuo scō quondā mūdo ꝑ diluuiū ꝑdito signū recōsiliatōis tradidisti dicēs Ponā arcū meū in nubibꝫ ꝛ recordabor federis mei qḋ pepigi vobiscū. ꝛ erit signū inter me ꝛ terrā Eya respice nūc pijssime pater arcum illū tūc p̄figuratū. s. dilectissimū filiū tuū in cruce suspēsum. Considera diligētissime qūo ex omni pte est expansus ꝛ ꝓtensus. vt libeat dinumerare oīa ossa ei⁹ Ecce qualit̄ manus ei⁹ ꝛ brachia ceteraqꝫ mēbra validissime sunt extēta. vulneribꝫ attrita. sanguine ꝑfusa Hec q̄so intuere ꝛ ꝑ ip̄ius vulnera tu nr̄a sana vulnera. ac dimitte pctā Memēto dn̄e q̄re misericors ꝛ pr̄ misericordiaꝝ dicaris Nā ex eo vicꝫ ꝙ oīm miserator misereris. ꝛ iniuriaꝝ in te ꝯmissarū nō memineris atqꝫ pctōꝝ obliuiscaris Nō em̄ ꝓpter iustos q̄ nō indigēt pn̄iam. sed ꝓpter nos q̄ peccauimus et inique egimus misericors appellaris. aut nūqd solos iustos ꝛ innocētes quoꝝ vita eximia ꝛ celibata nobis ꝯtinue in exemplū relegit̄. auriculários in secreto ponere decreuisti. ꝛ eos solos gratia ꝛ amicicia tua singulariter decorare disposuisti. aut nunqd innocētiū dn̄s tm̄. nōne ꝛ penitentiū ymmo ꝛ penitētiū ꝛ eoꝝ q̄ ꝯuertunt̄ ad cor. Nōne vbi abundauit delictū. ꝛ grā supabūdare ꝯsueuit Igit̄ ad te patrē misericordiarum ꝯfugio. ꝓtectiōis tue gratiā q̄ro Insuꝑ affectu q̄qꝫ feruidissimo āplexu p̄cordiali o fili regis et̄ni me inter extenta ꝛ nuda ꝯstringo brachia tua sanguine cruētata. nolēs a teneqꝫ viu⁹ neqꝫ mortuus vnq̄ꝫ separi. q̄ꝫ ob rem o dulcis ꝛ pie pater remitte mihi. Remitte mihi ꝓpter amorē vnigeniti tui pctā mea. q̄bꝫ irā merui ꝛ malū corā te feci. qꝛ tātus est mihi pro pctis meis dolor. vt potius mille mortes vellē sustinere. q̄ꝫ te pater pijssime de cetero vnq̄ꝫ offendere Oēs nāqꝫ calamitates q̄s patior. seu etiā infernus quē demerui. aut purgatoriū seuissimū nō tm̄ pondero. nec me tm̄ ꝯtristant sicut offensa qua te creatorē meū offendi. Te inq̄m o dn̄m meū ꝛ deū meū. redēptorē meū ꝛ vnicū cordis mei gaudiū ꝙ te ꝯtristaui vel aliquā irreuerentiā exhibui Vn̄ ꝛ si possem nūc oēs celos replere clamoribꝫ irremedialibus. ꝛ tantā vim cordi meo inferre vt mille scissuris frangeret̄. hoc mihi esset obtabile p̄ oībꝫ solacijs q̄ habui oībꝫ diebus vite me. ꝛ q̄nto intius mecū agit̄ tanto amplius lacrimosus animus affligit̄ eo qḋ tam pio amico ꝛ pr̄i fidelissimo tā ingratus fui. Sed nūc tu doctrix discipline dei o eterna sapīa. doce me obsecro qualit̄ tua stigmata dulcissima ꝛ suauissima in corꝑe meo deferā. qualit̄ ip̄a iugiter

in memoria retinere debeā. vt saltem p hoc ostendā celigenis ꝛ terrigenis quā grām referā p tā inumeris bonis ex superabundantia pietatis tue largiter mihi misero collatis. **Sapiētia** Et ipm ꝛ oia tua mihi offeras nec oblata aliqn̄ resumas. ꝛ nō solū a suꝑfluis ſꝫ etiā interdū a licitis abstineas. ꝛ ecce manus cōfixas cruci mee exhibuisti Qd̄ bonū est debes facere. ꝛ mala illata equanimiter sustinere. aīmūq3 tuū mutabilē ac sparsas cogitaōes debes recolligere. ꝛ recollectas in me summo bono firmare. ꝛ pedes tuos cruci affixisti. Uirtutē aīmi ꝛ corꝑis nō ꝑmittas accidiose tepescere. ſꝫ ad silitudinē brachioꝝ meoꝝ iugit in meo famulatu extēdere toto conamine stude fessus ꝛ fatigatus ex labore quocūq3 grās age ꝛ patiēter sustine Motusq3 sensualitatꝭ viriliter restringe. ꝛ sic lassitudini ꝛ violētie quā crura patiebant respōdebis Porro caro mea reflореat p carnis tue deuotam rōnabileq3 mortificatōem Sꝫ ꝛ dorso meo crucis ex asperitate afflicto dulce reclinatoriū ad qescendū facias p diuersoꝝ incōmodoꝝ voluntariā ꝑpessionē. aīmūq3 corpore ꝑgrauatū semꝑ sursum ad dn̄m habeas mēbra tua iusticie ꝛ sanctificatōni exhibeas. sicut ea ꝑus iniusticie exhibere solebas corꝑ pmptū tibi sit ad oia aduersa sustinendū p noie meo. ꝛ sic tanquā fidelis discipulus cū dn̄o suo spūaliter crucifixus ꝛ q̇dammodo sanguīe ꝯpassiōis resꝑsus. mihi similis amabilisq3 efficieris

¶ Planct⁹ suꝑ extincto feruore deuotōis in diuersis ꝑsonis vtriusq3 sexus moderni tꝑis. q̄s xp̄s p suā passionē reuocat ad verū amorem

Quomodo sedet sola ciuitas plena pp̄lo. facta est q̄si vidua dn̄a gentiū. ꝛc. Dum quadam vice discipulus sapie mente lugubri ꝑiculosum statum iam hui⁹ mūdi reuolueret. ꝛ q̄ntū amor diuinus suis tꝑorib⁹ defecisset simulq3 amor ꝑuatus in plerisq3 locis sub forma religiosa furtiue succreuisset Accidit vt inter lacrimosas ꝑces ad dei sapīaꝫ effusas. spūali quodā ac dulci sapore opprimeret Et ecce silitudo q̇daꝫ subito affuit. q̄ eū de p̄dcis pleni⁹ informauit. Nā in visione apparuit peregrin⁹ pauꝑ q̇dam ꝛ exul foris stās. baculū in manu gestans. miseria ꝛ egestate plenus. iuxta quē videbant q̄si cuiusdā antiq̄ssime ciuitatis ruine. cui⁹ muri ꝛ edificia q̄ndā pulcerrima. turrib⁹q3 ac fossatis portis ꝛ seris ceterisq3 armaturis firmata fuerāt His aūt q̇ dcīt⁹ erāt negligenter agētib⁹ pars q̄dā ciuitatis hostiū incursiōe dirupta est. q̇daꝫ aūt ex negligentia inhabitātiū corruit. ea ꝓo pars q̄ remanserat ruinā minabat Hinc inde adhuc rupturis q̇busdā in altū ꝓminentib⁹ In hac ciuitate apparuerūt q̄dam aīalia veluti mōstra marina in effigie hūana. a q̇b⁹ ꝑegrinus ille auxiliū petēs indignāter repellebat. eiq3 auxiliari cupiētes a nōnullis ꝓhibebant pp̄t qd̄ turbatus ꝛ ꝯmotus ab eis repulsus recessit. ꝛ celuꝫ ac terrā ꝯtra eos in testimoniuꝫ inuocauit. Hec indens discipulus vidi. ꝛ eius significatōem mihi peto ondi a te o et̄na sapīa q̄ cūcta nosti misteria ꝛ oīa scis occulta **Sapiētia** Res mirāda ꝛ ꝯpassiōe dignissima Ecce ego sum ꝑegrinus ille huius

ciuitatis destructe. quōdaȝ p̄nceps inclit⁹ ꝛ sponsus p̄clarus Ciuitas
aūt hec quā vidisti ruinosam ip̄a est mr̄ religio xp̄iana. q̄ndā feruida ꝛ
deuota in qua tot fideles ab inicio nascētis eccl̄ie vnanimit̄ ꝛ ꝯcordit̄
cū deuotōe p̄cipua scām ꝛ deo placentē vitā religiōe plenā duxerūt qui
spretis oīb₉ mūdanis in solo ꝯditoris amore flagrabāt. q̄ scis meditati
onib₉ ꝛ bonis opib₉ sempꝛ intenti seipōs ꝛ pximos edificabāt. neminē cir
cūueniētes. neminē ledētes. sȝ in simplicitate ꝛ sinceritate vitā btām du
cebāt. carnē suā cū vicijs ꝛ ꝯcupiscētijs crucifigebāt. exercicia magna ꝛ
ꝯsuetudies deuotōe plenas hn̄tes. diuersoꝝ monasterioꝝ ꝛ solitudinū
ac religionū viri. viri vtiqȝ v'tutū fortissimi ac strēnuissimi bellatores cō
tra spūales neqcias inimici. semetipōs q̄qȝ p defensiōe v'itatis ꝛ iusticie
in mortē vsqȝ tradētes Tales igr̄ ciues illustres ac filios p̄clarissimos
p̄dcā ciuitas scā mr̄ feruida religio parere ꝛ nutrire ꝛ ad pfectū vsqȝ p
ducere solebat Sȝ pch dolor multꝫ iā in locꝫ his tēpꝛib₉ ac regiōib₉ p̄
dicte ciuitati nō modicū incipit excidiū iminere Quib₉ nāqȝ q̄busdā ac
eoꝝ rectorib₉ negligēter se hn̄tib₉. tota structura spūalis edificij infirma
ta est ꝛ ꝯcussiōib₉ vastata. vt hoc modicū qd adhuc stare putat̄ ꝯtinuis
defectiōib₉ perire videat̄ Jam em̄ pleriqȝ eiusdē religiōis scē filij ac pfes
sores in tantā ꝓteruiā ꝯtra suos supiores ꝓrūpere ausi sūt. vt pene nul
lus correctioni loc⁹ pateat. sȝ si dilecto adhibeat̄ correctio peior scissura
fit Armati em̄ subtilitatib₉ philosophicis. ac allegatōib₉ iuris supfluis
in mediū adductis man⁹ corrigētis nequaq̄ ad ꝯtentōib₉ piculosis se
ipsos ꝛ alios inuoluūt O certū iudiciū extermīij huius edificij spūalis.
O verissimū p̄sagiū future in pximo calamitatis. q̄ diu putas edificiū
hoc spūale poterit stare submoto lapide āgulari ꝛ colūna subuersa totā
structurā spūalē ꝯseruāte Cū vicȝ pmpta ꝛ hūilis obediētia piecta fue
rit. ꝛ vnusq̄sqȝ h' qd sibi placet vel libet fecerit. nec q̄sqȝ dicere audeat q̄
re sic facis Heu heu vbi est obia pauli simplicis. mauri ꝛ q̄rūdaȝ disci
puloꝝ pbatissimoꝝ q antiqs patrib₉ ipossibilia iperantib₉ deuotissime
obtēpauerūt Sileat nūc de h' loq lingua. sȝ deuota gemāt corda vniuer
sa Neqȝ em̄ de h' loq ꝓderit. ꝓderit tn̄ tacuisse. nā bn̄ tacuisse in hac ma
teria ē philosophatū eē. De paupṫate aūt volūtaria q nutrit ꝛ fomen
tū est toci⁹ religiōis. quā q̄daȝ scōꝝ patrū in sponsam elegerāt. q̄dā etiā
dominā suā appellabāt. q̄dam etiā p testamēto suis carissimis eam lega
bant. q̄d dicā. Neqȝ em̄ iā a plerisqȝ vt spōsa amat̄. sȝ velut āncilla saray
foras eijcit̄. dū ples ipi⁹ ꝯtra oēs. ꝛ manus oim ꝯtra eam esse videat̄.
Mille em̄ artes lucrandi queruntur. ꝛ artes salutis operatiue in artes
lucratiuas transierunt. ita vt argutissima ouicula sit que vel modicum
de lana contra frigoris asperitatem sibi ob venatorum calliditatem ac
tonsorum cupiditatem reseruare possit. ꝛ qꝛ sub forma pecunie reserua
ri indecens iudicatur. dum in alium vsum pietatem quidem preferentē
re aūt vera cupiditati deseruientem comitatur. de eo quodammō quasi
ydolum fabricatur Nempe peculium ad hoc in aliam spēm. s. librorum
vel pamentorum ecclesiasticoꝝ transferunt. vt dū iam habita defecerint
q̄si deus nō sit in israel deū accharon quē in marsubio repositū habent

ɔsulere possint ¶ De castitate aūt que ꝟtutū decoꝛ est ꝓsequi nō expe dit nisi tantillū. ꝙ ꝓchdoloꝛ agni nouelli dū seuos iam lupos fugiunt. et ad pastoꝝ ꝓtectōem ɔfugiūt. ī muscipulā deterioꝛē cadūt. ꝛ dū den tes lupinos declinare cupiūt. insidiosis masticatōib⁹ arietū letaliter vul nerant̃. aut penitus occūbunt. Quidā em̄ spēm hn̄tes pietatis. ꝟtutem aūt abnegātes. dū notā inhonestatis ex ꝑditione solis timent incurrere student clāculo latrocinia aiaꝝ exercere. violasq̧ celestis sponsi violare vel ɔtrectatōe inhonesta maculare Hij exēplo qrūdam sacerdotū mo sayce legis mittūt fuscinulā in ollā. ꝛ de his q̄ deo offerre deberent rapi nā exercēt. ꝛ qꝛ totū sacrificiū ɔsumere non audēt. saltē libamina sacrifi cioꝝ qualit̃ sapiūt ꝓut pn̄t degustāt. ¶ Porro de caritate q̄ est ɔnexio toti⁹ spūalis structure qd dicā exinanita ē Exinanita ē vsq̧ ad funda mētū in ea Oēs em̄ q̄ sua st̄ qrūt. nō q̄ alioꝝ. magisq̧ nūc locū hꝫ ꝑicu losa detractio q̧ sincera dilcōꝛ frat̃nū odiū fraternā caritatē supplātauit ymmo ꝛ veri⁹ dicā ꝓstrauit caritatē. vt merito exclamare libeat cū ge mitu ac doloꝛe ac dicere. Vnusq̇sq̧ a suo ꝓximo custodiat. ꝛ ī omni fra tre suo nō habeat fiduciā. qꝛ oīs frater supplātans sulꝑpātabit̃. ꝛ omnis amicus fraudulēter incedit Vir fratrē suū deridebit. ꝛ inimici hoīs do mestici ei⁹ Sagitta vulnerās ait ꝓpheta lingua eoꝝ dolum locuta est. In oꝛe suo pacē cū amico loq̇tur. ꝛ occulte ponit insidias. ꝛ qꝛ se inuicē moꝛdēt. ꝓuocant. inuidēt. lacerant. timendū ne tandē ab inuicē ɔsumāt̃. neq̧ aūt ista ꝛ similia adeo occultata sunt vt nō sciant̃ vel vt hec tāq̧ abscōdita in lucē ꝓducāt̃. Sꝫ heu in oēm terrā exiuit sonus eoꝝ. ꝛ in fi nes oꝛbis terre ꝟba eoꝝ ¶ Sanctas aūt ɔsuetudines ꝛ pietatis exer citia iuxta āt̄iquoꝝ semitas patrū si q̇s iā seruare voluerit derisioni pa tebit. ꝛ inter ceteros notā singularitatis incurrēs. vtpote dissimilit̃ alijs viuēs nō modicas iniurias sustinebit. Que oīa vigente adhuc pie me moꝛie scā ac feruida religione in statu erāt bono atq̧ ꝑfecto fuerūtq̧ tūc ꝓ certo aurea tp̄a. dies vtiq̧ salutis qꝛ a superfluis sibi cauebāt. nec adu lationib⁹ inseruiebāt. ꝓ aliena dānatōe. nec ɔtentōib⁹ nec brigis intēde re ꝑmittebant̃. sꝫ opib⁹ ꝟtutū sanctisq̧ studijs ac meditatōib⁹ tp̄s suuꝫ occupabāt Et erat illis coꝛ vnū ꝛ aīa vna in dn̄o. in cōi viuētes. ꝛ non singuli sibijp̄is ɔq̇rentes. ꝛ iō erāt viri in oī ꝟtute ꝑfecti. de p̄dictis aūt spūalib⁹ exercitijs nō remāsit nisi modicū ibi Quedā nāq̧ ɔsuetudines antiq̄. velut hui⁹ spūalis edificij ꝑtes q̇lescūq̧ adhuc stare ꝛ sursum ꝓ minere cernunt̃. in q̇b⁹ tn̄ nō tā modernoꝝ deuotū ꝑpendit̃ exercitiū. q̧ antiq̄ꝝ laudabile studiū iɔmēdat̃. ꝙ aūt vidisti ibidē multitudinem co piosam qrūdā aialiū. q̄ velut mōstra marina in effigie hūana apparebāt ipsa sunt coꝛda secularia sub habitu religioso latitantia. q̄ honestatē ha bitus exteri⁹ p̄ferūt. interi⁹ aūt grā ꝛ deuotōe vacui sunt. ꝛ dū sic defoꝛ mes interius ꝛ exteri⁹ exīstūt monstruosis vtiq̧ aialib⁹ dissiles nō sunt q̄ velut asina balaam voce quidē hūana resonantes ꝟba abstractiua ꝛ documēta spūalia ꝓferūt. sꝫ ɔcretie ꝛ carnaliter viuūt qꝛ qd̄ ꝟbis ꝛ ha bitu p̄dicāt moꝛib⁹ īpugnāt Ex his st̄ q̄ penetrāt domos curiose agen tes. ac mulierculas captiuas ducentes. sꝑ discētes ꝛ nūq̧ ad sciam ve

ritatis ꝑueniētes. q̄ ꝑ veritatis ⁊ insanias falsas a corde suo ⁊ aliorum me excludūt. Sed ꝙ vidisti ibi q̄sdā in habitu ⁊ forma decenti q̄ mihi manus ꝓbuere. signat numerū electoꝝ q̄ iuste ⁊ pie inter alios ꝯuersantes. eoꝝ exēplo nō depꝛauanť. sed in medio natōis prauc ⁊ ꝑuerse velut luminaria lucētia in hoc mūdo caliginoso. v̄bo vite ꝓximos q̄sq̄ illumināt ⁊ inflāmāt. Qui licet in magno adhuc numero inueniāť in oī statu et religione. ac etate vtriusq̄ sexus. ꝯparatōe tñ ceteroꝝ pauci sunt. qꝛ reuera plures sunt q̄ ꝑ latam ⁊ spaciosam viā que ducit ad mortē ingrediunť q̄z q̄ ꝑ artā viam ⁊ angustā portā intrare ꝯtendunt. ⁊ hij inter alios sicut agni inter lupos se hñtes. Sicut liliū inter spinas odorē v̄tutū extollerātia reddūt aduersitatū. Hij sunt q̄s reseruauit sibi dñs q̄ nō curuauerūt genua sua corā baal. q̄ nō fecerunt curā carnis in desiderijs. q̄ hñt thau scriptū in frontib; suis. viꝫ mortificatōeꝫ ihesu xp̄i vbiq̄ circūferentes in corꝑe suo alioꝝ trāsgressiōes q̄s emēdare nequnt gemūt ac lugent. Hij ꝓpter inumera aduersa q̄ emergūt possunt dicere cū apostolo. foris pugne. intus timores. ⁊ post oīa alia ꝑicula habuisse se ꝑicula in falsis fratrib; ꝯcludere possunt. tales nō īmerito martirib; ꝯparāť. qꝛ exceptis alijs afflictōib; multiplicib; q̄t transgressiōes ꝯtra deū vel iusticiam fieri viderint. q̄si tot gladijs intimi cordis trāsuerberanť. sꝫ nō ad insipientiā sibi. ad ipos nāq̄ est vox q̄ dt. Dicito iusto qm̄ bene fructū adinuentionū suaꝝ comedet. ve impio in malum. qꝛ retributio operū ipius fiet ei. Ipsi esuriēt. ⁊ vos comedetis Ipi sitient. ⁊ vos bibetis. ⁊ q̄nto ex omni ꝑte difficilior est eoꝝ ꝯgressus. vtpote ꝯmilitonib; a dextris ⁊ a sinistris eos nō adiuuātib;. sꝫ ꝓchdolor partē aduersam fauentib;. tāto multis ꝑdecessorib; q̄ innumeros coadiutores sui ꝓpositi habuerint. maiorē in futuro mercedē ꝑm suum laborē recipient. Illū q̄d in ꝑdcā similitudine vidisti q̄sdā q̄ nōnullos ad me accedere volētes ꝓhibebant. significat eos q̄ ceteros bonū ꝓpositū hñtes suis malis depꝛauant ꝯsilijs vel exēplis adinstar phariseoꝝ ad vitā nō intrant. nec introeuntes sinūt intrare. q̄ etiā dei sapiam ore ipi¦ssimo blasphemabāt. ⁊ ceteros in ipm̄ credētes modis oīb; auertere cupiebāt. seductorē eū appellātes Sic plerīq̄ non vrgente ꝯsciā sed stimulante iuidia alijs in gratijs se ꝑferentes de bono oꝑe lapidant. dū eoꝝ bona oꝑa corā multis dānare nō cessant et vbi factū in se ꝓpter bonitatis euidentiā peruertere nō possunt. saltem intentōem inuidi detractores calūniari conanť. vt sic q̄dē eos q̄s positiue sibi equare nō poterāt. saltē ꝓmatiue ꝑcedāt. Inuidia nāq̄ dyaboli intrauit mors in orbem terrarū. ipm̄ sequunť q̄ sunt ex ꝑte eius. Baculus quē me portare in habitu peregrini vidisti. mortē quā in cruce ꝑtuli significat. quā in signū amoris ꝑfero fidelib; vt amorē terrenū deserant et se in toto corde suo ad me ꝯuertant. Clamor quē audisti. seueritas est iusticie mee suꝑ hos q̄ nec timore nec amore ꝯpūcti peccā deserūt. sed in eis ꝑtinaciter vsq̄ ad mortem persistunt.

Discipulus

Dū hec attento corde audio. ⁊ ita esse veraciter cognosco. magꝰ flere libet q̄z aliud dicere. Quis enī nō lugeat. q̄s nō ploret. ⁊ ingemiscat vidēs virgulta nata ⁊ frutecta in tam scō loco

suborta. vidēs p̄mitiue ciuitatis splēdidas delicias ꝛ sp̄uales diuicias gracie copiā vnctōis ꝛ deuotionis. ꝛ omnium carismatū diuinoꝝ abundantiā. nūc aūt inopiam tantā modicū gratie. malicie plurimū. q̄s non suspiret ꝛ pre dolore exclamet. Heu q̄uo sedet sola ciuitas plena pp̄lo. et illud. Quomodo obscuratū est aurū. mutatus est color optim⁹ Durus est valde ꝛ irreligiosus. q̄ hec dāna diligēter perpendit. ꝛ nō ex toto corde gemit. ꝛ ecce materia huius tristicie ꝛ fletus augeł. dū iam totus mūdus in maligno positus ꝯspicił. ꝛ hostis antiquus appropinquante eius termino tantum preualere apud multos euidenter cognoscitur

Sapiētia

Nil tibi ad p̄ns de his que foris sunt q̄ in plateis aras edificant ꝛ carnes suillas imolant. qui in omni loco sublimi. ꝛ sub omni ligno frondoso se ipudice ꝓsternunt De huius mūdi aꝑte cultoribꝫ loquor. q̄ manifesta p̄ctā. s. adulteria. furta. ꝛ similia ꝯmittere nō verenł Sed excidiū ciuitatis sancte defectum videlicet feruoris p̄mitiue religionis te cupio ad cor ponere ꝛ pie deflere. atqꝫ ꝓ eius restauratiōe ac bono statu orōes ad deū effundere lacrimosas Siq̄dem ip̄a est ciuitas supra mōtem posita. lucerna sup̱ candelabrum locata. ꝛ sal sp̄uale p̱ qd̄ ꝯdiendi sunt hoīes terreni. spectaculū mundo et angelis ꝛ hoībꝫ. eius q̄ppe v̄bo ꝛ exemplo ceteri ꝯsueuerūt illuminari ac sapia ꝯdiri. Cū aūt ciuitas hec malū exemplū dabit. cū lumen extinctū fuerit. ꝛ sal infatuabił. heu heu quomodo tūc stabit in mūdo Cū hij qui mūdo hoc abrenūciauerūt. toto nisu mundana sequunł Cum hij qui sp̄uales dicūtur carnalia desideria sectati fuerint. ꝛ se multiplicabunt secularibꝫ negocijs O sacrosancta mater ecclesia quanta tūc erit tribulatio tua. q̄s est q̄ surgat ꝛ teneat iudicem iratū. Nam ꝛ in presenti quoqꝫ tempore multi q̄ ip̄m placēre debuerāt nō minime ip̄m offendunt Sabbatū eoꝝ odiuit aīa mea Amor nāqꝫ sp̄ualis coꝝ transijt in carnalem. ꝛ carnalis incaute palliał sub specie sp̄uali. sicut zizania sub tritico. ꝛ admixtione eius viluit. sicut balsamū sophisticatū vilibꝫ liquoribꝫ sacrificiū deo offerunt fermentatū. nā ambitio vsquequaqꝫ in cordibus eoꝝ p̄ualuit ꝛ regnat supra modū. dū gloriā in p̄lationibꝫ querūt tā sollicite tēporalem. ꝛ dū quidā eoꝝ hec iuxta votū habere nō possunt. animo moti sectas introducere nō metuūt. ꝛ veluti preuaricatores iudaici populi gymnasiū in hierosolomis facere q̄runt ꝛ se ac alios ad instituta gentiū transferre ꝯtendūt. terminos trāsgrediētes q̄s posuerūt p̄res eoꝝ

Referā qd̄ silēcio trāsire cogitauerā. vt simul cū materia tristicie crescat ꝛ materia pie ꝯpassionis ꝛ deuote orōnis Erat in ciuitate p̄dicta vicus q̄dam p̄cipuus. vnus de p̄ncipalioribus. ceteris ꝯtribulibꝫ sapientiā ac doctrinā p̄clarissime āministrās. Multi autē de senioribꝫ pp̄li illi⁹ morientes de medio sublati sunt Fuit p̄terea ibi q̄daꝫ hō dei q̄ ꝓ salute loci deū assidue dep̄cabat Aspiciebat igił in visu noctꝭ. ꝛ ecce q̄si de pte loci eiusdē occidētali aries vn⁹ de grege surrexit habens duo cornua. ꝛ in capite suo coronā ferreā. ꝛ data est ei p̄tās vt regnaret in p̄dcō loco. quē sequebanł q̄si. lxx. vulpecule vel amplius adherentes arieti. q̄ ꝛ ipse singulas coronas accipiebant q̄bꝫ multitudo di-

uersoꝝ aīaliū vtriusq; serus iūcta erat.q̄dā vero ex timore. q̄dam ex cu
piditate.nōnulla etiā simplici q̄dā aīo multitudinē seq̄banł Egit aries
volens sibi suisq; iperiū loci vsurpare.circuibat in manu valida. desce-
uiens in oēs q̄ sibi resistebāt.potētes deiciebat.magnates hūiliabat q̄s-
dam exilio dānabat Et factus est timor eoꝝ magnus sup oēs incolas
et ꝯuicaneos loci eiusdē Volētes eñ siue p fas siue p nefhas pēsse nul
li obsistēti parcebāt oīno nec sexui aut etati.cuiuscūq; existerēt meriti vł
vite Vñ ꝛ plerisq; metu victi eis iūcti sunt.nolētes exterminari de terra
Nōnulli tñ de populo relicti sunt.q̄.magis deū q̄ hoīes timētes in tri-
bulatōib; maximis viriliter ꝛ ꝯstāter p̄stiterūt.pati p patrijs ac dei legi
bus mori fortiter.q̄ p̄uaricatoꝝ parere voluntati. per quoꝝ lasciuias ꝛ
trāsgressiones loc⁹ idē statim in nihilū redigi poterat Licet aūt ꝛ inter
hos essent qui ad viam veritatis nō recte ambularent.neq; semitas iu
sticie ꝛ eq̄tatis vt opꝫ obseruarent.malis tñ grauiorib; q̄ p aduersam p
tem sub introire ceperāt.obuiare cupientes se eisdē p posse opponebant
q̄b; in adiutoriū fuit dux filioꝝ dei loci eiusdē supmus gubernator vir
vtiq; p oīa laudabilis ꝛ magnanimus.iusticieq; zelator.diuersi q̄q; qui
fugiebāt mala additi sunt ad eos.factiq; sunt eis in firmamentū Egit
aries nisus est cornib; suis impetere ducē gentis sue.eūq; modis q̄bus
poterat deijcere nitebał At vo dux inuictissime stabat. Quo viso aries
cū q̄busdā de suis ad p̄ncipē totius multitudinis se transtulit ac ipsum
ꝯtra ducē populi sui interpellabat.dolosisq; suggestionib; aures ei⁹ in-
nocētes nec fraudis ꝯscias interpellans p̄ncipatū sumpsit in pplo suo
Quod audiēs ecclesia fideliū altius ingenuit.ꝛ nōnulli lacrimātes vo-
ciferabant in celū.minimā q̄dem curā p se habentes.maximam aūt p
sanctis dei legib;.patrūq; traditionib; q̄s violari aperte non sine scan-
dalo multoꝝ videbant.supplicātes diuinis vt si fieri posset cor p̄ncipis
multitudinis sanc⁹ informaret Cūq; durissimo famulatu multi innocē
ter premerenł clamauerūt ad dñm.ꝛ clamor eoꝝ p̄uenit ad deū.ꝛ audi
uit gemitū eoꝝ.descēditq; liberare eos.adhucq; inuenta sunt bona ope
ra in israhel.quodā igił tpe in insula quadā ꝯuenerūt impij aduersus fi
lios obiē in manu forti ꝛ multitudine p̄ualida in virtute sua ꝯfidentes
Quod videntes ex aduerso hij q̄ erant de xpe de parte dñi. vehemēter
extimuerūt.ꝛ desperabāt se posse euadere. Erat eñ ꝯgregatio magna ꝛ
fortis.ꝛ hij docti ꝛ pati ad p̄lium Paucissimi vo ex aduerso erāt relicti
simplices.nec armoꝝ ꝯsuetudinē hn̄tes Vn⁹ aūt de his q̄ ptem dñi ad
iuuabāt.ceteros timore pterritos ad ꝯstātiā ꝯstanł aiabat.ꝛ ad orōnū
suffragia ꝯfugere hortabał Et ipe q̄dem ad locū orōis se ꝯferens.pstra
tus ad terrā hec ꝛ his similia in orōne dicebat. Dñator dñe rex celoꝝ ꝛ
terre.in voluntate tua cūcta sunt posita.ꝛ nō est q̄ possit resistere volun
tati tue cū scis.q: isti veniunt ad nos in sua audacia ꝛ multitudine ꝯfi
dentes.volentes regnare nō ex te.ꝛ patrias ac dei leges violare. ꝛ nos
miseros de terra dispergere cupiūt Eya dñe deus aperi oculos tuos ꝛ
vide tribulationem nostram ꝛ sancte ꝯgregationis tue.ꝛ ꝯuerte luctum
nostrum in gaudium.disperge illos in virtute tua ꝛ depone eos. vt cog

noscant te adhuc curam tui populi gerere. Ostende nūc q2 victoria non est ex multitudine sed ex tua volūtate. ꝛ miserere nobis. vt hanc magnā tribulacōnem quam pro peccatis nostris patimur. te adiuuante vincamus. ꝛ quemadmodum patres nostri. sic ꝛ nos tibi in pace ꝛ tranquillitate seruiamus. His itaq₃ gestis deus qui nunq₃ deserit sperātes in se. vocem suorum seruorum ad se clamantium exaudiuit. ꝛ virtutem aduersariorum eliminauit. Nam in crastino eodem loco in conspectu multitudinis congregate. aries in terram corruit. ꝛ vnum de cornibus suis confractum est omnibus deum laudantibꝰ. ꝛ exinde cepit potestas eiꝰ deficere ac decrescere de die in diem. nam multi intelligentes fraudem ipsius. penitentia ducti ceperunt ab eodem recedere. ꝛ pars filiorum obedientie crescere cepit ꝛ proficere adiuuante domino populum suum. inimicos autem pacis persequente. per omnia benedictus deus Amen

Discipulus Res stupenda pariter ꝛ miranda. ꝙ imperscrutabilis abyssus iudiciorum dei electos suos sic tribulari permittit. nec tamen vsquequaq₃ deserit. sed tam paterne liberat ꝛ ꝓtegit. s₃ vellem euidentius noscere misteriū similitudis hꝰ

Sapiētia Intelligentibus satis dictum est. tu ampliꝰ querere noli. fructum tamen nō modicum ex his colligere debes. Primo vt discas in nulla vnq₃ aduersitate desperare. sed omnem spem in deum ponere. ꝛ orationis refugia querere in tribulationibus cunctis. nec viam iusticie propter rabiem cuiuscunq₃ persecutionis seuientis deserere ꝛ super omnia cautelam ꝛ circūspectionem debitam negocijs pertractandis adhibere. Prelatus eñ vel rector fratrum tuorum cum tu sis. licet in minimo gradu. discas ex his non statim adhibere fidem his qui ceteros deferre consueuerūt. nec proximorum suggestionibus quibuslibet in patrociniū conductis semper velle adquiescere. nec faciliter accusationem aduersus approbatos recipias. quia ex his disciplina omnis prosternitur. ꝛ pestilentibus audatia resistendi cōfertur. ac vigor destruitur religionis. Sed causam quam nescis diligentissime inquiras. vel per teipsum vel ꝑ viros iustos ꝛ prudentes ac deū timentes. ꝛ sic tandem veritate comꝑta cum debito liberamine sententiam proferas iustam. ꝛ sic proculdubio nōnunq₃ inuenies actores cause in causa obnoxios esse. Nempe interdum grauamina indebita superiorum pretendunt. qui censuram monastice discipline effugere cupiūt. ꝛ se pugiles iusticie ac defensores veritatis inaniter mentiunt̃. q̇ se a correctōnibꝰ ꝑlatoꝝ suoꝝ eximere volūt. ac ceteris inaniter ꝑesse ꝯcupiscūt Hic sic te decet cā₃ quā ignoras inq̇rere. inuentā plene discernere. ꝛ impijs hoc qđ ꝯtra iustos cogitauerūt reddere in caput ipoꝝ. vt sic gladiꝰ eoꝝ intret in corda ipoꝝ. ꝛ arcꝰ eoꝝ ꝯfrigat̃. Sic in insidijs suis capiūt̃ ipi. sic lapidāt̃ duo senes pleni iniq̄ cogitatōe. q̇ suzānā in dño ꝯfidentē cupiebāt lapidare. sic perit amā hostꝭ ꝛ aduersariꝰ ipijssimꝰ iudeoꝝ. q̄ ꝑ iniq̄s regi fc̄is suggestiōes ꝑplm dei ꝑire laborabat Hic ꝛ saul superbissimꝰ gladio ꝓprio occubuit. qñ iuste ꝑseq̇ proximū nō formidauit

Discipulꝰ O oim pijssima moderatrix cāꝫ

rum eterna sapīa. q̄ electis tuis z bona z mala in bonū ꝯuertis. hoc so lūmodo mihi humilimo famulo tuo in hac materia faciendū estimo. re currere. s. ad orōnis p̄sidia corde deuoto. Igit̄ o pater misericordiarū z deus toti⁹ ꝯsolationis peto hūiliter. vt miserearis ꝑplo tuo z hereditati tue. z da pacē cordiū z tranq̄llitatē tēpoꝝ in diebꝫ nr̄is Sz z his q̄ ode rūt pacē miserere ꝓpter nomē tuū benedictū Infunde eis q̄so spiritū bo nū. vt ab erroꝛibꝫ suis resipiscāt. z ad vnitatē z pacē redeant. vt tibi oēs in gremio scē matris ecclīe catholice vnanimit̄ seruiam⁹. z ad ciuitatē gloriosam celestis patrie ꝯuenire valeamus Amen.

¶ Qualis sit diuina sponsa eterna sapia. z de q̄litate amoris ipius

Qualis est dilectus tuus ex

dilecto. o pulcerrima mulierū. Si q̄s solutōnem ꝟbi audire desiderat. aures nūc p̄beat diuini amoris Da amantem. da singulari amore feruentē. z intelliget q̄ dico. Ex amore cū quēuis loq̄n tem nō amās. ebriū pocius q̄ʒ sobriū estimabit. q2 nō interno gustu vim amoris ꝑcipit. sed ꝟba tantū resonare audit. z bñ q̄dē ebriū. sʒ nō a vi no in quo est luxuria. sʒ in q̄ est spūaliū exuberātia gaudioꝝ. Nobis igit̄ tacentibꝫ q̄ a tali amoris supeffluentia adhuc longe distam⁹. ꝓpe autē fieri toto corde desideramus. aīmus amorosus in mediū ꝓcedat. mens in affectū diuinū ꝓrūpat. dicatq̄ʒ nobis modū q̄liter a dilecto p̄uentus et q̄uo ad amorē ipi⁹ tract⁹ sit. vt simul ex hoc pateat q̄lis sit ex dilecto dilectus. nec se occultet nimiū. q2 amor intensus seip̄m etiā ꝑdere ꝯsue uit inuitus Venite inq̄t animus amorosus. audite quāta fecit dn̄s aie mee Cū me florēs iuuent⁹ z recēs aīmus tp̄e vernali ad prata virentia et floꝝ diuersa germina cū sodalibꝫ coeq̄uis vtriusq̄ʒ sexus ad ꝑfruēda desideratis solatijs dulciter iuitaret. a plerisq̄ʒ inter diuersos ludos vox lasciuiēs perstrepebat Caput em̄ mouētes. manibꝫ plaudentes. z velut arietes ouiū exultātes saltus quosdam dabāt. sicq̄ʒ tripudiādo aiebant Exiguū z cū tedio est tēpus vite nr̄e. z non est refrigeriū in fine hoīs. z nō est q̄ agnit⁹ sit reuersus ab ab inferis. q2 ex nihilo nati sumus. z post hec erim⁹ q̄si nō fuerimus Venite ḡ z fruamur bonis q̄ sunt z vtamur creatura tanq̄ʒ in iuuētute celeriter. vino p̄cioso z vngentis nos replea mus. z nō p̄tereat nos flos tp̄is Coronemus nos rosis anteq̄ʒ marces cant. nullū pratū sit q̄d nō ꝑtrāseat luxuria nr̄a. vbiq̄ʒ relinq̄mus signa leticie. q̄m hec est ꝑs nr̄a z hec est sors nr̄a Talia inq̄m z silia dicentes frenū ꝯcupiscentie laxabant. z flores q̄s poterāt singuli carpebāt. Ego aūt cū paululū in meip̄o substitissem. z q̄d nā facerē in aīo meo hesitarē Ecce flores humo nati q̄s vernali amenitate decoros viderā z recēter in vere ꝯspexerā. subito arefacti deciderunt. z decor oīs perierat Cuius nouitate visionis stupefcus z in me reuersus cepi denegare q̄ nullū ex floribꝫ caducis vellē adamare. quos tā breui tp̄e florere z ex tēplo arere ꝯspexerā Quadā igit̄ die dū aīmus inq̄etus circūquaq̄ʒ aspiceret. z ve lut hinnulus vmbrosum locū peteret ad quiescendū. feruorem declinās meridianū. ecce e regione in summis excelsisq̄ʒ ꝟticibꝫ apparuit q̄si flos

campi ꝯspicuus ꝛ ad videndū delectabilis. oībusq̃ quos ante vīderā floꝛibꝰ incōparabiliter pulcrioꝛ apparebat Ad quē videndū cū festinas-
sem. ecce subito imutatus nō ꝯparuit. ſ; q̄ſi dea totius pulcritudinis añ
me ſterit. q̄ velut roſa rubens ꝛ cādoꝛe miro refulgens ſole clarius ruti-
labat. ꝛ eloq̄a pulcritudinis dabat. hec cūctoꝝ in ſe ſummā optabiliū ꝑ
ferebat. odoꝛeq̃ ſuauiſſimo ad modū panthere longe lateq̃ diffuſo cir
cūquaq̃ ad amoꝛē ſuū cūctos trahebat. voceq̃ dulciſſima ſic dicebat.
Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me. ꝛ a generatōībꝰ meis adiplemini.
Ego mater pulcre dilcōnis ꝛ timoꝛis ꝛ agnitōis ꝛ ſancte ſpei. Quibꝰ
auditis ſteti attonitꝰ. fixiſq̃ oculis in terrā obmutui. Stupoꝛ em̄ circū
dederat me de tante pulcritudis imēſitate vt oīno reſpōdere nō poſſem
Que clementer manū extēdens coꝛ meū tetigit. ꝛ ad loq̄ndū ꝯfoꝛtauit.
apertiſq̃ oculis in eā curioſius intēdebā ꝛ hec tacitꝰ in coꝛde meo volue
bam Nō eſt huicꝫ ſilis ſuꝑ terrā. in aſpectu. in pulcritudie. ꝛ in ſenſu ꝟbo
rū Dixiq̃ intra me. Ecce vere abyſſus amoꝛis. abyſſum nūc reperi to
tius pulcritudis. qꝛ qđ diu q̄ſiſti nūc inueniſti. q̄nimo vltra q̃ cogitare
potuiſti reperiſti. Sicq̃ tandē ad eā ꝯuerſus coꝛdis in iubilo dixi cla-
ra voce O pulcerrima totiꝰ vniuerſitatꝭ oīm creaturaꝝ. q̄ ex aīo letabū
do ꝯditoꝛis vniuerſoꝝ ꝓdiiſti Edicito nobis nomē ꝛ ꝓgeniē tuā. vtrum
ne ꝯdigna ſint ꝛ ꝯgruētia tāte foꝛmoſitati Ipa aūt vultu ſereno. mican
tibꝰ oculis. labijs melliſluis ꝟba depꝛomebat. q̄ auditū coꝛpoꝛeū pene-
trātia ad coꝛdis tricliniū velut ſagitte ignee ꝑuolauerūt. ꝛ ad aiaꝫ amo
ris dulcedie liq̄factā ſic dicebat. Qm̄ vir deſiderioꝝ tu es. ideo theſau
rū abſconditū cūctoꝝ deſiderabiliū pūctū ꝛ circūferētiā oīm ꝯcupiſcibi
liū. longitudinē, latitudinē. ſublimitatē. atq̃ ꝓfundū vniuerſoꝝ amabi-
liū veni oſtendere tibi. In ꝑmis ğ rōnem ꝛ interꝑtatōem nois mei ſcire
ſi vis. ſapiam eternā me appellari a ſ́rigenis cognoſce. qđ vtiq̃ mee cō
gruit peroptume nobilitati. Nihil em̄ eſt in entibꝰ creatis qđ tantū in coꝛ
de ꝯditoꝛis. cunctoꝛūq̃ ꝑfecte amantiū dulcius poſſet ſapere. neq̃ em̄
ſonitus tube ac fiſtule ac cythare ſambuce ꝛ pſalterij ꝛ ſimphonie dul
ci ſone ſeu vniuerſoꝝ genera muſicoꝝ. nō philomene cātus. oīmq̃ auiū
ſuauiſſimus ꝯcentus. aures iuueniles tantū demulcēt nec terreſtris vn-
q̃ melodia vel celeſtis armonia gaudioꝝ vnq̃ ꝑbere materiam ampli-
oꝛem Sapoꝛ nois mei velut botrus cipꝛi in vineis engaddi. Cipꝛi cū
nardo. nardi ꝛ croci. fiſtule ꝛ cynamomi cū vniuerſis lignis libani. mir
re ꝛ aloe cū oībꝰ ꝑmis vngentis aromatibuſq̃ ꝑcioſiſſimis Quaſi liba
nus nō inciſus vapoꝛaui habitatōeꝫ meā ꝛ q̄ſi balſamū nō mixtū odoꝛ
meus Et hec q̄dem de nois mei interꝑtatōe Poꝛro qꝛ amoꝛ tuus al
ta petit. nec ꝯq̄ſtriū ꝛ paneficū vel vnguētarioꝛū alioꝛūq̃ ſimiliū ac diſ
ſimiliū amoꝛe ꝯtentus. ingenuitatē ac ꝑclaritatē generis mei inq̄ris Ad
hec q̄dē reſpōdere nō imerito rōnis oꝛdo expoſceret. ſi facultas adeſſet.
et ipoſſibilitas nō obſtaret Sꝫ tanta generatōis mee ꝓfunditas vt cūc-
toꝛū moꝛtaliū ingenia excedat Ego nāq̃ ſum illa de qua ſcriptū ē Ge-
nerationē eius q̄s enarrabit Ego ex oꝛe altiſſimi ꝓdiui. ꝑmogenita ante
oēm creaturā Et egreſſus meus ſicut a ꝑncipio eſ̄nitatis. Ego q̄ſi fluui

us dorix. sicut aqueductus exiui a paradiso Ab eterno ordinata sum. et ex antiquis antequam terra fieret Nec dum erant abyssi. et ego iam concepta eram. nec dum fontes aquarum eruperant. nec dum montes graui mole constiterant. ante colles ego parturiebar Adhuc terram non fecerat et flumina et cardines orbis terre quando preparabat celos aderam. quando certa lege et gyro vallabat abyssos. quando ethera firmabat sursum. et librabat fontes aquarum quando circundabat mari terminum suum et legem ponebat aquis ne transirent fines suos. quando appendebat fundamenta terre. cum eo eram cuncta componens. et delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore Ludens in orbe terrarum et delicie mee esse cum filijs hominum Beatus homo qui me audit. qui vigilat ad fores meas quotidie. et obseruat postes ostij mei. qui me inuenerit inueniet vitam et hauriet salutem a domino Sic igitur dilectus in dilecto semper eram manens ac dilectus ex dilecto semper manans. cum dilecto ab eterno ludens eram Habes igitur quid sim et vnde processi Porro quid sim in essentia quantum ad plenam comprehensionem. ab huius perscrutatione iubet ratio quiescere. cum natura ordinata non tendat ad impossibilia

Discipulus

Dum hoc summo cum affectu audio. vix meipsum pre cordis iubilo capere valeo. totusque spiritus meus exultat vehementer in domino O quis mihi det te dilectum sponsum ex dilecto genitore progenitum. vt inueniam te foris et deosculer te et iam nemo me despiciet Sed obsecro te dilecte mi. quid cause quod tam crebro rebus te corporalibus in amore tuo comparare consueuisti. cum tamen secundum verba tua et secundum sententiam omnium bene philosophantium nec corpus sis nec virtus in corpore.

Sapientia

Rerum altissimarum veritates in sua simplicitate acceptas intellectus humanus capere non potest Et ideo necesse est eas tradere per imagines et consuetas similitudines Pulcritudo quippe mea tanta est. vt si quis magnis cruciatibus multis annis se exponeret. vt vel ad ictum oculi me in tanto decore conspicere posset. absque omni dubio labor premio minus adhuc responderet.

Discipulus

Ex quo vt asseris de supercelestibus et diuinis rebus aliter loqui non possumus nisi per modum corporalium. liceat simplici discipulo magistro prudentissimo verbum simplex proponere. cuius declarationem habere cupio En species celi. gloria stellarum. atque venustas campi ex multitudine dependet florum. Sic nonnunquam decor iuuencularum seu sponsarum terrigenarum ex ornatu attenditur vestimentorum Unde et auro tecte. gemmis choruscantibus infuse. subtilibus indute. sertis micantibus redemite pulcre procedunt. tu vero quid

Sapientia

Prudens pictor vbi subiectum deficit. accidentia multiplicare consueuit. et quod maculosum esse cognouerit. rubrica linire festinabit. vt ex sophisticata forma ignoretur quod latet anguis in herba Ridere apparentur cogit. quod nec sensibile quidem est. sicque oculos humanos decipit dum quod deforme sub tegmine est colorifero splendore perliniens reddit formosum. In quo tamen magis artificis quam artificiati preconium iure prefertur. E regione vero sol radiorum suorum circundatus fulgoribus. aliena non egit mendicata formositate. quem in essentia sua luminositas tam immensa inuestiuit Sic sic sapientia eterna sol iusticie. quinimo ipsa cuius pulcritudinem sol et luna mirantur. lucem habitans inaccessibilem in splendoribus sanctorum ex vtero

ante luciferꝝ genitus fulgoꝛibꝫ imensissimis circūdatus. aliena foꝛinsecus ꝯpositōe nō eget. q̄ est totū qđ est. qđ pulcrū est. qđ speciosum. qđ decoꝛū. Cui idē est esse qđ pulcrū qđ delectabile eē. His nimirū gloꝛia eius abintꝰ in fimbrijs aureis circūamicta varietate. Amictꝰ nāqꝫ lumine sicut vestimēto. tāta ex oī ꝑte luminositatis pulcritudīe resꝑgit̄. vt sui fulgoꝛis excellentiā hūanus oculus ferre nō posset. Non em̄ inqt videbit me hō ꝛ viuet. Deniqꝫ oīs creature decoꝛ qđ aliud est. q̄ꝫ quoddā speculū in quo summi opificꝫ relucet magisterium. ꝙ si lilij vt asseris decoꝛē eiusqꝫ indumēti nitoꝛē miraris cur nō miraris lilioꝝ autoꝛē. Si venustus aspectus ac decenter oꝛnata facies oculis tuis mūdanis q̄ndā sic ꝯplacuit. o q̄ꝫ digne pꝛe cūctis ineffabilit̄ pulcra. ꝛ ꝑ essentiā decoꝛa coꝛdis oculis placebit. Nempe si recte inspexeris oꝛnata cūcta cū suis oꝛnamētis. ipius sunt ꝑconia q̄ substātiā cū q̄litate ꝛ ceteris generibꝫ ꝓduxit in esse. Patet igit̄ ꝙ ea q̄ te vanitatis tēpoꝛe ad creaturam trahere solebant. potiꝰ ad hoꝝ oim creatoꝛē trahere debeant absqꝫ eo quod intrinsecus latet.

Discipulus Et quid est hoc qđ intrinsecus latet.

Sapiētia Simplicissime eēntie mee iocundissima visio. sub ꝑsubstantialissime diuinitatꝫ mee ꝑoptata fruitio. interminabilis vite tota simul ꝛ ꝑfecta possessio. In his em̄ cūctis btōꝝ spirituū agminibꝫ tanta dat̄ iocūditas. tāta gaudioꝝ materia geminat̄. vt ꝑ amoꝛis magnitudine ꝛ exultatōis imēsitate mille anni sint añ oculos eoꝝ tanq̄ꝫ dies q̄ ꝑterijt. Siq̄dem tota celestis frequētia ꝯtinue cernētes tot mirabilia. nouaqꝫ audiētes cātica. oculos in me iugit̄ defixos h̄nt. stant suspēsis vultibꝫ. ꝛ coꝛdibus amoꝛe flagrātibꝫ in me intendūt. pedes h̄nt obliquos q̄si ad iubilandū. faciē reuelatā ad ꝯtēplandū. sicqꝫ sursum coꝛda leuātes inhiant oꝛe coꝛdis ꝑiter in suꝑna fluēta fontis vite. O q̄ꝫ btūs qui huic felicissime iocūditati. ꝛ iocūdissime felicitati interesse meruerit. qui choꝛis interit celestiū puellaꝝ. q̄ mecū choꝛeas ducentes in celestibꝫ iocūdant̄ feliciter. vbi choꝛus sacratus ꝟginū post me canētes cursitant. ymnosqꝫ dulces ꝑsonāt. En vnicū amoꝛis ꝟbū de labijs mee caritatꝫ egressum ad coꝛ amoꝛosum. oim suꝑat angeloꝝ melodias omniūqꝫ cytharedoꝝ cytharizantiū armonias. oīa deniqꝫ instrumēta musicalia ꝛ symphonias. Eya respice q̄so mentis nūc in iubilo q̄ꝫ abilis sim ad amandū. q̄ꝫ affabilis ad āplexandū. ꝛ ad osculandū aīe sincere q̄ꝫ summe delectabilis. O dulce ꝛ ꝑciosissimū osculū. labijs mellifluis affectuose ipressum. O q̄ꝫ beata aīa. cui vel in tota vita sua saltē vnica vice fuerit hoc ꝯcessum. ꝙ si ꝓpter hoc etiā moꝛi ꝯtigerit. graue nō erit. Sum deniqꝫ semꝑ p̄sto amāti ad reamandū. p̄ns in thoꝛo. p̄ns in choꝛo. in mēsa. in via. in claustro. in foꝛo. ita vt nō sit locus vbi nō sit p̄ns charitas deꝰ. vbiqꝫ amāti ꝑ amoꝛē coꝛrespōdens. Singulare q̄ppe hoc sibi diuina sapiā ꝓpriū int̄ cūctas vendicat sponsas. vt ad votū amātis vbiqꝫ p̄ns eē possit ꝛ cūcta ꝓ se emissa suspiria. desideria imissa. facta ꝟutia in p̄ntia noꝛit. ꝓpter hoc ꝓuidebā ait q̄dā amatoꝛ sapie. dn̄m in ꝯspectu meo semꝑ. Et iteꝝ. Propt̄ hoc letatū ē coꝛ meū. ꝛ exultauit lingua mea

Rursus tāta est bonitatis mee p̄rogatiua singularis. vt si q̄s ex ea vel modicā guttā ad gustandū susceperit. de cetero oīa hui⁹ mūdi oblectamenta tanq̄ stercus reputabit Amor me⁹ pctōꝝ sarcinis oneratos exonerat. ꝯsciam purificat. mentē corroborat. pfectis libertatē donat. ꝛ ipsos sic etno copulat pncipio Quid plura Qui me sibi in sposaꝫ accipit meq̄ sup oīa diligit. viuit cū tranquillitate. morit cū securitate. ꝛ q̄dam mō gaudia in pn̄ti inchoat q̄ p eterna secula durāt. Multa dicimus ꝛ ꝟbis deficimus. qꝛ eminētiā amoris mei nulla lingua hoīm vel angelorum sufficit enarrare Experiri potest fari nō potest. Hec tn̄ quasi ex abrupto proiecta potius q̄ dicta sunt de qualitate diuini amoris

Discipulus

O imensum cordis mei tripudiū Nunq̄d em̄ nō vere ista est hora salutis. hora leticie spūalis. tēpus visitatōis ꝛ gr̄e Dies quā fecit dn̄s. in qua melliflui facti sunt celi. in qua timor trāsijt in amorē. ꝛ familiaritatis tue gr̄a experientia fiduciā p̄stat loq̄ndi pleniorē Aperiā igit os meū. ꝛ secreta q̄ tanto tpe in cubili cordis mei clausa tenuerā tibi nūc reserabo Uulnus q̄q̄ amoris diu inclusum detegā in corde languētis. Tu scis Expertissimuꝫ em̄ alloquor in arte amādi. qꝛ amor intēsus socium nō patit. nō sustinet pluralitatē Regna q̄ppe ꝛ amor sicut olim audiuim⁹ socios nō ꝯpatiūtur Nā ꝛ fluuius magnus in plures riuos diuisus minorat sic ꝛ amor dū socios q̄rit minuit ꝛ deficit O vnicus ꝛ singularis cordis mei possessor. nūc ita se hꝫ ad te cordis mei īpetuosus affectus. vt vnice te diligens vicē sibi singularis repēdi affectet amoris O q̄ optabile hoc mihi eēt vt me ex noīe cognosceres. cognitūq̄ singulariter diligeres. ac dilectū inter specialissimos amicos tibi ꝑpi eligeres O deus me⁹ vtinam oculo clementie tue gratiose me respiceres. oīaq̄ opera mea dirigeres. ꝛ familiarissimū amicū me tibi ac seruū faceres O q̄ letus existerē. si hec mihi iuxta votū ꝑuenirent Ego certe cresi diuicias. ꝛ oīm hoīm delicias me habere estimarē Nūc aūt qd̄ ꝛ cū gemitu cordis dico te solum ꝛ vnicū diligens oīb amoris legib cogor ꝯtentari Queso. oēs pij amatores aures v̄ras p̄bete. mihiq̄ ꝯdescēdite. ꝛ int me ꝛ dilectā dijudicate Ecce dilcūs meus vnicus thesaurus mihi est. ꝛ amoris speculū ipm mihi ꝯstitui. facilius possent saxa molliri q̄ mea mens ab ei⁹ amore reuocari. Qui si dimisent me ego eū nō dimittam. Uiuit dn̄s. si spreuerit me ego fidelis ꝛ ꝯstans existā Uelut turtur solitaria sedebo. q̄usq̄ dilectū recupabo Ego nullā recipiā ꝯsolationē. ad nullū intendā ꝯsolatorē q̄nimo onerosi erūt mihi. Ipe solus est quē q̄ro. ab ipo solo ꝯsolari potero. p ipo elegit suspendiū aīa mea. ꝛ mortē ossa mea Si abierit cor meū secū trahit. si redierit. os meū iubilo replebit. Siue comedā siue bibam vel aliud quodcūq̄ faciā. ipe mihi pn̄s est. Ipe est quē intendo Ipe est quē reqro Insipiēs factus sum. amor me coegit Ecce dilectum diligere nō expectaui q̄usq̄ senio frigescerē. ac virib fract deficerē. q̄usq̄ decor vultus rosei deperiret. ꝛ ruge faciē operirent. ꝛ sic exosus fact⁹ ꝛ amori freno ineptus. ncc̄itate cogēte ad ipm amandū ꝯfugerē. q̄ aliā quā diligerē vel a qua diligi cuperē nō haberem Quinimo cū in flore iuuētutis

etas adhuc tenera longeuitatē annoꝝ ꝑmitteret. ⁊ socioꝝ grata ꝯsortia adessent. ⁊ naturalis ꝯplexio amori arrideret multasqꝫ rogantes ac retrahentes haberē. his oibꝫ spretis violas pulcerrimas mihi dulciter arridētes ꝯtēnebam. facieqꝫ auersa cū gemitu auersabar letus oia ꝓieci. ⁊ te mihi mercedē amoris ꝯstitui. ad amorem tuū ꝯfugi. teqꝫ mihi in dilectū elegi. Nūquid igitur o amator meus. gaudiū meū. ⁊ dulcedo aie mee. impiū eēt vt me singulariter nō diligeres. ⁊ amori tanto tantillū responderes. nō quidē pre cūctis solū diligendo. sꝫ inter cūctos amorē familiarem īpendendo. Hoc est ꝑ certo qđ me angit ⁊ sollicitat. q2 tot sunt corda te amantissima caritate amantia q̄ me in amore ⁊ omni amorosa exhibitōe antecedūt Heu heu qđ ḡ erit de me Timeo eñ vehemēter. cuꝫ inter lilia lilioꝝ amator pasceris O me miserū ⁊ redolentiā eoꝝ odores me forte cardonis vel vrtice obliuiscaris. ⁊ sic dānū amoris tui aliorūꝫ ex amore incurram Ignosce o dilecte ꝙ sic loquor Hoc eñ vt nosti sibi vis amoris intensi vendicat. vt legē ꝟbis iponere nesciat. nullūqꝫ nisi dilectū cū dilecto occupatū aduertat Valde si audeo dicere sparsus amator es En sexaginta sunt regine. ⁊ octuaginta ꝯcubine. ⁊ adolescētularū nō est nūerus. Verūtamen vna est colūba tua. ꝑfecta ⁊ īmaculata tua. q̄ ceteꝝ oim sibi vendicat ꝑncipatū Deniqꝫ in oibꝫ finibꝫ israhel q̄runtur adolescentule virgines. ⁊ abysag sola eligitur ⁊ ad regē introducitur Sic ad assuerū multe introducte vna oibꝫ ꝓfertur. ⁊ ad iperij ꝯsortiū sublimatur O vna q̄ vna es. ⁊ secūda nō habes. ꝙ̄ feliciter creata. ꝙ̄ eximie donata es. vt vnicū illū thesaurū ad cordis votū possideas Quis mihi det saturari saltē de micis q̄ cadūt de mensa reliquiarum tuarum

Sapiētia Valde in excessu mētis ex amore positus es. qđ ⁊ ꝟba affectuosa ⁊ facies lacrimosa oñdit. sꝫ nūc si tibi oñderem ꝙ te singulari amore diligerē iuxta omne desideriū cordis tui quid facere velles

Discipulꝰ Te milies amplecti vellē. ⁊ decies milies affectu gratulabūdo posculari cuperē. ⁊ qcqđ vnq̄ꝫ aduersi amor sustinere ꝓciperet libens cuncta ferrem En aia mea dñe mi ad ꝟba tua tota suspensa erigitur. ⁊ verbū cōsolatoriū ꝑstolatur O desideriū aie mee Loq̄re ad cor serui tui O pie cōsolator cur me ꝓuocas. cur aīam amore languidam differendo affligis En amor impatiens est nec diutius expectare potest Nā desideria dilata affligunt animam

Sapiētia Amor tuus licet intensus sit cecutiēs tñ aliqualiter videtur eē. qui de diuinis et supercelestibꝫ ꝑ modū terrenoꝝ sentiendū estimas. ⁊ ideo quasi ꝑ caliginē iudicas Sic añt nō est Nimirū dei sapia amor est Vnde sicut essentia sua in cūctis existens nō ꝑtitur. vel minor ex hoc in singulis redditur sic nec amor suus licet cūcta diligat q̄ fecit minoratur. Sic eñ intēdit singulis vt a cūctis vacare videatur. ⁊ sic cūctis ꝓsidet vt a singulis vacare putetur Nec est sic imaginandū q̄si tu iuuenis amorē meū ꝓuenenis ⁊ ꝓpterea a me diligi ex iure velis. sꝫ reuera ecōuerso est. Etenī q2 te ab eterno dilexi. ⁊ te ex noie noui. ⁊ affectu singulari ꝓelegi. ideo diligis. licꝫ ex cōsequēti effectus ꝓdestinatōis effectū req̄rat dilectōnis Vñ sine ꝓiudicio

oīm ceteroꝝ amantiū hoc firmiter teneas. me circa te omni tꝑe ꝛ hora tam amoroſe eē intentū. ac ſi cūctis poſtpoſitis tibi ſoli vacarē. vt amori tuo ſingulariter reſponderem.

Diſcipulus Felix ſermo ꝛ omni acceptione digniſſimus nunc aīa mea magnificata eſt pre oībꝫ diebꝫ vite mee. q̄obrem vna mecū iocūdeť ſimulqꝫ ꝯgaudeat ꝛ ꝯgratuleť orbis terre ꝛ plenitudo eius. ꝓ dilecti tā pio amore ꝛ tam immenſa ꝛ optabili dilcōne Eia dilecte mi auerte oculos tuos a me. qꝛ ipi me auolare fecerūt Cuiꝰ nāqꝫ cor tā ferreū. ſaxeūqꝫ pectꝰ ꝟba tua ſcintillifera audire poſſet. ꝛ nō ſubito amorꝭ tui ignē ꝯciperet Quis deniqꝫ tā frigidus vel tepidus exiſtit. q̄ ſibi te in tanto decore corā oculis cordis ſui ſiſteret. ſuiqꝫ amoris oculos frequēter in te defixos haberet. ꝛ ignitū eloqum tuū vehemēter ſepius audiret crebriuſqꝫ eadē reuolueret. q̄ nō intimi amoris facula inardeſceret. Sic em̄ ſol ad emiſperiū noſtrū aſcēdēs. ꝛ circulū meridianū deſcribēs. terrā ſuo adurit calore. ſic colloqum tuū flāmeū corda frigida ſuo accendit in amore O oēs ſitiētes. venite nūc ad fontē totius amoris. ꝛ ad fructuꝫ deſideratū iocūdiſſime dilectōis Quare em̄ expēditꝭ res. corpꝰ ſimulqꝫ aiaꝫ ꝑiculo etno exponitꝭ. ꝛ tā iuanū laboratꝭ Nā in ydropica ariditate ꝯſiſtuꝭ Os aridū ꝓpt ſaporē carneū tenuē in eo relictū. dētibꝫ vr̄is roditꝭ O miſeri ꝟe miſeriā amatꝭ. dū h̄ qd̄ q̄ritꝭ iuxta votū nō inuenitꝭ Cernite q̄ſo. cernite q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ iocūdū ſit ſummū bonū diligere. ſupinā ſpōſaꝫ adamare Redite amatores dulciſſimi ad cor. ꝛ ꝑpēdite q̄ꝫ btūs q̄ relictꝭ oibꝫ i hāc ꝯſentit. eiqꝫ ſoli cūcta fiducia amori debita corde deuoto ipendit Quāta putatꝭ h̄ ꝯſolatōe atqꝫ itne ſuauitatꝭ dulcedie. ſibi q̄deꝫ ſoli nota. ab oculꝭ aūt cūctoꝝ viuētiū abſcōdita ꝑfrueť felicit Proīde o dilicata amatrix etne ſapie. btiſſima agnes. ꝟginū gēmula pulcerria de tātꝭ ſpōſi ꝑconio iactaſti te dicēs Annulo ſuo ſbarrauit me. ꝛ imēſis monilibꝫ ornauit me. mel ꝛ lac ex eiꝰ ore ſuſcepi. ꝛ ſanguis eiꝰ ornauit genas meas Uere fateor dilcē mi. q̄ ſermo tuꝰ dulciſſimꝰ igneo amore reſꝑſus exꝑgefecit dormitantē aiam meā. liq̄fecit ꝛ refecit triſtē mentē meā. illuminauit tenebroſa. clauſa reſerauit. ꝛ totū ꝓpoſitū meū ad hoc deduxit vt totis viribꝫ cupiā ꝛ ego dignus inuenin tua dulciſſima deſpōſatione Sicut em̄ audiuimꝰ ſic ꝛ experti ſumꝰ. qꝛ nō eſt ꝑſonarū acceptio apud te. cūctos ad amorē tuū inuitas. oēs ſatias. ꝛ eis pocula ſalutis ꝓpinas Adiuro vos oēs o etne ſapie ardētiſſimi amatores. huius diuiniſſime ſponſe feliciſſimi dilectores. vt me vr̄is ꝑcibꝫ ad ipam dignemini ꝑmouere Jam nūc o corpus quē ſuſtinetꝭ. q̄re negligitꝭ. cur tam diu a tā ſalutari ꝓpoſito retardatis Deponamus vetrē hoiem nouū induamus. ꝛ torporē negligentie nos a tantis ipedientē bonis excutiamꝰ Ut q̄d etiā nati ſumꝰ Nos ei vita viuimꝰ tm̄. Surgūt ſimplices illrāti ꝛ idocti. ꝛ fecūdiſſima amorꝭ pleitudie iebriāť. ꝛ nos ſbtilia rexētes. ac ꝟitatꝭ viā poſterꝭ demrātes. eoſqꝫ ad poculū ireme ſuauitatꝭ iuitātes. i ariditate mētꝭ ꝑduramꝰ Eia agite ꝯfr̄s ꝛ ꝯſodales. qꝛ potēs ē de lapidibꝫ iſtꝭ ignē ꝑcreare diuini amoris. q̄s ſcit ſi ꝯuertať ꝛ ſalutatōeꝫ gratioſaꝫ porcētibꝫ proiciat. Quis ſcit ſi benignam poſt ſe relinquat benedictionem.

Ut ꝛ nos miseri ꝑticipes amoris ipius effecti. inter dilcōs ꝛ electos eiꝰ
sorte habere possimꝰ Delectat valde huiꝰ speciosissime memoria spon
se. eiusq̄ ꝑeminentiā ac dignitatis ꝑrogatiuā recolere singularē. sic ꝫ mu
sica in ꝯuiuio vini. ꝛ sic odor suauissimū vnguētoꝝ Sunt em̄ q̄ se aliq̄d
putāt eē ꝛ nihil sunt. s; seipos ꝛ incautos q̄sq̄ decipiūt O q̄tiens mi-
nus cognitū amaꝛ. qđ plene cognitū minꝰ curaꝛ. ꝛ cuiꝰ p̄ntia pre amo
ris vehemētia vix expectabaꝛ. iam habitū ad libitū. ex odij magnitudie
ardentius eijcitur. q̄ nō habitū p̄stolareꝛ Fateor me ista dieb; vanitatꝫ
mee curiosius inspectasse. ꝛ inuenisse hoc qđ in ꝓuerbio dicit Qui caru
ere nisi nō sunt oculis mihi visi Quocūq̄ em̄ me ꝯtebaꝫ defectū aliquē
amori ꝯtrarieantē inueniebā. Nā si aderat pulcritudo corporis. deerat
formositas mentis Subiectū delicatū nōnunq̄ morū incōpositōne vel
inepta q̄dā ꝛ amori ꝯtraria stoliditate patebat Nūc aq̄lū nasum aut si-
mū. nūc dentes retortos. aut crines abrasos. aut sordidas vestes habe
bat. q̄ si hec ad votū erant. egestate multa amori ꝯtraria p̄mebaꝛ. q̄ si
opulentia ꝛ pulcritudine florebat. rusticitas generꝫ ipam odiosaꝫ redde
bat Hāc melancolia. hāc colera ira plena. hāc fama ecliptica denigra-
bat Ubi ꝟo hec oīa aderāt ꝯgruenter. īpossibilitas ꝓpria deerat. vel ma
licia hoīm. vel detractio linguaꝝ. q̄ poculū dulce amaritudine quadā ꝑ
fundebāt. ꝛ me ab hmōi amore ꝑstringebant. Animus meus amorē spi
rans rosam habere spinā ꝯq̄rebaꝛ. lilia aūt violas rusticoꝝ vsui. ac pe-
coꝝ pascue deseruire sicut p̄ncipi attediabaꝛ. Pauonē aurea veste niten
tem. deformes habere pedes moleste ferebat Quid plura Cūcta ꝑcur-
rens singula maculosa inueni ac defectuosa Dixiq̄ in corde meo. ab in
q̄sitione amoris nūq̄ velle desistere. donec amatū omni carens defectu
ꝯtingeret inuenire Quid multis morer Ecce nūc abyssus abyssuꝫ reꝑpe
rit Abyssus desiderioꝝ abyssum introiuit oīm grāꝝ atq̄ perfectionum
Quid em̄ Ecce tu pulcra es amica mea suauis ac decora sicut hierusa
lem. ꝟtuosa honorosa ac generosa In diuitijs cūctos p̄cellis. in gloria
oēs antecedis. nō solū sapiēs. s; ꝛ ipa sapiētia existis Nec est siliis tui in
amoris facultate ꝛ arte amandi nec timore q̄dem aut pudore sollicita-
biꝛ q̄ te diligere seu despōsare voluerit Familiaritas tua nō parit odium
vel ꝯtemptū. s; q̄nto amatores tui ꝑfectius te vidēt. tanto tibi ꝑ amorē
intensius adherent Nempe celestis artifex totiꝰ stature dilecti mei linea
mēta ac spēm plene artis sue circino descripsit. omne suꝑfluū inde rese-
cans. totiꝰ pulcritudinis formā dereliq̄t. ac in eo summā amoris collo-
cauit Quis nāq̄ est q̄so edicite. cuiꝰ mentē ꝓprijs oculis oblata eiꝰ pul
critudo auolare nō fecerit. cuiꝰ auditū eius dulce eloq̄um nō inebriaue-
rit. cuiꝰ cor eius amor vi sibi nō subiecerit Oia eius suꝑeminent eloq̄o
ꝟboꝝ. metro metiri neq̄unt. amātis tm̄ affectu claudi volūt. ꝛ dilectū re
ficiūt ꝛ huic oia mea venūdata gratis eius perpetuo obseq̄o se deputa
rūt iurarūt ꝑ viuentem in secula ab eius beneplacito nolle declinare O
mi dulcis q̄ p̄dulcis est amicitia tua q̄ me vagā extra me non reppulit.
sed se meo amori mercedē desiderataꝫ p̄buit O q̄ felix affectꝰ mei cib;
cuiꝰ gustus oia suauia reddit amara. amaraq̄ cūcta reddit pre dulcia

Veniat dilectus meus in ortum suū. ibiq̧ reficiat̃ dulciter ab ea quam afficit vehemēter Veni dilecte mi. colligamus simul rosas de rosario. pomellaq̧ tibi soli reseruata exhibebo. nec ꝑ bibebo gustū oim̄ desiderabiliū ibi nascētiū En video dilectū meū stantē trecētis iuuenculis. rotꝰ dulcore pulcritudinis delicatissimis vallatū. ipi ēq̧ induti subtilibꝫ. ꝛ vnusq̄sq̧ p̄cinctꝰ zona aurea ad mamillas Coma ēq̧ cuiuslibet fulua velut aurū radios solares reuerberat. vt viue lucis tricliniū inhabitare videat̃. Ipe aūt in medio eoꝝ colore roseo. niueoq̧ cādore vultus infusus relucet nomē suū ꝛ memoriale suū in desiderio aie. O q̄s mihi det vt ꝛ nomē eius mellifluū. lr̃is aureis suꝑ latitudinē cordis mei suꝑscribat̃ qḋ ꝛ pro amoris remaneat signaculo. nec vlla vnq̧ de cetero ipm tollat obliuio. O mi dulcissima ꝛ felicissima sapia. peto vt me a te nec mors nec vlla fortune sors seꝑet. sꝫ ꝑmanet morte fortior nr̄ amor ieuū

¶ q̧ diuina sapientia amabilis sit simul ꝛ terribilis

Alio quodā tpe cū sol esset sub nubilo. q̄ prius admodū clare refulserat. ꝛ gelu noctis ridētibꝫ flosculis silentiū iposuisset. ꝑcellisq̧ tonantibꝫ nauicula in medio maris iactaret̃ fluctibꝫ. timor ꝛ tremor inquit discipulus venerūt suꝑ me. ꝛ ꝯtexerūt me tenebre. sedebā solitarius. cepiq̧ recogitare oēs annos meos in amaritudie aie mee. Quodā igit̃ mō ineffabili oculo intellectuali ꝓposita fuit visio illa ꝓphetica in qua legit̃ q̧ throni positi sunt. ꝛ antiquus dieꝝ sedit. vestimentū eius q̄si nix candidū. ꝛ capilli capitis eiꝰ q̄si lana mūda. thronus eiꝰ flāma ignis accensus. fluuius igneus rapidusq̧ egrediebat̃ a facie eius. ꝛ ex ore eius gladius ex vtraq̧ ꝑte acutus ꝓcedebat Stupefactꝰ igit̃ ꝛ nimio terrore ꝑcussus inhorruerūt oēs pili carnis mee Omnia nāq̧ ꝑcā mea ꝛ delicta iuuētutis mee a ꝑuo vsq̧ ad magnū. cūctis cernētibꝫ corā me aꝑte videbā Cogentibꝫ aūt nūcijs ꝛ festināribꝫ. merentē me ac dolentē añ iratū iudicē ꝑduxerūt Cū ꝗ̄o rex in imꝑatoria maiestate sedēs faciē eleuassꝫ. ꝛ ardētibꝫ oculis furorē pectoris indicasset corrui ꝛ ad terram vsq̧ plapsus caput inualidū supra brachiū ꝓut potui reclinaui Cūq̧ ad horā nimio terrore correptus tacuissem. tandeꝫ ad meipm̄ rediens cū gemitu multo hec intra me dicebā Ve ve ābulantibꝫ post ꝯcupiscētias cordis sui. Ve oibꝫ operantibꝫ iniq̄tatem. q̄r si cognouissent futurā eis paratā penā. atq̧ strictā irati iudicis sniam ꝯtra ipos ꝓferendā. ꝛ q̄n̄o decreuit hec incipe a sanctuario suo. vtiq̧ melius sibi a pctīs cauerēt. q̄n potiꝰ oēm penā tꝑaleꝫ sustinerēt. q̄ȝ oculos iudicis huiꝰ offenderent Heu dn̄ator dn̄e. q̄ȝ terribilis est facies tua nimis. q̄ȝ ꝓcellosa ꝛ acutissima ꝟba tua Totus tremo ad tantā indignatōem O visio horribilis ꝛ metuenda nimis. ꝛ summa cū diligentia p̄cauenda Rogo ꝛ obnixe te flagito rex oipotens per tuā bonitateꝫ imensam. tuere me q̄so ab hac visione horrēda Fac mihi in h̄ tꝑe q̄cq̄d tibi placuerit Impone leges. adauge tribulatōes. aduersitates multiplica infirmitates cētuplica. q̄cq̄d tibi placuerit libentissime feram Hoc solum suꝑplicans. vt a facie furoris tui parcere mihi digne-

tis Siq̇dem tantus est mihi timor dñi. etiã cũ solũ leuis suspicio occur
rerit. q̃ culpis meis exigentib9 faciẽ tuã paulisp̱ auertas a me. ꝛ q̃ te iu-
dicẽ meũ offenderim. vt oino q̇escere nõ valeã. ſ; totus p̄e dolore ꝛ me
rore in memetipo ꝯtabescebã. ꝛ quõ possem sustinere illã terrificã faciem
plenã ira ꝛ indignatõe Ue miseris ꝛ obduratis pctõrib9 Ue infernalib9
et dãnatis aiab9 ac ꝑuersis spiritib9. q̇ hãc faciẽ furibundã in sua terribi
li dispositõe absq̧ omni spe grẽ visuri sunt. ꝛ audituri illud horrendu;
tonitruũ Ite maledicti in ignẽ eternũ O maledictũ eternũ O obprobri
um sempiternũ qd̓ nũq̃m delebit Quis cogitare sufficit diem istam tre-
mendã Deniq̧ si tã intollerabilis est paterne faciei tue ad emendandu;
nõ adp̱dendũ filios tuos seueritas stupenda. vt inferno similis eẽ vide
atur Quis ḡ tuã faciẽ terribilẽ omni spe p̱uat9 videre poterit. Suadeo
p̱inde oib9 hoib9 maxime pctõrib9. ne se silencio tuo vsquequaq̧ ꝯmittãt
Taces eñ ꝛ pctã videre dissimulas Cũ vero arripuerit iudiciũ manus
tua. reddis vltionẽ hostib9 tuis. ꝛ his q̇ oderũt te retribuis. Quo q̃so o
piissima bonitas verũ esse poterit te esse amabilem. cum sis terribilis

Sapiẽtia Terribilis q̇dem sum pctõrib9. amabilis aũt iu
stis ac me diligentib9 Ego deus q̇ nõ mutor fm
qualitatẽ ꝛ diuersitatẽ me aspicientiũ dissimilis videbor Electos meos
in hoc mundo timorẽ p̱iter ꝛ amorem iugiter habere expedit. vt ꝛ timor
semper animã sollicitans a noxijs retrahat excessib9 ꝛ amor lenificans
erigat ad superna.

¶ De vicissitudine visitatõis diuine. ꝛ q̃liter aia debet se tũc tenere

AMatissim9 dñi habitabit
in eo ꝯfidẽter. q̃si in thalamo tota die ꝯmorabit ꝛ inter hũeros illi9 req̇
escet Hec ꝛ his silia q̃ p̱fecto amori alludũt v̱ba. dũ aure cordis p̱cipio
vehemẽter suspiro. cũ me tã longe a fructu desiderato hui9 amoris esse
cognosco Nã subtractio dilecti ꝯtra votũ diligẽtis quã sepi9 expꝰtũ me
eẽ fateor. p̱cipuus mihi videt in amore labor ꝛ dolor Quantũ eñ quis
de dilecti letat ꝛ gaudet p̃ntia. tantũ de eius absentia dolet ꝛ tristat Et
hec ẽ illa isipida amoris regula nimiũ afflictiua. quã i t̃reno amore decli
nare volui ꝛ nũc ip̃a; q̃q; in amore dĩno iueni. h̓ ẽ ḡ qd̓ habeo aduersũ
te mat pulcredilcõis etna sapia ipugnãs tuũ amorẽ. quẽ nudius tercius
tm̃ extulisti Uicissitudo nãq̧ p̄dcã nõ solũ i t̃reno amore. verũeti; in tuo
videt habere locũ Frequẽtissime eñ dũ mens amãti; in thalamo cordis
quieti9 te habere putat. ꝛ federe sempit̃no brachijs amoris te sibi con-
strinxisse inseparabiliter estimat. subito q̇ putabaris adesse. nescio q̃ aufu-
gis. ꝛ q̇ estimabaris ꝯstrictus esse. longius recedis ꝛ nõ compares Sed
aiam dolore plenã post te derelinq̇s. ꝛ dũ cor amãtis post te ardet. aia
te sitit ꝛ corpus infirmũ languescit. te solũ vnicũ cordis gaudiu; totis
cupiens viscerib9 dissimulas ꝛ q̃si aspnẽdo nullũ oino das intelligibile
responsu; Quid ẽ h̓ Nũqd nõ ipm impiũ ac crude
le est nimiũ. ꝯdescẽdere nolle ei quẽ ip̃e vulnerasti

Sapiẽtia
Magnitudo ꝛ pulcritudo cuiuslibet creature poterit p me respondere.

Discipulus Nūquid hoc sufficit aīe amorose. Licet em̄ tuā potentiā sapiam ꝛ bonitatē mihi reluce re indubitanter cognoscat. ꝛ te ꝑ hoc q̄si ꝑ q̄ddam vestigiū sum̄me pul⸗ crum ꝛ bonū esse intelligat. longe tn̄ adhuc distat a suo fine deliderato.

Sapiētia Si hoc nō sufficit saltē de sacra scriptura ꝯtēta sit. vbi me sufficienter si diligēs fuerit poterit in⸗ uenire Quālibet paginā ꝓ lrā amorosa tanq̄ȝ in amoris solaciū ꝑ me si bi transmissam suscipiat Quia quecūq̄ȝ scripta sunt. ad ꝯsolatōem ipi⁹ scripta sunt. ad subleuatōem spei ꝛ instaurationē caritatis. Nonne hec tibi videntur argumenta dilectionis amanti sufficere debere.

Discipulus O totius magistra amoris ac dilectionis⸗ q̄re sic loq̄ris. nūquid nō es verus amator⸗ nūq̄d nō ꝛ p̄ceptor amoris. ꝛ vt meli⁹ dicā certe amor ip̄e es Igit̄ vere et indubitanter. nosti ꝯditōes cordis amorosi. ꝛ ideo tā alieno modo loq̄ de amore te nō ꝯuenit Tu scis o amator et̄ne q̄ꝛ amāti nimis paruū est q̄cq̄d hoc est qd̄ suū amatū nō est Nihil em̄ amāti sufficit. nisi ip̄m ama tū cū p̄ns fuerit En factus es in corde meo q̄si ignis estuās clausuſq̄ȝ in ossib9 meis. ꝛ deficio ferre nō sustinēs O amantissimū amoris obie⸗ ctuȝ. tu cordis mei tam potenter possides domicilium. te in armariolo cordis mei tam delicate teneo repositum ꝛ me totum sic amor tuus sua ꝯstrinxit vi. vt etiā si lingue hoim ꝛ angeloꝝ cūctoꝝ te mihi p̄conio extollerēt singulari. ꝛ multa de te narrarēt seu scripta amorosa demon⸗ strarēt. minime ꝓficerent. Quin potius amantis affectum interdum im pedire. implere aūt desiderium non valerent. Sed illuc tota pergit cor⸗ dis mei intentio vt te solum vnicum cordis mei thesauꝝ inueniat. ꝛ in te solo ſūo bono iugit̄ ꝯq̄escat. modica horula absq̄ȝ tua felicissima p̄sen tia mihi anni vnius spaciū videt̄ habere Vnde pia dulcedo noli queso indigno famulo tuo eē aliena Nempe cū vnica die te mihi solito magis alienū sentio. q̄si mille annoꝝ curricula. longūq̄ȝ platonicū annū. me cū tedio multo exulasse deploro. Tu es em̄ paradisus voluptatꝫ. tu ꝑadi⸗ sus supcelestis Quinimo oī paradiso optabilior Nā te iuxta votū ha⸗ bere est ꝑfecte beatū eē. Nūc igit̄ si pietate atq̄ȝ clemētia cūctos decet eē ornatos q̄ in p̄tāte positi sunt. q̄ȝto magis ḡ decet maiestatē tuā misera⸗ tio magna ꝛ ꝯpassio multa Quare ḡo benigna ac et̄na sapia clemēter nō ꝯsideras. q̄ misera illa amorosa corda q̄ ad te sursum respiciūt. pro⸗ fundissimos gemit⁹ emittūt lacrimas fundunt vberrimas. clamantes post te plena voce. reuertere reuertere dilecte mi vt intueamur te Redde nobis leticiā salutaris penitentie tue. flentq̄ȝ incōsolabiliter timentes. ne forte offenderint faciē desiderabilē bonitatis tue. sedent sole ac solitarie quoniam amaritudine replete sunt. ꝛ in secreto cubilis sui secum ꝯfabu lant̄. ꝛ aio desiderāti ꝛ suspirāti hec ꝛ similia dicūt. O quando veniet. q̄n redibit. putas videbo. putas cordis mei oculi videbūt. in quē angeli oculi ꝓspicere ꝯcupiscūt Mihi q̄q̄ȝ oīm te amantiū minimo res hec mi stis nōnūq̄ȝ accidit. vt dū dilcūs me⁹ me inscio ac dulci sopore oppsso abijsset. Ego flens dicebā. Heu q̄ abijt dilcūs me⁹ Heu vbi req̄rā illū

putas ne videbit qd eu alliciat. affectuu eius profunditas. eius regres-
sus ad me retardet Heu pchdolor quare no vigilaui. qre no tenui illuz
Mi dulcis ostende te mihi redde te mihi Tedit namqz nimis absentia
tua qua letificauit pntia. vicissitudo accessus ac recessus me affligit ve
hementer Indica g mihi vmbraculu sub quo cubas. refrigeriuz qrens.
estu deuitans qz ascendit sol. ne iteru extra me vagari incipia. q me in te
repperearn Heu q diu carebo hac. qua sola habita cucta desiderabilia
possidere Ad me ea supplico mi dilecte declinare pellat. ipetus cordis
mei ad te Huius nacq motus violetia meipm spolians. ac tibi deferens.
cucta iocosa mihi reddit onerosa Deniqz et meipo carnes oneri mihi su
hec pijs oculis intuere Jam em deficio. aplius ferre no valeo Da g te.
vt in te me recipia. q me p te pdidi. O mira vtus amoris. ego vere dico
qz fortis est vt mors dilectio Etem cor mihi o amor abstulisti et dilecto
dedisti. eiqz ipm ta inseparabiliter conglutinasti. vt me certis tepozibus quos-
dammo reliqsse putet. et iam in dubiu vertat cuius sit. vtru subiecti qd vi
uificat. vel obiecti qd estu feruidissimo amat. O cor dic mihi qso cuius
sis. vtru ne illius que totis amas visceribus. vel illius cui vita das Si meu
es. o q paru mecu es. o qtiens alibi es. nescio vbi es. si no es cu eo cuius
es Ego vero nulli ta libere te dimittere nisi dilecto que plus q vita ppria
diligo Et qz eu plus q me diligo. ideo tatomagis meum es. qto plus
eius es. cuius et ego. Nacq no solu te sibi appropzias. sz et me totu qcq si-
mul tecu trahedo sibi vendicas cu effectu Si g eius es. immo vero eius es
no solu creatoe. sed redeptione. et ceteris simlibus causis. sicut et alie ronales
creature. sz et eius es qdam singulari puilegio. s. volutaria ac libera do-
natoe Siqdem tu es illud iocale qd inchoantibus amorose iuuetutis mee
tepozibus oibus mudialibus terrenisqz amoribus puatu sibi p arra amoris. p
iocali dilconis. et p signo caritatis obtuli. et ipm sui nois lris sanguineis
consignas. thronu eburneu. reclinatoriu aureu. ac thalamu nuptialem ad
reqescendu in eo sibi constitui. Igit dic mihi qliter recipe vis illa tua ami-
cam et spualem sponsam. eterna. s. sapiam cu redierit et ad ostiu cordis
stando ac pulsando sibi petierit aperiri Ego inqt no diu tardabo nec di
lecta diutius expectare pmitta. sz in occursum eius festinant occurram. et
brachijs desideriorum meorum affectuosissime extentis. dilectu votorum meorum
inter salutatois vba intimo amplexu constringa. et sicut clausus iohanes
in vtero mris ad pntiam eterni regis tripudiado saltauit. sic et ego clauso
ergastulo ad tante sponse pntiam medullitus exultabo. eacqz in voce ex
ultatois et iubilatois talibus vbis ex thesauro amoris assumptis saluta-
bo dices O dulce mi abyssus pfundissima desideriorum meorum. et vtus me
dullaru mearum. totaqz simul congeries visceru meorum te salutant ex intimis
et pcordialissimis aie affectibus tibiqz demadant tot salutatioes ac deuo
ta seruicia. qt in arboribus folia. et in celo fulget sydera. et quot arene ma-
ris circa littora. sicqz deuote receptu introducaz ad locu ppriu. s. cordis
tricliniu. spualem thalamu Sz pchdolor hoc est qd me an factu geme
re compellit. vicissitudo. s. accessus et recessus ipius Hec naqz valde afflu-
git aimum nondu pfectissimo amoris gradu solidatu. hec et his similia

cordis suspiria ⁊ amoris colloquia o etna sapia audis nec attendis. sꝫ nec aduertere quidem aut curare te simulas. **Sapiētia** Uideo singula ⁊ attēto cordis desiderio prospicio vniuersa. sꝫ expecta paulisꝑ ⁊ indica mihi ꝑbū qᵭ a te q̄ro. Nunqd em̄ qui multa loqͥt ipe nō audiet. aut q̄ multa interrogat ipe nō r̄ndebit. Respōde ḡ ⁊ tu mihi qᵭ q̄ro. Quid est hoc qᵭ potissimū celestes spūs q̄rere ⁊ intendere debent in sua operatione. **Discipulus** O oim prudētissima ponderatrix virtutū etna sapia quō simplex ⁊ iperitus ad hanc interrogatōnem r̄ndere potero. Sed tu summa celestis discipline magistra responde pro me obsecro

Sapiētia Scire ḡ debes ꝙ angelici spūs ⁊ viatores ꝑfecti nil tm̄ in sua opatione q̄rūt. quantū ꝯformitatem oim actionū suaꝝ ad meā volūtatē Meus inqͭ diuina sapia cibꝰ est. vt faciā volūtatē pr̄is mei q̄ est in celis Hic est cibꝰ angeloꝝ simulꝗ ꝑfcōꝝ viatoꝝ. vt delectenͭ voluntatē sui dn̄i ipleri in se. ⁊ vniuersaliter in oibꝰ creaturis. Vn̄ ⁊ ad opus vile de suo genere delectabilibꝰ ferenͭ. q̄ꝫ ad honorificentius si voluntati mee id magis foret acceptū **Discipulus** O summa sapiētia q̄ꝫ occulta suggestōne tua nūc respōsione i perfectionē meā ꝑcutis Intendis em̄ ni fallor q̄rulositatē meā mō vrbano repͪhendere. defectū longanimitatꝭ dānare q̄ dulcia q̄ro asꝑa quo ad possum fugio. **Sapiētia** Tanta deberet eē absolutio affcūs ꝓbati discipuli. vt nō solū corporalibꝰ delectatōibꝰ nō esset alligatus. sed necꝫ pro spūalibꝰ tm̄ inhiaret. vt eas carius q̄ꝫ ipm summū bonū in seipō acceptum q̄rendo appeteret Cosidera ḡ teipm q̄d q̄ras. aut quid diligas Imperfecti em̄ quiꝗ ea q̄ dilecti sunt non ipm q̄runt Aut em̄ incōmoda declināt. sicut serui. vel sua lucra sectanͭ. sicut mercenarij Uerūtamen vt interrogatōi tue ꝑncipali de vicissitudie visitationū meaꝝ q̄ aiam vt dicis affligūt amorosam plenius respondeā. scire debes ꝙ intͩdum freq̄ntius alijs causis ꝑtermissis. ipa aia huiꝰ subtractōis cā existit. dū radio solari fenestra ꝑ opaca q̄dam precludiͭ. vel hospiti tāto irreuerētia exhibeͭ. vt ꝓinde exire de dilecta atꝗ i hoc mūdo nō dilecta cogaͭ. ipe cuiꝰ delicie sunt esse cū filijs hoim. Interdū q̊ꝗ adueniens exultatōem tribuo māsionē faciēs apud dilectā. nō manifeste q̄dem sꝫ occulte atꝗ latenter. ita vt paucissimi ⁊ nō nisi exꝑtissimi queant ꝑsentie tāte misteria. cognoscere. **Discipulus** Dn̄e vt video peritissimꝰ amator es tu. Oro igiͭ ⁊ desidero vt mihi aliqua intersignia tue secretissime ac certissime pn̄tie ondere digneris

Sapiētia Si pn̄tiaꝫ meā desideras cognoscere. teipm qualis sis in absentia gr̄e debes diligenͭ examinare et statim qᵭ queris inuenies Sūmū nāꝗ cū sim bonū. pn̄tia mea cūcta bonitate adi pleo Ideoꝗ sicut cā ꝑ suū effectū cognosciͭ. ⁊ sol in se inuisibilis. ꝑ radioꝝ suoꝝ reꝑcussionē visibilis efficiͭ sic ⁊ pn̄tia mea deprehendiͭ ꝑ suā fecūdissimā bonitatē Nūc igiͭ si bonitatē pn̄tie mee vel absentie sterilitatē ꝓbasti. ꝓfer in mediū. vt instructꝰ inter gramina valeas

cognosce re flores. Discipulus Si cuncta corporis mei mēbra in linguas ꝟterenť. ⁊ oēs artus humana voce resonarēt. nō possent exꝑmere neqꝫ ꝑfecte enarrare hoc qđ a me q̄ris Sꝫ vt verū fatear. hui⁹ rei cā in amplitudinē mirabiliū dei sepissime ad cor altū exurrexi. vt exaltareť deus dicēs in memetipo O si talis est pn̄tie dei tā imensa bonitas in hoie peccatore. cui⁹ vita mīma et exercicia nulla. qđ ꝗ est in alijs vbi vite innocētia. ⁊ grāꝝ ac ꝟtutū copia tā immēsa Uerūtamē hoc modicū qđ exꝑtus sum. ꝑut dederis ꝓferam. vt in hmōi plenıorē a te habere possim directōem ꝓmissoꝝ. Igiť o summa bonitas cū faciē tuā gratiosam. bonitate ⁊ suauitate plenāꝫ a me auertis. cū internā ꝯsolatōem subtrahis. ⁊ lumen in manibꝫ abscondis. tūc aīa misera subito imutať ⁊ velut lāguida ⁊ tabescēs efficiť. Lassitudo exinde corꝑis subseq̄ť ⁊ cordis duricia ac spūs tristicia sentiť. Tedium q̄ddā virulentū occupat fines meos. ita vt tedeat aīam meam vite mee Oīa q̄ videnť vel audiunť. etiā si bona fuerint nauseā tūc ꝓuocant spiritualē Recessus etiā tuus horrorē loci. celle fastidiū fratrū pariť meꝯ cū ꝯmemorantiū asꝑnatiōem inducit. ⁊ aīa mea dormitare incipit p̄ tedio. vt interdum ex pusillanimitate spūs nesciat vn̄ veniat aut q̄ vadat Exꝑientia insuꝑ certissima ꝑsuasum habeo. me tūc esse ad vicia ꝓcliuiorē. ad resistendū tēptationibꝫ debilē. ⁊ ad oīa exercicia spūalia minus valentē. Ois q̄ me illo in tp̄e q̄sierit. vacuā domū inuenit. q̄ꝛ bonus paterfamilias oēs domesticos bn̄dictiōe ⁊ hilaritate replens abcessit ⁊ domiciliū vacuū dereliq̄t At ꝟo cū p̄clarus ille oriens splendor eťne lucis in medio tenebraꝝ cordis mei exurgens ⁊ ꝓcedens pulcre exoriť O mutatio dextere excelsi. tūc oēs melancolice ꝯplexionis nebulosa ꝯgeries dissoluiť. ⁊ nox caliginosa sicut dies illuminať. tristibꝫ cūctis submotis. Et ecce cor risu ꝑfundiť. os iubilo repleť. gaudet aīa. serenať ꝯscia. plaudūt cū tripudio oīa ossa mea. deū simul laudantia ac dicētia. qm̄ bon⁹ qm̄ in seculū misericordia eius. ⁊ cantant in vijs dn̄i. qm̄ magna ē gloria dn̄i. Tūc incipit voluntas pre gaudio festinare. rō pre exultatōe solēnizare. ita vt tantis gaudijs infusus. nūnūqꝫ iurassem ꝙ hāc diem lumīnositate tā insignē resurrectōis dn̄ice ob p̄coniū orbi terraꝝ stellifer orbꝭ adduxisset. nimirū cū me extinctū putauerā oriebar vt lucifer. ⁊ habitātibꝫ in regiōe vmbre mortis lux orta est eis Tūc oīa q̄ p̄us dura ⁊ aspera ⁊ q̄dammō ipossibilia videbanť. dulcia reddebanť ac leuia Ieiuniūꝫ dulce. vigilie breues. cūctaqꝫ exercicia ꝑua videbanť pre amoris magnitudīe In ea q̄qꝫ hora grē spūalis. vitā emendare. mores corrigere. ac multa bona facere ꝓpono q̄ grā recedente heu minime ad effectū ꝑduco aīa repleť caritate ⁊ ꝟitate. ac dulcedine tanta ꝑfundiť. vt pene seipām et oīm ceteroꝝ obliuiscať. meditatōes melliflue ad libitū ꝯfluūt. lingua infantulis diserta efficiť. corpus pigrū ad mādata dei ꝓmptū reddiť. ⁊ vt breuiter dicā. tāta est grē copia ex oī ꝑte distillās. vt oīs q̄ petit accipiat. ⁊ q̄ querit inueniat. ⁊ pulsantibꝫ aperiať Tūc cūctꝭ visibilibꝫ altior effcūs. oīa tp̄alia calcasse. ⁊ ī atrijs celestꝭ ihr̄lm me stare arbitror. ita vt auspicia q̄daꝫ ⁊ inicia futuri seculi q̄dammō incipiā ꝑgustare. Oēs

em̄ effectus in amoris gaudio vniti. in sola ɔditoris fruitōe q̄escūt. Hec inq̄ꝫ ⁊ his silīa in penetralibꝫ cordis geruntᷣ. vtrꝫ aūt ex me vel ex te peto informari.

Sapiētia Perditio tibi ex te. in me tantū auxiliūꝫ tuū ex te nō nisi deficies. ⁊ ad nihilū tendis. Hec aūt ⁊ his similia ꝑ pn̄tiam meaꝫ tibi noueris concessa Nam hic est ludus amoris. quē in aīa formosa habere consueui

Discipulus Et quis est ludus amoris.

Sapiētia Ludus amorꝫ ē gaudiū ⁊ dolor. q̄ sibiīnuicem ex pn̄tia vel absentia dilecti succedūt. hoc em̄ ꝓpium amoris eē solet. vt q̄ntus sit p̄sente amabili lateat. recedente ꝓo magꝫ ꝑcipiatᷣ

Discipulus Hic ludus amoris non mihi videtᷣ eē gaudiū. sed meroris Sed obsecro te. putas ne si ab hac vicissitudine visitationis in hoc tp̄e aliq̄ viatores ꝓuilegio singulari excipiantᷣ

Sapiētia Paucissimi nimirū. tāta diuinaꝝ in hoīe participatio stabilitatis est q̄si q̄dā inchoatio eternitatis

Discipulus O q̄ sunt illi. vel cuiꝰ ɔditōis. q̄ ad tantā ɔformitatem peruenīūt.

Sapiētia Hiī sunt q̄ vicꝫ purissimis affectibus ab infimis abstracti. ⁊ longo iam vsu ⁊ exercicio dei formes q̄dammō effecti. diuinis rebꝫ ɔtinue vntuntᷣ. qui ꝑ excessum mētis ꝑfectissime omne mediū diuidēs deū ⁊ aīam tota alacritate deposuerunt.

Discipulus Dū hec audio. altius ingemisco. eo ꝙ a talibꝫ in vita ⁊ experientia adhuc tā longe me eē cognosce ꝓindeq꞉ hec ꝑfectiōis sūma facultatē meā excedit. volo a te scire q̄liter discipulus inexꝑtus in hmōi visitatione se debeat tenere

Sapiētia In die bonoꝝ ne imemor sis malorū. ⁊ ecōuerso. vt sic te q̄dem nec in pn̄tia gr̄e vltra modū extollas. nec i absentia vltra q̄ꝫ expedit deꝑmas sed velut ayoth vtraq̄ꝫ manu vtaris pro dextera Si adhuc es nouella plātatio. ⁊ assidua irrigatōe necāriꝰ es. saltē hoc facias. vt hāc vicissitudinē nō ipatienter feras. licet faciē meā sp̄ inq̄rere debeas diligēter

Discipulꝰ O si inspicere velles scires vtiq̄ꝫ q꞉ diuturna dilecti expectatio magna cordis est afflictio

Sapiētia Haud dubiū hanc rotā amoris volubilē sustinebit q̄cūq̄ꝫ amare voluerit. nec mirū. neq̄ꝫ em̄ mundi huius amatoribꝫ semꝑ prospera. sed etiā interdum succedunt aduersa. ꝙ si forte minus exꝑtus es. interroga quēpiam ex eis. dicet tibi. quia laborabit omnis qui amare voluerit. Sunt quidem nōnulli amatores nimiū vtiq̄ꝫ molles. qui dum amori ad horam inseruiunt vt amatores sed sine labore esse volūt quibus si statim iuxta votū aura optata non arriserit. a ceptis ɔtinuo desistūt. ⁊ hiī ad fructū amorꝫ minime ꝑueniūt. eis tāq̄ꝫ indignis dꝫ. milicie spēs amor ē. discedite segnes. Proinde feruidus amator vt ad fructū amoris desideratū ꝑueniat. dꝫ esse sedulus. longanimis. obseq̄osus. nec faciliter desistere debet. etꝫ si mille vicibꝫ repulsam patiatᷣ. semper existens bone spei. cogitans. q꞉ labor improbus

oia vincit.quid mollius aqua.qd lapide durius.z hic freqũti ictu gutta cauat. Et vt rumores tibi bonos.z veris amatoribȝ ad audiendũ delectabiles subinferã.noueris q hec diuinissima p q̃ laboras spõsa. rogari vult z obseqis delectat. Quis vero tã subito in rebȝ caducis obtinet quod amori placet? Roget pinde z postulet z obsecret.nec etiã desistat. Et ego ei vbe introitũ iuxta cordis votũ pmitto. Nõ est enĩ inuenta in oibȝ finibȝ israhel.q̃ tã facilis sit ad exorandũ.tã pmpta ad exaudiendũ.z ad reddendũ tã pia.sicut hec tua diuinissima spõsa. En enĩ pre magnitudie amoris se cohibere nõ valet.nõ potest expectare donec roget. sȝ poccupat se q̃rentes.z se porĩ eis ostẽdit. Stat in foro in medio platearũ.in foribȝ portaꝝ.dat vocẽ suã.oẽs alliciẽs.z ad suũ trahens cũctos amorẽ.q me amare voluerit.oi tpe me suã amabilẽ spectare studeat.sicut z ego iugit meũ amatorẽ spectare ꝯsueui. Siqdẽ nescit vtrũ ab oriente vel ab occidente seu a septẽtrione aut meridie veniat quã pstolat. Ignorat etiã an mane aut meridie aut galli cantu ostiũ pulsat z aperiri petat. Nã sepius dũ aimus me q̃rendo anxius existit.q̃rendo nõ inuenit. sed cũ minime putauerit dilectũ pñtem.semp enĩ cupio dilectã amori eẽ apertã z patã nec eã de suis plus q̃ de mea dignatione volo ꝯfidere.porro nõ sufficit vnã horulã tẽporis cũ dilecta expẽdere.sȝ necẽ est sepius vacare z videre.q ei9 occulta susurria vult intelligere.z pñtia eius potiri desiderat pciosa. Et vt dulcibȝ his sermonibȝ vba increpatoria.nõ tñ minus amatoria misceam9.argui valde te opȝ q2 vbe de hmõi exerciciis amoris repõhensibilis es. Cur pchdolor tu q miliciã amoris assumpsisti. q hãc nraȝ pphetiã pfessus es.z ei9 dulci iugo humerũ tuũ supposuisti.cur inq̃ vagabũdo corde. z oculis tremulis.ac in fines orbis terre rotatis stare corã tãta sponsa psumis. Que inde fesso aspcũ.serena z gratiosa facie iugiter te pspectat.nec oculos suos vnq̃ a te auertit.q̃ verecundũ est singulis q̃buscq̃ auditũ pbere.vt nõ possis q dei sapia in te loq̃tur audire. O q̃ turpe ẽ discipulo amoris seipm tm̃ obliuisci. vt ei9 nõ auertat vba interna cuius vbicq̃ circũdat pñtia. Merito pinde tãq̃ ab idigno se subtrahit.cũ te nõ in te nec in se.sed extra te z extra se imũdi strepitu inuenit et ideo q̃so hoc emẽdare memẽto.ppende q̃ indecẽs existat si aia q̃cq̃ i exterioribȝ q̃rat q regnũ dei intra se portat.regnũ q̃ppe dei intra nos est. qd est iusticia pax z gaudiũ in spũ sancto.

¶ Quare diña sapia suos caros i h mũdo pmittat tã multiplr tribulari

IUstus quidem tu es si dis

putẽ tecũ. verũtamẽ multa loquar ad te.q̃re via ipioꝝ pspera. bñ est oibȝ q puaricant z male agũt.plantasti eos z radicem miserũt.pficiũt z faciũt fructũ. Materiã multifariã ventilatã z frequẽter discussam ac reuersatã opus nõ eẽt resumere. sȝ refricatio tribulationũ.aduersitatũ iteratio.replicatiõnẽ q̃rulosaꝝ q̃cq̃ aduersuȝ te rectoꝝ orbis exposcit. Nũqd enĩ vane ostẽtatõis spũ hoibȝ suadeo.de9 scit.aut nũquid contra hoiem disputatio mea. aut ad hominem. z non magis propter refrigerationem ardoris cordis contriti z humiliati.z etiam a

ca 9

puericia vsq ad hanc diem passionib⁹ ⁊ miserijs vexati. aut quis nō si
milia vel maiora passus ɔpati sciret sicut tu qui ex his q̄ passus es cō-
passionē didicisti. sicut em̄ cecus natus de nō visis colorib⁹ imꝑfecte si-
logizat. sic q̄ nō est passus aduersa. tāq̄ inexꝑtus minus ꝑfecte de tribu
lationib⁹ iudicat. Aut q̄uo possent credere hij q̄ꝝ domus secure sunt ⁊
pacate. ⁊ nō est v̄ga dei sup eos q̄ dicūt in bonis dies suos. delicate nu
triti. in solacijs educati. robusti. sani felices. dignitatib⁹ honorati. gradi
bus subleuati. bñ gentati. q̄ꝝ viscera plena sunt adipe. ⁊ medullis ossa
riganť. his q̄ hñt mensas vacuas ⁊ noctes laboriosas. q̄ nocte ⁊ die re-
plenť dolorib⁹ ⁊ iugiter in amaritudine aīe sunt. q̄b⁹ foris pugne. intꝰ ti-
mores. q̄s nec sinis ad ictū oculi q̄escere. cū ⁊ nox hūane deputata q̄eti.
in inq̄etudinem eis ꝓpter timores nocturnos ɔuertať. Honor tp̄alis ab
eis tolliť. gloria mūdi frustrať. despicabiles inter multos reddūt. obpro
brijs saturanť. tradunť in ꝓuerbiū ⁊ in exemplū. fiūtq̄ oīm ꝑypsima vs
q̄ adhuc. O q̄ bñ sapiebat q̄ hec eadem sentiens dicebat. Sunt iusti
q̄b⁹ multa ꝓueniūt q̄si oꝑa egerint ip̄ioꝝ. ⁊ sunt ip̄ij q̄ ita securi sunt q̄si
iustoꝝ facta habeant. amor tuus videť esse sicut volumē volās. qd̄ gu-
statū q̄dē in ore est sicut mel dulce. comestū aūt amaricari facit ventrem
ꝓpter laborē. amorē tuū ɔcomitantē. Elementa ac puericia amoris tui
sunt tribulatōes ac miserie Primus nāq̄ passus accedentiū ad te. ꝑma
pagina te legentiū ꝑmū exenium ac locale te diligentiū est istud Fili ac-
cedēs ad seruiturē dei. sta in timore ⁊ ꝑpara aīam tuā ad tēptationē bñ
dicit ad temptatōem v̄e ad miseriā ⁊ tribulatōem. ita vt cūctis dieb⁹ mi
litie tue sis in ꝯflictu ⁊ certamie ⁊ vt fortuna tibi raro aut nūq̄ optata
arrideat Nō de oīb⁹ loquor. Tu scis dñe q̄s ad hoc opus tā strennuum
elegeris Si sanitate ac robore aut elegātia gaudēt corꝑali multipliciter
flagellati ɔtinuo incipiūt deficere. ⁊ vel exq̄sitis castigatōib⁹ vel grauissi
mis infirmitatib⁹ oppressi languescere cogunt Si aurū eiꝰ est vel argētū
fures veniūt ⁊ furanť. vł qd̄ difficilius est affectū eius ab ip̄is rescindis
Si possessiones agroꝝ ⁊ vineta aut oliueta eis sunt. cūq̄ alijs ꝓspera
arriserit aura hec grādo vel pruina ɔsumit. Residuū eruce comedit lo-
custa. residuū locuste comedit brucus. ⁊ residuū bruci comedit erugo vł
rubigo. Dñe dabis eis. q̄d dabis eis. panē artū ⁊ aquā ⁊ breuē. Hic est
cib⁹ ille regius q̄ seq̄tur seruos tuos. si transit maria. ventus ɔtrariať. si
ꝑ terrā ire disponit. si multis dieb⁹ celū terre serenitatē ɔcesserat. ecce cū
hic tuus vt sic loquar miser amator ad lucē venerit. ⁊ ad viā se pauerit
ɔglomeranť nubes. terra imbrib⁹ ꝑfundiť. vt vel pluuia vel estu nimio.
aut etiaʒ gelu intēperato seruus ille tuus affligiť. Mira res ⁊ stupenda
nūc mures in occulto ip̄m nō sinūt q̄escere. nūc milui in celo cū ad lucē
ꝓdierit. aut etiā corui crocitantes in ip̄m q̄si subsannatorie ip̄ingunt ⁊ si
ue taceat siue rideat displicet. ꝙ si quis ɔtra eū etiā tacentē ⁊ nullū v̄bo
aut facto ledentē se erexerit oēs ɔcurrūt ad maledicendū. linguas acuūt
et velut rabidi canes lepusculū plebem inualidā ⁊ se oīb⁹ substernentez
insequunť lacerāt ac discerpūt Sʒ vt etiā hec de tua grā inferā. ecce ip̄i
dicūt. diligit deus odientes se. ⁊ odio hʒ diligentes se. bona istis. mala

nota

volumē

filiis largit᷑. Et q̄d his maius est. tu q̄ꝫ iudex iustus partē aduersam sic te fouere ostendis vel simulas. vt oīo taceas q̄si tibi nō sit cure de tuorū subuersione seruoꝝ. sic perit iustus ⁊ nō est q̄ recogitet ⁊ q̄ ipsius ꝓualet aduersus iustū. ꝓpterea egredit᷑ nūc sicut olim iudiciū ꝑuersū. Nōne et hec quasi ipatienti aīo ꝯq̄rebat᷑. ille amabilis re ⁊ nōis interp̄tatione ꝓpheta dn̄i q̄ dicebat. quare nō respicis sup̄ iniqua agentes. ⁊ taces deuorante impio iustiorē se. Et ecce bene agit. ⁊ maledcā recepit. tibi ꝑ posse seruit. ⁊ vitā eius inuidus despicit. derisionib⁹ a legis transgressorib⁹ vrget᷑. porro a seipo mille castigatōib⁹ tribulat᷑. Et q̄d his adhuc maius est. Ecce sathan a facie tua egredit᷑. ⁊ ei in oīb⁹ ad q̄ se verterit insidiat᷑. O custos hoim. o imēsa dei pietas. q̄uo hec multiformia mala in tuis dilectis sustinere potes. aut q̄uo hec vides ⁊ similia ⁊ nō adiuuas. Quapropter ⁊ ego nūc in tribulatōe spūs mei ꝯfabulor tecū in amaritudine aīe mee. tu eñ solus laborē ⁊ dolorē ꝯsideras ⁊ scis. qm̄ nō ex animi leuitate sꝫ ex plenitudine amaritudinis aīe mee ṽba hec dolore plena ꝓcesserūt. q̄ gemitib⁹ tātis intercipiunt᷑. sꝫ in lacrime decurrentes preoccupant stilū scribentis

Sapiētia

Delicat⁹ miles es q̄ aduersa tantū formidas. sꝫ nec dū q̄dem vsq̄ ad sanguinem restitisti. nec in valle pugillū vsq̄ ad mortē decertasti. nonne vir tu es. Sed prochdolor velut rinoceron audacissimus es tu t̄pe ꝓsperitatis sed tela araneaꝝ fragilior aduersitatis t̄pe. bellator inuictus ad exercendū se ⁊ ꝓbandū tribulatōem ⁊ miseriā inuenire desiderat. an nō vere gloriabat᷑ q̄ dicebat. libenter gloriabor in infirmitatib⁹ meis. Nā nisi p̄cesserit pugna. nō potest eē victoria. Gubernator nauis in tēpestate dinoscit᷑ In acie miles ꝓbat᷑. Delicata iactatio est cū periculū non est. ꝯflictio in aduersis ꝓbatio est veritatis.

Discipulus

Nunq̄d ego solus hanc ꝯtra te moueo q̄rimoniā. Ecce q̄ꝫ innumeri tribulatōib⁹ similiter oppressi sunt q̄ mihi q̄ꝫ in hoc ꝯsentiūt. ita vt ⁊ si te rōne supare nō valeo. copiosa multitudie testiū ꝯuincā. nonne facilius eēt vna hora capite puniri. q̄ꝫ cūctis dieb⁹ ꝓpter te mortificari. Nec mihi opponas aut respōdeas q̄ forsitan hec mala ideo patimur. q̄ peccauim⁹ tibi ⁊ mandatis tuis nō obediuimus. nūq̄d eñ nos soli pctōres. nōne pctōrib⁹ abundantia est. filiis aūt tuis desertio. atq̄ iusti puniunt᷑ ⁊ impii florent in mūdo

Sapiētia

Sicut dilexit me pater ⁊ ego diligo meos. nō est discipulus supra magistrū. Si mūdus vos odit. scitote q̄ me priorē vobis odio habuit. sꝫ et nihil noui tibi accidit q̄d materia debeat eē tristitiaꝝ. ꝯsuetudis nr̄e ē electos q̄usq̄ maxime viriles aīos ṽtute robustos tēptationib⁹ ꝓbare. Cur igit᷑ q̄si insolitū tibi aliq̄d acciderit ṽba multiplicas. ⁊ q̄rimonias tam ardenter exaggeras. inuoluens snīas sermonib⁹ imperitis. Respice q̄s inter electoꝝ numerū. hoꝝ vicꝫ q̄ deo singulariter placuerūt in h̄ mūdo trāsierūt sine ꝓbatōe. Sufficientiā inq̄t iob audistis ⁊ finē dn̄i vidistis

Discipulus

Nunc si dicere licet habeo q̄d volo. Ecce h̄ est q̄d defleo. hoc est q̄d ploro. ⁊ ꝓpter q̄d ex intimis ingemisco ⁊ suspiro. Audi q̄so seruū tuū. Ecce ipi dicūt. non ē

salus illi in deo eius. vani sunt q̄ seruiūt deo. ⁊ q̄re. respondent. qꝫ ꝑpter hanc cām p̄fatā vicȝ iustoꝝ tribulatōem ꝯtinuā. subiūgentes nihilominus. qꝫ ꝓ tanto tam paucos habeas amicos. eo qꝫ cuȝ eis huiuscemodi ludo ludere soleas Heu me flebilem ⁊ infelicē. hoc est quod me ꝓchdolor ⁊ nūc ꝓdem multotiens amarissimis lacrimis flere ꝯpulit. ⁊ tristiciam mihi sup̱ tristiciaȝ adduxit. dānum vicȝ sp̄ūale. ⁊ frustratio laboris mei. quo frustra erga ꝓximoꝝ salutē desudaui Cū em̄ plerosqꝫ cū maximo labore ad ꝯuersionē ac frugem melioris vite traxissem. ⁊ ipos cū dolore parturiēdo ac dulciter in humeris portādo. ⁊ lac ꝯsolatiōis eisdē tenens sub annis p̄hendo. atqꝫ meip̄m totū in obseq̄ū ip̄is tribuēdo multa aduersa valde sustinuissem. cū dies tui ꝯsueti tēptationū. s. ⁊ ꝓbationū eis sup̱uenissent. vt ꝑ aquā ⁊ ignem trāseūtes educerenť in refrigeriū nōnulli retrorsum abierūt post sathanā dicentes. durus est hic sermo ⁊ quis poterit eū sustinere Et illud q̄d iuxta vulgare ꝓuerbiū dr̄ difficile est diu eē bonū. ⁊ sic te miseri in dānū suū ⁊ in miseriam meā derelinquētes se rursus noxijs implicarunt

Sapiētia

Hec q̄stio illoꝝ solet aīos ꝓmouere. q̄ parū fidei vel sc̄ie possidētes. merita sc̄oꝝ q̄ nō in p̄nti redduntť sȝ reposita sunt in futurū. arbitrāť in huius tp̱alis vite breuitate restitui. nesciētes iudicia dei inuestigabilia et ꝓfundū diuiciaꝝ sapiē ⁊ sc̄ie dei. ⁊ qꝫ nō ita videat deus vt hō. hō em̄ tm̄ p̄ntia respicit. deus aūt futura ⁊ eterna cognoscit. tu aūt in nr̄a sp̄ūali p̱hia aliter instruct⁹ ꝯsurge. cuncta visibilia mente sup̱grediendo q̄ eī videnť. tp̱alia sunt. q̄ aūt nō videnť et̄na sunt Surge igiť de viscosa obscenitate tp̱aliū delectationū. aperi oculos mentales ⁊ vide q̄d sis. vbi sis. ⁊ quo tendas. tūc ꝑfecto hoꝝ oīm rōnem habere valebis. Tu nāqꝫ es speculū diuinitatis. eo qꝫ in te p̄ncipalius q̄ꝫ in ceteris creaturis relucēat imago trinitatis. eo qꝫ eius imago in te resplendeat. exemplar et̄nitatꝭ. eo qꝫ inuiolabili corruptōe gaudeas Et sicut ego in eēntia mea suȝ infinitus. sic desideriū aīe tue est velut interminabilis abyssus ad cuius repletiōem oīa simul gaudia mūdi nō sufficerēt. sicut nec vnica gutta oceanū sua exiguitate replere posset. Deinde aduertere debes vbi sis. q̄r in valle miserie. in exilio. in peregrinatōe vbi bona ꝑmixta malis ꝯtinua ꝑ̄tigine inuoluunť. Risus hic dolore misceť. ⁊ extrema gaudij luct⁹ occupat Hic nempe mūdus suos ab inicio fefellit amatores. dū eis ꝓspera ꝓmisit. ⁊ aduersa retribuit. q̄d ⁊ silr̄ nūc q̄qꝫ facere nō desistit. Sed ad pleniorem oīm p̄missaꝝ ꝑturbationū amotionē paululū nobis secedendū est. ⁊ ad fidei p̄ncipia latius recurrendum.

¶ De cruciatib⁹ infernalibus

Factum est aūt post hec ⁊

ecce discipulus cepit cogitare dies antiq̄s ⁊ annos et̄nos in mente hr̄e Cūqꝫ ꝓfunde se colligeret. ⁊ a sensibilib⁹ ꝑut potuit intellectū abstraxisset: apparuit in visione fidei oculis a longe q̄si q̄dam regio vmbrosa ignota ⁊ multū terribilis Cūqꝫ tremefactus q̄dnā hoc esset inq̄reret. responsum est ei. Regio hec vt vides distincta. locus

est penarū futuraꝝ.quaꝝ diuerse aīe post egressum a corꝑe ꝑ diuersitatē
culpaꝝ in penā sortiunť.q̄dam ad ipaꝝ purgatōem.q̄daꝫ ꝟo ad etnam
dānatōem.ꝛ ꝓut sibi ea tūc demōstrata fuerint. Hec aūt ꝛ his silīa taꝫ
horrenda ꝛ imania fuerūt tormētoꝝ genera. vt nulla sufficeret hec lin⸗
gua narrare.aut vllus sensus mortaliū possit ea plene estimare.Cū aūt
ad se redisset.ꝛ q̄si de alio mūdo vt sibi videbať ex motiua visiōis pre⸗
sentia venisset.pre nimio trore ꝛ errore velut hō semiuiuꝰ aliq̄diu iacēs
in seipō ꝯtabuit.Quedā aut ex his solū fidei cōibꝫ oculis ꝯspexit. Re⸗
spexit igiť.ꝛ ecce de p̄dc̄is locis fetor intollerabilis exoriebať.mallei re⸗
sonantes audiebanť.tenebre ꝓfundissime densabanť.ꝛ videbanť ibi fa⸗
cies demonū horribiles Ibi erat planctus.ꝛ gemitus ꝛ alternantia ma
la.impios sine pietate discrepabāt.ab aquis niuiū trāsibāt ad calorē ni⸗
uiū Considerabat inter hec eq̄tatē ꝛ magnitudinē iudicioꝝ dei.ꝛ inter
cordis se p̄mentis angustias.ac sudoris guttas.q̄ ip̄m ex horrore visio
nis penetrauerāt.aduertebat.q̄m ꝑ q̄ peccauerat q̄s.ꝑ hec ꝛ torquebať.
Vn̄ ꝛ illi q̄ in vita sua insensate ꝛ iniuste vixerāt.ꝑ hec q̄ coluerant tor⸗
menta recipiebāt Raptores namq̄ ꝛ p̄dones ac eoꝝ ꝯplices.ꝛ hij qui
pauꝑes ꝛ amicos dei dū adhuc viuerent spoliauerūt. vel ꝑ exactiones
indebite afflixerūt.ad patibula q̄dā infernalia supra humanā estimatio
nem penalia rapti violenter suspēdebanť.ꝛ ibidē torq̄banť.nec tn̄ morie
banť.sꝫ mō indicibili cruciabanť. Nōnulli etiā q̄ sub habitu agnino mē
tem occultauerāt leoninā.q̄ velut canes rabidi seruos dei ꝑ obprobria
ꝛ maledica aut ꝟba turbatiua molestauerāt ꝛ ꝯfratres suos iniqua ꝑse
cutione leserant.ibidē a canibꝫ infernalibꝫ amarissimis morsibꝫ corrode
banť Ibi sugbi sepultura asini in inferno despectiue sepeliebanť. ꝛ tanq̄
cadauera putrida ignita ꝓiecti obprobrio sempiterno qd̄ nūq̄ delebiť
addicebanť Et ꝓ gloria tꝑali ꝛ mentis elatione qua ceteros inflati p̄ire
ambiebāt.tanta penarū mole ac pondere p̄mebantur.q̄ꝫtū aliq̄s premi
posset q̄ maximā turrim supra se haberet Bibuli ꝟo ꝛ crapulosi.ꝛ q̄ vē
tri suo seruierāt. velut lupi famelici fame icredibili.ac siti intollerabili af
fligebanť.cupientes guttā minimā aque frigide ꝓ refrigerio lingue sue.
flāmarū incendio aduste recipe.ꝛ nemo illis dabat Sꝫ demones teterri
mi cū situlis ardētibꝫ iuxta eos stabāt .ꝛ potū quēdā sulphureū plūbo
liq̄facto silem.nimio calore estuantē ꝑ os eoꝝ in ventrem ꝑusum fortiť
infundebant Luxuriosi q̄q̄.ꝛ q̄ in delicijs carneꝫ suā enutriuerant.ꝛ in
obstinatōe sua ꝑdurauerāt.a serpentibꝫ deuorabanť.ꝛ a bufonibꝫ ignitꝭ
aculeis vsq̄ ad viscera torq̄banť. Qui carnali ac treno amori dediti fu
erant vtriusq̄ sexus.terrā infernalē p̄ dolore mordebant.q̄m eos demo
nes nimiū affligebant.nā spicula ignea habentes ꝛ estu vehementissi⸗
mo eos insequentes.vulneribꝫ eos seuissimis repleuerūt Sed ꝛ socias
in culpa.socias habuerūt in pena. Supra modū aūt cupidi ꝛ auari ac
questuarij male torq̄banť.nā in foueis metallis bullientibꝫ plenis bal⸗
neabanť.ꝛ exilire cupientes absq̄ misericordia reinpingebanť Iudiciū
durissimū his q̄ p̄erant fiebat.fortioribꝫ aūt fortior instabat cruciatio.ꝛ
potentes ibi tormēta patiebanť potenť. Q̄s dicere q̄at quantū ibi iu⸗

dices impij. rectores iniqui. clerici turpis lucri cupidi monachi lasciui. laici violenti. mulieres pcaces. saltatrices et ambiciose. et diuersi quoque fal si xpiani penas varias habuere. Heu quam miserabiles rugitus et clamores dabant lamētabiles. ita vt sola visionis huius afflictio oēm penā mūdi quodāmō excedere videret. Nā et multitudo vrsorum infernaliū et audaces leones. et noui generis aīalia ira plena. ignoteque bestie vaporē igneū spi rantes. odorē fumi pferentes. et horrēdas scintillas ab oculis emittētes morsu amarissimo eos dilaniauerūt. Tandē multi ex his in puteū abys si de quo fumus horribilis et fetor intolerabis exibat pijciebant. aspectus eorum velut ferrū cādens in modū fauillarum exardebāt et a demonibus rein pingebant comāducātes linguas suas pre dolore. et blasphemabāt deū celi pre doloribus suis et vulneribus. et nō egerūt pniam ex operibus suis. vin culis tenebrarum et longe noctis cōpediti in obscuro ac tenebroso obliuiōis velamēto tenebant. Sonitus descendēs cōturbabat eos. et psone tristes apparētes pauorē eis incutiebāt. nec syderū limpide flāme illūinare po terāt noctē illā horrendā. vna enim cathena tenebrarum oēs colligati erant. Ois orbis terrarum limpido illuminabat lumīe solis. illis aūt superposi ta erat grauis nox imago tenebrarum. Ipi aūt soli sibi erāt grauiores tene bre et fumus tormētorum iporum ascēsurus est in secula sclorum. Post hec vox quedā desup quasi tonitruū audiebat. que insultādo et quasi exprobrando dice bat. Ubi nūc sunt hij qui ab initio a diebus antiquis mūdo huic toto seruie rūt desiderio. qui voluptuose viuētes varijs desiderijs se subdiderūt. Eia quid psunt illis nūc oia que tamque vmbra velocit ptrāsierūt. quam breuis delec tatio tā longā restem post se trahit eterne miserie. O stulti et vecordes vbi nūc verba illa que cū leticia tāta et cordis tripudio dicere solebatis. venite et fruamur bonis que sunt. et vtamur creatura tamque in iuuētute celerit. Quid iuuāt nūc dulcia vniuersa. quibus tā celeriter pfruiti estis. Sicqdē nūc a cōtra rio plāgere vobis cōuenit et plāgendo exclamare ac dicere. ve ve nobis iam nūc et ineternū. ve quia nati sumus. nec vltra mori valemus. ve quia male torqmur. nec a tormētis vnque liberabimur. O quis est qui ista recogitet sup plicia. et nra ad cor ponat tormēta. hec enim talia sunt vt quicquid in mundo horribile excogitari posset. his cōpari in crudelitate nō valeret. O quam fe lix incoinqnatus qui post gaudia huius mūdi nō abijt. qui nō respexit in va nitates et insanias falsas. nos insensati vitā illorum estimabamus insaniam et finē illorum sine honore. quō cōputati sunt inter filios dei. et inter electos sors illorum est. Ergo errauimus a via veritatis. et iusticie lumen nō luxit nobis. et sol intelligētie nō est ortus nobis. lassati sumus in via iniqtatis et pditiōis et ābulauimus vias difficiles. viā aūt dni ignorauimus. Quid nobis pfuit supbia. aut quid diuitiarum iactātia cōtulit nobis. trāsierūt oia il la tanque vmbra. trāsijt quod tpale fuit. sed pch dolor nūc remāsit quod ineternū manebit. O eternū nūque finē habiturū. ppetuū mortis suppliciū. O finis sine fine. mors grauior omni morte semp mori et tn mori non posse. O mi pr dilecte qui me in hūc mūdū genuisti. O dulcis mater que maternis vberibus me lactasti. O vos oēs amici mei et socij dilci. valete nūc visce ra mea. quia adest hora illa sepatōnis amarissime. que amarior est oi morte

vale tellus. valete socij quos tam benigno fauore colui. en ducimur ad horrendū infernale suspendiū. ad suppliciū trahimur metuendum nūq̄ꝫ vos de cetero cū gaudio visuri O lacrime incessanter ꝓfluite oculi plorate. ꝛ oīa viscera mea vlulate sup hac infelicissima sepatōe. q̄ est a summo bono a facie illa gloriosa ꝛ iocūda. ꝛ a ꝯsortio angelico. nec nō illo felicissimo eloꝝ nūero. ponēdiq̄ꝫ ad illā miserā ꝛ maledictā ac crudeleꝫ dānatoꝝ turbā sine fine cruciandā O manuū ꝯplosus sonit⁹ O cordiū multoꝝ gemit⁹ intimi O stridor dentiū. ꝛ fremit⁹ spirituū imensus. O ploratus ꝛ vlulatus mult⁹ O ineternū pmansurus clamor. q̄ sp durabit ꝛ nūq̄ꝫ finē hēbit. q̄ sp renouabit ꝛ nūq̄ꝫ exaudiet. oculi nr̄i miseri nūq̄ꝫ aliud videbūt nisi miseriā Aures nihil aliud audient nisi ve ve atq̄ꝫ tristiciā O pia corda istud intminabile ꝛ crudele ac etnū ve respicite lugere ꝛ flete O mōtes cadite sup nos. colles operite nos. q̄d sustinetꝫ. q̄d expectatis. abscōdite nos a facie illa terribili furoris dn̄i. a vultu ire glorie dei heu heu Cur nō hec maxia mala futura nobꝫ ꝑuenim⁹ cū robur affuit. cū tp̄s aderat oportunū. vtinā de illo tp̄e toto inutilit expēso supesset nobis vel vna horula tāte pene in remediū ꝯcessa Sꝫ heu sentētiā re diuina iusticia. ꝑclusa est nobis salutꝫ via. negata mīa. spes oīs ablata O dolores ꝛ miserie ꝛ ineternū pmāsure angustie in terra hac obliuionis. vbi nullus ordo sꝫ sempitnus horror inhabitat Quid plura. nos miseri ꝛ miserabiles tm̄ affligimur ꝛ dolemus de illo. ve etno vt q̄liscūq̄ꝫ termin⁹ excogitat⁹ dūmodo finitus eēt nobis solatiosus Vn̄ posito p īpossibile q̄ eēt aliq̄s lapis molaris adeo magn⁹ q̄ vbiq̄ꝫ circūferentiam celi ꝯtingeret. ꝛ q̄ aliqua auicula minime q̄ntitatꝫ post centū milia annoꝝ veniēs de lapide p̄dcō solūmō tm̄ p rostrū suū auelleret. quantū est ps decima milij. ꝛ iteꝝ post centū milia annoꝝ curricula sicut pus. s. vnā pticulā de decē. ꝛ sic p singulas ptes. ita q̄ in decies cētenis milib⁹ annis nō pl⁹ diminueret quātitas lapidis. nisi q̄ntū hꝫ in magnitudine granū vni⁹ milij En prochdolor nos miseri multū grati eēmus q̄ post talē longā ꝛ plenā ꝯsumptōeꝫ toti⁹ lapidis. finē haberet snia nr̄e eterne dānatōis. sꝫ heu hec eadē ꝯsolatio miseris a diuina iusticia penit⁹ est negata. hucusq̄ꝫ miseroꝝ v̄ba dānatoꝝ Taliter igit o fili ibi flagellabunt q̄ hic a flagellis filioꝝ excipiunt

Discipulus O iudex tremende ecce nūc aīa mea ex hac q̄q̄ꝫ visione horribili territa ꝛ ꝓstrata est. ꝛ genua dissoluta. vt vix subsistere possim O de⁹ me⁹ adiutor meus O mi de⁹ etne auerte obsecro furorē tuūꝫ a me Absit a me hec etne dānatōis snīa formidolosa. q̄ si aduersa me oꝫ sustinere. fiat volūtas tua hic in me. hui⁹ a me licentiā plenissimā habeto. nec q̄rulosum discipulū de cetero in me habebis. hoc solū facias vt me a te inetnū separi nō pmittas

De gaudijs supcelestib⁹

Exurge gloria mea: exurge psalteriū ꝛ cythara. exurgā diluculo feliciter prorsus. Ecce nūc psalteriū iocūdū adducimus. in cythara suaui tibi psallimus. dulcia modulamina damus. vt oī tp̄e quē pateris ꝓstrato ac de

fore pulso.te ab inferis ad superos cū gaudio excitemus Nūc ẽ ꝯsurge
ꝯsurge.oculos mētales attolle.alas desideriorꝫ excute.ꝛ te ad volandū
sup pennas ventorꝫ dispone Leua oculos tuos ad oriẽtẽ.ꝛ respice q̄
tibi demōstrant Uide terrā ꝓmissiōis imortalitatꝫ locū.celestē patriam.
ꝑadisum voluptatꝫ ꝛ regnū etne felicitatis. Nimirū in hoc mūdo adue
na es ꝛ peregrinus.ꝛ ideo tanq̄ ꝑegre ꝯstituto ꝓperandū tibi est ad ca⸗
rorū nūerū tam copiosum.q̄ te magno cū desiderio expectāt vt te dulcit
recipiētes beatis āplexib⁹ secū ꝯsedere faciāt in eternū O si scire posses
q̄nto affectu tibi iugit exoptāt.vt in celestib⁹ adhuc castris ꝯstitut⁹ ad
ꝓcellas ꝛ turbines mūdi nulla trepidatōe mouearis.sꝫ robustus vena⸗
tor corā dño ex n̄s ac belliger miles sic strennue ac prudent in cūctis a⸗
gas.vt nulla te moueāt ꝓspera.nulla frāgant discrimina. nec ꝑterreant
aduersa.q̄ ipi tā fortiter taꝫ feliciter supauerūt ꝛ nūc recogitāt dies illos
ꝛ ānos afflictōis sue in cordis dulcedine.ꝛ reuera q̄to hic ꝑ noīe salua
toris maiorē sustinueris laborē.tāto in etnitate potiorē recipies merce⸗
dē O q̄nta gloria sublimabit.ꝛ q̄ eximio honore extollet hic miles.q̄ a
rege tāto de patiētie triūpho ꝯstātieq̄ ꝑconio corā p̄re dilcō in celesti so
lio.angelorꝫ vallatus collegio ꝯmēdabit gloriose Cū quāta glā putas
fulgebit victorie corona cū labore tanto adq̄sita.sole clarius.sidere q̄q̄
celesti limpidius micabūt vulnera liuores ꝛ vulnerū stigmata ꝓ nomīe
meo hic recepta Porro in illa celesti patria tāta tibi manet nobilis ꝓsa
pie amicorꝫ fidissima turba inumera.vt etiā alienissim⁹ q̄sq̄ iporꝫ vera
dilectione ꝓpinquus tibi iungat.atq̄ sincera charitate plus te diligat.q̄
q̄uis mater hic suū
diligat vnigenitū. **Discipulus** O p̄nceps celestis curie q̄so de hac celesti patria
adhuc plus digneris differere vt ꝛ ipius in me desideriū augeat.ꝛ am⸗
plior ꝯferat patientia in aduersis Eya dñe mi q̄liter queso est illa rega⸗
lis aula disposita.vl q̄ ciues ac ciuitatis tante municipes. aut nouerūt
ipi ea que circa nos aguntur vt tua sonare verba videntur.

Sapiētia Jam nūc eleuare.ꝯsurge.ꝛ ꝯcito gradu mecū ꝑ⸗
ge.ꝛ ducā te ad locū quē desiderat aīa tua. ibiq̄
videbis diuinorꝫ mirabiliū ꝓfundissima misteria.ecce supra octauā spe
ram q̄ longe plus q̄ centies milies maior est omni terra.est quoddam
adhuc altius celū qđ vocat empyreum.ob eximiā sui luminositatēꝫ sic
dictū vniforme.imobile.luminositatis perfecte.ꝛ capacitatis immense
Hec ē illa regalis aula.curia celestꝫ spirituū btōrꝫ.vbi me simul laudāt
astra matutia.ꝛ iubilāt oēs filij dei.ibi sedes celestes ac throni luminosi
positi stꝫ.de q̄b⁹ ille infelix nūer⁹ spirituū malignorꝫ corruēs.electorꝫ nu
mero repand⁹ erit Uide nūc illā ciuitatēꝫ glosam atq̄ sublimē.ex auro
gēmisq̄ mirabilr rutilātē.de c⁹ portꝫ odor nimi⁹ recreatiu⁹ emanat.pla
tee ei⁹ ꝯstrate stꝫ auro purissimo tāq̄ vitro ꝑlucido. fūdata ē i saphiris
iaspidis ꝓpugnacula ibi ꝑuirescūt.ipa viuis ex lapidib⁹ ē ꝯstructa.flori⸗
b⁹ ꝯstrata.margaritꝫ lucētib⁹ ꝑornata.o amenitas cūctꝫ āmirāda.sꝫ q̄d
diuti⁹ te ꝓtrahā.tu ipemet nūc palā aspice ocul tuis.ꝛ vide cāpū latissi
mū decore venustissimū syderearꝫ māsionū.cūctorꝫ gaudiorꝫ generib⁹ ad

ornatū. Eya qualis hec vernalis amenitas. autūnalis fecūditas serenitas estiualis. iocunditas nupcialis. hic vallis gaudiosa. visio amorosa. hic celestes armonie ꝯsonant. diuine vigelle intonāt. voces iubilose decantāt. hic letabūda plaudūt agmina. ac letis se miscēt blanda modulamina choris. hic choree ꝟginū cursitātes post dn̄m. hic vna vox letātiū et vnus ardor cordiū. delectabiliū copia. optabiliū affluentia. hic nulla assunt tristia . sed leta vniuersa. hic gaudiorꝫ nouitas. ⁊ eťna securitas Eya gaudia. nūc eorꝫ dulci gustu totus in amorē celestē resolutus. circūfer oculos tuos. ⁊ ꝯtēplare multitudinem hāc inumerā. aiaduerte qualiter de fontali ꝑncipio ore sitibūdo bibētes inebriant̃. q̄liter speculū illud diuinissimū in quo oia relucēt. intuēdo iocūdant̃. mirāt̃. nec deficiūt. fruunt̃ nec fastidiūt. quo frui magis sitiūt Adhuc ꝓpius accedēs. ausculta q̄liter regina ꝟginū quā summo venerarís affectu. ꝑuilegio singulari honoris ⁊ glře trāscendit culmē ordinū innixa pre teneritudie suꝑ dilectuꝫ inť areolas aromatū. circūdata floribꝫ rosaꝝ ⁊ liliȷs ꝯualliū. Cerne qūo eius eximia pulcritudo iocūditatē tribuit. ⁊ cūctos in āmiratone suspendit. nūc q̄cꝫ occurrat aspectus deliciosus diu ex intimis visceribꝫ desiderat⁹ Vide qūo mater clemētie ⁊ pietatꝫ. mater miserationū dm̄ illos suos misericordes oculos tā clementer ad te ⁊ cūctos pctōres retortos hꝫ. ⁊ q̄ꝫ imperiose ⁊ potēter oibꝫ imꝑat. miseros defendit. ⁊ reos reconciliat Post hec intelligentie oculos ad angelicā naturā ꝯuertens. vide q̄liter supremi angeli de ordie seraphin. ⁊ aie eiusdē chori diuino amore flagrātes. feruide ⁊ indeclinabiliter sursum velut ardens flāma in deū mouent̃ Qualiter ordo cherubin plenitudinē diuini luminis suscipientes copiose in alios diffundūt Throni ⁊ eorꝫ ꝯplices suauiter in deo ⁊ de⁹ in eis requescit. Postea q̄liter scđa hierarchia illūinat̃ a ꝑma. ⁊ qūo determinant̃ ad actus ꝑticulares Ah respice dilcē q̄ꝫ pulcherrime ⁊ nobilissime hec tā innumera multitudo ordinata est ⁊ q̄nta meritorꝫ diuersitate distincta O mira gaudia ⁊ aspectus miri decoris. eximieq̄ꝫ delectationis Adhuc ꝯuersus vide qualiter sci apostoli ⁊ amici dei ꝑcipue cū summo honore in iudiciaria residēt potestate Et q̄liter martires rutilant roseo colore Confessores radiāt igneo fulgore. ꝟgineſq̄ꝫ micant niueo candore Totaq̄ꝫ celestis curie frequētia qūo diuina affluit dulcedie replet̃ iocūditate Hec celestia agmina simul iūcta cū ineffabili ducētes choreas leticia. corā throno sua depromūt modulamina Egrediens inde fluminis īpetus. mētes ipoꝝ inebriat voluptate. ora replet iocūditate O q̄ꝫ felix ciuitas vbi iugis solēnitas. ⁊ q̄ꝫ iocūda curia. q̄ cure prorsus nescia. beati ꝓinde ⁊ felices q̄ ad tantū ꝯuiuiū inuitati sťꝫ. q̄ tali consortio electōe diuina interee meruerūt Sane in hāc celestē patriā glřosaꝫ regionē fidelis spōsa sine fine regnatura feliciter ꝑducet̃. corꝑe tandē vestienda glřoso. Coronā hēbit in capite aureā ⁊ desuꝑ coronā aureolam.

Discipulus Dic q̄so pia dulcedo q̄d sit corona aurea. quid ve aureola.

Sapiētia Per coronā aureā ꝑmiū intellige eēntiale Per aureolam ꝟo intellige ꝑmiū accidētale. Accidentale ꝑmiū est quoddā gau

diū de operib⁹ a se factis q̄ hn̄t rōnem victorie excellētis. velut martirū triūphus gloriosus. doctoꝝ etiā ac ꝟginū de diabolo seu carne ꝓpria excellens triūphus. Premiū ꝟo eēntiale ꝯsistit in ꝑfecta ꝯiūctione aīe cuꝫ deo. inq̄ntū eo ꝑfecte fruit̃. vt visio ꝛ amato ꝑfecte. Hic nāq̧ desideriuꝫ infinitū. nūq̄ saciabit̃ ad plenū. nisi fuerit abysso diuinitatꝫ absolute immersum. sicq̧ in illius summe trinitatis ꝛ simplicissime vnitatis ꝑfecta fruitiōe tandē ꝯplete beatificabit̃. ꝛ q̄nto nūc ꝑfectius tp̄alia cūcta reliq̄rit. tāto liberius ad ꝯtēplationem spūaliū ꝯsurgit. ꝛ q̄nto plus se actib⁹ spūalib⁹ mācipauerit. tāto illic felicius absorbet̃ in abyssum diuinissime claritatis. ꝛ vnus cū eo spūs efficiet̃. ita vt hoc qd̄ deus est ꝑ naturam hoc ipa fiet ꝑ grām O q̄ felix aīa q̄ cetib⁹ angelicꝫ sociata. q̄q̧ summe trinitatis beatis āplexib⁹ dulciter ꝛ inseparabiliter inherēdo fuerit ꝯiūcta O ineffabilis pausatio. āmirabilisq̧ reqetiōis hui⁹ suauissima dulcedo Tu ꝟo eťne sapie discipulus. mentis iam in excessu positus. velut alter beniamin adolescētulus. refrigera paulisꝑ coꝛ tribulatū. In hac qetissima pausatōe hui⁹ iocūdissime societatis quā nūc corā te cernis ꝑpende q̄ splendidas hn̄t facies q̄s oꝓꝓbrioꝝ ꝛ derisionū ipioꝝ vrgebat īsania. ꝛ molestia vexabat Extolle coꝛ iocūdū cū voce gratulabūda ꝛ hos ciues curie hui⁹ celestis. ꝛ domesticos dei velut a longe salutādo alloq̄re. ꝛ dic in voce cordis. vbi nūc obꝓbria exꝓbrantiū q̄ q̄ndā cecide rūt suꝑ vos. vbi capita inclinata. oculi demissi. q̄ grauitatē cordis vestri ostēdebant Ubi q̄so interiores cordis angustie mordentes. vbi gemit⁹ et lacrime. vbi facies pallida ꝛ macie ꝯfecta ꝓpter mille ꝑicula. paupertas ꝛ egestas. ꝛ oīs defectus quo deuenit. q̄uo siluit vox illa miserabil' qua gemendo dicere solebatis O mi de⁹ q̄ntū patioꝛ. q̄ diu crucioꝛ ex animoꝛ ꝛ affligoꝛ Ubi nūc oēs q̄ vos decipiebāt. q̄ tribulabāt. qui labores vr̄os tulerūt. ꝛ ad amaritudinē vitā vr̄am ꝑducebāt. Nō audit̃ plus vox adhoꝛtantiū ad pugnā ꝛ dicentiū viriliter agite ꝛ pugnate cū hoste mūdo ꝛ carne Itēq̧ sumite scutū. arripite clipeū. polite lanceas. manete in castris. nocte ꝛ die armati estote succincti lūbos vestros in veritate Nec audit̃ plus hec vox occulte exhoꝛtatōis. quā inter vosmetipos tp̄e visitatōis gr̄e habere solebatis dicētes Nūc p̄para aīam tuā ad tēptationē. vt cū spūalis leticia abscedat. tristicia inoꝛdinata nō absoꝛbeat Nō audit̃ plus hec vox quodā vobis assueta O mi deus vt q̄d dereliq̄sti me. q̄re oblitus es mei. ꝛ q̄re ꝯtristatus incedo dū affligit me inimic⁹ Quī potius dulciter resonare auditis in cordib⁹ vr̄is hanc vocē iocūditatis ꝛ leticie dicentē Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝑcipite ꝛc̄. vbi sunt nunc oēs tribulatōes ꝛ aduersitates. āgustie ꝛ miserie. ꝛ cūcta mala q̄ in mūdo passi estis O deus q̄ velociter cūcta illa p̄terierūt. ꝛ sic sunt tāq̄ ea que nūq̄ fuerūt. mirū in modū cito ꝯparuerūt ꝛ cito disꝑuerunt O mi deus piissime. q̄ incōp̄hensibilia ꝛ abscōdita sunt iudicia tua valde a filijs hoim Eya vos electi ꝛ dilci filij altissimi Ecce venit hora vt iā nō plus fugiatis vt abscondamini in angulis induti vilib⁹ tanq̄ hūiles ꝛ abiecti. oiq̧ honoꝛe indigni. ꝛ velut obꝓbriū hoim ꝛ abiectio plebis Tāta nāq̧ honoꝛe ꝛ gl'a estiꝫ coꝛonati. tāta dignitate ꝛ excellētia subli

mati in eternũ ⁊ vltra vt vestrũ pconium nullus sensus queat estimare⸗
nulla sufficiat lingua enarrare O vos celestes pncipes O nobilissimi re
ges ⁊ ipatores O filij dei excelsi diuine ꝯsortes nature q̄ȝ imensa hila⸗
ritate facies vestre vidẽt ꝑfuse. Corda vr̄a q̄ȝ copiose ⁊ supeminẽter cer
nunt supeffluere p̄ exultatōe. serta deferẽt aurea ineffabiliter micãtia. fa
cie corusci. indumẽto splendidi. cãtu iocũdi. sertis redimiti O q̄ȝ dulcit
itonãt voces vr̄e dulci sone cũ grãꝝ actiõe dicẽtes Eya bñdictio ⁊ clari
tas ⁊ sapia. ⁊ grãꝝ actio. honor. ꝟtus. ⁊ fortitudo in secula seculoꝝ. ci
cuiꝰ benignitate ptecti. cuiꝰ mĩa saluati. ⁊ cuius bonitate in eternũ reg⸗
naturi sumꝰ. cui laus ⁊ glã in secula Circũspice nũc ⁊ vide ꝑ gyrũ. reg
nũ hoc gloriosum delicijs repletũ. in q̄ cũ xp̄o gaudẽt oẽs sci En hec ẽ
patria celestꝫ mãsio reqetõis. locꝰ retributõis. ⁊ regnũ ꝑhẽne felicitatis

Discipulus O stupor ⁊ ãmiratio imẽsa de tantoꝝ pfun
ditate misterioꝝ. oẽm intellectũ trãscẽdentiũ
et soli deo plene cognitoꝝ O abyssus incõphensibilis diuine pfundita
tis. q̄nta in te latẽt mirabilia O qd audio. qd video. qd deniq̄ȝ i memet
ip̄o experior magnaliũ dei operũ. q̄ nulla sufficeret enarrare lingua. in ci
uitate hac gloriosa Multa qdeȝ gloriosa dicta stꝫ de te ciuitas dei. sed
nihil est ad ea q̄ in te latẽt insignia Uere nũc cognoui. qꝛ verꝰ ſmo quẽ
sepius audiui. sup mirabilibꝫ tuis gloria tua. ⁊ nõ credebã narrãtibꝫ do
nec ip̄e veni ⁊ vidi oculis meis ⁊ pbaui. q medía ꝑs mihi nũciata non
fuit. maior est sapia tua ⁊ glã. q̄ȝ rumor quẽ audiui Beati viri tui ⁊ btĩ
serui tui hij q̄ stant corã te semꝑ. ⁊ audiũt sapiam tuã. ⁊ nũc rex glĩe lice⸗
at famulo tuo porrigere petitiũculã dño suo. ⁊ ne ꝯfundas faciẽ meam
maneat obsecro famulus tuꝰ hic iuxta te deinceps. ⁊ nõ reuertat in do⸗
mum suã. siqdem valde bonũ est nos hic esse Audi q̄so seruũ tuũ hũilit
corã te pstratũ ⁊ da nũc locũ ad manendũ tecum in ciuitate hac glĩosa

Sapiẽtia Nequaq̄ȝ necdũ ꝯpleta est hũilitas syon. nõdũ ve
nit hora tua. tẽpus pugnãdi tibi adest. necdũ ve⸗
nit hora regnãdi. tẽpus instat merẽdi. nõ venit tp̄s remunerandi. virili
ter age. qꝛ adhuc multa tibi debent p fide xp̄i certamina

¶ Determinatio quarũdã obiectionũ q̄ in p̄cedentibꝫ stꝫ omisse

Felicem sane hũc locũ phẽ
nis btitudinis oculo purissime ꝯtẽplatõis ideo tibi monstra⸗
tũ noueris. nõ vt ibidẽ p nũc remanere debeas. sȝ vt in oi col
luctatõe ⁊ aduersitate scias te huc ꝯuertere. ⁊ cũcta tibi aduersa tollera
bilius possis sustinere ⁊ vt q̄rulosis ipugnatoribꝫ respõdere valeas dicẽ
tibꝫ quare via impioꝝ prosperat ⁊ cur deus in hoc mundo soleat suos
castigare dilcõs Iteq̄ȝ vt respõdeã q̄rimonie tue quaȝ p̄dem tã flebiliter
ꝑposuisti ꝯ me dicens. vicȝ q ꝑpter artitudinẽ vie q̄ ducit ad vitã multẽ
inter eos q̄s cũ magno labore ⁊ dolore dño adq̄siuisse gaudebas. retror
sum abijssent. Nã si diligentius inspicias inuenies proculdubio qꝛ res
hec nimiũ ꝯsueta est. nec tibi soli hec accidisse. sȝ ⁊ sanctissimis q̄busq̄ȝ
pr̄ibꝫ manifestissimũ est Nũquid oẽs ꝑstiterũt q̄ ꝑ ꝟba mea ⁊ aploꝝ cre

viderūt Vel nūqd ex hac cā paulus vas electōis ⁊ doctoꝛ gentiū inua nū se cucurrisse ⁊ laboꝛasse ꝯqrit. q̄nimo strennuisse discurrens vbiq̧ cū tanto laboꝛe ⁊ sollicitudie euangeliū latissime genti p̄picauit eptas mi= sit. ⁊ tāq̄ nutrix filios suos fouit. ac nomē ihesu coꝛā gentib⁹ ⁊ regibus poꝛtauit ⁊ filijs israhel Sʒ qd vbi sunt ephesij ⁊ galathe atq̧ choꝛin= thij ꝑpter quos se tm̄ laboꝛasse. ⁊ plagis ac moꝛtib⁹ se freq̄nter exposuis se gl'abat. aut nūqd paulus ac ceteri apostoli ⁊ doctoꝛes ideo a p̄dicatōe et aīaꝝ destiterūt salute. cū ꝑceperūt filios suos recalcitrasse. ⁊ a pseu= do aplis p̄uētos eē. aut nūqd ꝑpterea segni⁹ egerūt. Nequaq̄. sʒ vbiq̧ ꝟbū dei disseminātes. ⁊ qd in se est facientes. fructū ꝟo inde ꝓuenturū diuine oꝛdinationi ac volūtati ꝯmiserūt Vn̄ habes in actib⁹ aploꝝ Et crediderūt inquit oēs q̄tquot erāt p̄oꝛdinati ad vitā eternā Sic nimirū et natura sagax arboꝛes frondib⁹ ac floꝛib⁹ oꝛnare ꝯsueuit. vt interdum floꝛū tp̄e. nec foliū q̄dem in arboꝛe q̄uis appareat. sed tota floꝛib⁹ onusta videat. pulcrisq̧ coloꝛib⁹ ac gratis odoꝛib⁹ redolere sentiat. Sed cū ad expectatū fructuū ꝓductionē ventū fuerit a plerisq̧ arboꝛib⁹ hoc qd se pulcre ostenderat. defluit ⁊ perit. vt millesima pars manere vix cognos= catur. sed prudens paterfamilias multas habens in oꝛto arboꝛes ꝑpter casum vnius vel pluriū a plātatione nō desistit. sed vbi arboꝛ vna ceci= derit aliā surrogare festinabit. Ignoꝛas ꝙ lignū si p̄cisum fuerit rursum virescit ⁊ rami eius pullulant. sed ⁊ septies in die cadit iustus ⁊ resurgit stat sententia eius inuiolabilis q̄ dt Nouit dn̄s q̄ sunt ei⁹. ⁊ q̄s cognos= cit sensum dm̄. aut q̄s moꝛtaliū poterit scire q̄ sunt dānandi vel q̄ eterna liter coꝛonandi. maxime ex frequenti mutatione libere volūtatis Vide= as hūc de reclusoꝛio veluti de xp̄i ꝯsoꝛtio auersum a summo bono rue re in infernū eternaliter damnandū. illum aūt exire de ꝓstibulo coꝛde cō trito. ⁊ angeloꝝ iungi collegio eternaliter saluandū. Proinde indifferen ter oib⁹ sermo salutis impendendus est. nā quo minime credis gurgite piscis erit Ideoq̧ vbi tibi pendeat hamus. Siq̄dem ad multas lupa tendit oues. predetur vt vnam Glorioſe ꝯsummatio cursu certaminis in gaudia dm̄ sui intrabit. qui centū milib⁹ predicans vel vnā animam lucratam domino suo repoꝛtauerit. nec ideo minus gloꝛiose si nullā. dū modo feliciter pro posse suo faciat qd faciendum est pro salute. Nempe miles strennuus in certamine cōmendatur. si constanter ⁊ legitime certa uerit. etiam si domino suo non obtinuerit triumphum Sic ⁊ doctoꝛ gē= tium repositam sibi habere coꝛonam iusticie gloꝛiabat. non minus q̄ si omnes hij quos conuerterat in vera fide ⁊ vnitate matris ecclesie persti tissent. Nam nulli dubium hoc quod experientia quoq̧ in hoc casu do cet. quia nonnunq̄ doctoꝛis animus plus affligit laboꝛe ⁊ doloꝛe vbi se inaniter putat laboꝛasse q̄ vbi fructuose estimauerit egisse. In isto nā q̧ gaudens complacet sibi in domino. in illo autem dolens anima sua ad seipsam conturbatur. ⁊ insuper toxicatis inuidoꝛum iaculis vulnera tur. Moyses qui a domino assumptus ⁊ electus fuit vt populum suū de terra egypti educeret in terram promissionis. quot putas milia fue= runt hij quos eduxit. ⁊ ecce de his duo soli ꝑuenerunt. ceteri perierunt.

Gedeon quē spūs dñi induerat vt populū suū a madianitis liberaret.
multos ad se socios elegerat vt ꝯtra eos pugnaret. nutuqꝫ dñi apud a
quas ꝓbati tot milia reiecti atqꝫ reuersi sunt. ⁊ soli tricēti viri q̄ remanse
rāt cū eo certamini se dantes hostes vicerūt Ysay multos elegātes ha
buit filios. solus dauid in regē eligit̄ Sic multi reges iudaici populi. in
ter q̄s oēs soli tres excelsa abstulerūt Sic igit̄ ꝑ singula discurrēdo inue
nies te errasse. dū ordinē vniuersi pulcerrimū. ⁊ nō nisi a diuina sapīa in
stitutū. in generatōe ⁊ corruptiōe. ⁊ libertatꝫ arbitrij flexibilitate ad tuaꝫ
voluntatē retorq̄re voluisti Proinde de cetero diligenter caue. ne in futu
rū pusillo aīo fias. sicut tūc cū tuos ꝯfractos pedes ⁊ ꝓpter laborē vie
inflatos oīm ꝯditori sursum porrexisti. ⁊ cur laborē ⁊ dolorē tuū non re
spiceret. ipatienti aīo ostēdisti. eo ꝙ quondā ouiculā ꝑ te a faucibꝫ iīmici
ereptā rursum recidiuare ꝑmisit. eo ꝙ nō potius ipam de hoc mundo in
scō adhuc ꝓposito existentē migrare fecit. neqꝫ te ac seipm̄ de eo q̄ eidem
ruine occasionē dederat statim vindicauit Sꝫ potius cogitabis q̄ntum
ego laboraui cū genus hūanū redemi. ⁊ tñ apud multos paꝝ ꝓfeci Vñ
et tūc q̄dam celesti illuminatōe cū turbato aīo me argueres. tale diuinū
simplicitate tue habuisti responsum Sufficit discipulo si sit sicut magi
ster eiꝰ. si inq̄ens sermonē meū nō seruauerūt. nec vestrū seruabūt Reco
le ꝙ in celestibꝫ castris. lapides viuos glā ⁊ honore p̄cipuos. nō nisi ton
siōibꝫ ⁊ p̄ssuris multiplr̄ expolitos vidisti Sꝫ fortassis occulta cogita
tione p̄dcīs obuiare ꝯtendis. asserens aliter fuisse olim. atqꝫ aliter nūc.
eo ꝙ in his extremis tēporibꝫ caritas pene refriguit. ⁊ ꝙ ꝓphete sci mor
tui sint miracula q̄qꝫ ꝓ magna ꝑ te cessauerūt. ⁊ ꝙ multiplicata sint ma
la in terra. fideles q̄qꝫ diuersi ꝑuerse viuentes ꝓpter multos retrahentes
difficiliores sint ad ꝯuertendū. ꝓcliuiores ad recidiuandū. ideoqꝫ a tali
fructificatōe cessandū eē Ad qd̄ ego Quāto a ꝓpropinq̄nte iam mundi
termino hoīes ꝑiculosius deficiūt ⁊ deteriorant̄. tanto plus indigerent
vt feruenti aliq̄ doctrina ⁊ grā renouarent̄. q̄to dānabilius ꝓphete sci ⁊
amici dei obierūt. falsiqꝫ ꝓphete loco eoꝝ surrexerūt. tāto magꝭ necc̄āriū
eēt ⁊ feruide docere. ⁊ ꝓ veritate iam dormitāte aīaꝫ ponere. Falsos aūt
ꝓphetas appello oēs hos q̄ quidē ṽbo dicūt. facto ꝯtradicūt. sicut hij q̄
docent auariciā fugiendā. ⁊ ipi pecuniā totꝭ sitiunt visceribꝫ. q̄ clamant
glām mūdi spernēdam. ⁊ ipi toto conamīe vanos q̄rūt honores atqꝫ ꝓ
motiōes. q̄ dogmatizant curiosa abijciēda ⁊ simplicia eē sectāda. ipi ṽo
curiositate excessiue deseruiūt. ⁊ vt de alijs taceā videas plerosqꝫ tantā
q̄rere in vestibꝫ culturā. q̄s sci p̄res ad simplicitatis ⁊ innocētie signum
ferre suis posteris mādauerūt. vt nō minus q̄ꝫ secularis pōpe imaginē
p̄ferre videant̄ Videas hūc pāno p̄ciosissimo stolatū incedere. ⁊ rugas
ꝑ scapulas descēdentes habere. ac plicas cētuplicatas circūiacētes por
tare. vt q̄si thoga philosophica indutus ⁊ velut similitudo tēpli circūor
natus ꝓcedere videat̄. Aliū ṽo cyrotecas habentē in manibꝫ. ⁊ calceos
strictos atqꝫ rostratos ⁊ q̄si ad saltandū aptos in pedibꝫ. Quosdā autē
portātes tunicas. nouitate quadā dissoluta. in forma ⁊ in figura modo
seculari deformatas. manicas scissas ⁊ adeo strictas. vt brachia nō nisi

cū magno labore possint subintrare Tabulas ebumeas dependentes. zo
nas sericeas fulgētes. ꝛ cetera similia. q̄ leuitatē ꝛ dissolutiōem ostēdunt
volētes p hoc placere mulierculis. ꝛ displicēt deo ꝛ ecclia℞ plātis. oibꝫ
qꝫ sexus honestis Quid putas cogitabūt hij ad quos tales ꝑ hete ꝑ in
structiōe mittunt cū eos viderint nō venietes in saccis velut antiq ꝑ hē
te fecerūt sꝫ cū scandalis ꝛ offendiculis multis spernēdi vtiqꝫ erūt Di
cetqꝫ eis illud ꝓuerbiū Medice cura teipm Cui⁹ em̄ vita despicit. ait q̄
dā. ꝯñs est vt ꝛ eius doctrina despiciat O q̄t detractiōes ꝛ subsannatio
nes ac irrisiones habebunt hij ab his q̄ foris sunt O q̄tiens ꝛ q̄nti deri
debūt illos. nec īmerito ꝑfecto. nāqꝫ res hec digna est risu Erubesce sy
don ait mare Dicet q̄qꝫ eis hoc qđ dixit demon cuidā monacho. q̄ tēp
tabat de longo pallio portādo. qđ cū habere nō posset matta ꝑ illo idu
ebat ac dyabolus sedēs retro supra caudā matte quā post se trahebat.
dixit fratri. O monache si plus posses. vtiqꝫ plus faceres Nōne merito
excusatiōem ꝑferre possunt delicti sui hij q̄ p regno tpali ꝯtendūt. dum
hec ꝛ silr̄ia etiā in paupibꝫ ꝛ abiectis mūdi hui⁹ hoibꝫ tā crebro sine oī
tergiuersatōe fieri ꝯspiciūt Mirū nō est si litigantilli infeliciter ꝛ ꝯtenci
ose ꝑ iperio dū tāta lis est de paupe regno. qꝫ si hec curiositatꝫ abusio in
solis cēt subditis. facilius morbo tā cōtagioso remediū adhiberet Nūc
aūt ꝛ multi q̄ ceteros ṽbo ꝛ exēplo pire deberēt. ꝛ q̄℞ vestes ꝛ mores ꝑ
religiositate alios arguere deberēt. hoc idē facere. imo qđ dānabilius est
hoc ipm defendere nō verent Hoc em̄ qđ arrogātie vel curiositatis ē ho
nestas vel vtilitas eē ab ipis vna rōne ꝯtēdit. dū hoc vel gratis datur.
vel diu durare ꝓbat Sꝫ prochdolor hec est prudētia secularis. sapiētia
aīalis vel diabolica. dū vtilitas tpalis bono p̄fert spūali. Quid igit fa
ciet pusillus grex. vascula infirmiora. sexus scꝫ femine⁹. cū viderint viri
les aīos ad tales nugas deductos. vtiqꝫ dū cecus pastor per abrupta
gradit. necē est in p̄cipiciū grex sequat Antiq̄tus nō solū fiebāt exhorta
tiones de neccāriis ad salutē. sꝫ toto posse opa supererogatōis extollebant
et hec pietatis exercicia fidelibꝫ suadebant. tanq̄ ea q̄ saluti neccāria cō
modius adq̄rebant. ꝛ adq̄sita ꝯseruabant Nūc ṽo pleriqꝫ talia silencio
trāseūt. timētes ne si lingua aliud q̄ vita sonaret. notā inhonestatꝫ icur
rerent. ꝛ qđ dānabili⁹ est nō solū hec admodū vtilia omittūt. sꝫ ꝛ ea fa
ciētibꝫ ac suadentibꝫ. molestias q̄s possunt inferre nō desistūt Sic hiere
mias sciēs euersionē israhel ꝑpter pctā populi in ꝓximo futurā p̄dicēs
dū cathenā ligneā iussu dn̄i cis obtulisset. vt facilius eos ad pn̄iam mo
uere posset. falsi ꝑ hete obstiterūt ꝛ eū multis afficientes iniuriis. cathe
nas ligneas ꝯfregerūt dicētes Pax pax. ꝛ nō erat pax Nōne de hoc op
time ꝑ herauit q̄ dicebat. q̄ minima negligit paulatim defluit. ꝛ hūc fle
bilem defectū inuenies nō solū in his q̄ velut aq̄la ceteris in cognitione
alti⁹ volasse cognoscūt. sꝫ ꝛ verissime in vitulo typico q̄ se specietenus
humilē ac seruilē psonā ostendere ꝯsueuerat Copiosissime aūt in leone.
q̄ rugitu ꝛ clamoribꝫ aures catulo℞ suo℞ iplere dicit in eo℞ suscitatōne
Quartū aūt aīal mistice acceptū. s. homo diutina iam defectione intm̄
infirmatū est vt de eo iam q̄si despatū eē nullus dubitet q̄ manifeste vi

1

det. q sibi illicita liceant cũcta. z absq timore ambulet post cordis sui desideria. Cetere q̃q creature in antris z siluis ꝯmorãtes. curijsq ac vrbibꝫ renũciãtes. seculares vrbanitates resumere z induere tam studiose q̃ piculose incipiũt. vt iã ꝓch dolor vix sit locus diffugiẽdi. cũ appropinquãte termino. inimicus hõ rethe suũ expãdere. z zizania seminare nimis festinet. heu ꝓrsus mortui q iam in dño mortui sunt. Recole factũ notabile qd accidit cuidã ex p̃dictis. dũ in ꝓpherãdo. vel exhortatõem salutarẽ hoibꝫ faciẽdo. exclamatõem faceret nõ modicã. de hoc. s. q caritas z affectus hoim multoꝝ ad deũ z scõs eiꝰ defecisset. z q xp̃s suaꝫ mariam magdalenã in mũdo nõ inueniret. q̃ sibi tot obseq̃a faceret vt olim. quo post ꝯpletũ sermonẽ q̃dam domicella adijt ip̃m. eiq q̃si sub stomachando dixit. O frater si maria nũc sicut olim inueniret xp̃m suũ. vtiq xp̃s nũc q̃q sicut olim inueniret suã mariã. Intẽdens. q si q̃daꝫ de ꝓphis p̃dictis eẽnt sicut deberẽt. adhuc essent q eos cũ oĩ deuotiõe susciperẽt. Porro dũ hanc purã veritatẽ q̃ vicia palpare nõ nouit sermone q̃dem tꝑato sed admodũ ꝯstãter in mediũ ꝓfero. video te mente ꝯsternatũ timẽtem ne forte hoc qd tecũ secrete ꝯfero. dum ad aures eoꝝ q talia agũt ꝑuenerit. negligẽter aut certe minꝰ gratant recipiat. hoc est g̃ qd displicet. hoc est qd te rep̃hensibilẽ reddit. q2 te nimis timidũ eẽ video in his. que multoꝝ ad salutẽ eẽ cognosco. Quid eñ Hieremias nõ es. sanctificatꝰ in vtero nõ es. ꝓpheta nõ es. Sꝫ q̃d. hõ peccator z armẽtarius vellicãs sicomoros. Uerũtñ missus ab eo a quo z illi. qd z nomẽ z ꝓfessio tua attestat. a summo vicario ihesu xp̃i ꝯfirmata. q̃re formidas. z si vanis ac dissolutis displicebis tñ multis q in leuitate animi nõ ãbulant. sꝫ secundũ scõꝝ instituta patrũ honeste ꝯuersant ac seipos z multos alios deo lucrant. placebis. An q̃ris adhuc hoibꝫ placere. Hec dico nõ q̃dem singularitates approbans. sꝫ cõi incedendũ via bonũ eẽ diffiniens z attestãs. sꝫ heu ip̃m qd olim singulare fuit. nũc cõe incipit esse z qd nunc singulare est quondã erat cõe. Nec dꝫ fidelis z prudẽs discipulus ideo a ceptis desistere. q2 causarꝫ te audiẽtes nõ habere. Et itẽ q hic sermo meus nõ capiat in eis. eo q nõ ꝯtineat q̃stionũ subtilitates. aut sermonũ ꝑse loq̃ntiũ vtilitates tꝑales. q sola iam tanq̃ honoris ꝓmotiua vel tꝑalis ꝯmodi lucratiua carius ãplectunt. z p̃ciosius ꝯpant. z in visu a multis habent. alijs neglectis. Presens aũt volumẽ solũ ꝯtinet lamẽtationes z carmẽ z ve. q̃ mẽtes vicijs torpentes excitãt. z sursum corda subleuãt ad diuina. En ezechielẽ dñs ad ꝓplm mittit dure ceruicis. p̃dicẽs illi ip̃i nõ audiẽt te. q2 nolũt audire me. Mittit scũs ꝓpha. z tñ ãnq̃ mittat se nõ ꝓficere p̃dicit. Ubi z dñi pietas perpendit q vult oẽs hoẽs saluos fieri. z remedijs salutaribꝫ nõ carere. z iudeoꝝ duricia rep̃hendit. q̃ bñficijs dei ingrati. in sua obstinatõe ꝑmanserũt. Attende nihilominus hieremiã ꝓphetã. q cũ librũ legis dñi scripsisset. z hic a rege nequaq̃ acceptatus. sꝫ scalpello scribe scissus. z in ignẽ ꝓiectus fuisset ꝓ tanto non destitit. sꝫ hunc aliũ ad iussum dñi scribẽdo ꝯtinuauit. Qd si nec istud q̃dem attẽdis. saltẽ iuxta ꝯsiliũ cuiusdã sapiẽtis. tibimet ip̃i tuisq canas q̃ aures surde sunt ceteroꝝ. Si igit ab inicio mũdi. diuersi hoies sancti z

amici dei altissimi multa aduersa sustinētes ꝛ patienter oīa ferentes. pre
mia q̄ vidisti meruerūt etna. mō coronanṫ ꝛ accipiūt palmā. Patet ḡ ex
p̄missis. ꝙ bonū seruire deo magꝫ q̄ꝫ mūdo ꝛ q̄ꝫ iocundū amare celestia
et duratura. q̄ꝫ terrestria ꝛ peritura.

Discipulus

Ad hec oia ꝟtutē meam multū excedētia. quid re
spōdeā oīno nō habeo. nisi ꝙ digitū ori meo superpono. ꝛ īꝑfectū meuꝫ
tue benignissime volūtati. ꝛ ꝑfectissime maiestati ꝯmitto. hoc solū subin
ferens de tua grā. ꝙ stulti siꝫ ꝛ insipienter loq̄ntibꝫ similes. q̄ amorē tuū
p̄ciosissimū. ꝛ amorē mūdi vanissimū ad inuicē ꝯpare tēptant Nā velut
ignobiles in sensibꝫ esse ꝑ delicijs ꝯputant. cū ꝛ rō eaꝝ vana sit. eo ꝙ ex
multitudine tali. ecōtrario hūc scꝫ diligentiū amorē ipsius approbare. ꝛ
ex paucitate tibi amore ꝑfecto iūctoꝝ. amorē tuū iprobare nitūṫ. Proch
dolor ceci sunt ꝛ duces cecoꝝ Magis em̄ ex hoc oppositū q̄ꝫ ꝓpositum
faciliter ꝓbaṫ. dū ꝯstat multitudinē nō rōne regi. sed magis affectu duci
inordinato Errasse em̄ proinde me nimiū cognosco. ꝛ cordis cū dolore
meip̄m accuso. eo ꝙ minima queqꝫ laboris exercicia. pro salute proximi
facta multū ponderaui ꝛ ꝙ tā impatiēs fui in aduersis O q̄ꝫ misericor-
diter dicis cū hic aduersa tribuis. ꝛ q̄ꝫ seuere irasceris cū sꝑ ꝓspera elar
giris Amabilis valde est tua paterna correptio. quē em̄ diligis corripis
et q̄si patri in filio ꝯplacet tibi Nullus ꝯq̄raṫ. ꝙ tuoꝝ oblitus sis tribula
toꝝ. q̄n pocius obliuione eterna hoꝝ oblit⁹ es. q̄bꝫ nūc ad modicū par
cis. bona q̄dem modica eoꝝ remunerando. sed eos ineternū dānare vis
eoꝝ mala opa sine fine puniendo Dignū igiṫ valde estimo. vt hic aduer
sitate ꝯtinua p̄manṫ. q̄s tantis miserijs carere. ꝛ tā imensam glāꝫ possi
dere decreuisti. ¶ Q̄ꝫ sit bonū dei i h̄ mūdo mltas sustinere tribulatōes

Consolamini cōsolami popule me⁹ dt de⁹ vester. Animus q̄dē spūaliter egrot⁹ mūda-
nisqꝫ varietatibꝫ plus q̄ꝫ oportuit subiect⁹. dū noctē aduersi
tatꝫ post diē incurrisset ꝓsperitatis. remedioꝝ oblitus p̄missoꝝ cepit rur
sus anxiari. ꝛ corde mestissimo aīam suā corā deo effundere. ꝛ q̄ passus
fuerat aduersa q̄dā affectu ꝯpassiuo tanq̄ꝫ carbones desolatorios corde
ignito ad memoriā reuocare. ꝛ lacrimas effundere vehementes Cū aūt
discipulus sapie nō hēret ad manus vn̄ spiritū in aduersis ꝓ xp̄o labo-
rantē refoueret. ecce ei desiderāti ꝛ suspirāti. iuuenis q̄daꝫ pulcerrim⁹ in
visione astitit q̄ sibi istrumentū q̄ddā musicale qd psalteriū dr cruce sig
natū ad man⁹ porrexit. mentēqꝫ ei⁹ iterato sentētijs spūalibꝫ fecūdauit
p̄cipiēs vt iocūde ꝛ sapiēter psalleret. ꝛ corda tristia seu merentia in dn̄o
deo suo letificaret. sꝫ ꝛ multi varijs aie languoribꝫ. ac cetērꝫ incōmodis
laborātes. ei ꝓpius assistētes ad solaciū laboris sui hoc ab eo fieri humi
liter supplicabāt Qui accepto de manu ei⁹ psalterio. ad se rediēs ꝛ ꝓpo
sitū intelligens. corā suo egroto. carmie assumpto a dicto ꝓphetico sic ex
orsus est. Consolamini ꝯsolamini popule meus dt deus vester. Cūqꝫ
hec ꝛ similia consolationis verba ad leniendū dolorem animi merentꝫ
depromeret, noluit consolari sed magis ac magis cepit contristari.

Verba nãq3 dulcia. dū meroꝛ in cursu est. corda tristia interdū reddunt tristioꝛa. sicut ꝛ armonia vt ferꝛ letū reddit letioꝛē. ac tristē tristioꝛē. Sic et aīmus deuotus diuino flagrās amoꝛe. q̄nto suauius diuinā pñtiam post ꝓbatiōem amarā in se expꝑiꝛ. tāto plus tot⁹ in lacrimas ex iꝓuisa leticia resoluiꝛ. Eodē mō accidit in ꝓposito. vt aīe languēti materia gaudioꝝ in occasionē ꝓtereꝛ tristiciaꝝ. Naȝ q̄ potius gaudere debuerat flere cepit vltra modū Interrogat⁹. aūt cur fleret. vel q̄dnam haberet rñdit. Dimitte me vt deflea ̄ doloꝛē meū. q2 aīa mea valde in amaritudine est Qui dixit ei. q̄d passus es dic mihi. ꝛ rñdit. En ego infelix in annis adhuc adolescētie ꝯstitut⁹. abīj amicā mihi assumere. vt ei⁹ leto ꝑfruitus ꝯsoꝛtio. vitā agerē felicē. ꝛ cū multas vidisseȝ ꝛ optionē inter eas haberē. vna ceteris pulcrioꝛ vt mihi videbaꝛ ꝯplacuit oculis meis Que blādis sermonib3 ꝛ āplissimis ꝓmissionib3 se mihi exhibens. ꝛ ceteris oīb3 spꝛetis in eā ꝯsensi. ꝛ in sponsam mihi accepi Et cū nō diu apud ip̄am mānsissem. ꝛ me salutē magnā ei⁹ ex ꝯiūctu habiturū sperarē. ꝓh doloꝛ de amica facta est inimica. agnus in leonē mutaꝛ. ꝛ tota vita mea. ip̄a me diāte doloꝛe ꝛ miseria repleꝛ. dū em̄ in domo mea vt putarē secur⁹ resiꝺerē. ꝛ velut arboꝛ frōdosa necdū matura iuxta salices toꝛrentꝫ ramos expādere inciperē ac fructificare. hec quā amicā estimauerā manū suaȝ extēdit ꝯtra me. ꝛ floꝛes teneros algoꝛe ꝯstrictos arefecit frōdes auulsit ficū decoꝛticauit. ꝛ dū adhuc oꝛdirer succidit me. hostes ꝯtra me crudelissimos ip̄a suscitauit. q̄ me nocte ac die affligentes oīno nō percebant Quib3 dū cuperē resistere. eoꝝ freq̄nti insultu nimiū afflictus. coꝛꝑe cepi languere iuuenili. ꝛ aīmus gaudens tristicia multa ꝯtabescebat. post hec doloꝛē addēs doloꝛi. ꝛ vulnus vulneri apponens. parentē dulcissimū vnicū coꝛdis mei tꝑale solaciū. quē velut aīam meā diligebā ip̄a mihi abstulit. ꝛ me desolatuȝ reliq̄t O si vidisses in tꝑe illo q̄s lacrimosis vocib3 flens ꝛ eiulans suspexi in celū. petens vt irā suā misericoꝛs deus in māsuetudinē ꝯuerteret. ꝛ ab afflictiōe miseri manū suā grauissimam paulisꝑ releuaret. ꝯmota fuissent viscera tua pia. Sȝ ecce q̄d ꝛ cū lacrimis tibi dicere cogoꝛ. furoꝛē suū ꝯtra me hec quā p̄fatus sum crudelissima sponsa exarsuit in hūc mundū Nā duas solas oues relictas habui simul de scutella mea edētes. ꝛ pariter mecū bibētes. ꝛ vtilitati mee vtcūq3 subseruiētes. ꝛ dū minime putarē venerūt lupi vesꝑtini. ouiculas rapiūt ꝛ diripiūt. oī moꝛte coꝛꝑali infelicius eas laniātes Qui cū flens et eiulans post eas incurrissem. vix tandē magno cū laboꝛe ꝑtem aliquā moꝛticinīj vi extoꝛsi. quō si pastoꝛ duo crura pecudis eruat de oꝛe leonis Quod videns aduersatrix mea manū suā in sanguine cruēto moꝛtuoꝝ p̄dcōꝝ tinxit. ꝛ me in faciē tangens atq3 sanguīe ꝯspergēs obꝓbriū me insipientib3 dedit Tribulatōes moꝛte infeliciores imisit. ꝛ claritatē lucerne micātꝫ extinxit. vocē io cūditatꝫ abstulit. ac leta ꝛ cara vniuersa tulit. doloꝛib3 seuissimis ꝛ increidbilib3 coꝛ meū a summo vsq3 deoꝛsum ꝯuulnerauit Flebāt tūc multa pia coꝛda q̄ hec videbāt. ꝛ alti⁹ ingemuere. nōnulli ꝑcutiētes pectoꝛa sua vehemētissime afflictioni ꝯpatiētes. quidā aūt illic stātes subsannabāt miseꝝ capita sua mouētes. ac ei

q̄ð patiebat̄ improperātes Quid multis morer. Si tribulatio hec seui ens tm̄ inualuit vt ego morsq; vno tm̄ vt ita dicaȝ gradu diuiderentur. nec adhuc desistit hic quā maxime diligebā. sȝ in istis tātis tribulatōib; nouas ꝯtinuauit Etem nem⁹ folioꝝ viriditate venustū. cū magno labo re ꝛ studio a pueritia mea plantauerā cathedre honoris ꝯtentiuū. de q̄ gloriā ꝛ honorē recepturū me sperabā Cūq; tp̄s iam adesset vt meo frui erer labore cathedra subuertit̄. ꝛ nemus in alterius cuiusdā redigit̄ do- miniū ꝛ labor ois ꝑdit̄. ꝛ finis intētus frustrat̄. ꝛ sic velut in altū eleuās allisit me valide. His malis adhuc recent̄ crassantib; magnā multitu- dinē q̄rundā velut serpentiū ꝛ aīaliū venenatoꝝ ꝯcitauit aduersum me q̄ vehemētissimo ī petu me inuaserūt nūc simul. nūc diuisim me affligen tes. frater tūc erā leonū. ꝛ socius strutionū Canes rabidi aduersum me latrabāt. ꝛ scorpiōes a secreto vulnerabāt Serpētes q̄daȝ vento fetido in me sufflabāt ac sibilabant. ꝛ faciē meā ꝯspuere non verebant̄. sicq; oī genere penarū me ledētes ac illudētes vitā meā ad amaritudinē ꝑduce bant Quid plura tēpus nō sufficeret si ad singula aduersatricis mee fla gella. q̄b; me vsq; ad hanc horā castigauit. vellē enarrare. sȝ dicere libet cū ꝓpheta Secretū meū mihi. secretū meū mihi Hec aūt ex abūdantia cordis ꝓpter vocē iocūde ꝯsolatōis tue. de plenitudine cordis simul cū defluētib; lacrimis violenter erupērūt Hec cū discipulus audisset intel lexit eē misteriū despōsatōis eťne sapie. q̄ suos amatores tēpalib; consue uit tribulatōib; ꝓbare. ꝛ ꝓbatos sibi in amicicia copulare. ꝛ ꝯuersus ad eā dixit O diuine sapie abyssus īꝑscrutabilis O totius pietatis pelag⁹ interminabile. q̄re sic affligis diligentes te. ꝛ te modicū curantes. collo ꝑmittis incedere erecto An ignoras tu q̄ es plasmator oim. infirmitatē hūane debile nimiū eē fundamētū. ꝛ q̄ corpus q̄ð corrūpit̄ intm̄ aggra uat aīam. vt nō possit semꝑ ea q̄ ventura sunt inspicere sȝ cogit̄ magis ad ea q̄ in ꝓspectu sunt inclinatōem habere O clemētissime deus tribulatio- nes nr̄as clemēter ꝯsidera. ꝛ ꝟtutē patiēdi p̄sta. ac tuis gratissimis ꝯso- lationib; corda inua lida ex alto ꝯfirma.

Sapiētia

Hinnulus recenter genitus maternū refugiū q̄rit. capere vbera petit. sȝ cū ad incrementa debita ꝑuenerit. lac deserens cacumina montiū petit. inter lilia pascit̄. ꝛ gregi suo libere sociat̄ Puerilia iura lac ti debita annoꝝ iam maturitate trāscendisti. tp̄s est vt ablactat⁹ a lacte auulsus ab vberib; . nūero viroꝝ fortiū adiūgaris Exēplo igit̄ coꝝ dis- ce q̄d agere debeas. ꝛ q̄̄ꝫ patient̄ aduersa cūcta debeas sustinere vt ꝑiter et tu tribulatōib; ꝓbat⁹ coꝝ nūero cū gaudio sine fine socieris. Ascēde ꝰ ad cor altū sursum erigere. ꝛ post tergū respice. ac vide turbā inumera- bilē oim scōꝝ q̄ a seculo sunt Et aīaduerte q̄m oēs q̄ mihi singularit̄ pla cuerūt singulari q̄q; irollerātia aduersatū ꝓbati extiterūt Et vt de cete- ris oīb; q̄ꝝ infinitus est nūerus sileā Ecce ad man⁹ est puer ethansta vir scōm cor dei. Quātas inq̄; ostēdisti mihi tribulatōes multas ꝛ ma las ꝛ ꝯuersus viuificasti me. ꝛ de abyssis terre iteꝝ reduxisti me Joseph futurus egipti dn̄s. a frib; suis vēditus ꝛ a muliere mala īfamat⁹. car cerali custodie mācipatus fuit Silētio nūc ꝑtrāseo abrahā bn̄dictū dm̄

ysa
hiere
ezechiel
daniel
pueri
b machabei
a thobias

Moysen electū a dño. ꝛ ceteros patriarchas ꝛ ꝓphetas ꝛ amicos dei altissimi. q̄rū lo.ganimitas spei nō imerito speculū patiētie tibi eē deberet. ꝛ te cordatū reddere in aduersis Interroga generationes singulas ꝛ annūciabūt tibi. maiores tuos ꝛ dicent tibi Externus ꝗppe es. ignorās introitū tuū ꝛ exitū tuū ꝛ videbis qꝛ ridiculū est qđ pateris. si qđ pateris. debite. librate. ꝛ patrū passionib9 volueris ꝯparare Ecce ysaias grāꝝ nobilitate insignis serra lignea secat Hieremias in vtero scificatus. qui diē hōis nō ꝯcupiuit. lapidib9 obrut9 cremat Ezechiel crudeliter excerebrat Daniel vir desiderioꝝ in lacū leonū ꝓijcit Tres pueri in camino ignis tradunt Job exemplū paciētie in manus inimici tradit Thobias excecat Machabei cruciatib9 exꝗsitissimis interempti sunt. ꝛ hij ꝗdem p̄res bona tpalia in repromissione acceperāt Porro ab initio nascētis ecclesie. regnū celoꝝ vim patit. ꝛ violenti rapiunt illud Nōne vides amicos meos aplos carissimos in hoc mūdo degere. ꝛ fame ac siti. frigore et nuditate laborare. carcerib9 ac plagis ꝛ mortib9 se exponere. ꝛ oīb9 vite pn̄tis laborib9 ꝛ āgustijs subiacere. nec deficere in tribulatōib9. nec q̄rulosis insistere vocib9 velut tu facis. sꝫ gaudere in ꝯtumelijs. ꝛ tribulationib9 letari. Sāctos ꝗꝙ martires ꝗs audeat aspicere ꝛ desidiosus vel q̄rulosus eē. q ludibria ꝟba expti vincula ꝛ carceres ꝑpessi. inumera tormentoꝝ genera passi gloriosissime coronati sunt. Cōfessores ac ꝟgines longū ducētes martiriū. corꝑa sua cū vicijs ꝛ ꝯcupiscētijs crucifixerūt. Quid fecit allerius. qđ passus eustachius Quid deniꝙ adhuc hodierna die ꝑ totā fidei spaciosaꝫ latitudinē ꝓ amore dei patiunt iuuenes ac ꝟgines. sꝫ ꝛ ꝯiugate ac vidue deuotissime. ꝗꝝ magnitudo tribulationū si cognita esset. silentiū ori tuo q̄ruloso iponeret Nōne ad memoriā reuocas exēplū memorabile valde de femina ꝯiugata deo deuotissima. q veniens in ꝯfessione tibi aperuit. qualiter. xx. annis cū marito suo vixerat q nō vt hō sꝫ velut leo ferocissimus gladio euaginato ipam multotiens ipetierat. ꝛ innūeris ꝟberib9 ꝛ ꝯtumelijs mulierē sanctā atꝙ pudicā flagellauerat. intm̄ vt singulis horis ad ꝯspectū viri mortē ꝑhorresceret iꝓuisam. q oīa deuota femina patiētissime ferēs. nec murmurans aut reclamās. ꝓ salute ipijssimi tibi orandū tā deuote supplicabat. Nōne tunc sursum respiciebas. atꝙ pectus tundēs corde verecūdo proclamasti. te nihil pati sꝫ ociose vagari Preterea adhuc restat loc9. vnde tibi melius ꝯcludat. ꝛ salubrius ꝯsulat. Achillē in mediū cordis tui ꝓfero Collationes vicꝫ ꝛ vitaspatrū q̄s ꝗtidie legis ꝛ relegis. ꝛ a ꝗb9 nec ad modicuꝫ libenter diuelleris. His diligēter ꝑspectis satꝭ mirabile est si nō tm̄ in eo ꝓfecisti. vt patiētiā didiceris in aduersis Ubi est tu9 Arseni9 Macharius q deuenit. oblitus es Antonij. Paulū ꝛ Hilarionē ꝓiecisti Cōgrega dispsiones cordis tui ꝛ reminiscere patꝝ diuinissimoꝝ. q in thebayde ac egipti ꝑtib9. ac ceteris heremi locis degētes. ꝛ recessus montium. ꝓrupta petraꝝ. anfractus siluaꝝ petētes. vastitatē horridā desertissimi heremi q̄sierūt. ibiꝙ ab hūanis aspectib9 semoti ꝛ inumera aduersa deuotissime tolerantes cūctis admirabilē duxerūt vitā Nōne erubescis cū hos ꝓspicis. ꝛ societati eoꝝ annumerari tuo mentis affectu ꝯcupiscis.

\lle

ꝛ ꝙ eoꝝ sufferentias vel in modico imitari nō vis Uis inter tot strennuissimos milites desidiosus eē ꝛ somnolentia torpescere Absit. absit Tēpus iam ꝑterijt Ecce in virū mutatus es abijce ammō puerilia ꝛ ꝑpara te ad bella

Discipulus Uere tātoꝝ memoria patrū. tā robustiora ꝙ̄ musica in ꝯuiuio vini ꝛ in omni aia tribulata. suauius melle indulcorabit̃. Cū hos viros gloriosos celestis aule milites eximios ꝛ eoꝝ gesta stupēda. pauꝑ ꝟmiculus oculo cordis intueor. ꝓſcō me nihil eē. nihilq̄ me pati cū gemitu cordis exclamo Sꝫ si ꝛ aliq̄d tristabile me habere putabā. ad coꝝ aspectū ꝑdo. suauiterq̄ respiro Sꝫ vellē scire. vtꝝ infortunia casualia. ꝛ tribulatōes inuolūtarie. salubres vel etiā meritorie existāt Et item Quare amicos potius aduersis ꝙ̄ ꝓspe ris soleas exercere.

Sapiētia Una interrogatōne tria vt videt̃ dubia tibi soluēda exposcis. vicꝫ de casu. de modo. ꝛ de causis tribulationū De pmo fixam hanc sniam teneas. ꝙ nulla tribulatio. sicut nec q̄cūq̄ alius euētus fortuitus pōt dici casualis. relatus ad pmā reꝝ causam. licet ꝑ reductōem ad hanc vel illā leges casualitatis icurrat Uñ quis tibi occurrēs aduersitas. eius nutu ꝛ ꝓuidentia gerit̃. cui⁹ ꝟtute cuncte res create sunt. ꝛ in suo esse ꝯseruant̃ Porro de inuoluntarijs tribulatōib⁹ scire debes. ꝙ licet inuolūtariū inq̄ntū hmōi nō sit meritoriū. verūtamē si prudēs aim⁹ hoc qd̄ inuolūtarie illatū est. volūtarie pati voluerit. ꝛ voluntatē hactenus rebellē ad ꝟgā dei inclinauerit. ꝟtutē faciēs ex necitate Haud dubiū. q̄n salubre ꝛ meritoriū fiet hoc qd̄ ante pestiferū videbat̃. ꝛ ad spūale ꝟtutū ꝓficiet incrementū Hic reuera dei sapia. inūeros a p̄ncipio mūdi ad se inuitos trahit ꝛ rebelles ꝯpellit intrare. Sꝫ q̄re electi vt plurimum hic aduersis deprimant̃. hoc in prompto ꝓ rōne habeas. quia cū proni sint sensus hois ad malū ab adolescētia sua. sepienda est via electorum spinis tribulationum. ne noxia delectatio materiaꝫ prebeat delinquendi Sed dum electus quisq̄ crebris ꝛ ꝯtinuis tribulationibus premit̃. ad superna tendere etiā inuitus cogit̃

Discipulus Tribulationes temporales vtiles quidem ac salubres esse nō discredo. si modum ꝛ possibilitatem patientis non excedant Sed ecce eorum presentia afflictiua tam vehementer angit ꝛ mouet. vt interdum quoq̄ virtutē humanam excedere videatur.

Sapiētia Hic mos cunctorum solet esse miserorum. vt flagella sua aliorum flagellis estiment preponderare et sua quisq̄ damna sentiens magis defleat ꝙ̄ aliena. Et qui se putat hac specie flagelli supra modum pregrauari. mutata specie eadem difficultas querimonie remaneret. Unde omni exceptione semota voluntati diuine te subdce. ꝛ flagella eius accipe cum affectu. Fidelis enim deus qui non patietur temptari suos supra modum. sed faciet cum tēptatione prouentum vt possint sustinere. Quid igitur adhuc trepidas. aut quid times. Pijssimus namq̄ est. vt velit Sapientissimus vt optime nouerit quid expediat pro vnoquoq̄. Et potentissimus. vt vbi ex se deficit homo. vbi suppleat manus dei omnipotentis.

Igitur cogitatū tuū iacta in dn̄o. ꝯmitte te deo. crede te deo. oēm sollicitu dinē tuā in ipm̄ proiice. qm̄ ipi cura est de te. accede ⁊ fiducialiter dic ad ipm̄ Pater mi. nō mea ſʒ tua volūtas fiat. Cū aūt tribulatio aduenerit. exi tanto hospiti obuiā benigne eū recipiendo. ⁊ dic corde iocundo Beneueniat amica mea tribulatio.

Discipulus O de⁹ ꝙ̄ facile est hoc dicere. ⁊ ꝙ̄ difficile ṽba factis ꝯpensare. qꝛ tribulationū ꝓuenientiū ſeua vulnera ſtʒ valde afflictiua.

Sapiētia Si tribulatōes nō affligerēt. tribulatōes appellari nō valerēt Tribulatio dū p̄ns est. mesticiā p̄stat cū aūt p̄terierit ⁊ victa fuerit letificat summe Breueʒ hʒ amaritudinē ⁊ longā ꝯsolatōem. frequēs tribulatio ꝯsuetudie tandē vincit. vt iā q̄ſi nō esse tribulatio. aut leuis eē videat Qui em̄ ⁊ mōstris assuetus est mōstruosa minus curabit. diuine dulcedinis imēſa copia inq̄ntū hmōi nō esset tibi adeo meritoria nec tanta laude digna. q̄ntū ex feruida caritate tribulatio pacienter ꝑpessa En plures inuenimus. q̄ ꝓſperis ſucceſſib⁊ elati deciderūt. ꝙ̄ q̄ in aduerſis fracti a ꝓposito ſpūali corruerūt Deniqꝫ ſi in astrologia ſcia diſciplina floreres. ⁊ oim liberaliū artiū ſecreta penetrares Si admirabilis in oī ſcia appareres Si cūctos rethores ac dialeticos facūdia ⁊ argutijs ſup̄es Hec oia nō tm̄ ad bonā tibi vitā ꝯferrent q̄ntū hoc vnū ad ſalutē nccāriū. ſ. ex caritate de corde puro ⁊ ꝯſcia bona ⁊ fide nō ficta reipm̄ deſerere. ⁊ totū te deo in omni tribulatōe ꝯmittere. eiuſqꝫ voluntati parere patienter Nā illud bonis ⁊ malis ꝯmune est iſtud aūt electis ineſſe pōt Tāta est ꝑeminentia eterne glē ad tp̄ales ac trāſitorias paſſiones. vt diligens ꝓſpector deberet potius eligere multꝭ annis in fornace ignis ardentis velle torqueri. ꝙ̄ minimo p̄mio in futurū ſibi reſeruato velle priuari. qꝛ labor cū fine merces ſine fine

Discipulus O ſumma ⁊ ineffabilis pietas. ꝙ̄ ſuauiſſime ⁊ ꝑoptime organa hec reſonant in aure triſtiori. O mira circa nos tue pietatis dignatio. eo ꝙ circa hoiem miſerū ⁊ afflictū ac deſolatū ſic apponis cor tuū. ⁊ ſic dignaris lenire dolentes. ⁊ ꝯſolari triſtes ac merentes. Te nāqꝫ ſic dulciter reſonāte. animus triſticia p̄ſſus alleuiat. ⁊ tua celeſtis modulatio ſpiritū triſticie mentem exagitante ſaltē ad tēpus fugat vt leuius qd̄ patit ferat. ꝙ̄ ſi etiā daret optio. mallem potius aduerſa ꝯtinue pati ⁊ tua ꝯſolatōe dulciſſima ſic foueri. ꝙ̄ aduerſis carere ⁊ vnctionē tuā p̄cioſiſſimā nō habere. Eya age nūc qd̄ cepiſti. qꝛ ſe q̄ſi nihil pati exiſtimat. cui tā dulciter etn̄a ſapīa in aduerſis cytharizat.

Sapiētia Audire vis cytharā ſpūalis muſice pulcre reſonātem. ſurſum erigere ⁊ p̄cioſum fructū tp̄aliū aduerſitatū diligēter attēde. Sicut em̄ in cythara corde ꝓportionabiliter ꝓtenſe ſonū reddūt ſuauē. Sic electus q̄ſqꝫ dum aduerſitate p̄mit. q̄ſi vi quadā extra ſe tendit. ⁊ ad reddendā dulceʒ ac celeſtē melodiā pleni⁹ abilitat. Sciendū ḡ ꝙ tp̄alis tribulatio. ab hoc q̄dē mūdo inſaniſſimo vilipēdit. a ſummo aūt iudice deo valde p̄cioſa eſtimat. Ipa irā iudicis extinguit. ⁊ ei⁹ ſeueritatē in amiciciā ⁊ benignitatem cōuertit Qui aduerſa ꝓ deo libenter patit xp̄o paſſo aſſimilat. ⁊

sanissimo

ideo ab eo tanq̃ a ꝯsimili nexu dilectõis ꝑpetuo ꝯstringit᷑ Fructus eius balsamatic⁹ iputribilẽ p̄stat vigorẽ Sicut stella matutina solis vicinũ huic mũdo p̄nũciat ortũ. sic tribulatio hoĩs sil'r facit Naʒ ip̄ius supcele stis solis aĩam tribulatã inuisere volẽtis iocũdam demõstrat. ꝓpinq̃tatẽ ⁊ internã auget ꝯsolatõem subseq̃ntẽ Et sicut nox tenebrosa diẽ ꝑcedit luminosaʒ. ⁊ hyemis asperitas estiualẽ añcedit iocũditatẽ. sic bonarum mentiũ int̃nã eternãq̃ ipam ꝑire solet ꝯsolatõem Sicut arc⁹ refulgens inter nebulas gl'e signũ est diuine pacis ad gen⁹ hũanũ Sic tribulatio sentiẽs signũ ẽ diuine ꝓpiciatõis ad aĩmũ ꝯtritũ Ip̄a grẽ p̄ambula. spei socia. dilcõis puerpera Ip̄a actiuã vitã suo munimine ꝓtegit. ⁊ ꝯtẽpla tionis oculũ subtiliter acuit Hec ẽ q̃ hoĩem carnalẽ fecit sp̄ualẽ. ac men tem tristẽ mutat in celestẽ. q̄r sursum tẽdere cogit᷑ qd̾ se iuxta se diffunde re ꝓhibet᷑. Mũdi hui⁹ ip̄a generat desertionẽ. sʒ diuinã parit familiari tatẽ Amicos ꝯsueuit diminuere sʒ grãm solet augere Freq̃nter nãq̃ ab hoc mũdo tanq̃ vile ꝓijcit᷑ hoc qd̾ a summo bono eligit᷑. ⁊ qd̾ ei⁹ dilcõe singulari decori meret᷑ Ip̄a est arta via. sʒ secura ⁊ ꝯpẽdiosa. ducens ad vitã Perpẽdat nũc vnusq̃sq̃ sensat⁹. q̃ stultus hic esset q̃cũq̃ eius fre quẽter pẽsaret vtilitatẽ. ⁊ ip̄ius vellet habere supportatõem O q̃ innu meri somno pctõꝝ ꝓfundissimo obdormierãt. ⁊ morte perierant sp̄uali. q̃s infelix absorbuerat iniq̃tas. q̃ adueniẽte diuine correctõis v̾ga. velut de graui somno ac mort͛ ipeno excitati. vitã in melius ꝯmutauerũt. ⁊ opera tenebraꝝ abijcientes. armis lucis iduti st͛ O q̃t st͛ in mũdo cap tiui q̃ ꝑ manũ altissimi velut aĩalia indomita. ⁊ auicule incaueate. tribu latõib' se p̄mentib' inclusi tenent᷑. q̃b' si facultas adesset. ocio resoluti a statu diffugerẽt ꝓprie salutis O q̃nti st͛ q̃ grauissima ꝯmisissent pctã. q̃ multa crimia incurrissent. si nõ pia quadã dispẽsatõe dei ꝑ tribulatõnes ꝓseruati fuissent Quid nãq̃ est qd̾ eque cor tumidũ ⁊ aĩmũ elatũ. ac ho minẽ ãbiciosum seip̄m mag͛ faciat cognoscere ⁊ nõ alta sapere. sʒ humi liter in seip̄o ꝯsistere ac timere. ⁊ q̄ ꝓximo patiẽti ꝯdescẽdere doceat hec est nutrix hũilitatis. doctrix patiẽtie. custos v̾ginitatis. ꝯpatrix et̃ne feli citatis Tribulatio habita est a deo salutifera. vt vix sit q̃ ab ei⁹ se abscõ dat bonitatis aspgine. siue sit de incipientiũ nũero vel ꝓficientiũ seu et͛ ꝑfectoꝝ. rubiginẽ aufert pctõꝝ. incrementa p̄stat v̾tutũ. ⁊ vbertatẽ ꝯfert grãꝝ. Quid hoc thesauro p̄ciosissimo vtilius Ip̄a nãq̃ pctã tollit. pur gatoriũ minuit. repellit tẽptationes. extinguit carnalitates. spiritũ reno uat. spem roborat. vultũ exhilarat. ꝯscie affert serenitatẽ. ⁊ int̃noꝝ gau dioꝝ ꝯtinuã p̄stat vbertatẽ Ip̄a est potio sanatiua. herba salutifera sup oẽs herbas ꝑadisi terrestris Corp⁹ corruptibile castigat quidẽ. sʒ aĩam vegetat imortalẽ. aĩa deuota saginat᷑ tribulatõe. sicut rose ac lilia fecun dant᷑ celesti rore Ip̄a tribuit sapiam. adducit circũspectionem. ⁊ hoĩem inexp̄tũ exercitatiorẽ facit Qui nõ est aduersa passus q̃d scit. Qui nõ est tẽptat⁹ q̃lia scit. Ip̄a est donũ dei electũ. v̾ga amorosa. plaga paterna. Ip̄a volũtarios iuitat. ⁊ rebelles ad se trahere ꝯsueuit volũtates Ho mini patiẽti eque subseruiũt tã aduersa q̃ ꝓspera. amici ⁊ inimici ei eq̃li ter famulant᷑ Quotiẽs q̃so frendẽtib' aduersarijs. ⁊ stridẽtib' aduersum

tribula[ti]o / pambula gre / socia spei / puerpera dilec

te inimicis frenū silencij imposuisti Cū eos ꝑ tuā mansuetudinē ⁊ paciē
ciā.cordisq hilaritatē ipotētes reddidisti Ego q cūcta creaui ex nihilo
tribulatōes īprouisas vnicuiq sup electos meos induco.ne eoꝝ īmenso
puenī bnficio Nā ꝟtus ꝑ aduersa pbat.primo edificat.deo glificat Pa
ciētia in aduersis est qdā ꝟgula fumi.ex aromatib mirre ⁊ thuris ⁊ vni
uersi pulueris pigmētarij.cui⁹ odor suauissimus.ex igne tribulatōis p
cedēs.añ oculos meos iugit ascēdit.⁊ me sibi placabilē reddit.ac totā
celestē curiā in admiratōem suspēdit Nō tm̄ solent hoies mūdani freno
militi strēnue i torniamēto decertāti intēdere qtū tota celest curia faue
re ⁊ intēdere solet hoi spūali.viriliter militāti in via En oēs sci fecerūt ho
mini paciēti credētiā.qr calicē dm̄ mixtū tota vita sua pgustauerūt. Et
nūc ipm formidolosis adhuc mētib suadēt ⁊ nil mali habere.sz esse po
tiū salutiferū oēs vnanimit acclamāt. Uirtus patiētie suscitatōi mortu=
orū.⁊ ceteroꝝ opatōi miraculoꝝ pfert Ipa martirij ꝯfert glāz.⁊ palmā
pstat victoriosam.veste purpurea induit.serto de rosis rutilantib redi=
mit.aureo sceptro adornat.regio diademate insignit Carbunculus lu=
cens in aureis monilib Sic patiētia se ostēdens in aduersis cūctib gē
mula radians Odor suauiter fragrās.⁊ fauus vndiq distillās. Sic re
ligiosus inter fratres suos paciēter ābulans.⁊ defectus fratrū eq̄nimit
portās.vox ei⁹ dulcisona in celi palacio corde iocūdo cantū sibi vendi
cat singularē.quē cātare nequnt q in hui⁹ vite aduersis paimi tollerātiā
eū cātare nō meruerūt Quid plura.nec lingua posset dicere.nec lr̄a exp
mere.q putile sit aduersa pacienter sustinere Uerūtn̄ hoc solū de cūctis
pmissis .a memoria tua nō excidat.q tribulati vocantur ab hoc mūdo
miseri.sz a me cēsent bti.qr mecū sine fine sit regnaturi. **Discipulus** O q̄ euidenter nunc apparet qs
es Te nāq esse illā pclarā cūctis mortalib incōpabilē sapiam manife
stissimū est.⁊ que ꝟitatē agnitā mellifluo qdā sapore ⁊ suauissima qdā
eructatōe ad lucē pducis.nec vllū dubitationi locū relinqs Idcirco mi
rū nō est.si oia aduersa libent patit.q in eisdē a te tā dulciter ꝯsolat Pa
ter mi dulcissime.ecce nūc pedib tuis ꝑuolutus.grās refero cordis af=
fectu deuoto.p oib aduersitatib meis pn̄tib Sz ⁊ p trāsactis flagella
tionib grauissimis.qb me vsq ad hāc horā castigare ⁊ erudire digna=
tus es.q mihi quōdam tā graues eē videbant. qr ex hostili seueritate p
digere putabant. Sed mirū in modum cūcta hec terribilia tāq nubes
matutina velociter ptrāsierūt.⁊ sic sunt te opante añ oclos meos qsi nū
q fuerint.cogorq dicere cū sapiēte Modicū laboraui.sed inueni mihi
multā reqem Etem cū te vnicū cordis mei thesauꝝ.velut amoris specu
lū.oculis amorosi cordis ꝑpono.⁊ te ex intimis viscerib oim desiderio
rū meoꝝ affectuosissime ꝯplector.cūctoꝝ obliscoꝛ tristibiliū.⁊ in obliui
onem cūcta veniūt.quecūq laborem seu dolorem pstare potuerūt.

¶ q vtile sit passionē christi iugiter habere in memoria.

De rosis ad rosas procedi
mus ⁊ violas relinqndo ad lilia pq̄renda ꝑeram⁹.dū defle

rifero germine passionũ q̃rundaꝫ hoīm diuinoꝝ ad rosiferas passiones tuas. o flos campi. o rosa sine spina eterna sapia. summo cuꝫ desiderio rursus cordis oculos retorq̃mus Per tuã nãq3 fructiferã ac venerabilẽ passionẽ. cũctoꝝ nobis spũaliũ bonoꝝ materia copiosissime submistrat Ubi eñ est gloriatio nr̃a. vbi spes ⁊ leticia cordis nr̃i Reuera in te vno summo bono. ⁊ vero bono. ⁊ p̃ciosissime tue passionis thesauro Et ideo tã imp̃ciabilẽ thesaurũ delectat iugit̃ in corde retinere ⁊ continue de ipo loq̄. ac omni tp̄e mẽte ⁊ corpore cũ ipo occupari Utinã q̃q3 ⁊ in cordib⁊ nostris nũq3 marcescat. s3 semp̄ rediuiua pullulatiõe nou⁹ existat Felix ꝑinde tu o gloriosum lumẽ oīm ecclesiaꝝ q̄ volatu pennifero mutabilia cũcta sup̄uolãs. ⁊ archanũ diuinitat3 attingẽs abyssum claritat3 de me oculis purioribꝰ intuẽdo introisti ac ṽba q̄ non licet hoi loq̄ audisti. ⁊ tñ ad ima descẽdens. affcũ quodã mellito. possiõnis huiꝰ ob p̃conium. de cordis thesauro in mediũ eructasti dicens Nihil arbitratus sum me scire inter vos nisi ih̄m xp̄m ⁊ hũc crucifixũ O ṽbũ mellifluũ. dulciꝰ sup̄ mel ⁊ fauũ. deuotis mẽtibꝰ iugit̃ ruminãdũ. de q̊ ṽtutis liquor emanat. q̄ miseris largiter gaudia salutis ꝓpinat Sic̃ ⁊ tu celestis viella suauitate sermonis dulciter p̄ornata. atq3 ṽbi et̃ni diuinissima maiestate illuminata Beatissime bernarde cui ṽbũ incarnatũ ⁊ in cruce suspensum tã dulciter sapiebat. vt hec ⁊ his similia ṽba suauia dulcissime p̄orares fasciculus inq̄s mirre cũ spõsa. dilectus meus mihi inter vbera mea cõmorabit̃ amaritudinẽ dñice passionis ꝑcans. Et hanc vt ais meditari dixi sapiaꝫ. in his iusticie p̄fectõem mihi ꝯstitui. in his plenitudinẽ sciẽ in his diuicias salutis. in his copiã meritoꝝ Ex his mihi interdũ potꝰ salutaris amaritudinis. ex his rursum suauis vnctio ꝯsolatõis. hic me erigit in aduersis. in ꝓsperis depmit. ⁊ inter leta tristiaq3. vite p̃ntis via regia incedentẽ tutũ p̄bet vbiq3 ducatũ Hinc inde mala iminẽtia ꝓpulsando. nõ reqro sicut sponsa vbi cubet in meridie quẽ ãplector. mea int̃ vbera ꝯmorãtem Nõ reqro vbi pascat̃ in meridie. quẽ intueor saluatorẽ in cruce pendentẽ Illud sublimiꝰ. istud suauiꝰ vel paratiꝰ. panis illud hoc lac. hic mea interim sublimior p̄hia. scire ihesum ⁊ hũc crucifixum. Hec inq3 doctor venerãde ex ore tuo ꝯmẽdata suscepi Ceterũ ex his o sapia et̃na hãc mihi sũmã colligo q̄ q̄cũq3 et̃nã salutẽ ⁊ p̄mioꝝ magnitudinẽ desiderat h̄re. arcẽ q̃q3 cũctaꝝ ṽtutũ optat ꝯscẽdere. sciaꝫ q̃q3 atq3 sapiaꝫ obtinere. inter ꝓspera ⁊ aduersa eq̄nimit̃ stare. securã viã ambulare ⁊ amaritudinẽ tue passiõis tueq3 ꝯsolatõis potũ suauissimũ desiderat p̄gustare dat te ihesum. ih̄m inq3 crucifixũ iugiter in pectore suo portare O monile p̃ciosum. electũ sup̄ aurũ ⁊ lapidẽ p̃ciosum. inter sponse vbera iugiter gestandũ. nec vnq3 obliuioni tradendũ Nũq3 eñ formosaꝫ puellulaꝫ adeo decorauit monile p̃ciosuꝫ in pectore gestatũ. q̄ntũ ih̄s crucifixus mẽti inclusus p̄ornat cor deuotũ Phiala aurea in lectis argẽteis Ihesus xp̄s in corde amãtis. vas auri solidũ omni lapide p̃cioso adornatũ. ⁊ pectus feruidũ huiꝰ nois ꝯtentiuum. Sapiẽtia Freq̄ns passionis huiꝰ memoria. indoctũ queq3 reddit doctissimũ ⁊ ip̄itos ac idiotas facit ꝓficere in magistros. magistros

inq̄ꝫ nō scie q̄ inflat. sꝫ caritatis q̄ edificat. Ipa est velut q̄dam liber vite
in quo oia saluti necc̄aria inueniunt᷑ Hic liber pre oim phoꝝ libris. de oi
bus docens. mellea quadā dulcedine ꝯunctus sentit᷑. Nonne videt᷑ tibi
sic esse. nōne iam ⁊ os tuū ⁊ labia cordis tui ꝑfusa fauū hūc dulcissimū
sentiūt vbertim distillare Nōne singule lr̄e diligēter ispecte velut aroma
tū stille tibi videbūt᷑ patuisse Felix q̄ ei⁹ studio seriose incēdit᷑. q᷑ ꝓficiet
in ꝯtēptu mūdi. ⁊ in amore dei. cūctaꝝꝙ ꝟtutū ⁊ grāꝝ sumet icremētū.

Discipulus O peramabilis sapia nihil in hac vita dul
cius cordi meo existeret. vt tuipse meli⁹ no
sti. ꝙ vt passionē tuā iugiter toto corde deflere possem Sꝫ prochdolor
ariditate ⁊ duricia quadā ꝯstrict⁹. ad eius recordatōem ꝓut dignū esset
nō ꝯpungor. ⁊ ido doceo benigna pr̄is sapia. q̄lit᷑ er̄ agendū ⁊ mihi sit

O benigna

in hac materia tam preciosa **Sapiētia** Memoria passionis mee dꝫ fieri
nō ꝑfunctorie nec festina accelera-
tione Marie cū tp̄s aderit sufficiēs ⁊ oportunū. sꝫ cū matura ⁊ morosa
ac ꝑcordiali rememoratōe. ⁊ flebili quadā ꝯpassiōe Nisi em̄ hoc dulcissi
mū lignū dentib⁹ affectuose discretōis masticatū fuerit. sapor ei⁹ licet i
mensus nequaꝙ mouebit. ꝙ ⁊ si q̄dem flere cū flente. aut dolere cū dolē-
te nō potes saltē affectu deuoto de tāt̄ bn̄ficijs tibi ꝑ eā exhibitis. gau
dere debes ⁊ gratias agere. ꝙ ꝙ ⁊ si nec affectu ꝯpassiōis nec gratulati
ōis desiderio moueris. sꝫ dura q̄dā affectōe te in ei⁹ recordatōe deprimi
sent̄. nihilominus in duritia cordis tui ad laudē dei. memoriā hui⁹ sa
lutifere passiōis q̄litercūꝙ ꝑcurrere. ⁊ qđ a te hr̄e nō potes ipi⁹ manib⁹
pijssimis ꝯmittas Clenūtū ꝑseuera. petēdo. pulsando. q̄rēdo. donec acci
pias Percute bis scilicē teriore vicꝫ recordatōe. ⁊ corꝑali nihilomin⁹ la
bore. teipm exercēs ad pietatē. ⁊ ꝑ extēsionē manuū. seu oculoꝝ ad cru-
cifixū subleuatōem. vel pectoris tonsiōem. aut genuflexiones deuotas.
vel cetera similia pietatis officia ꝯtinuādo. donec egrediant᷑ aque lacri-
marū largissime. vt ⁊ ratio bibat deuotōis aquas. ⁊ corpus aiale ex ei⁹
ꝑn̄tia accensum ad grām abilitet᷑. ꝙ si forsan causar̄ te affectū hūc de-
lectabilē ⁊ dulciorē sup mel ⁊ fauū rari⁹ exꝑiri nimirū q᷑ forsitā tēptati
onib⁹ interim exercitaris Multo virilius agis. si ꝟtutē ipam nō pro de
lectatōe quā experiaris. sꝫ ꝓ ꝟtutib⁹ ipis ⁊ solo bn̄placito dei tota intētio
ne ⁊ si nō affectiōe sectaris Affect⁹ em̄ btitudinis est exercitiū ꝓ ꝟtut̄.
Porro passiōis mee freq̄ns meditatio inter alia inūera. ad duo p̄cipue
tibi noueris ꝓdesse solacia. vicꝫ ad tristiciā inordinataꝫ repellendā. ⁊ pe
nā purgatoriā diminuendā. Qualiter aūt dolor meus dolorem animi
expellat. exēplo tibi poti⁹ ꝙ verbo demōstrabo Erat nāꝙ quidā disci-

gestu

pulus sapie cui⁹ nomē sit in libro vite. quē circa ꝯuersionis sue inicia q̄
dam tristicia inordinata tā letaliter oppressit. vt nec legere vel orare vel
q̄cꝙ boni ꝓ tūc facere posset. qui dū die quadā in cella residens ab hac
passione grauiter vrgeret᷑ ⁊ icredibili dolore affligeret᷑. facta est ad eū de
sup quasi vox intellectualis dicens. qđ hic sedes ociosus. ⁊ in teipo ta-
bescens Surge nunc ⁊ meam passionem deuote pertracta. ⁊ in mea a-
maritudine tuum deuinces dolorem. Quo audito. frater ille surrexit

⁊ se ad meditandū passionē ꝯtulit. ⁊ ex tūc medicina hac salutari sana
tus. ꝑ eius ꝯtinuā replicationē nequaꝙ̄ plus de cetero talē vnꝗ̄ sensit
animi passionē. Qualiter aūt hec vtilissima meditatio penaꝝ purgatorij
relaxare habeat tibi indicabo En autor nature nil inordinatū in sua na
tura relinqt Sz nec diuina iusticia qcꝗ̄ impunitū dimittit. qd̄ nō hic aut
in futuro debite subijciat correctioni Qn̄ igr̄ putas finē habitura esset
pena alicuius pctōris. q̄ multis criminib⁹ obnoxius ꝯdignā satisfactio
nē ꝓ q̄libet mortali ꝑ millesima ꝑte nō expleuisset. quā exoluere in locis
purgatorij gehēnalib⁹ decedens cogeret̄ vsq̄ ad minimū quadrantē O
nimis longa misere aīe expectatio. o diuina ac acerba nimiū cruciatio.
dolor ꝑseuerās ⁊ imensus. pēna grauior omni terrestri cruciatu Sed vi
de ꝙ hāc penā leuissima ⁊ breuissima satisfactōe ꝯpēsare posset. qcunq̄
ipam de thesauro passionis agni imaculati sciret recipe. Hic nāq̄ the
saurus ꝑciosissimus ꝓpter caritatē maximā. ꝑsonāq̄ dignissimā. ac do
lorē imensissimū sufficiēs ⁊ supabundās extat. ⁊ ideo talit̄ posset se hō
ad hunc applicare ⁊ de eius merito ⁊ satisfactione tam deuote ad se tra
here. vt si mille annis deberet purgari in breui de toto liberaretur.

Discipulus Peto mi dn̄e vt me miserū pctōrem sum
me indigentē. hāc doceas artem vtilissimā
ꝓpter bonitatē tuā. q2 heu ꝓpria nō sufficiūt merita. vt necc̄ariū valde sit
mihi respice re ad aliena. **Sapientia** Si vis penā purgatorij longā ⁊ a
cerbā in tēporalē q̄ leuis ⁊ breuis est
ꝯmutare. hec facere studeas Primo oim̄ debes corde ꝯpūcto ⁊ spū ꝯtri
bulato cū gemitu cordis enormitatē pctōꝝ tuoꝝ grauissime ponderare.
ꝯfitendo aduersum te iniusticiā tuā dn̄o. amarissime recogitādo qd̄ fece
ris. quē offenderis. qd̄ ve merueris Peccaui ingens dn̄e. peccaui super
numerū arene maris Deinde debes teipm̄ corā oculis eterni iudicis hu
militer despicere. ⁊ vilem estimare. ita vt cū publicano oculos imūdos
nec audeas ad celū leuare. nec labijs pollutis nomē illud gloriosuz no
minare. sz neq̄ teipm̄ hoiem sz v̄mem imundū estimare. ⁊ opa tua satis
factoria quasi nullius sint momenti ānihilare. ⁊ sic miser ⁊ miserabilis
ante fores gratiā iudicis expectare. ⁊ dicere cū gemitu profundo cordis
tui. Pater mi peccaui in celū ⁊ corā te. ⁊ non sum dignus vocari filius
tuus. fac mihi sicut vni de mercenarijs tuis. Postea meritum passionis
mee debes summo cū affectu extollere ⁊ magnificare. cogitādo qm̄ apd̄
me copiosissima est redēptio. ⁊ ꝙ minima gutta ꝑciosissimi sanguinis q̄
ꝑ oēs ꝑtes corpis mei vulnerib⁹ repleti largiter effluxit. ꝓ redēptione ⁊
satisfactiōe toti⁹ mūdi suffecisset Sz copiose ipm̄ effundere volui in ar
gumentū magni amoris ⁊ supeffluentissime pietatis. in solamē oim̄ mi
seroꝝ Tandē debes humili qdē. sed feruido affectu manū auxiliatoris q̄
rere. ⁊ misericordissimi redēptoris meritū infinitū in subsidiū postulare
nihil hesitans. q2 ꝓnior est fons ille pietatis miam iugiter scaturiēs ad
miserendū ꝙ̄ tu ad petendum **Discipul⁹** O v̄bū gratiosum ⁊ ꝑcipuum
mihi. meisq̄ similibus miseris
pctōrib⁹. summa cū exultatiōe suscipiendū. eo ꝙ in tua passione sicut in

promptó inuenimus vñ pctã possumus abluere. penas delere. grãm inuenire. ꝛ glãm pmereri sempitnã. O q̃s mihi det vel minimã guttã ad instar pũcti modicã. hui⁹ tã pciosi liq̃ris rubicũdi sanguinis agni imaculati. in lauacrũ vulnerũ meoꝝ. Age nunc tota ꝟtus mea si q̃ mõ possim h̃ salutare medicamentũ in remediũ optinere pctõꝝ meoꝝ. O gutta rorida de minima pedica dñi mei egressa. O stillicidiũ roseũ de aula regali foraminc. s. pectorali effluxũ. vel saltẽ de minima pũctura corpis delicati egressum. sana ꝛ reintegra pctõꝝ meoꝝ vulnera. O crux aue spes vnica. sanguĩe delicato ꝑfusa. auge pijs iusticiã. reisq̧ dona veniam. O misericordissima sapia. his te ꝟbis ꝯsolatorijs ore mellifluo ꝓsequente q̃stio nõ modica aĩmũ meũ pulsat. quã vt soluas affectus pius deuote expostulat. Dixisti eñ q̃d ꝑ tuã passionẽ satisfactio sufficiẽs ꝛ supabundans hũano generi collata est. Q̃d si ita ẽ. q̃re igiꝛ pena satisfactoria iniungiꝛ. ꝛ scdꝫ q̃litatẽ cul pe exigiꝛ q̃litas pene.

Sapiẽtia Ad hoc ꝙ hõ ꝯsequaꝛ effectũ passionis huius opꝫ ipm ei ꝯfigurari. ꝯfiguraꝛ aũt ei ꝑ baptismũ. Vñ illi ex toto liberantur q̃ sic decedũt. sꝫ opꝫ ꝙ illi q̃ post baptismũ peccãt ꝯfigurenꝛ xp̃o patienti ꝑ aliq̃d penalitatis vel passionis quã in seipis sustineãt. q̃ tñ multo minor sufficit q̃ȝ esset ꝯdigna pctõ. coopãte satisfactione predicta.

Discipul⁹ Redeamus igiꝛ ad hãc materiã vtilitate ꝑcipuam. de qua tantã digressionẽ fecimus. occasionem tantoꝝ misterioꝝ eius ex vbertate sumentes.

¶ Q̃uo verus xp̃i discipulus debet se ꝯfigurare passionib⁹ ipsius.

Igitur cuꝫ me filij tenebrarũ crucis patibulo affixissent. nõ suffecit eis horrendũ supplicũ mihi illatũ. sed crudelius seuiẽtes corã dolẽte ꝛ moriente stabãt. ꝛ me deridebãt ꝛ blasphemãdo subsannabãt mouentes capita sua. ꝛ obprobrijs ipijssime miserũ affligebãt. Ego aũt his nõ mot⁹. sed patienter sustinẽs aiebam. Pater ignosce eis q̃r nesciũt q̃d faciũt. Inter duos latrones tã ꝙ̃ supplicij reũ me dei filiũ suspẽderũt. ꝛ vn⁹ q̃dem ex his me deridebat. ali⁹ aũt patrociniũ iplorabat. quẽ ꝯtinuo ad grãm recepi. ꝛ pctõꝝ veniã tribuẽdo ꝑadisum ei celestẽ ꝓmisi. Circũspexi ꝛ non erat auxiliator. oẽs me dereliq̃rant. Noti q̧ȝ mei q̃si alieni recesserant a me. Stabãt q̃dẽ ex his a longe. ꝛ q̃ circa me fiebãt ꝯsiderabãt. fratres q̃q̧ȝ mei in ãgustijs mortis dispsi a me diffugiebãt. vestimẽta mihi tortores extrahẽtes nudũ reliq̃rũt. Sũma dei ꝟtus ꝛ potẽtia xp̃s dñs tũc miserabiliꝛ stetit q̃si oĩ ꝟtute puat⁹. Nã absq̧ȝ mia me cruciatib⁹ acerrimis vexauerũt. Ego aũt tanq̧ȝ agnus mãsuetus q̃ portaꝛ ad victimã obmutui ꝛ nõ aperui os meũ. angustie mihi vndiq̧ȝ erãt. miserie me vbiq̧ȝ premebant ꝛ q̃cũq̧ȝ me ꝟtebã dolorẽ inueniebã. Stabat tũc iuxta crucẽ filij pendẽtis mater mestissima. cũcta vulnerũ meoꝝ in pectore suo dolorifera maternis visceribus ꝑferẽs tormẽta ac sustinẽs vulnera. audiẽs igitur vocẽ ei⁹ flebilẽ ꝛ luctũ miserabilẽ. eiusq̧ȝ dolorẽ sciẽs vehementẽ. ꝯpassione motus pie ipam ꝯsolabar. ꝛ dilectã mr̃em discipulo dilcõ recõmen

dans. discipulū ꝓ me ei in filiū delegaui Qualiter tūc gladius doloris viscera penetrauerit dulcissime mr̄is. q̄liter et₃ meroris gladi⁹ interiora oia filij pendentis repleuerit nullus pfecte estiare poterit

Discipulus

O dolor seuissimus. ꝛ ꝯpassione p̄cipua dignissimus O seuicia ac duricia imēsa enormiter te torq̄ntiū q̄lit̄ o cruente bestie leonib₉ ferotiores. lupis rapacib₉ seuiores. agnū illū māsuetissimū. speciosumq₃ forma p̄ filijs hoim. nobilē ac delicatu₃ piū ac māsuetū sic crudeliter torq̄re potuistis. O de⁹ me⁹. vtinā fuisset tūc famulus tuus p̄ns dū hec āgebanť. vt pietas ꝛ ꝯpassio q̄ eis defuit ꝑ me supplera fuisset Profecto si possibile fuisset salua hūani gener₃ redēptōe ego aia₃ meā ꝓ vita tua exposuisse₃. vel cū dilcō ꝑiter occubuissem vel certe si hoc fuisset negatū. saltē pre dolore ꝓstrat⁹ pedē cruc₃ in qua dilectus moriebať brachijs affectuosissime ꝯpassionis strinxissem. ꝛ sic flens ꝛ eiulans ꝑdurassem. q̊usq₃ forsitā cū t̄ra tremuit ꝛ petre scindebāť cor₃ q̄q₃ amātis ꝑiter scissum fuisset O q₃ felicit̄ migrassem. si moriente dilcō ego q̊q₃ secū ꝑit̄ mortu⁹ fuisse₃ an nō meministi q̄d fecerit armiger saulis q̄ in monte gelboe dn̄m suū inimic₃ vallatū i probe occubuisse. videns fidelitatē ei ꝛ societatē facere cupiēs. sup gladiū suū stulte irruit ꝛ ꝑiter mortu⁹ ē cū illo O si puus videns dn̄m suū infelicit̄ mori ꝯmoriebať. dilcūs vidēs dilectū ꝓ dilcō fideliter mori nō ꝯmoreref Qualit̄ et₃ viuere posset. ꝛ nō potius eligeret fortit̄ mori q₃ infelicit̄ viuere. ꝓpterea vtiq₃ elegisset suspendium aia mea. ꝛ mortē ossa mea

Sapiētia

Hāc horā moriēdi ab eterno mihi p̄elegi. vt solus tūc calicē mee biberē passiōis. ꝛ mortē ꝓ oib₉ sustinerē Nūc āt tp̄s adest vt ois q̄ vult venire post me. abneget semetip̄m ꝛ tollat crucē sua₃ ꝛ seq̄tur me. ꝛ sciat ꝓ certo hāc imitatōem deuotā tā acceptabilē mihi fore, q̄ntū fuisset ꝓ tūc si mecū ꝑstitisset. ꝛ mortu⁹ ꝑiter cū moriente fuisset Et ecce hec erit crux tua quā portare debes si vis me⁹ eē amator Quādocūq₃ exercicio ꝟtutū ꝛ diuinoꝝ expletioni mādatoꝝ studiose intentus es ꝓ posse tuo. ꝛ tm̄ ex emulis ex h̄ derisiōes seu detractōes recipis. isup ꝛ in oculis eoꝝ intm̄ vilescis ꝛ despicabilis appares. vt hoc nō ꝟtuti paciētie ascribāt. nec gr̄e q̄ est in te. s₃ ipotētie ꝛ ignauie ꝛ ꝙ te vindicare volēs nō audeas vel scias Tu āt h̄ nō solū patienť ꝛ libēter ꝓ deo sufferas verū etiā ex supabundanti p̄rem q̄ in celis est seriosius ꝓ eis exorare studueris. ꝛ eos deuote apud me excusaueris. ip̄os mihi recommēdando. Quicūq₃ in hac ꝯtrarietate lesiua ad gl̄am ꝛ imitatōem crucifixi seip̄m supauerit. scire d₃ q̄tienscūq₃ h̄ fecerit. ꝙ mortē dn̄i recenť reuiuiscere facit. ꝛ imaginē crucifixi in se portabit. ¶ Itē si bona opa faciēs ꝛ inocēter ac simpl'r in via āmbulans opa tua bona ab iuidis ꝑsecutorib₉ ꝯculcarenť. insup de te nō bona s₃ mala vbiq₃ loq̄renť. falsaq₃ tibi multa imponētes. vitā tuā in oculis te honore dignū habētiū deprauare nō desisterent Tu aūt ex his nō motus s₃ magis exhilaratus in te manēs in tāta maneres ꝑsequentium te cordis pietate. vt parus esses sincero affectu ꝛ pio corde cunctas offensas remittere. vt sic penitus in te delere essent ac si nunq₃ facte fuissent. Ipsis quoq₃ preberes auxilium ꝛ ꝯsiliū op-

timū eius ob amorē q̄ suis crucifixorib⁹ etiā nō petentib⁹ nō solū offen-
sas remisit. sed ꝛ eis ꝓdesse studuit ꝓ eis apud patrē intercededo Quicū
q̄ teipm in hoc facto ꝓpter deū sugares. certissime ac veracit᷑ iuxta dile
ctū tuū crucifixū pariter crucifixus stares. mūdana solacia fugiendo. ꝛ
vtilitates ac ꝯsolatōes terrenas ꝓpter me relinq̄ndo. nisi quantū necitas
hoc req̄rit. desertionē meā q̄ ab oīb⁹ derelict⁹ fui ꝑ hāc recōpensans. vo
lūtariā abstractōez q̄tienscūq̄ tuos caros amicos vel ꝯsanguineos ꝓpt
amorē saluatoris relinq̄ns discipulū ꝛ dilectū fratrē mihi iuxta crucē cō-
pacientē substituis Expoliatio q̄ꝓpe tue ꝓprie volūtatis vestimēta sunt
nuditatis mee Cūq̄ his q̄ te īpugnāt seu criminā᷑ ꝛ aduersa inferūt vo
luntarie cesseris. ꝛ eoꝝ q̄ te ꝟbis īportune inuadūt. irā ꝛ īpacientiā tam
māsuete ꝛ cū tāta cordis dulcedine ac ꝟboꝝ suauitate ac vultus hilari
tate receperis. vt tua dulcis benignitas merito aduersarijs verecūdiaꝫ
inferre possit. vt eoꝝ debeat tumor tua ex humilitate ꝯfringi. tūc mortꝭ
mee ymago ꝛ silitudo in te veraciter relucebit. Itē exemplo matrꝭ mee
fidelissime ꝛ discipuli dilci sp̄ tibi memoria passionis assit in corde per
memoriā in orōne ꝑ ruminatōem deuotā. ꝛ in opatōe ꝑ imitatōem affec
tuosam Quicūq̄ hec fecerit ver⁹ ihesu xp̄i imitator existit ꝛ delicias ei
apud se copiosas ministrabit Signū ḡ tue dilectōis sit exhibitio operis
Heri exhortaberis te velle mori ꝓ me corpaliter. nūc venit hora tua. ac
curre. festina. ꝛ recipe mortē ꝓ me spūaliter O quantū de tali filio q̄ cru
cē hanc recipit pr̄ celestꝭ glāabi᷑ O q̄ntū de tali fidelissimo discipulo ma
gister magistroꝝ iocūdabi᷑. dilectū ꝓ dilcō q̄cq̄ morientē. eiusq̄ passioni
rn̄dentē. vt vicez hoc sentiat in se qđ ꝛ in xp̄o ihesu Cū quāta glā putas
sublimabi᷑ in celis. ꝛ q̄nto honore dignus habebi᷑. socius nāq̄ magne
tribulationis erit ꝛ so
eius imense ꝯsolatōis

Discipulus

Scio dn̄e qꝛ nō est
hois via eius nec vi
ri est vt ābulet ꝛ dirigat gressus suos. Quāobrē oculos ac man⁹ ad te
sursum eleuo pijssime redēptor. deuote supplicādo. quatenus venerāde
passionis tue ymago ꝛ silitudo mihi famulo tuo efficaciter īprimatur.
ꝛ suū in me effectū salubrē iugi᷑ opē᷑ ad laudē ꝛ glām noīs tui bn̄dicti
Ceterū vt vides aīa mea tota in excessu mētis posita. adhuc stat suspen
sa. tibi patiēti intendens. ꝛ audire cupiens famē tā miserande passionis
Scire insuꝑ cupiēs vtꝝ caro passa ex diuinitatꝭ influxu aliq̄ tūc sense
rit alleuiationē
tanti doloris.

Sapiētia

Nota valde de hac interrogatōne
qđ merito ex itimis te mouere de-
beat ad ꝯpassionē In illa hora cū mortis suplicīū ꝑuali horrendū. aīa
ꝟbo ꝑfecte fruebat᷑. ꝛ tn̄ diuinitas ꝑmisit carni agere ꝛ pati que sua erāt
ꝓpria. ꝛ qꝛ vires inferiores sibi ꝓpis relinq̄bant᷑. passibiles valde redde-
bant᷑ Attēde nūc glām totius orbis in cruce suspensaꝫ. ꝛ miserijs vltra
modū āgustiatā. pendebā in patibulo crucis, ligno imobiliter ꝯfixus.
desolatus. ꝛ omni adiutorio hūano puatus Sꝫ ꝛ pater meus celestꝭ me
quodāmō reliq̄sse videbat᷑. cū nō iuuabat quē iuuare poterat. magnalia
opa ostendendo Vulnera cruēta sanguinē fundebant Oculi mei a fletu
caligabant. ꝛ oīa viscera mea pre nimio cruciatu ꝯtabescebant Rugie-

bam a gemitu cordis mei. et nõ erat q respiceret. flebã amare. et nõ erat q lacrimas abstergeret. dolores et liuores me oppresserãt. et nõ erat q fouere Orantẽ maledicebãt Iacentẽ deridebãt Pacienter sustinẽtẽ blasphemabãt Et cũ sic vndiq me dolores mortis circũdedissent. clamaui ad patrẽ dicẽs Deus me⁹. deus meus vt qd dereliqsti me. et tñ volũtas pẽdentis filij sp fuit pformis paterne volũtati. Sitiui. et nõ erat q calicem aque frigide aie sitiẽti porrigeret. sz aceto mixto cũ felle sitim meã potabant. Attñ lz aia mea p sitis angustia multũ affligeret. mag; tñ feruide salutẽ hũanã sitiebat. et cũ oia q scripta erãt de me psummarent. factus obediens vsq ad mortẽ. inclinato capite tradidi spiritũ Nec sufficit eis viuentẽ me doloribꝫ affligere. sz et mortuũ penis afficere tẽptabãt Nam latus meũ mucrone dire lancee perforabãt. ex q sanguis et aqua exibãt. q corpus mortuũ pfundebãt Sicq vita mundi p mũdo extincta fuit. et sanguine suo pcioso genus hũanũ redemit atq veterũ piacula pctõꝝ pio cruore detersit

Discipulus O vere magna et inestimabilis dilcõ caritatis. o maximus et immensus dolor tue sanctissime passionis. qua nos miseros orbis pditor redemisti. vtinã nunc dignas laudes tibi exsoluere possem. vtinã oium hoim q sunt sup terrã. vel futuri sunt vel pterierũt progatiuis florerẽ. vt eas in tuo famulatu expẽderẽ O qs mihi det sapiam salomonis. fortitudinẽ sampsonis. absolonis pulcritudinẽ. oĩmq pncipũ hui⁹ mũdi diuitias et glãm atq vtutẽ Quatenus hec oia. et multo maiora his libere offerrẽ in obsequm mei saluatoris in odorẽ suauitatis. Sed heu qd põt facere canis mortuus. aut quã gratiam pstare potest surdus et mutus.

Sapiẽtia Si linguis hoim loqreris et ãgeloꝝ. si cũctoꝝ hominũ bonis opibꝫ pdit⁹ esses. si oim sacrarũ vginũ puritate clarescceres. si pfessoꝝ atq doctoꝝ pcursor. martirũq vexillifer existeres. si q oim creaturaꝝ vtutẽ haberes. repẽdere vicẽ tanto redemptori ex pdigno nõ posses. nec p minima gutta eius sanguinis p te ex amore effusa.

Discipulus Quid igit retribuã dño p oibꝫ q retribuit mihi. o mi de⁹ doce qso famulũ tuũ. qliter saltẽ ex grã placere posset. q ex infirmitate et paupertate operum suorum deficit.

Sapiẽtia Memoriam passionis mee semp debes in corde tuo habere. et oẽs tribulatões et aduersitates qs pateris ad ipm referre. ipiusq similitudinẽ qntũ possibile est induere debes Item ex occulta dispẽsatõe cũ tibi psolatõem internã subtrahã. et te desolatũ relinq. debes adinstar veri crucifixi nõ aliũde psolatõem qrere. sz patient expectare. et sursum ad prẽm q in celis est respectũ habere. teipm deserẽdo. et oẽm cogitatũ tuũ in ipsuz iactãdo Tũc absq dubio qnto fuerit maior hois exterioris pssura et desertio hois interioris cũ volũtate deo vnita tanto similior eris crucifixo et acceptior pri pamãdo. qr reuera hoc est punctũ aduersitatis. p qd milites pcarissimi in acie xpi pstituti strictissime examinant Post pcupiscẽtias tuas nõ abeas. sz eas viriliter frangas. tũc felle amaritudinis cum dilcõ tuo potaberis oim hoim salutẽ sitias. supioribꝫ tuis obedientiam

deuotā exhibeas. oīa opa tua ad ꝟtutū pfectōem. ꝛ debitā pducere Item das ꝯsummatōem. Item oīa infortunia ꝛ cūcta tristabilia clemētie dei debes ꝯmittere. ꝛ sic te libere in ōni facto tenere. q̄si hō q̄ in pūcto migratur⁹ ē de h̄ mūdo Refugiū q̄ꝫ ꝯtinuū in vulnere lateris mei debes q̄rere. tāq̄ꝫ colūba in foramininibꝰ petre. qꝛ in hoc loco sp̄ iuenies copiosissimā pctōꝝ remissiōeȝ. grāꝝ plenitudinē. ꝛ a cūctꝭ malis iminētibꝰ securā ptectionem

Discipulus Unā adhuc petiūculā de hac materia dulcissime passiōis tue porrigo de hoc viceȝ q tā breuit̄ tāgēs ptrāsisti Qualit̄. s. se habuerit mr̄ illa veneranda genitrix tua fidelissima qn̄ iuxta crucē stetit. ꝛ filiū suū dilectum corā ocul̄ tuis suspēsuȝ ꝯspexit

Sapiētia De hoc licētiat⁹ ipam adeas. ꝛ ei⁹ ab ore hoc qd̄ vis diligēti⁹ inq̄ras.

¶ Commendatio singularis btē ꝟginis. ꝛ de dolore eius inestimabili quē habuit in passione filij.

Stabat iuxta crucē Jhesu mr̄ ei⁹. tpe vernali cū ad alta celi sol incipit ascēdere. ꝛ t̄ris infundere radioꝝ suoꝝ fecundā luminositatē Ecce vegetabilia cūcta hyemali glacie ꝯstricta incipiūt reuirescere animātia q̄ꝫ ꝛ volatilia in antris ꝛ specubꝰ. ac diuersis q̄busq̄ꝫ latibulis abscōdita. ad tāte lucis nouitatē respirare incipiūt. ꝛ vires resumere ac cordis leticiā ostēdere cātibꝰ vl̄ plausibꝰ letabūdis. hoīm q̄ꝫ genus. senes cū iunioribꝰ ei⁹ in aduētu exhilarāt̄. ꝛ tota supficies t̄re decore idutur ꝛ applaudat ac gratulat̄ Eia corda vniuersa. pura mēte deū amātia ppēdite nūc. qm̄ sil̄r nob̄ accidit cū sole amicta ꝟgo fecūda. celi regina. p̄electa vt sol. fines cordis nr̄i igredit̄. ꝛ memoria mētibꝰ nr̄is rutilātibꝰ ifundit̄ absq̄ꝫ nube Cōtinuo nāq̄ꝫ duricia ois ad tāte luc̄ imēsitatē resoluit̄. arida cūcta rore celestꝭ gr̄e irrigāt̄. fugant̄ tenebre. nouū lumē exorit̄ ꝛ gaudioꝝ nob̄ materia imēsa cumulat̄. Tibi g̊ o spes nr̄a. gaudiū ꝛ leticia cordis nr̄i. pctōres miseri in vocē salutatōis ꝓrūpim⁹ Teq̄ꝫ ex intimo cordis cū gemitu ꝛ lacrimis ꝛ deuota cordis genuflexione affectuosissime mr̄eȝ gr̄e salutam⁹. gaudēt pueri ad sonitū organi. ꝛ ad letos rumores corda exhilarāt̄ vniuersa Sic ad tuā q̄ꝫ suauissimā memoriam tot⁹ estuo diuini amoris icēdio Te laudare cupiēs quā laudat orb̄ t̄re ꝛ plenitudo ei⁹. celi celoꝝ ꝛ ois ꝟtus coꝝ Ois q̄ppe creature bonitas ad tuā ꝯpata dignitatē. sic ē q̄si nocti luce splēdor exigu⁹ ad solis claritatē imensaȝ Te nāq̄ꝫ diuina sapiā tā excellēt̄ sua gr̄a decorauit. ꝛ bonitate tā multipl̄r iuestiuit vt sua incōphensibilis in te relucens sapia desiderabilior nobis ex tua refulgentia reddat̄ Cū mēte ptracto viros illustres q̄ te laudauerūt ab inicio. p̄ stupore deficio. ꝛ vltra spiritū nō habeo Sȝ cū ad meipm̄ redeo. hec itra me reuoluo dicēs. O pia ꝟgo salue decus ꝟginū. q̄cq̄d vnq̄ȝ de tuo p̄conio lingua dicere potuit. calam⁹ scribere valuit. cor potuit cogitare. oibꝰ illis simul collectꝭ ꝛ ꝯscriptꝭ ꝛ in vnū manipulū violarū ꝯgestis. cētuplicata ꝛ infinities multiplicata. corde deuoto. aureo cū decore. mellifluo sapore. ꝛ odore aromatico tibi porrigo. ad laudandū ꝛ glorificandū te ꝟgo btā nūc ꝛ interternū Cū te intueor. celū sydereo micās splēdore mihi videor ītueri. padisum voluptatꝭ me pu

to ibabitare.imemoꝛ mei ex magnitudie tui. ſtupēs ex imenſitate gloꝛie tue. ꝛ pclamās cū ꝟtute O altitudo diuiciaꝝ ſapie ꝛ ſcientie dei. qꝫ le⸗tabūdo coꝛde exultaſti. cū hāc nobilē creaturā tā pfecti decoꝛis huic mū do in gaudiū ꝯdidiſti O oculi ꝟginales nimio fulgoꝛe micātes O gene rubentes. o crines aureo ſplēdoꝛe nitētes. feliciſſima labia tua crebris oſ culis filij deificata. ꝛ licet totū qđ in te eſt circino diuine ſapie prudētiſ⸗ſime ſit foꝛmatū ꝛ decētiſſime pornatū. ſingularitꝰ tñ miſeris vbera tua q̄ lactauerūt regē dñm dulciꝰ nobꝰ ſapiūt. qm̄ ex eis vita pcedit. ꝛ dulce do emanat. q̄ cūctos lāguidos ſanat Felix pinde mulier illa q̄ tā verā qꝫ iocūdā de hac ptulit ſniaꝫ. in turba exclamās ꝛ dicēs ad ſaluatoꝛē Be atus venꝰ q̄ te poꝛtauit. ꝛ vbera q̄ ſuxiſti O btā vbera q̄ lactauerūt xp̄ꝫ dñm. vr̄a nāqꝫ ab vbertate atqꝫ vberrima fecūditate celigene letāꝰ atqꝫ terrigene. ac dulcibꝫ vr̄is recreāꝰ ex fructibꝫ Hic velut hinnuli capꝛee ge melli q̄ paſcūꝰ in lilijs donec aſpiret dies ꝛ inclinenꝰ vmbꝛe En ꝯditoꝛ oꝛbis coꝛpa celeſtia oꝛnauit ſyderibꝫ. coꝛpa elemētaria animātibꝫ ac vo latilibꝫ. nemoꝛa folijs virētibꝫ prata floꝛibꝫ ridētibꝫ Sꝫ ſup hec oia ꝟgo btā coꝛpꝰ tuū ſanctiſſimis decoꝛauit vberibꝫ Hec ſtꝫ due oliue ſpecioſe ꝛ vberrime. liq̄rē gr̄e lactꝫ ac mellis ſuperꝰ ac ifenis ppinantes pomella niuei cādoꝛis. q̄ a ſpū ſcō fecūdata. ꝛ in ligno qđ eſt in medio padiſi col locata. fructū immoꝛtalitatꝫ ꝯferūt deguſtata Hec ſtꝫ malogranata au rea. ſperule ac lilia templū adoꝛnantia veri ſalomōis Mādragoꝛe odo rifere in oꝛto deliciaꝝ plātate. Botri vineaꝝ engaddi. coꝛdibꝫ miſeroꝝ leticiā ꝯferētes ꝛ triſticiam depellētes Melioꝛa q̄ppe ſtꝰ vbera tua vino fragrātia vngētꝫ optīs In vino nāqꝫ eſt luxuria ꝛ delectatio frena. In his aūt fiolis aureis ꝯcupiſcētie noxie pleniſſima extinctio. ꝛ celeſtꝫ q̄dā ꝛ ſupnalis delectatio Nouit q̄ guſtauit qꝫ citiſſime ꝛ pfectiſſime ois vo⸗luptas carnalis euanuit cū de lacte gr̄aꝝ tuaꝝ guſtatū fuerit. ad fragrā tiā q̄ppe vngētoꝝ ſupnoꝝ viruleti ſerpētes fꝰiti fugiebanꝰ. ꝛ ſuſtinere nō poterāt pñtiam tāte puritatꝫ Impleta tūc gaudebāt viſcera mūere inſo lito ſaciata. lingua q̄dem obmutuit. ſpūs ꝟo in dño exultauit Oculi fle bāt ꝛ dulces lacrīas deducebāt Os aūt hūc ſuauiſſimū ſapoꝛē ꝛ diui niſſimū liq̄ꝛem diutius tenere ꝛ freq̄ntiꝰ ruminare pio conamine ꝯtende bat Clamabātqꝫ oia interioꝛa pi̇ter dicentia qm̄ melioꝛa ſunt vbera tua vino. fragrātia vngētis optimis. q̄ intelligit intelligat O matꝰ veneran⸗da. ſalua geniture tue vicꝫ eterne ſapie bonitate imenſa. cū hoc totū qđ habes ab eo ſit a q̄ omne bonū pcedit. nihilominꝰ tñ aliq̄d eſt qđ dulci us ac ſuauiꝰ iuenire ſibi videꝰ aia miſera cū ad vbera tua ꝯfugit. dulce⸗die ꝛ gr̄a plena qꝫ cū ad vinū ſpūale accedit qđ ppinat etna ſapia Ibi nāqꝫ pfcē ſentiꝰ ſuauitas. hic aūt mixta q̄dā acerbitas pcipiꝰ Sicq̄dē illa ſapia etna. bꝰ oculo ꝯſolatōis ꝟgā ſubiūgit diſcrete coꝛrectōis. En matꝰ btā aduertere potuiſti. q̄tiēs me ſuauitate ꝟboꝝ ſuoꝝ. q̄ſi lactea quadaꝫ liniuit dulcedine ꝛ rurſus dñatiōe ſua. q̄ſi auſteritatē vini ſup infunden do mihi timoꝛē incuſſit. Hic ꝟba ꝯſolatōis. illinc ꝟbera exhibēs diſcre te coꝛreptōis Et cū ipm iā hr̄e vt ſpōſuꝫ cariſſimū gauderē. ſubito diui nitatis eiꝰ recoꝛdatione ſtupefactꝰ. vt iudicem meū depcabar. Et cum

interdũ lac peterẽ. respuit ꝛ q̄ſi ablactãdo ſup matre ſua. acetoſam et bibuit auſteritatẽ. Tu aũt q̄d Velere a plãta pedis vſq̧ ad ꝟticẽ nõ eſt in te quicq̧ amaritudinis vel auſteritatꝭ. ſꝫ totũ q̄ð in te eſt. eſt puriſſima dulcedo incõpabilẽ hñs ſuauitatẽ oim aromatũ. ꝛ vngentoꝝ ſuperans fragrãtiã ꝛ p̃cioſitatẽ. tota formoſa es ꝛ ſuauis. nil hñs duricie vel auſteritatis. facie benigna. vultu ſerena. ꝟbis mellita. ſuauis ꝛ decora. bonitate fecũda. gr̄a plena. in te nãq̧ oīs gratie via ꝛ ꝟitatꝭ. in te oīs ſpes vite ꝛ ꝟtutis. vinũ cũ lacte ſugif a ſapiã eterna. ſꝫ fauus cum melle a te ſuſcipif dulcedo puriſſima. Que ſunt aũt hec ꝟba tua dulciſſima. Profus ſunt hec. ſ. ꝙ oẽs pctõres ſinu recipis benigniſſimo. ꝛ receptos tuo fideliter recõſilias filio. O theſaurus p̃cioſus miſeroꝝ. En cũ ſummuꝫ regẽ peccãdo ꝑdidimꝰ. cũ offendimꝰ angelos. cũ etꝭ nobiſmetip̄is graues ſumus. ꝛ oio neſcimus q̄d agere debeamꝰ hoc ſolũ reſtat miſerꝭ. vt oculos cordis ꝛ corp̄is ad te leuemus. ꝯſiliũ q̄rentes auxiliũ petẽtes. O exultatio cordis mei vnica. ſpes ꝛ gaudiũ vite mee. tu ſcis q̄tiens amaro aio. corde turbato. facie lacrimoſa. cũ deũ offenderã ꝛ me filiũ gehenne futurũ eſtimabã. cũ inimicis vndiq̧ vallatꝰ fuerã. oculos ad te piiſſima ꝟgo leuaui. ꝛ tuo adiutorio ꝟgo btã euaſi ꝑicula cũcta. Gaudeãt alij de ſua innocẽtia. Alij letenf de meritoꝝ ſuoꝝ copia. Alij de dei mia imediate exaltẽt. Tu mater mea. tu ſpes ꝛ ſolaciũ vnicũ vite mee. cũ totus de deo ꝛ de meip̄o deſpero. te cogitãdo. te ꝯmemorãdo. q̄ſi de ꝓfundiſſimis tenebris reuiuiſcit ſpũs meus. Tu es gloriatio mea ſalus honor ꝛ vita mea. Sꝫ vñ mihi hoc o ſpes mea. nimirũ qꝛ multos habes dilcõs filios. q̄s ſaluare poterit ſua inocẽtia. q̄bꝫ ꝓpria ſuppetũt bona opa. q̄ dicere pñt cũ viro iuſto. neq̧ vnq̄ rep̄hendit me cor meũ in õni vita mea. O meror ꝛ luctus cordis mei imẽſus. mr̄ dulciſſima mater nr̄a. mater inq̄ nr̄a ſingulariter q̄ miſeri pctõres ſumus. tu ſcis ꝙ tota vita mea ẽ rep̄henſio pura. En reſpice ſup infirmũ tuũ. nõ ſum dignus vocari filiꝰ tuus. fac mihi ſicꝭ vni ex miſeris egrotis tuis. Recordare pia mater. ꝙ matres ſuos fouere ſolent ſollicitus egrotos. eiſq̧ ꝯpati magꝭ. ꝛ diligentiorẽ adhibere curã. Tibi derelictus eſt paup. orphano tu eris adiutor. Tibi nota ſtꝭ vulnera mater pia. infirmos tu viſita. mortuos reſuſcita. ꝛ da meſtis ſolacia. Accedãt ad ſapie lumen. q̄ iuſte ꝛ ſancte vixerunt. Heu me. ego aũt miſer pctõr lacrimis totꝰ ꝑfuſus ſub tuã ꝓtectionem ꝯfugio. nõ audeo ad p̄ñtiã tãte lucis nudus ꝛ egenus apparere. ſꝫ ad te matrẽ ꝯfugio. Tu ſpes mea. turris mea. in qua finẽ totiꝰ ſalutꝭ mee ꝯſtitui. Si q̄ð abſit iudex iratus ſeruuꝫ ſuũ pcti reũ dãnare voluerit. ꝑ manus tuas piiſſimas hoc faciat. Si aũt ex gr̄a ſaluare decreuerit. te mediante ſalutẽ mihi mittere dignef. ego a te neq̧ viuꝰ neq̧ mortuus nec in proſperis nec in aduerſis vnq̄ volo ſepari. q̄nimo q̄ð abſit ſi dei mei inſanus ac reprobꝫ fcũs obliuiſci voluero. vere tui nũq̄ obliuiſcar. te nũq̄ dimittaꝫ. memoria tua ſup mel ꝛ fauũ in ore meo dulcoraf. facies in te exhilaraf. cor iocũdaf. ꝛ tota ꝟtus mea pariter exultat. Nec imerito. q̄tiens ab vberibꝫ ꝯſolatõis tue ſatiatus ſum. tu pia noſti. q̄ miſero pctõri remedia ſalutis talia ꝓtuliſti. Eya ḡ aduocata nr̄a. ſurge pia. ſurge ꝓpi-

cia. Conuerte illos tuos misericordes oculos ad nos. et placa tuũ vnigenitũ totiens a nob offensum Tu nãqз reoꝝ es aduocata. ideo accede ꝑpi' et pete ꝑ nobis q̃sumus. nihil em̃ filius tibi negare poterit. gratiosus tibi dilcũs O eťna p̃ris sapia ecce nũc in patrociniũ corã te adduco illã tuã matrẽ dulcissimã. tibi eã p̄sentans. me post tergũ suũ abscõdens. oculos nõ audẽs leuare añ faciẽ gľe tue. ꝑ ipam cupiẽs exaudiri Ipam q̃so honora. ipam venerare. q̃liter cũ ɔueniẽtia talẽ matrẽ poteris repellere. q̄ si etiã millesies in die accessent. repulsam non habebit. Exaudi exaudi me dñe ꝓpter tuã bonitatẽ. et mr̃is tue dilcẽ singularẽ honorẽ. Nã sicut te celesti p̃ri ac genitori tuo aduocatũ exhibeo. sic tibi dilcãз matrẽ vt meã exhibeo auxiliatricẽ. vt iꝑfectũ meũ ei⁹ suppleat grate et acceptabilis p̄sentie magnitudo. Nũc ĝo p̄clara sapia. attẽde matrẽ gloriosam Respice oculos hui⁹ dulcissime mr̃is corã te ꝑ nobis interpellãtis. q̃b te materno in gremio gestãs tã placite intuebať. genas ei⁹ rosco colore ꝑfusas q̃b faciẽ tuã delicataз materno affectu sibi sociauit Ah q̃ felicia labia ei⁹ q̃b os tuũ bñdictũ. oculos p̄fulgidos. ac singulos q̃sqз nobilissimos art⁹ creberrime ꝑosculata fuit. blanda miscẽs interdũ oscula ꝟbis Cerne manus has q̃ tibi ministrauerũt. vbera dulcissima ac felicissima q̃ te lactauerũt O pijssima dulcedo. ecce fas nõ est vt hic inspiciẽs et rememorãs tante matri a te q̃cq̃ negeť. q̃ te dñm celi genuit. lactauit. fouit et ad incremẽta vsqз ꝑduxit Reminiscere q̃so oĩm seruicioꝝ et exhibitionũ q̃ tuis infantilib annis ab ea recepisti Cũ te in gremio infantẽ delicatuз tenens. ocellos ridẽtes ad blãdientẽ tibi matrẽ retorsisti. et brachijs delicatissimis tibi arridentẽ ãplexatus fuisti. eãqз pre cũctis tenerrime dilexisti Omniũqз doloꝝ recordare. quos sub cruce stans in pectore suo materno ꝑtulit pio compassionis affectu.

Stabat nãqз iuxta crucẽ ihesu mater eius O ꝟbũ toti⁹ ɔpassionis q̃uis em̃ o viscera mea ex itimis mouere vos debeãt dolores et afflictiões tã pij saluatoris in cruce pendẽtis Iure tñ singularius nob q̃ aliqñ pctõꝝ tenebris obuoluti. nũc aũt adiutorio genitricis dei ad lucẽ reducti sum⁹. ɔuenit tãte mr̃is iuxta crucẽ stantis. et imensum doloreз patiẽtis filij in corde suo plenissime sustinẽtis. specialib quodãmõ ac peculian⁹ ɔpati ex medullis cordiũ nr̃oꝝ. ꝑ quã em̃ miseri ɔtinue consolamur. iustũ est valde. vt ei q̃qз patiẽti ɔpatiamur Et licet vt dignũ eẽt sibi ɔpati nõ possim⁹ saltẽ ei⁹ dolorẽ ad memoriã reuocãdo. deuotiõem cordis nr̃i ꝓut possum⁹ fideliť excitem⁹ Magnitudinẽ luctus pie mr̃is nobis ignotã ex manifestis nobis dolorib velut a longe ɔiecturando indagamus Interroget igiť se vnusq̃sqз amator. si illud amabile q̃d intensse amat ignominiose morti traditũ videret. q̃ntũ ex hoc dolore ɔtigeret et q̃ vehementi ɔpassione moueret. licet tale q̃d nõ amãs in se minime ꝑciperet. Hec pius anim⁹ reuoluat. et ex his credibile nimis erit q̃cq̃d de eius dolore dici poterit cũ dilectũ morte turpissima ɔdẽnatuз vidit. O maria q̃d cordis erat tibi cũ iuxta crucẽ stabas et ihesum bñdictũ fructũ ventris tui suspẽsum videbas Vtiqз rõ hoc dictat. experientia ꝓbat. vis amoris approbat. q̄ multũ dolebas. q multũ diligebas Si em̃ sola me

moria passionis filij tui nōnullos deuotos ob magnā cōpassionē q̄si exanimes reddit. q̄d fecit crudelissima passiōis pn̄tia in ea q̄ ip̄m mūdi saluatorē patientez generauit. si hec memoria tm̄ feruet in corde pctōris. o q̄ntū estuabat in mēte sanctissime mr̄is. Uirgo btā veracit̄ scimus. q̄nto dilecti pn̄tia honorabilior z delectabilior ac vtilior sibi extitit. tāto eius p̄uatio maiorē tristiciā adducat. Sz p̄e absq3 oi dubitatōe credo. q̄ dilci tui grata pn̄tia in omni gr̄a cūctoꝝ mortaliū pn̄tiam incōpabilr̄ excedebat. Referat ḡ nobis mr̄. si filiū in tāta dilcōe habuerit vt ex eo letari potuerit vel etiā tristari. Procedat nūc in mediū. z talit̄ nobis respōdeat viua voce. corpe q̄dē absens. spū p̄o pn̄s z dicat. Qui me humilē ancillā ex gr̄a dignat⁹ ē in matrē eligere. ip̄e cor meū ardētissimo amore sibi cōstrinxerat. vt nusq3 nisi de ip̄o z in ip̄o spūs me⁹ summā leticiā z tristiciā posset recipere. Nā in ip̄o cūcta possederā. ei⁹ q3 dilcō erat mihi toti⁹ orbis plena possessio. Aia mea ibi erat vbi ih̄s erat. magisq3 in eo q̄3 in me ip̄a viuebā. Speciosum forma p̄ filijs hoim inspicere erat cordis mei iocūditas. diuinitatē ei⁹ cōtēplari dulcis suauitas. Cogitare de eo mihi p̄stabat gaudiū. de eo loq̄ dulcissimū fuit solaciū. p̄ba ex ei⁹ ore audire suauissimū mihi erat organū. Ip̄e cordis erat speculū. oculoꝝ meoꝝ spectaculū. celestia sil̄ z terrestria q̄q3 bono sua mihi pn̄tia optata prebebat. Hūc ḡ filiū vnigenitū cordis mei thesaurū p̄ciosuz cū oculis eleuatis vidissem sic cōtēptibilit̄ in cruce cū latronib⁹ suspēsum. z dolorib⁹ mortis angustiatū. ah q̄si itollerabil̄ mihi aspect⁹ erat. O q̄3 lamētabilis z penosa hec mihi visio fuit. Aia mea p̄ dolore cruciabat̄. viscera mat̄na sauciabant̄. z cōmoriebant̄ oia ossa mea. p̄tus ois euanuit. sensus a me recessit. z calamitas me opp̄ssit imensa. Oculos lacrimosos sursuz leuaui dilectū meū suspensum vidi. nec sibi in aliq̄ solaciū ferre potui. Respexi deorsum. z cū imēso dolore vidi eos q̄ meū thesaurū rapuerāt. z tā crudelit̄ vexātes torq̄bant. O q̄ntū aia mea in me angustiabat̄. q̄3 magno cruciabat̄ dolore. Corde p̄uata erā. q2 ip̄e mihi cor abstulerat. z sil̄ secū crucifixū tenebat. vocē pre clamore z eiulatu multo amiseraz. q̄ vix loq̄ poterā. defeci p̄ dolore. corrui p̄ merore. Resumpto aūt vt cunq3 spū. in hec z silia p̄ba p̄rūpebā. O gaudiū z exultatio spūs mei. lumē oculorū meoꝝ. q̄ndā vidi te cordis mei cū leticia z exultatōe. nūc aūt cū imensa tristicia z merore. heu heu q̄3 miserabilit̄ te nūc pendentē intueor. O dimidiū aie mee. O cōsolatio vnica vite mee tolle q̄so tecū matrez mestissimā. q2 mori valde cupio. viuere sine te ā pli⁹ nō potero. nō me fili dulcissime derelinq̄s. s3 me pariter tecū accipias. O q̄s mihi det vt ego moriar p̄ te. O dolores icōpabiles mr̄is orbate. destitutio genitricis desolate. Mori etem̄ video in q̄ vita mea z tota sal⁹ mea cōsistit. Cūq3 hec z his silia p̄ba tristia mr̄ mestissima p̄seq̄ret̄. filius doloris suij p̄i⁹ quodāmō oblitus. mr̄em dulcissime cōsolabat̄. moriēs z recedēs me licentiauit. z discipulo quē singularit̄ diligebat recōmendauit. Cūq3 vocē filij loq̄ntis cor matn̄ū p̄cepit. dolore vehemētissimo estuare cepit. z gladi⁹ meroris pertrāsiuit aiam fidelissime mr̄is. leuaui man⁹ sursuz p̄ cordis desiderio. tāgere cupiēs dilectū meū. vt vel sic dolori vel amori melius cōsulere potu

issem. Cūq; aliud solaciū nō haberē. sanguinē fluentē. z ex vulnerib; filij ad terrā vsq; stillantē. nimia cū auiditate deosculabat intm̄ vt facies m̄ris de cruore filij occisi sanguinolēta redderet. O si vidisses in illa hora lamētabili miseriā m̄ris filio ɔpatiētis. dolē filij m̄ri ɔdolētis. m̄rem p filio morituro merentē. filiū matrē desolatā dulcit ɔsolantē. sine interno cō passiōis vulnere hec audire z videre nō potuisses. Tandē igit post expiratōem filij cū de cruce deponeret. o q̄ affectuosissime brachia ei⁹ dependentia suscipiebā. z mortuū filiū gremio materno colligebā. affectu materno ip̄m āplexebar. rigaui faciē mortui lacrimis. z recētia vulnera freqntibus osculis liniebā. Res miserāda. vitā cordis mei intuebar. z ecce mortuus erat. Respexi itez atq; itez. z nō erat vox neq; sensus. loq̄bar ei. z nō r̄ndit mihi. Rugiebā a gemitu cordis mei. Astabāt nāq; q̄ mihi mortuū meū. thesaurū meū auferre z sepelire volebāt. tūc flebā z gemebā. z voces lamētabiles dabā. Cor pre dolore ɔcutiebat cū dilectū filiū brachijs maternis ɔstrictū auellere conabant. faciē meā lacrimosam ipi⁹ vultui applicabā faciē suā sepi⁹ inter manus accipiēs crebrius inspiciebā z gemebā qm̄ amaritudie repleta erā. Nec erat q̄ hec intueret. z m̄ri patienti nō ɔpateret. Demū post sepulturam filij cū magno valde dolore reducta fui. s3 in ei⁹ resurrectōe cū ip̄m tā gloriosuz vidi. plenā ɔsolatōem recepi. z sic materia doloz in materiā trāsijt sp̄ualiū gaudioz. Hucusq; v̄ginis v̄ba. Porro q̄ hec sine gemitu z fletu audire nō potuim⁹. interrūpere sermonē tuū v̄go mat cogit ɔpassiōis n̄ra vehemētia z exuberātia tātaz lacrimaz. q̄b; tibi o v̄go pia ɔpatimur ex itimis visceribus cordiuz n̄roz. O q̄ induratū ē cor. q̄d tibi ex itimis ɔpatit. O q̄ male exceccati oculi. q̄ te sic flentē vidētes. nequaq̄ q̄unt lacrimari. q̄ frigidū pect⁹ q̄d ex his nō gemit. o vtinā ɔmorant tecū sil' etiā oīa ossa n̄ra. Bndicta brachia tua inter q̄ dilectū iā reclinatū video. Bene q̄q; rosifere m̄ris felices sanguineo colore v̄nātes. Pect⁹ tuū maternū suz bn̄dictū tāti doloris ɔtētuū sup q̄ iā ocul' cordis video regē meū reclinatū. O reclinatoriū aureū pre cūctis thronis eburneis sedibusq; deauratis p̄ electū. ad hāc horam seruatū. vt autorē vite supportaret vita p̄uatū. Sz q̄d dicā. En coraz te m̄r pijssima mēte lacrimosa iā posit⁹ te obsecro z adiuro in dn̄o. vt mihi tuū carissimū thesauz z dn̄m meū p me passuz z mortuū. sub hac forma qua ip̄m iā in gremio tuo sub crucis ligno pallidū z liuore plenū meditationis oculo intueor p̄beas vt hoc ip̄m q̄d est ɔpassiōis z doloris. q̄d tibi corpaliter z p̄ntialit tūc ɔcessum fuit tanq̄ m̄ri. mihi saltē sp̄ualiter z memorialiter put ɔpetit misero pctōri ɔcedat. Da mihi saluatorē meū. p̄be quē diligo. q̄r expectare āpli⁹ nō valeo. Suscipe nūc aīa mea dilectū de dilecta. z dilectionis atq; ɔpassionis affectuosissima ei prebe indicia. O dilecte mi. salutare meū. z liberator meus. amor meus. z gloriatio aīe mee. Ecce nunc affectu feruidissimo totus ab oīb; abstractus. omnibus viribus anime mee simul in vnum collectis. ad te ɔuertor. te attente intuor cum omni visu z conamine quantuz vnq̄ possibile fuit dilectum a dilecto amorose perspectari. En dilecte mi cordis mei mellinium. tibi soli reseruatum. z hinc mūdo clausum. ad hanc vocem resera

ruit.te suscipere cupiēs ꝑ illapsum Sinus oīm desideriorꝫ meorꝫ sic iam se ad te expādens dilatat veluti cū rosa ad gelu noctis clausa. ad solis radiorꝫ splendorem se apire festinat Aīa mea tota in amore calens.bra chia desideriorꝫ suorꝫ āplissime expādit ꝛ tibi gratanter occurrit.ac inter cadētes lacrimas in āplexus ruit spūales Eya tota salus mea.ꝛ sic ta li ignito vehemēter desiderio affcū feruidissimꝰ te nūc inter brachia aīe mee suscipio.te ꝯplector.tibi vnior.cū reuerētia ꝛ laude ꝛ grāꝫ actiōe te obsecrās ꝑ tua mie viscera.vt hāc mortē ṗciosam frustrari in me nō per mittas.sꝫ me nūc ad grām receptū tibi vnias tā efficacit.vt neqꝫ ꝓspera nec aduersa mea te vnqꝫ valeant separe Ecce oculi mei pallidā faciem tuā fixe intuent.tota aīa mea amore tuo resoluta.vulnera sanguine tuo cruentata crebrius ꝑosculat Oēsqꝫ vires potētie mee fructu passionis huiꝰ lacrimose pascunt Sub vmbra nāqꝫ illius quē dudū desiderabam nūc sedi.sꝫ ꝛ fructꝰ eiꝰ dulcꝫ gutturi meo Nec imerito Sūt eīn nōnulli q̄ de vite sue gaudēt puritate.alij de meritorꝫ suorꝫ ṗsumūt multitudine aut exerciciorꝫ spūaliū imēsitate letant Ego aūt q̄d.vere tota spes ꝛ so laciū meū ex tua depēdet passiōe.ex meritorꝫ tuorꝫ magnitudie ꝛ ṗciosi tate.ꝛ inris tue benignissima pietate.vt tu solus nosti q̄ paupertatē meaꝫ ꝯsiderasti Et ideo hec dn̄ice passionis recordatio mihi est cordis in do micilio affectuose recōmēdāda .ꝛ ṿbis ac opibꝫ opitulāte grā ꝓseq̄nda. ꝛ oni honore ꝛ reuerētia magnificāda O rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū.queꝫ sic mortificatū ꝛ miserijs afflictū oculis fidei pleno affcū aīa mea iā cō plectit.ꝯcede mihi.vt ꝛ te gloriosuꝫ atqꝫ sublimē ꝛ sup astra celi ad dex terā pr̄is sedentē ꝑhēnit videre merear Sꝫ ꝛ tu ṽgo btā mater pijssima iuxta crucē filij tui stetisti.ꝛ doloris eius vulnera in aīa tua efficaciter ꝑ sensisti.ac sanguinis eiꝰ aspgine rubricata fuisti Eiqꝫ sola fidelitatē ꝑfe ctā vsqꝫ in finē seruasti.ꝛ magno cū dolore a tumulo filij tui separata fu isti.tibi hec oīa ꝯpassiōis vulnera ꝓ singulari grā ad memoriam reuoco ṽgo pia Et sicꝫ nūc q̄qꝫ affectu deuoto inter cordis mei brachia o mat veneranda te excipio ꝛ ꝯpassiōis te lacrimas associās.ꝑ portaꝫ ciuitatis q̄ndam hirlin ad domū reduco.ṗteritorꝫ gestorꝫ sub exēplo Sic o mater gratie.in extreme hore examine aīa mea.ꝛ cūctorꝫ eṫne sapīe discipulorꝫ de corporis ergastulo exeuntiū.a te suscipiant.ꝛ ad illā celestem hieru salem cū gaudio perducantur. Amen.

¶ Explicit liber primus

¶ Incipit tabula huius secūdi libri.

¶ Incipit liber secūdus. De aduersitate admiranda doctrinaꝝ atqʒ discipulorum. Cap primū

Sapiētiā oīm ātiquorū exquirebat quidā auidus sapīe discipulus. ⁊ narrationem viroꝝ noīatoꝝ īuestigabat. ꝟsucias ꝑabolaꝝ scire cupiebat. ⁊ occulta ꝓuerbioꝝ exq̄rebat Cor suum tradidit ad vigilandū diluculo ad dn̄m q̄ fecit illū. supplicās vt ip̄m de hac vita migrare nō sineret. anteq̄ʒ ad cognitōem vere ⁊ summe phie ꝑueniret Interim ꝟo dū de studio ad studium ꝑgeret. ⁊ vndiq̄ʒ hoc qd̄ sitiebat auide q̄reret. nec vsq̄ʒ idip̄m qd̄ q̄rebat sʒ eius imaginē inueniret Quadā vice videre sibi videbat̄ q̄si q̄ndā sperā aureā mira āplitudine diffusam. ⁊ pulcritudie gēmaꝝ ꝯornatā. vbi cunctaꝝ artiū ⁊ sciaꝝ magistri ⁊ scolares inūeri degebāt In spera aūt p̄dcā due māsiones distincte fabricate erāt. ⁊ q̄libet haꝝ suos doctores ⁊ discipulos habebat. Prima q̄ est inferior. vicʒ liberaliū artiū ⁊ mechanicaꝝ. ac phoꝝ diuersoꝝ inumerā multitudinē ꝯtinebat Ibi astrologi in astrolabio suo ludebant Phisici naturas reꝝ subtilit̄ ꝯsiderabāt. Geometrici cū dimēsioīb9 suis se occupabāt Musici certas vocū ꝓportiōes dabāt. ⁊ q̄libet facultas ea que ad se pertinebant tractabant. Quod medicorum erat medici tractabant. fabrilia fabri. Uerum hij omnes quasi velamen super faciem habere videbant̄. ⁊ cum estu vehementissimo laborarēt. dulci quodā poculo recreabant̄ qd̄ tn̄ sitim ad plenū nō extinguebat. sʒ ariditatē generās sitire magis ac magis faciebat In q̄b9 scolis dū p̄dcūs discipulus paululū substitisset. gustato hmōi poculo nauseā hr̄e cepit. quā ob causam has resignās ad secūdā māsionē accessit Erat aūt mansio illa pulcra valde. ⁊ mira varietate picturaꝝ decorata Stās igit̄ ante ostiū talē reꝑerit ibidē suꝑ scriptionē Hec est scola theologice ꝟitatꝫ vbi magistra etn̄a sapia. doctrina ꝟitas. finis etn̄a felicitas Quib9 ꝑlectis festinātēr accurrit. ⁊ scolas intrauit. cupiēs totꝫ visceribꝫ hui9 scole discipulus eē. ꝑ quā sperabat se ad finē desideratū ꝑuenire Fuerūt ī hac scola tres studentiū ordies atqʒ doctoꝝ Quidā in t̄ra ꝓpe ianuam sedebant gustu carētes. ⁊ vultū ad exteriora ꝯuersum hn̄tes. In ore eorum mellea q̄qʒ ꝟba ab ore sapīe ꝓcedentia in liq̄rem felleū ꝯuertebant̄. ex q̄ potu inebriati. spū q̄dā inflatorio distēdi videbant̄. ita vt statim in suꝑbiā se erigerēt. regū aīmos induerēt. ꝑlaturas ⁊ gradus diuersos ābirēt. ac ꝓmotiōes q̄rerēt ⁊ in magnis ⁊ in mirabilib9 suꝑ se ābularēt. Speculationi scibiliū solū intēdebāt. affcū ꝟo frigidissimi remanebant. Ex ore eoꝝ q̄si farina subtilissima ꝓcedebat. ⁊ subtilia texebāt Uox eoꝝ q̄si es sonans. aut cymbalū tīnniēs. aures hoīm ꝟberabat. sʒ ad cor minime ꝑuenit Corā oculis eoꝝ velut nigri ethiopes demones ludētes saltabāt ⁊ eis cathedras honoris crebrius ꝓponebāt Quibusdā aurū ⁊ argentū ⁊ latas possessiōes ostēdebāt Quibusdā ꝟo longa ⁊ colorifera pallia induebāt. ⁊ almucia delicata capiti eoꝝ supponentes. ꝓcedere eos gradu ambicioso faciebāt Qui obducto supercilio attonitos hn̄tes oculos. ca

2

put mouentes. ac digitos extēdentes. sapiēm suā cūctis trāseūtib9. huc cis crepātib9 ostentare abiebāt Sicqꝫ sapiam studētes. ꝛ insipiēter viuētes ab inimicꝫ callide deludebanť Eratqꝫ oim istoꝝ vn9 labor ꝛ intētio ascē dere ꝛ appere Nā ob hāc cām solūmō in studio laborabāt. vt postmodū maiores libertates ad pagendū corpis curā in desiderijs asseq possent. ꝛ facultatē faciēdi q vellēt sine ɔtradcōne haberēt. Leonē qppe rugientē qs audeat puocare Rē mirandā discipulus in hac māsione aduertit ꝛ risu dignā Nā celit9 delapsa qsi pila argentea inť eos currebat. q ex sua pulcritudine ꝛ pciositate oim in se aspectū puocabat. q ab oib9 amabať ꝛ desiderabať. qꝛ ipa se hñtib9 glam ꝛ honorē pstabat. Hāc dū qdaꝫ in ter ceteros ꝛ sup ceteros doctor egregius in manu haberet. ꝛ ex hoc per totū mundū sonaret. eiusqꝫ doctrina singulariť sicꝫ rosa sine spina ꝛ sicꝫ sol absqꝫ nube pclarissime rutilaret Multi g videtes ꝛ inuidentes. sibi pilā de manu auferre modis qb9 poterāt attēptabāt. ꝛ nūc sagittas acu tas. nūc lapides duros iaciētes nihil pficiebāt Sꝫ mirū in modū in se ipis affligebāť. ꝛ proprijs sagittis pcuciebanť Nec pila dū inter eos curre ret. studebāt hij q aderāt nō tā ipam ɔphendere. qꝫ p posse eaꝫ de manu alteri9 pcutere ꝛ rape. ꝛ ostēdere qꝫ ali9 ipam nō hēret. eāqꝫ nō tam expli cabāt qꝫ qbusdā iplicatōib9 inuoluebāt Fuerūtqꝫ inť eos pch pudor mi rabiles ɔtētiones. clamores. ꝛ ɔtrarietates de hac pila Hoc aūt tedium magnū ac displicētiā in aio multoꝝ audientiū generabat Nā p hoc non tā pficiebāt. qꝫ gymnasio vel spectaculo vano intereē se dolebāt Quidā aūt inter eos sic circa pugnas vboꝝ languētes ꝛ se mutuo inuadētes. ac tāqꝫ gallos ɔpugnātes deridebāt Cūqꝫ discipulus a circūstātib9 qreret qd nā hoc mirabile eēt Responsuꝫ est a qdā qꝫ hec pila argētea signaret vitatē sacre scripture lucidā sonorā ꝛ incorruptibilē Subditqꝫ hec vitas a modernis qbusdā nō tā studiose qriť qꝫ ipugnať. dū qlibꝫ p ipa adipis cēda nō laborare videť. sꝫ totis virib9 pbare ɔtēdit qꝫ quis ali9 ipam vi tatē nequaqꝫ habeat. ꝛ ex h seipm pferre ꝛ aliū supprimere intēdit. ꝛ pin de fiūt iprobatōes replicatōes ac opinionū nouitates mirabiles. q ma gis in admiratōeꝫ ducūt. quā vtilitati pficiāt audientiū Nec pe vitatē quā reserare auditorib9 debuerāt. qbusdā intētōib9 ꝛ vocabuloꝝ nouitatib9 ignotꝫ valeāt. ꝛ ppť ostentatiōnē vanā ipam plerūqꝫ reddūt vitatē obscurā Fuerūt pterea ex ipis nōnulli q repēte docere volebant. qd nō ope sꝫ me ditatōe didicerāt. eorūqꝫ doctrina nō ex vita atqꝫ exercitioꝝ freqntia sꝫ ex affirmatōe pcessit sola. Nā libros scōꝝ patrū q olim vigēte religiōe. ꝛ florēte deuotōe. in vsu erāt sicut collatōes patrū. ꝛ silia deuotōis germi na. vbi deuotōis fundamēta ꝛ spūalis scia ꝛ toti9 pfectōis ɔtineť sum ma. q hoiem ad ɔpūctiōnē ꝛ sui pius recognitōem. ꝛ deuotiōis perdite restauratōem. ad diuinū trahūt feruorē spernētes. ad ea scripta q ābitio ni deseruiūt vel qstioni ɔuertebāt Qꝫ ꝛ si pmissa inspiciebāt. nō ppť no uā deuotōis grām adqrendā sꝫ pter meliorē ɔsecutōem finis ab ipis in tenti h faciebāt Seipos nāqꝫ inaniť exaltare. vel pascere pncipaliť cupi entes. hūanā intēdebāt retributōeꝫ. ꝛ sic pdolor de seipis despantes vť pximos plus qꝫ seipos diligētes. aut certe supiores se prib9 estimantes

deuotōis studia nō curabāt Libros naq3 hmōi purissimā deuotōem cō
tinētes pmiserūt ex negligētia vetustate ꝯsumi. sola sermonū volumina
ꝛ sic̄ sunt talia q̄ ꝓpria iplent marsubia studiose reuoluētes ꝛ sibi p̄ciose
ꝯpāres sub specie pietatꝫ. miseri seipos neglexerūt Et tn̄ velut ficus fa
tua. q̄ folijs q̄dē habūdat. fructu aūt caret. modicū in ip̄so fructū dede
rūt q̄ppe hoies v̄boꝝ folijs abūdātes. fructu deuotiōis steriles remanse
rūt. Quidā aūt ex eodē p̄mo discipuloꝝ nūero. cū p̄latōes intētas ꝯseq̄
banᵗ. extinde honestatē q̄ndā vite ac moꝝ ꝯdignaȝ añ oculos hoim. q̄si
q̄ddā sanctū seculare ypocrisando iduebāt. v̄tutē aūt ei⁹ abnegabāt Nā
pacē ꝓpriā q̄rentes. pacē aūt salutis aiaꝝ dissimulātes. nimis remisse ꝛ
negligēter egerūt Amicos sibi ꝯsentiētes attrahebāt. ꝛ plus iusto foue
bāt. p q̄ꝝ fautoriā regnū stabilire p̄sumebāt in euū. q̄ amore ꝓprio exce
cati nō videbāt v̄mē q̄ interiora vite spūalis corrodit Sȝ solūmō sollici
ti erāt q̄liᵗ de foris sibi pariter ac subditꝫ suis q̄ndā honestā vitā ad salu
tē p̄cise sufficientē. viuificatorio aūt spū deint⁹ carentē ꝯpingere possent
Hij q̄dam idola in via posita destruxerūt. verūtn̄ excelsa nō abstulerūt
Nā ꝛ si q̄d forte corrigendū erat ex q̄ sibi periculū q̄dcūq3 euenire vl̄ eiꝫ
displicentiā icurrere timebāt. nec tn̄ dissimulādo ꝯueniēter trāsire poterāt
in p̄sona hec ꝓpria facere recusātes. vicarios derelīq̄rūt. ꝛ ea q̄ ipi velut
gygātes sub digito destruere poterāt q̄busdā pigmeis faciēda ꝯmiserūt
Videntes āt hij negociū supra v̄tutē sibi ipositū p̄trāsierūt. ꝛ aut nō aut
minus q̄3 oportuit fecerūt Sane rectores p̄dci. cū lapsuȝ tā notabilē in
subditꝫ viderūt. hec emēdare sine labore ꝓprio cupientes. p̄cepta multi
plicabāt. ordinatōes ꝯgeminabāt. ꝛ magna eis onera ꝛ iportabilia im
ponebāt. ipi aūt digito suo ea leuare noluerūt. Subditi aūt ex hoc ma
gis indurati ꝛ iuolūtarij effecti. culpā suam in eoꝝ rectoꝝ negligētias re
torq̄bant Nā p̄dicti nō erāt p̄mi q̄ ad hostes ꝓstrādos transfretarent. ꝛ p̄
mi in acie pugnarēt. sȝ ea q̄ honoris erāt vel vtilitatꝫ seu ꝯmodi t̄p̄alis
sibi vsurpabant. Nō attēdentes q̄si ipossibile ēē. hoies indeuotos solis
reduci v̄bis. sȝ magꝫ oꝑib⁹ bonis ꝛ viuis exēplis Si em̄ reiecto pōposo
aduentu. ꝛ sumptuosa expēsa quā faciebāt ipi q̄ ceteros emendare vole
bāt. simpl̄r ꝛ hūiliᵗ se habuissent. ꝛ v̄bis ac exēplis ad oīa ad q̄ ceteros
artare volebāt ipi se p̄mo dedissent. vtiq3 multū ꝓfecissent Sȝ q̄r multa
dicere ꝛ pauca facere ꝯtēdebāt q̄si serpentē cū cauda lubrica app̄hende
bāt. ꝛ non solum nō proficiebant. sed quotidie in deterius se labi vide
bāt Et hij oēs p̄dci de p̄mo ordie studētiū scōe māsiōis erāt Porro hij q̄
2 de scdo ordie erāt in statu ꝓpoꝰ p̄sistere videbāᵗ Tercij āt ꝓ re mgr̄m ꝯse
derāt. ꝛ aquā sapie salutarꝫ ex ore ei⁹ bibētes iebrianᵗ intm̄. vt seipos ꝛ
oim alioꝝ obliuiscerenᵗ ꝛ corde ꝛ aīo. oculis ac facie sursum tenderēt. ꝛ
q̄dāmō in abyssum diuine speculatōis ac dulcedis imersi ꝛ absorpti ad
diuina ꝯtēplāda rapeᵗ Hij q̄si celū stellatū in h̄ mūdo fulgebāt. ꝛ velut
ardēs facula sursū tendēs in se ardebat. ꝛ prios q̄sq3 in dei amore accē
debāt Tales q̄q3 ad p̄latōes ꝛ regimina assumpti erant vtilissimi. nā ꝛ
gr̄a dina atq3 idustria hūana erāt miro mō p̄diti. cū āt discipul⁹ hec di
ligētissime ꝯsiderasset. admiratōe maxīa tenebaᵗ q̄d nā h̄ eēt. ꝛ maxīe de

ypocrisando

Secundus ordo

Tercius ordo

hoc q̄ de eadē veritate tāta deformitas in diuersis discipulis nascebatur intellexitq̄ q̄si vocē dicentē sibi. Tres ordines q̄s vidisti. tres modi sunt studendi atq̄ docēdi sacrā scripturā. Prim⁹ mod⁹ est carnalis. quē habent hij in q̄bus abūdat lr̄a sine spū. q̄ quāto plus lr̄ati. tāto plus superbia inflati. atq̄ nociui sibi ꝛ alijs eē noscunt. q̄ nō dei laudē. vel suā ꝛ aliorū edificatōez. sꝫ suā ꝓmotiōez q̄rūt. Secūdus mod⁹ est aīalis. q̄ est in his q̄ simplici q̄dē oculo in actu scolastico ea q̄ ad salutē necc̄aria sunt q̄runt. verūtñ opa supererogatōis facere ꝛ carismata emulari meliora vsq̄ueq̄ negligūt. Tercius vero q̄ ꝛ spūalis. est eorꝫ q̄ in toto cordis affectu ad ea q̄ ꝑfectōis sunt se virib⁹ oib⁹ extendūt. studiose operā dātes. vt sicut intellect⁹ eorꝫ scia. ꝛ sic affectus eorꝫ diuina sapia repleat. Et sicut ꝑficiūt in cognitiōe veri. sic ꝛ in amore summi boni q̄m gustāt ꝛ vidēt q̄ꝫ suauis ē dn̄s. q̄ se ꝛ alios ꝑ sacrā scripturā ad debitū finē dirigūt. ꝛ nihilominus interius spū dei agunt. Igit discipulus alijs obmissis cupiebat cū his māsiōem hr̄e. ꝛ se totū ꝯferre ad studiū illi⁹ vere ꝛ summe philosophie.

De scia vtilissima hoī mortali que est scire mori.

Cūm oēs hoīes natura scire desiderāt O summa ꝛ et̄na sapia. ꝛ in te vniuersali ṗncipe ꝛ nature autore ad quē nobis sermo oēs thesauri sapie ꝛ scie sint absc̄oditi. sisq̄ oīm artifex. oēm hn̄s sciaꝫ. oīa ꝓspiciēs. Hinc auido cordꝫ desiderio peto. vt thesaurū sapie tue mihi aperīs sciamq̄ scōꝝ ꝛ de rebus magnis instruas. vt ꝛ marias q̄sq̄ subtilissimas ac ꝓfundissimas nūc ꝑtractādas in medium ꝓponas. **Sapiētia** Respōdet. Fili mi noli altū sapere. sꝫ time audi me ꝛ docebo vtilia. tribuā tibi donū electū. doctrina mea ipa erit vita mea. Igit exordiū discipline salutaris a timore dn̄i inchoantes. q̄ iniciū est sapie docebo hic te ꝑ ordinē. Primo qualit moriendū sit. Postea q̄liter viuendum. Deinde qualiter me debeas sacramētaliter recipe. ꝛ demū q̄uo pura mente debeas iugiter laudare. Cui. **Discipulus** Hoc ē dn̄e mi q̄d sp optaui. ꝛ votꝫ oib⁹ q̄siui O si scirē has artes vtilissimas. vicꝫ felicit mori. ꝛ bn̄ viuere. te affectuose recipere. ac deuote laudare. q̄d āplius vellē req̄rere. Sꝫ q̄so dic mihi ad q̄d ꝓdest hec doctr̄na moriēdi. cū mors nō habit⁹ sꝫ ṗuatio eē cognoscit **Sapiētia** Multū ꝑ oēm modū sapia vtilissima. ꝛ cūctꝫ artib⁹ ṗferēda est hec scia. scire vicꝫ mori. Scire q̄dē se eē mortalē. oib⁹ cōe est. cū nemo sit q̄ sp viuet. vel q̄ hui⁹ rei fiduciam habeat. sꝫ paucissimos inuenies q̄ scire mori sciant. q̄r hoc donū dei permaximū est. Scire nāq̄ mori. est paratū hr̄e cor ꝛ aīam omni tp̄e ad superna. vt q̄ncūq̄ mors veniat. paratū eū inueniat. vt absq̄ omni retractōe eā recipiat. q̄si q̄ socij sui dilecti aduentū desideratū expectabat. Sꝫ ꝓch dolor in nōnullis religiosis. sicꝫ ꝛ in seculi hoib⁹ vanis. valde multos iuenies q̄ mortē hanc tm̄ abhorrent vt vix ei⁹ memoriaꝫ admittere velint. discedere ab hoc mūdo nolūt. q̄r scire mori nondū didicerūt. In vaniloq̄jis iocis ꝛ scurrilitatib⁹ ac ceteris similib⁹ superuacuis reb⁹ multū

de tpe suo expendūt. z ideo cū ex templo mors superuenerit. q2 male pa⸗
ratos inuenit. miserā aīaz de corpe rapit z ad gehēnā deducit. sicq3 z qndā
tibi q̄q3 freqnti⁹ frenū iposuerat. z te secū abducere volebat si man⁹ mi
serationū dn̄i nō obstitisset Tu aūt nūc vacua vacuis relinqs z doctrine
mee intēdas. q̄ tibi magis pderit q̄3 aurū electū. z pre libris oim phoꝝ.
Et vt ardēti⁹ te mea hec doctrina moneat. z in corde tuo sp fixa pma⸗
neat. iō sub exēplo sensibili doctrine hui⁹ tibi tradā misteriū. qd̄ tibi val
de pderit ad salutꝫ iniciū. z ad cūctaꝝ ɣtutū pficiet stabile fundamentū
Uide ḡ nūc similitudinem hoīs morientis. z tecum pariter loquentis

Discipulus Hec audiēs. cepit se oīno ab exterioribꝫ oī
bus colligere. z in seipo silitudinē ppositam
diligentissime ɔsiderare Erat aūt an̄ eū silitudo iuuenis pulcerrimi. qui
morte pueni⁹. in pximo inigraturus erat. z de salute aīe sue nihil dispo
suerat. q̄ hmōi voce miserabili clamabat Circūdederūt me gemit⁹ mor
tis. dolores inferni circūdederūt me Heu me de⁹ ɔtne. ad qd in hūc mū
dū nascebar Nā ex vtero nat⁹ cur nō stati perij En pncipium vite mee
fuit cū fletu z dolore. nūc aūt finis z exit⁹ meus extāt cū miserabili plā
ctu z merore O mors q̄3 amara est memoria tua cordi iocūdo z in deli
cijs nutrito. horribilis pn̄tia tua ei q̄ z etate iuuenis z robore fortis. z q̄
potit̄ successibꝫ psperis O q3 parū credidissem. q3 tā cito mori debuissez
Sz nūc o mors misera. repēte q̄si ex insidijs erūpens irruisti super me.
ɔphendisti atq3 mille funibꝫ ligasti. z in vinculis ferreis tecū trahis. sic
trahi solet dānat⁹ ad supplicū mortꝫ. nūc p̄ dolore ɔplosis manibꝫ rugi
tū emitto. cupiēs mortē effugere. z nō est loc⁹ diffugiēdi. z circūspicio ad
oēm plagā. z defecit ɔsolator z adiutor Fixū ē. mutari nō pt̄. vocē mor
tis horribilē audio intonantē atq3 dicentē. filius mortis es tu. nec opes
nec ratio. nec cognati. nec amici valebūt te liberare de manu mea. finis
venit. venit finis. decretū est. opꝫ ipleri O mi de⁹ opꝫ me iam mori. Nō
pt̄ hec sn̄ia mutari. debeo iam cito de hoc mūdo recedere O mortꝫ imē
sa crudelitas. o ipietas z indignatio miserāda. parce q̄so. parce iuuētuti
parce nōdū mature etati. nō sic crudelit̄ agas. nec me subtrahas ab hac
luce tam
iprouise **Discipulus** Hec audiens. ɔuersus ad eū dixit.
Amice ɣba tua nō mihi vident̄ sa⸗
pere disciplinā. Nescis q2 equū est iudiciū mortis psonā nō accipit nec
alicui pcit. sed se eq̄liter oibꝫ ɔdiuidit. nec iuuenibꝫ aut senibꝫ miseret̄ Ig⸗
norat nobiles. potētes nō veret̄. diuitē vt pauperē silr̄ pdit q̄nnimo plu
res an̄ pfectā ɔpletiōnē annoꝝ suoꝝ de medio sublati sūt An putabas
q3 tibi soli mors parcere deberet. z tabernaculū tuū fictile ingredi nō au
deret. z pbere mortui sunt. Rn̄dens ḡ silitudo mortis dixit Uere ɔso
lator onerosus es tu. nec ɣba mea sonāt iprudentiā. Sz hij poti⁹ insipi
entibꝫ siles cēsendi stꝫ. q̄ ipe vsq3 ad mortē vixerūt z q̄ digna sunt mor
te egerūt. nec tn̄ mortē timēt vicinā Ceci sunt z iunētꝫ insipiētibꝫ siles.
nouissima sua z q̄ post mortē ventura sit nō puidētes Nō defleo iudiciū
mortꝫ. sz fleo dāna indisposite mortis. nō ploro q3 hinc exitur⁹ sum. sed
plango z lugeo damna dieꝝ. q̄ inutilit̄ z sine omni fructu ptrāsierūt. q̄li

ter vixi. Erraui a via veritatis. ⁊ iusticie lumē nō luxit mihi. ⁊ sol intelli
gentie nō est ort⁹ mihi. lassat⁹ sum in via iniq̄tatis ⁊ ꝑditiōis. ⁊ ābula-
ui vias difficiles. viā aūt dn̄i ignoraui. Heu q̄d mihi ꝓfuit supbia. aut
q̄d diuiciaꝝ iactātia ꝯtulit mihi. trāsierūt oīa illa tanq̄ vmbra ꝑteriens.
⁊ tanq̄ nūci⁹ cito ꝑcurrens. ⁊ tanq̄ nauis q̄ ptrāsit fluctuantē aquā. cu
ius cū ꝑterijt nō est vestigiū inuenire neq̄ semitā carine illi⁹ in fluctib⁹.
Aut auis q̄ trāsuolat. ⁊ post hoc nullū signū inuenit in aere. aut argumē
tū itineris illi⁹. sȝ tantū son⁹ alarū ūberās leuē ventū. ⁊ scindēs ꝑ vim
itineris aerē ꝯmotis alis trāsuolabit. ⁊ post hec nullū signū inuenit iti-
neris illi⁹. aut tanq̄ sagitta emissa in locū destinatū. diuisus aer in se re
clusus est ꝯtinuo vt ignoret trāsit⁹ illi⁹ Sic ⁊ ego natus ꝯtinuo desiui
eē. ⁊ ūtutis q̄dē signū nullū valui ostēdere In malignitate aūt ꝓpria cō
sumpt⁹ sum Spes mea tāq̄ lanugo q̄ a vēto rapit ⁊ tanq̄ spuma gra
cilis q̄ a ꝓcella dispgit. ⁊ tanq̄ fumus q̄ a vento diffusus ē. ⁊ tanq̄ me
moria hospitis vni⁹ diei ꝑtereūtis Et ideo sermo me⁹ nūc in amaritu-
dine est. ⁊ ūba mea plena sunt dolore. ꝓpterea factū est mestū cor meum
ideo ꝯtenebrati sunt oculi mei. Quis mihi det vt sim iuxta dies āti q̄s.
qn̄ stola fortitudinis ⁊ decoris indut⁹ erā. ⁊ ānos plurimos an̄ me ha-
bebā. vt ꝑcognoscere possem mala q̄ irruerūt sup me hac hora. Nō cura
bā tpis ꝑciositatē imensam. sȝ datis flatib⁹ naui. ⁊ freno ꝯcupiscētie lax
ato. dies in vanitate deducebā. ꝑciositatē ūo ei⁹ nō attēdebā Sȝ me q̄
si onagrū liberū natū putabā. nūc aūt sicut pisces capiunt hamo ⁊ sicut
aues ꝯphendunt laq̄o. sic captus sum in tpe malo. qd̄ mihi ex tēplo su
peruenit Temp⁹ ꝑterijt. dilapsum est. reuocari a nullo hoīm potest Nō
fuit hora tā breuis in qua nō spūalia lucra suo valore incōpabiliter oīa
terrena excedētia ꝯparare potuissem. heu me miserū. Ideo nūc stillat p̄
dolore ocul⁹ me⁹ ⁊ palpebre fluūt aq̄s. q̄r reuocare qd̄ ꝑterijt nō possū
O mi de⁹ q̄re neglexi. q̄re tardaui. q̄obrē dissimulaui. cur tot gratiosos
dies longissimis ⁊ vanissimis locutōib⁹ expēdi. ⁊ meipm̄ intm̄ neglexi.
O cordis mei gemitus inenarrabilis q̄re studui vanitati. ⁊ q̄re nō tota
vita mea didici mori. Eya vos oēs q̄ adestis q̄ meā miseriā videtis. q̄ flo
re iuuētutis adhuc gaudetis. ⁊ q̄ adhuc tp̄s aptū habetis. me miserū respi
cite. measq̄ miserias ꝯsiderate. ⁊ in meo ꝑiculo dānū vr̄m declinate. flo
rem iuuētutis vestre cū deo expēdite. tp̄s sacris actionib⁹ occupate. ne si
milia faciētes silia patiamini Heu grata iuuentus. q̄liter te perdidi. O
deus estne tibi ꝯq̄ror miseriā quā patior. ūba increpatōis iuuētus lasci-
uiens odiuit. docētib⁹ me nolui adq̄escere. pie admonentib⁹ inclinare au
rem neglexi. detestat⁹ sum disciplinā ⁊ increpatōib⁹ nō adq̄euit cor meū
Ah mi de⁹ in foueā ꝓfundā cecidi. laq̄um mortis incurri Melius mihi
erat si natus nō fuissem. vel in vtero matris perijssem. q̄ ꝙ tp̄s mihi ad
pn̄iam ꝯcessum tā inutiliter expēdi. ⁊ ip̄o in supbia abusus fui. Rn̄s aūt.

Discipulus dixit. Ecce oēs morimur ⁊ q̄si aqua dilabi
mur in trām. q̄ nō reuertet. nec vult de⁹ pe
rire aīam. sȝ retractat cogitās ne penit⁹ pereat q̄ abiect⁹ est. Audi q̄ vo-
cē meā. ⁊ age pn̄iam de transactis. ⁊ ꝯuertere ad dn̄m deū tuū. q̄r benig

nus ꝛ misericors est. ꝛ si finis erit bon⁹ sufficit ad salutē. Ad hec silitu do p̄dcā r̄ndit Quis est hic s̄mo quē loq̄ris. debeo penitere debeo me cō uertere. nōne vides angustias mortis me premētes Ecce timore ꝛ hor rore mortis alligat⁹ sum. ꝛ anxietatib⁹ nimijs mēs mea p̄mit̄ vt q̄d agē dū sit penit⁹ nō videā Sꝫ queadmodū p̄dix cū sub vnguib⁹ accipitris mox discerpēda ꝯpmit̄. p̄ angustia mort̄ q̄dāmō exanimis reddit̄. Sic oīs sensus a me recessit. nil cogitās nisi h̄. si q̄ mō euadere possem mort̄ discrimē q̄d tn̄ euadere neq̄o. Mortis ip̄eriū me p̄mit. ꝛ sepatio amara me ledit. heccine sepat me amara mors O felix p̄nia ꝛ ꝯuersio matura q̄ꝛ secura. q̄ aūt tarde p̄ne se ꝯmittit. dubi⁹ ꝛ icert⁹ erit. q̄ꝛ nescit vtrum vere an ficte peniteat Ue mihi q̄ tā diu vitā meā corrigere distuli. q̄ tā diu salutē meā retardaui O longa nimis ꝓtractio emēdatōis mee. q̄liter me neglexisti. ꝓpositū bonū sine inchoatōe. volūtas sine op̄atiōe. ꝓmissa bona sine executōe p̄diderūt me O cras cras q̄ longā restē fecisti. ꝛ i ba ratrū mort̄ me ꝓcrastinādo p̄traxisti. decepisti me ꝛ deceptus sum Nō ne hec miseria sup̄at oēm miseriā h⁹ mūdi. nōne sup̄ his merito affligit̄ cor meū. ꝛ sauciabit̄ aīa mea En oēs dies mei p̄trāsierūt. triginta anni etatis mee dilapsi ꝛ p̄diti sunt. ꝛ miserabiliter perierūt. trāsierūt tā negli gent̄. q̄ nescio si vnq̄ diē ex oib⁹ his expēdi in volūtate dei. in exercitio cūctaꝝ v̄tutū tā laudabiliter ꝛ p̄fcē. ꝛ sicut forte potuissem ꝛ debuissem Uel si vnq̄ placitū famulatū exhibui ꝯditori meo tā gratū ꝛ acceptū sicut stat⁹ me⁹ req̄rebat Heu me ꝓch dolor. hoc est q̄ vn̄ vulnerant̄ oīa interiora mea Ah de⁹ et̄ne q̄ v̄ecunde corā te ꝛ scis oib⁹ ad iudiciū sta bo. cū reddere rōem de trāsact̄ ꝯmissis ꝛ omissis cogar Et q̄d adhuc di cā. in ꝓximo est tribulatio mea vt de hoc mūdo recedā. Attēdite ad me q̄so nūc diligēter Ecce in hac hora maḡ gaudere de breui oratiūcula. puta salutatōe angelica deuote p̄ me dicta q̄ sup̄ milia auri ꝛ argēti O mi de⁹ q̄nta bona neglexi. q̄ male accidit mihi q̄ hec nō ꝓuidi. q̄n bn̄ ꝓuidere potui Quot horas nūq̄ redituras p̄didi. q̄ modica fcā ꝛ nego cia inutilia tractās. tā multa ꝛ p̄ciosa neglexi. Negocijs nō necc̄arijs me i plicaui. ꝛ necc̄aria dimisi. adiutorio alioꝝ plus q̄ necesse fuit vel mihi ex pediebat intēdebā. ꝛ meip̄m negligebā. eoꝝ manib⁹ me ꝯmisi. ꝛ meip̄m p̄fcē iuuare neglexi Uere nūc cognoui q̄ ad magnitudinē p̄mioꝝ celesti um pl⁹ mihi ꝯtulisset sollicita custodia cordis mei. ꝛ oim sensuū meoꝝ cū aīmi puritate. q̄ hac neglecta. vel p̄ affectū inordinatū infecta trigin ta ānis q̄b⁹ q̄uis alius p̄ ꝓstratōes suas apud deū mihi p̄mia obtinere ni teret̄ Audite audite oēs q̄ meis interestis miserijs q̄ꝛ tp̄s vt videt̄ mihi deficit. accessi oēs amicos req̄siui singulos de q̄b⁹ mihi spes erat. petens elemosinā sterilē ꝛ tenuē mihi dari de abūdantia sp̄ualiū diuiciaꝝ ꝛ bo noꝝ operū suoꝝ in suppletōem egestatis mee. ꝛ in emēdā delictoꝝ meoꝝ ꝛ frustrat⁹ sum Repulerūt me dicētes. ne forte sufficiat nobis ꝛ vobis Ah de⁹ pijssime. misericordiarū p̄r mitissime hec respice. ꝛ ꝯpatere pati enti. heu q̄nta bona in tanto tp̄e sano corp̄e potuissem fecisse ꝛ non feci. q̄ imensas diuitias sp̄uales ꝛ thesauros celestes potuissem cōgregasse ꝛ neglexi O deus meus ꝛ q̄ nūc minima op̄a satisfactoria mihi grata

r̃eccepta essent. cupiẽs recreari de micis q̄ cadūt de mēsa dn̄oꝝ meoꝝ
ꝛ nemo mihi dabat O vos oēs ꝯpatimini mihi. ꝛ misereminí mei. ꝛ q̄ꝫ
diu vires suppetūt ꝛ tp̄s iuuat. ꝯgregate in horrea celestia thesauros ce-
lestes. vt cū defeceritis recipiāt vos in eťna tabernacula. ꝛ nō relinq̄mi-
ni vacui in tali hora vobis supueñtura. sicut me vacuū ꝛ bonis opibꝫ pri-
Discipul⁹ uatū videtꝫ. Discipulus aūt dixit ad eū Amice dilecte video dolorē
tuū vehementē eē nimis. ꝛ iō ex corde tibi ꝯpatior. adiurās te p̄ oīpoten
tem deū. vt mihi des ꝯsiliū ne p̄iculū simile mortꝫ indispositē tā subita
ymago nec incurrā Ad hec imago p̄dcā rn̄dit. Optimū ꝯsiliū summa pruden
tia ꝛ maxima ꝓuidentia in hoc ꝯsistit. vt p̄ verā ꝯtritionē ꝛ purā ac inte
gralē ꝯfessionē te disponas adhuc sanus ꝛ fortꝫ. ꝛ p̄ satisfactionē ꝯdig
nā cūcta q̄cꝫ noxia a salute eťna te retrahentia ac īpediētia ꝓijcias. ꝛ te
iugiter in omni tp̄e sic teneas. ac si hodie in h⁹ diei spacio vel cras ad
longi⁹ in hac septimana decessur⁹ sis de h̄ mūdo. pone in corde tuo. ac
si aīa tua iā sit in purgatorio. ꝛ decē ānis fornacē ignis ardētꝫ in penā ꝓ
delictꝫ suis reciperet. ꝛ solus iste p̄ns ānus in adiutoriū tuū p̄ius sit ꝯcess⁹
Sic igiť ipam crebri⁹ ītuere. inť flāmeos globos ardentē. ꝛ attēde vocē
ei⁹ miserabilē ad te clamātē ꝛ dicentē O amicoꝝ meoꝝ oīm dulcissime
succurre misere aīe mee. memēto īcarcerati. miserere mihi. ꝛ p̄be auxiliū
desolato. ne diuti⁹ p̄mittas me affligi ī h̄ carcere caliginoso qꝛ derelict⁹
sum ab h̄ mūdo. nō ē q̄ fidelitatē ondat nō ē q̄ manū porrigat egēti Sin
Discipul⁹ guli q̄ sua stꝫ q̄rūt ꝛ me vltricibꝫ flāmis desolatū dereliquūt Ad hec dis
cipul⁹ rn̄dit Utilissima ꝓrsus doctrina hec eēt. si q̄s p̄ expientiā eā hëret
sicꝫ tu Sꝫ licꝫ ṽba tua motiua valde ꝛ acuta videāť. parꝫ tn̄ apud mul
tos ꝓficiūt Auertūt faciē suā ne videāt in finē Oculos h̄nt ꝛ nō vidēt au
res h̄nt ꝛ nō audiūt. diu se viuere arbitrāť. ꝛ qꝛ mortē indispositā nō me
tuūt. iō miseri p̄uidere dāna ipi⁹ ꝯtēpnūt Cū nūci⁹ mortꝫ ifirmitas gra
uis adest. ꝯueniūt amici ꝛ socij ad egrotū grā visitādi. oēs q̄ bona stꝫ ꝓ
phetādo ꝓmittūt ꝛ neq̄q̄ꝫ mortē adeē. sꝫ necꝫ oīno sibi timendū esse. vel
etiā p̄iculū iminere attestāť. sꝫ fluxū trāseuntē. vel qualēcūcꝫ humoꝝ de
ordinatōem. aut mēbroꝝ. aut neruoꝝ opilatōem in breui trāsiturā Sic a
mici corp̄is. iīmici aīe fiūt. ꝛ miserū negligūt. qꝛ dū singul' momēt' infir
mitas īgrauescit. ꝛ egrot⁹ sp̄ de ꝯualescētia sua sperat tandē exhaustus
īprouise deficit ꝛ sine fructu salutꝫ spiritū infelicē exalat Sic ꝛ hij audi
tores tui. q̄ vicꝫ prudētie hūane innituť. ṽba tua post dorsuꝫ ꝓijciūt. ꝛ
ymago neq̄q̄ꝫ ꝯsilio tuo salubri adq̄escūt. Ad hec mortꝫ imago rn̄det Idcirco
cū laq̄o mortꝫ capti fuerint. cū irruerit repētina calamitas. ꝛ interi⁹ q̄si
tēpestas īgruerit. q̄n venerit sup̄ eos ťbulatio ꝛ āgustia. clamabūt ꝛ non
exaudienť. eo q̄ exosaꝫ habuerint sapiam. ꝛ ꝯsiliū meū audire ꝯtēpserit
ꝛ sicꝫ nūc pauci inueniūť valde q̄ ex ṽbis meis ꝯpūcti vitā suā in meli
us corrigāt. sic reuera ꝓpť maliciā tp̄is ꝛ defectū feruorꝫ sp̄ualis. ac mū
di senescētꝫ malignitatē. paucissimi rep̄iunť tā p̄fcē ad mortē dispositi. q̄
in tāta abstractōe ꝛ cordis deuotōe existāt. vt p̄ desiderio vite eťne mori
cupiāt. ꝛ cū xp̄o eē totis visceribꝫ ꝯcupiscāt Sꝫ morte amara p̄uenti in
dispositi inueniunť. sicꝫ ꝛ ego p̄uentus sum. ꝛ ideo nō tā hinc exeunt. q̄ꝫ

violenter quodāmō rapiunť. ita vt bñ sibi iam reputēt accidisse. q̄ velut pecora sine omni rōne moriunť Et si vis scire causam tanti ꝛ tam cōis pcti ꝛ ꝑiculi. Ecce honoris appetitus inordinat⁹. corꝑis cura suꝑflua. amor terrenus. ꝛ sollicitudo nimia. q̄stus rei familiaris excecanť multitudis corda diuersa. ꝛ ad hec ꝑducūt discrimina Tu u̾o si cū paucꝭ ab hoc ꝑiculo mortꝭ indisposite saluari desideras audi ꝯsiliū meū. ꝛ hanc meā quā vidēs tristē ꝑsonā freq̄nter oculis tuis obijcias ꝛ ad memoriaꝫ iugiť reducas. ꝛ stati senties doctrinā meā tibi fore vtilissimā: Ex ea nā ꝙ ꝓficies. vt nō solū mori nō timeas. verū etiā mortē cūctꝭ viuētib⁹ terribilē. tanꝙ laboris t̄minū. ꝛ et̄ne felicitatꝭ iniciū expectabis. ꝛ excipies cū desiderio cordis tui. Hoc tm̄ facias vt me q̄tidie ꝓfunde recogites v̾ba mea diligenter aduertas. ꝛ ea in corde tuo ꝯscribas. Ex visis in me dolorib⁹ ꝛ angustijs ꝯsidera ꝛ pensa ea q̄ tibi in ꝓximo suꝑuentura stꝭ. Memento iudicij mei sic em̄ erit ꝛ tuū. mihi heri. tibi hodie Respice in me ꝛ memēto noctꝭ hui⁹ quo ad vixeris O quā btūs es arseni q̄ semꝑ hāc horā añ oculos habuisti Btūs quē cū venerit dñs ꝛ pulsauerit ianuā. inuenerit vigilantē Felix quē bñ ꝑatū hec hora inuenerit. q2 feliciter migrabit si etiā amaritudine mortis imēsa afflict⁹ fuerit Quacūꝙ em̄ morte p̄occupatus fuerit in refrigerio erit. purgabiť. ꝛ ad visioneꝫ glorie dei disponeť. ꝛ a scis angelis custodieť a suꝑnis ciuib⁹ deduceť. ꝛ a celesti curia suscipieť Exit⁹ sui spūs erit et̄ne patrie felix introitus Sꝫ heu me miserū. vbi putas in hac nocte degebit spūs meus. q̄s suscipiet miserā aiam meā. vbi hospitabiť vel ꝑnoctabit. vel q̄ erūt q̄ suscipiēt eaꝫ in illa regione ignota O quā desolata erit aīa mea. o quā derelicta ꝛ abiecta suꝑ aīas vniuersas. vel q̄s est q̄ fideliter ei assit. ꝛ q̄ iuuare eā efficaciter velit Ideo mihi ipi ꝯpatiendo inter v̾ba mea amara lacrimas quasi torrentē effundo Sꝫ q̄d valet me āmodo flere ꝛ v̾ba amarissima exaggerare. ꝯclusum est. mutari nō p̄t Cōclusit vias meas inimicus. insidiator fcūs est mihi sicut leo in abscōdito. repleuit ꝛ inebriauit me amaritudie deduxit in lacū mortis vitam meā. O mi de⁹ nūc finē v̾bis meis impono. vlterius plangere non valeo Ecce venit hora q̄ me auferet de terra. Heu me. nūc video nūc experior q2 viuere āplius nō valeo. ꝛ ꝙ mors ē in ꝓpinquo En manus inualide incipiūt frigescere. facies pallescere. visus obūbrari. oculi ꝓfunda ac trāsuerti Ah me miserū. pūcture mortis amarissime circūdant me. ꝛ cor debile suffocare nituť O cordis angustie ꝛ p̄ssure mortifere En pulsus incipit caprisare. halitus deficere. ꝛ q̄si ex ꝓfundo se colligere. lucē hui⁹ mūdi nō video āplius. ꝛ ecce iā statū alterius mūdi pre oculis mētalib⁹ q̄si p̄meditando ꝓspicere incipio. O mi deus ꝙ miserabilis aspect⁹ En cruēte bestie. laruales demonū facies. nigri ethiopes inumerabiles circūdāt me. insidiātes ꝛ expectātes miseram aiam in ꝓximo exiturā Si forte torq̄nda eis in sortē tradať O di strictissime iudex ꝙ seuerissima sunt iudicia tua. ꝙ multū pōderas in iudicādo me miserū. ea q̄ ꝓ sui modicitate pauci etꝭ curare p̄sumūt En sudor mortꝭ adest. mēbra penetrās. ꝛ victā naturā eē ꝛ iā succubuisse attestans O terribilis aspcūs iusti iudicis mihi iā p̄ntis ꝑ timorē. subito vē

cap'sare

tutius ꝑ exhibitionē Nūc valete socij ꝛ amici carissimi. q꞉ hinc tā̄ exitur⁹ oculū mētꝫ ad purgatoriū q̄ iā deducendus sum ꝯ certo. Vn̄ nō exitur⁹ vsq꞉ dū reddā minimū q̄drantē. Illinc oculo cordis intueor miseriā ꝛ dolorē ꝛ penā ꝛ afflictionē multiplicē Heu me miserū. ibi inter alias pe nas illi loco debitas exurgere video flāmas igniū ꝛ inuoluere ꝛ repinge re quasdā aīas miseroꝝ. q̄ velut scintille flāmiuome in medio ignis dis currūt. sicut cū magna villa tota in incēdio ponit᷑. ꝛ in igne ꝛ fumo scin tille pariter sursum ac deorsum ferunt᷑. vlulantes ꝛ p̄ dolore cruciatuū cla mātes singule ac dicētes Misereminī me miserēmī mei saltē vos amici mei Nūc vbi est amicoꝝ meoꝝ adiutoriū. vbi sunt ꝓmissiōes bone ꝯsan guineoꝝ ꝛ alioꝝ ꝑ q̄ꝝ inordinatū affectū nosipos neglexim⁹. ꝛ hāc pe nā nobismetipis adauxim⁹ Heu cur h̄ fecim⁹ laborauim⁹ placere eis volētes. ꝛ male remunerati sum⁹ Ardemus ꝛ estuam⁹. nec ab eis adiu toriū recipim⁹ Heu cur de salute nr̄a nobismetipis nō ꝓuidim⁹ En mi nor afflictio purgatorij hui⁹ q̄d patimur supat supliciū q̄dcūq꞉ illius mūdi t̄palis. vnice hore isti⁹ quā experimur penalitatꝫ acerbitas. centū annos putat᷑ in se h̄re seculi trāseūtꝫ miserias Sꝫ sup oīa cetera tormen toꝝ genera ledit nimiū illi⁹ diuine faciei felicissime absentia Hec in vlti mo agone ꝯstitut⁹ tibi ꝓ memoriali relinq̄. ꝛ his dictꝫ agonizādo expi ro Ad hanc visionē discipulus valde ingemuit. ꝛ pre timore ꝯtremue rūt oīa ossa ei⁹. ꝯuersusq꞉ cū lacrimis ad dn̄m dixit. Vbi est etn̄a sapiā etiā nūc. nūq̄d dereliq̄sti me dn̄e famulū tuū. docere me sapiam voluisti ꝛ nūc vsq꞉ ad mortē deduct⁹ sum O mi de⁹ q̄ntū me terret mortꝫ vise p̄ntia Sic me totū imago mortꝫ rapuit. vt pene ignorē vtrū hoc q̄d vi di fuit in rē vl᷑ in siītudie O dn̄ator dn̄e terribilis ꝛ misericors. tibi gra tias refero ꝛ emendam ꝓmitto. Magno namq꞉ nimis ꝑterritus sum timore Nec eīn in tota vita mea sic euidēter aduerti indispositē mortꝫ ꝑ icula sicut in hac hora Ego ꝓ certo credo ꝙ hec horrenda visio sꝑ vale bit aīe mee Certissime nūc cognosco q꞉ nō hēmus hic manentē ciuitatē ꝛ iō ad futurū aīe imutabilē statum me toto nisu ītēdere cupio Discere mori ꝓpono. differre p̄maꝫ nolo. ꝓlongare ꝯuersionē nullaten⁹ volo. emē dare vitā meā absq꞉ retractōe dispono. intm̄ q̄ppe deterrit⁹ sum de sola memoria. q̄d ꝗ fieret de p̄ntia Tolle tolle nūc a me lectisternioꝝ mollici em. vestiū p̄ciositatē. torporē somni me ipedientē En tm̄ ledor. tm̄ affli gor. tm̄ crucior de minimis. ꝛ q̄d fieret de maximis. difficult᷑ possum sus tinere modicas lesiōes heu me ꝛ q̄liter possem tā imensos pati dolores O si sic mortuus fuissem. vel si iā decederē. q̄ntā in me ignis ille materi am inuenisset ꝓpt᷑ pctōꝝ multitudinē ꝛ icōpletā satisfactōeꝫ Scio nūc q̄d faciā. q꞉ dilectā aīam meā nō sic perire ꝓmittā. sꝫ ei in trāsitorio ꝛ breuis simo hoc t̄pe ꝑ tollerātiā laboꝝ. ꝛ exerciciū ꝟtutū ꝓuidebo. vt in hora ta li extrema nō penā sꝫ q̄ꝛē inueniat O scē ꝛ misericors saluator tā ama re morti ne tradas me En corā te ꝓuolutus cū lacrimis peto. vt me hic ad libitū punias neq꞉ in finē irat⁹ reserues mala mea. In illo eīn loco horrēdo tāta est miseria ꝛ afflictio vt nullus dicere sufficiat O q̄ꝫ insipi ens hucusq꞉ fui. eo ꝙ mortē indispositā ꝛ penā purgatorij imensam tax

Capitul⁹

parū curaui. ꝛ ꝙ magna sapīa est sepi⁹ pre oculis habere illa Sꝫ nūc paterne admonit⁹ oculos aperio. ꝛ ipam vehemēter ꝑtimesco Rn̄s āt.

Sapiētia dixit. Hec fili mi dū adhuc iuuenis es. ꝛ sanus ac robustus. ꝛ emēdare vitā tuā poteris omni tꝑe memorare. sꝫ cū in veritate ad horā hāc ꝑuener̄. ꝛ iuuare te aliter nō potes. nihil restat nisi vt te misericordie dei solius ꝯmittas ꝛ passionē meā inter te ꝛ iudiciū meū interponas. ne iusticiā meā vltra ꝙ necesse est ꝑtimescens. excidas a spe tua. Iā ꝓ timore nimio ꝑterrit⁹ aie quior esto. sciēs qꝛ timor dn̄i initiū est sapie Scrutare scripturas ꝛ inuenies ꝙ multa bona ꝯferat hoi mortis memoria Si annis inqt sapiēs mult̄ vixerit hō. ꝛ in oibꝫ his let⁹ fuerit. meminisse debet tenebrosi tꝑis. ꝛ dierū multorū. q̄ cū venerint vanitat̄ arguent̄ ꝑterita Memento ḡ creatoris tui in diebꝫ iuuētutis tue anteꝙ veniat tp̄s afflictōis tue. ꝛ appropinquēt ānī de qbꝫ dicas. nō mihi placēt. anteꝙ reuertat̄ puluis in terrā suā vn̄ erat ꝛ spūs redeat ad dn̄m q̄ dedit illū. Tu aūt bn̄dic deū celi ex toto corde tuo. ꝛ gratus esto. qꝛ paucorū valde est. sic aure ꝑcipere cordis hui⁹ tp̄is instabilita est. mortis omni tꝑe insidiant̄ dolositatē ꝛ future patrie permansurā felicitatē Leua oculos tuos circūspice diligēter ꝛ vide ꝙ multi sit̄ q̄ mēte excecati claudūt oculos ne videāt in finē. aggrauāt aureꝫ ne audiāt ꝛ ꝯuertant̄ ꝛ sanent̄. q̄ꝝ ꝑditio nō tardabit. illorū q̄ꝙ turbā innumerabilē q̄s discrimē mortis indisposite iam ꝑdidit cōsidera. dinumera si potes multitudinē eorū copiosaꝫ Attēde ꝙ multi sit̄ q̄ tꝑibꝫ tuis ꝑiter tecū ꝯmorātes obieiūt ꝛ sublati sunt de t'ra. q̄nta fratrū sociorū aut ceterorū tibi notorū multitudo in tā pauc̄ ānis te adhuc viuēte ꝑcesserūt. q̄ ad modicū tp̄s p⁹ se relinq̄ntes dormierūt hos intuere ipsos alloq̄re. ꝛ veterē hoiem cū ipis reputa trāsisse. interroga oēs q̄re a singul̄. ꝛ docebūt te cū fletu ꝛ gemitu rn̄debūt tibi. ꝛ dicēt O ꝙ felix q̄ hec nouissima ꝓuidet. q̄ sibi a petis cauet. q̄ ꝯsiliū tuū nō negligit. q̄ se oi tꝑe ad hāc horā disponit Igit̄ postposit̄ retrahētibꝫ cūct̄ dispone domui tue. ꝑpara te ad viā vniuerse carnis ad horā mort̄. qꝛ ꝓ certo nescis q̄ hora veniet ꝛ ꝙ ꝓpe ē. ecce in ianuis ē. ꝛ iō sic̄ viator in portu nauē velocit̄ ꝑtrāseūteꝫ lōginq̄s ꝑtes petēte. stās ꝓspectat ne se negligat. sic ois vita ꝛ actio tua ad h̄ dirigat̄. vt obitū btm̄ obtineas ꝛ ꝑuenias ad locū imortalitat̄ ꝛ felicitatis etne.

Formula ꝯpendiosa vite spiritualis

Memini me ī diebus vanitatis mee. qbꝫ frustra laboraui sub sole legisse in doctrīa sapiētiū hui⁹ mūdi. q̄ cōiter ph̄i appellant̄. ꝙ finis hēat se in oꝑabilibꝫ velut ꝑncipia in speculabilibꝫ Cū igit̄ tu summa sapīa. cordis mei desiderata sophia tuā mihi tradider̄ ꝓ ꝑncipio artē bn̄ moriēdi. ꝯgruū ē bonitat̄ tue vt subiferas nūc doctrīā bn̄ viuēdi ꝛ h̄ ꝯpēdiose ꝛ sb̄ breuitate. gaudēt nāq̄ breuitate moderni. faciēdi q̄ppe plēs libros null⁹ ē finis. deniq̄ iā a seculi iicio ꝑtrāsierūt plimi ꝛ mltiplex fuit scia. mūd⁹ diuersitate doctrinarū replet⁹ est Mille sit̄ modi viuēdi. vn⁹ q̄dem sic ali⁹ ꝓ sic Tot sunt codices de vicijs ꝛ virtutibus magistraliter tractantes. tot sunt

quaterni q̄stiões subtilissimas z ꝓpositiões diuersas ꝯtractātes vt ꝑus vita breuis deficiat.q̄ȝ oia studere.sed nec dū legere ꝯtingat Quis dinūerare posset oīa rōnalia.naturalia.bistoralia.moralia.ac diuina scripta oia.cūcta ꝯmenta noua z vetera.elementatões.copulatões.singulosq̄ȝ tractat⁹.ac summas.q̄b⁹ vniuersa sup̄ficies terre tāq̄ȝ fluuio inundāte irrigata est.hec oia tedioso z infirmo discipulo reuoluere dispendiosū esset Et ideo ex his oīb⁹ breuissimā ꝑfectōis formulā q̄tuor ꝟbis expressam.prout rudimentis milicie spiritualis ꝯgruit peto mihi tradi.

Sapientia Respōdet In choro illo scōꝝ q̄ velut astra matutina in nocte mūdi istius refulgebāt.z velut luminaria magna claritate scie chorușcabāt.inuenies q̄sdā q̄ vehemēti⁹ non solū in actuali.veꝝ etiā theorica ꝟtute flagrabāt.q̄ꝝ traditōe z exemplo recipies vite spūalis ꝑfectissima documēta. Uerū inexperientie z ineruditōi tue ꝯdescēdere cupiēs.q̄dā tibi vite spūalis ꝑncipia breuissime q̄si ꝓ memoriali tradā.q̄ sp̄ ad manū hn̄s dirigi poteris in agēdis. Igit̄ si optabilē cūctꝭ vite spūalis ꝑfectionē hr̄e desideras.si viriliter ip̄am aggredi affectas.debes teip̄m abstrahere a societatib⁹ z familiaritatib⁹ nociuis.z ab oīb⁹ hoīb⁹ ꝓpositū tuū impedientib⁹.z breuit̄ a cūctis mortalib⁹ q̄ntuȝ possibile est.ex voto tue ꝓfessionis salua semꝑ obia humili z ꝓmpta superioꝝ.semꝑ captās oportunitatē.vbi z q̄n locū possis reꝑire q̄etꝭ.z ꝯtēplatōis carꝑe secreta silentia.pn̄tꝭq̄ȝ seculi vitare naufragia.z ꝑturbatões mundi fugere peestrepentꝭ Omni tempore puritati cordis debes ꝑncipaliter studere.vt vicȝ ꝯtinue velut clausis carnalib⁹ sensib⁹ in temetip̄m ꝯuertans.z cordis ostia a formis sensibiliū z imaginatōibus frenoꝝ.q̄ntū possibile est habeas diligēter serata Puritas nāq̄ȝ cordis int̄ oīa exercitia spūalia quodāmō tanq̄ȝ q̄dā finalis intētio.ac laborū oīm retributio.q̄ in hac vita miles x̄pi emerit⁹ recipe ꝯsueuit.sibi vendicat ꝑncipatū Affectū tuū cū omni diligētia absoluas ab his oīb⁹ q̄ libertatē ip̄ius ip̄edire possent.z ab omni re possibilitatē habente alligandi z tenendi ip̄m affectū ad inherendū Iuxta illud legis mosayce Maneat vnusq̄sq̄ȝ apud semetip̄m.nullus egrediat̄ ostiū dom⁹ sue die sabbati z sabbatisabit populus In semetip̄o nāq̄ȝ eē.est dispꝑsiones cordis sui z affectões ad vnū veꝝ z simplicissimū bonū recolligere.z collectas seruare Sabbatisare.est cor ab affectōe carnali aīam ip̄edīēte aut ificiēte.z a curis mūdanis ip̄am distrahēte. absolutū eē.z in pace cordis sui tanq̄ȝ in portu silencij in amore z fruitiōe ꝯditoris suauit̄ q̄escere Sup̄ oīa aūt alia hic tibi sit ꝑncipalis sp̄ conat⁹. vt aīm tuū iugiter sursuȝ in ꝯtēplatōe diuinoꝝ eleuatū habeas.vt diuinis reb⁹ ac deo mens sp̄ inhereat.z derelicta fragilitate frena ad sup̄na iugit̄ transferat̄. q̄cq̄d autē ab his diuersum est.q̄ȝuis magnū videat̄.sicut corporis castigatio.ieiuniū vel vigilie z silētia ꝟtutū exercicia.q̄si secūdaria z inferiora iudicāda sunt z tantū expediētia q̄ntū ad cordis ꝓficiūt puritatē Inde est q̄ iā paucissimi ad verā ꝑfectōem ꝑueniūt.q̄z in medijs nō multū ꝓficiūs tp̄s z vires expendūt.debita remedia negligūt z postponūt Tu ꝟo si recto tramite ad finē intentū ꝑuenire desideras.debes sūmopꝑe ad ꝑpetuā cordis

ca 3

puritatē ⁊ mētꝫ trāq̄llitatē ābelare ⁊ cor sursū iugiť ad dn̄m eleuatū hr̄e

Discipulus Quis in h̄ fragili corpore pōt huic sp̄uali theorie semꝑ affixus esse.

Sapiētia Nullus mortaliū p̄t huic ꝯtēplationi iugiť inhere re. Sȝ ideo dictū est vt scias vbi mētis tue intenti onē debeas hr̄e fixā. ⁊ ad quā destinatōem sꝑ aīe tue reuoces intuitum. quē cū potuerit obtinere mēs gaudeat. ⁊ alibi distractā doleat. atq̄ sus piret q̄tiēscūq̄ se ab illo intuitu dep̄hendérit sepatā Qꝫ si forsitan q̄rulo sa voce mihi obuiare volueris. dicēs te diu in vno eodēq̄ statu ꝑmane re nō posse Nosse debes ꝙ diuina v̄tus plus p̄t facere q̄ hō possit cogi tare. ⁊ ꝙ freq̄ntia act⁹ similē sibi habitū generare ꝯsueuit. Vn̄ sepi⁹ cō tingit ꝙ illud ad qd̄ fortasse hō in p̄ncipio se astrinxit. cū violētia quadā ⁊ difficultate postea faciliť oꝑabiť. tandē cū magna delectatōe. dūmodo a ceptis nō desistat Audi fili mi disciplinā p̄ris tui. attēde diligēter v̄ba mea. ⁊ ea in corde tuo q̄si in libro scribe Noli emulari multitudinē illoꝝ q̄ iā retro ꝯuersi sunt post desideria cordis sui. in q̄b₃ deuotio tepuit. cari tas refriguit ⁊ defecit. hūilis obia ꝓstrata est. q̄ placere hoīb₃ cupiūt. ho nores q̄rūt. vētri deseruiūt. q̄ supra modū diligūt munera. sequunť retri butōes. q̄ in hoc mūdo ip̄m qd̄ querūt ꝓ mercede oꝑis sui recipiūt. ⁊ in futuro vacui remanebūt. sȝ illos egregios flores sanctissimos p̄res q̄ in cōꝑabili flagrabāt studio scitarꝫ attēde. ⁊ eoꝝ festines ꝓpositū simili stu dio ⁊ ꝯuersatōe suscipe. queadmodū tibi iā ꝓpositū ē Siue igiť ꝯmedas siue bibas. siue aliq̄d aliud facias. sꝑ hec vox pij p̄ris resonet in aurib₃ tuis admonētꝫ ⁊ dicētis. fili mi ad cor redeas. ab oīb₃ q̄ntū possibile est teip̄m abstrahēdo. mētis oculū sꝑ in puritate ⁊ trāq̄llitate custodias. in tellectū a formis rerū infimaꝝ p̄seruādo. volūtatꝫ affectū a curis frenoꝝ penit⁹ absoluas. summo bono amore feruido sꝑ inherēdo Memoriaȝ q̄q̄ iugiter sursum eleuatā habeas. ꝑ ꝯtēplatōem diuinoꝝ ad suꝑna ten dendo. ita vt tota aīa tua cū oīb₃ potencijs suis ⁊ virib₃ in deū collecta vnus fiat sp̄ūs cū eo in quo summa ꝑfectio vie cognosciť ꝯsistere. Hec igiť breuis doctrina ꝓ vite tue formula tibi sit tradita in qua summa sū maꝝ totius perfectōis ꝯsistit In qua si diligēter studueris ⁊ fideliter ef fectū mācipare curaueris. btūs eris ⁊ q̄dammō et̄nā felicitatē in hoc fra gili corꝑe inchoabis Hec ē fili mi salutꝫ via. quā tuus arsenius ab āge lo edoctus seruauit. ⁊ seruari suis discipulis mādauit Fuge tace ⁊ q̄es ce. hec inq̄ens sunt p̄ncipia salutꝫ Hanc q̄q̄ doctrinā clarissimā diuina sapia cuidā discipulo suo quē nosti reuelauit. cū eū de statu suo euidēter informauit Predict⁹ nāq̄ discipulus cū scientijs hūanitus inuentꝫ ad huc specietenus insistere ꝓponeret. ceperunt plurime vanitates q̄si post tergū suū succrescere. ⁊ cepit ad honores ac ꝓmotōnes plus q̄ oportuit aspirare t̄pales Cūq̄ t̄ps ei⁹ ꝓ quo diu laborauerat adeēt. ⁊ subleuari ad honores desideratos debuisset. cepit cogitare intra se q̄d nā magꝫ ei expediret. vel qd̄ deo placeret. Quadā igiť vice post matutinas in orōe se ꝓstrauit. deuotissime petēs a dn̄o vt q̄d sibi faciendū eēt reuelare dig nareť Tandē ab orōne surgēs. ⁊ suꝑ asserem se reclinās. vidit in visione

Fuge tace quiesce

quēdā iuuenē decorū ad se venientē. q ipm ꝑ manum accipiēs duxit ad
quandā eccl'iam. in qua erat ꝯstructa qdaꝫ ꝑua cellula quā inhabitabat
solitariꝰ qdā anachoriticā ducēs vitā. ⁊ hic erat grandeuus ⁊ canus ꝓ/
lixam hñs barbā. ⁊ lucebat in eo grā diuina Appuit aūt iuxta cellā eius
dē senis scala sursum erecta. in qua iuuenis ꝑdcūs q̄si ascēdēdo ⁊ descē
dēdo ludebat Vocās igit̃ iuuenis ille frēm. dixit ei. Veni ⁊ audi lcōneꝫ
quā tibi volo legere. cui fratē letꝰ accurrebat. cupiēs ꝑmo videre librum
de q lectionē auditurus erat. Et ecce in manu eiꝰ liber ātiqssimꝰ ꝑue qn
titatis. q q̄si nullius reputatōis scdm faciē putabat̃. ⁊ q̄si abolitꝰ nō cu
rabat̃. Incipiēs igit̃ iuuenis hec legebat. Fons enī ⁊ origo oim bonorū
hōi spūali est in cella sua iugit̃ ꝯmorari. q ỽba ex ore iuuenis ꝓcedentia.
de libro ātiq lecta. tā dulcit̃ in auribꝫ fratrꝫ resonabāt. ⁊ in corde dulces
cebāt. ꝙ totus sibi in amorē celestē resolui videbat̃ Ita vt ex efficatia ỽ/
boꝝ celestiū euidētissime demōstraret̃ quisnā eēt q ꝑdcā legisset. Cū āt fra
ter iuueni instaret. vt sibi ꝑdcā ỽba iterato repeteret. statim peticionē im
pleuit. ⁊ sicut ꝑus eadē ỽba relegebat. dicēs Fons ⁊ origo ⁊c. Tūc frat̃
pre exultatōe spūs sui dixit O q̄ ꝑciosa ⁊ vtilis est hec sana doctrina.
Et subiūxit q̄rendo qsnā eēt de nūero sapientū q sententiosum hoc dcm̄
ꝓtulisset Iuuenis rñdet Sūmus ille phs arseniꝰ Cui frater istabat. vt
sibi plus de ꝑdcō libro legeret. At ille iteꝝ inchoauit legere in hec ỽba
ecōuerso Fons ⁊ origo oim maloꝝ sunt discursus inutiles euāgelizātiū
qd ỽbū ꝑdictus frater cū aliquali cordis turbatione recipiēs. nitebat̃ ar
guere in ꝯtrariū. adducēs in mediū discursus scōꝝ aploꝝ. q ꝑ vniuersuꝫ
mundū sola euāgelizādi grā discurrebāt nō attēdens tūc ꝙ hoc sile quā
tū ad hāc ꝑtē locū in ꝓposito nō habebat Et ꝙ ista ỽba ex intētione non
plus tangerēt euāgelizātes. q̄ vniuersaliter oēs deo placere cupientes.
Manifestū qppe est ꝙ vnicuiqꝫ iniciū oim maloꝝ erit. si discursibꝫ inuti
libꝫ frenū laxare voluerit Ad hec aūt ꝑdcūs iuuenis nil rñdit. sꝫ cū om
ni māsuetudie dixit Scias frater ꝙ inutiles discursus ꝑdcūs phs mul/
tū detestat̃ His dictꝫ visio disparuit Sepe dictus aūt frat̃ ꝯsolationē
celicā sibi sentiēs infusam. intra semetipm resumere cepit q viderat ⁊ au
dierat. ⁊ cū admiratōe multa cogitare. qsnā esset ille arseniꝰ phs Siqdē
illo tp̄e mūdane phie studiose adhuc intētus erat. ⁊ eiusdē scie phis ocu
lū dabat. de spūali ỽo phia ⁊ ipiꝰ tractatoribꝫ nōdum tm̄ curabat. dice
bat igit̃ intra se. Ecce q̄t libros diuersoꝝ phoꝝ legisti. ⁊ quot phos alle
gari audisti. ⁊ de hoc arsenio in nulla phia vnq̄ mentionē fieri audisti.
Tandē in se reuersus. incepit cogitare dicēs Fortassis iste est arseniꝰ fa
mosissimus doctrine xpiane phs. anachorita ꝑcipuus. quē añ multos
annos allegari audisti. licꝫ tibi nūc a memoria exciderit. ⁊ fortassis in ar
gumentū huiꝰ est ꝙ vidisti ꝑdictū senē cellā modicā inhabitantē. ⁊ iuue
nem illū librū antiquū in manu tenentē ⁊ ꝑdicta legentē. ꝑ q dant̃ intel/
ligi vite scōꝝ patrū. ⁊ eoꝝ collatiōes. q liber plerisqꝫ tāq̄ antiquꝰ ⁊ abo
litus parū curat̃. licet nucleus totiꝰ ꝑfectōis. ⁊ ỽa scia xpiane phie in ipo
eē certissima expiētia cognoscat̃ Surgēs igit̃ ꝑdcūs frat̃ diluculo petijt
a liberario vitaspatrū. volēs scire in veritate vtrū sic nā eēt. ⁊ vtꝝ ꝑdcā

arsenių vsq; in ipo ɔtentū inueniret. de cui⁹ dictis sibi ꝑ tūc nihil oīno ɔscius erat ¶ Cū aūt librū aperuisset subito p̄dcūs arseni⁹ occurrit. ⁊ ean dē sniam in dict; suis qualē iuuenis in libro ātiq̄ legerat clare iuenit Ex his q̄ sufficiēter informatus. se ad manendū ɔtulit. ⁊ scolas q̄s ab alijs salubrius regi estimabat deserēs. ipe tanq; aio infirmus resignauit. ⁊ se dictis p̄fati p̄hi cō formare optabat. **Discipulus** Uerba tua tanq; de ce lesti scrinio assumpta. sic me totū mouēt. vt eoꝝ suauissima dulcedine feruor deuotōnis augeat. ⁊ via planissima vite ꝑfectioris audiēti p̄beat. omni difficultate remota.

¶ Qualiter xp̄s in sacramento eucharistie sit deuote recipiendus

Uoniā ad virtutū scolas o summa ⁊ etna sapia feruēti desiderio ꝓperare. ⁊ v̄boꝝ tuo rū gustata suauitas me ꝓuocauit. vbi dū crebro inuenio q̄li ter mori ac viuere debeo. fateor me in hoꝝ actuali exercitio ꝓp̄a ex volū tate succūbere. atq; ideo ad oīpotētiam tuā ɔfugiens pero. vt ad q̄ reme dia in aduersis recurrere debeam. ostendere tua pietate digneris.

Tercio qualr̄ ɔ[illegible]andū

Sapiētia Septē eccl'ie sacramēta septē remedia sunt. per q̄ hō q̄dammō in sp̄ualē creaturā regenerat. fouet ⁊ nutrit. ⁊ gr̄a mediāte ad summū gradū ꝑfectōis ꝓmouet. Int q̄ tn̄ q̄daꝫ excellentiori mō diuini amoris radi⁹ ac celestis gr̄e q̄dam fluuius deuo tas aias feliciter incendēs ac suauit inebriās. de sacramēto eucharistie noscit peculiari⁹ emanare Nā sic; arida ligna materiā idoneā p̄stāt igni materiali. ⁊ flāmā ei⁹ faciūt in altuꝫ succrescere ⁊ se diffundere circūq; Sic reuera hoc sacramentū caloris sp̄ualis incētiuū igni diuini amor; immensum p̄stat fomentū. ⁊ ip̄m fouet dolore susceptū Nā inter amor; indicia nihil est qd̄ adeo totū sibi rapit animū diligēt;. sicut dilecti desi derata p̄ntia. q̄ ceteris oib; āufert. Proinde in vltima cena dilectis disci pulis meip̄m sacramētaliter obtuli Ip̄isq; ac oib; huius sacrificij mini stris. in v̄tute v̄boꝝ meoꝝ potestatē hanc imensam delegaui. vt me cor poraliter p̄ntem habere possint. q̄ ꝑ diuinitatis p̄sentiā censeor eē vbiq;

Discipulus Oro dn̄e mi loquar seruus v̄bum in aurib; tuis. ⁊ ne irascar; famulo tuo Tu es em̄ do minus me⁹. ⁊ ego seruus tu⁹ Si bn̄ aduerti. dixisti te in hoc sacramen to eē nō figuraliter sꝫ realit. nō intētionaliter sꝫ corꝑalit qd̄ an ita sit pre cor humiliter edoceri. q2 hoc magnā p̄staret materiā te feruide diligēdi.

Sapiētia Certissime ⁊ veraciter ⁊ absq; omni dubitatiōe in hoc sacramēto ɔtineor deus ⁊ hō cū corꝑe ⁊ aīa. carne ⁊ sanguie. sic; cū ꝓdij ex vtero matris. ⁊ in cruce pepēdi. ac sedeo ad dexte ram p̄ris. **Discipulus** Ne q̄so indigneris dn̄e mi si loq̄r. nō em̄ ex radice ifidelitat; sꝫ ex ad miratione imensa hec mea snia ꝓcedit Ualde nāq; mirabile videt si fas est dicere. q̄liter corpus dn̄i mei formosum cū suis debitis dimēsionib; ⁊ oīmoda perfectione ɔtineri possit sub formis minutis specierum sa cramentalium sibi improporcionabiliter commensuratarum.

Sapiētia Qualiter corp⁹ meū in sacramēto ꝯtineat nulla lingua valet explicare. neqꝫ aliqs ꝑcipere. nec rō humana valet hoc apprehēdere. sꝫ sola fide ꝯuenit hoc scire. h̄ eīm solt⁹ diuine ꝟtutis oꝑatio ē imensa. ꝛ iō fideliť h̄ tibi credendū est. ꝛ cauendū a p̄sumptuosa ꝑscrutatōe Uerūtā deuote simplicitati tue ꝓdesse cupiēs ad exercitandū feruorē tuū magꝭ qꝫ ad rei soli deo cognite manifestatio nē. ꝟbis tuis simplicib⁊ respōdebo. viā sumēs ex notis scđm se. tibi aūt ignotꝭ. ad ea q̄ noticiā oīm mortaliū excedūt Dic igiť mihi tu q̇ ꝑspicue scie ignarus es q̄liť modica pupilla totū emisperiū celi ī se claudere pos sit. Uel q̇ nā mō speculū fractū in q̄libet ꝑte sui imaginē ꝑfectā recipere possit. cū hec sint ineq̄lia ꝛ īproporcionata Et licꝫ in hoc exēplo simpli ci maior sit dissimilitudo qꝫ similitudo. sicꝭ ꝛ q̄libet res naturalis maio rem iportat in ꝓposito dissimilitudinē qꝫ siłitudinē. nihilomin⁹ tñ ex his nō incōgrue p̄t accipi. hoc vicꝫ ꝙ si natura p̄t tot mirāda in sua oꝑatiōe q̄re ꝟtus autoris nature nō se extēdat ad longe maiora in sua oꝑatione. Itē si possibile videť ꝙ ꝯditor orbis dixit ꝛ fcā sunt vniuersa ex nihilo. q̄re tā ipossibilis videť hec trāsmutatio. ꝛ siue maior act⁹ sit iste trāssub stāciatiōis creatiōe. siue minor. siue eq̄lis. nō incōsonū tñ rōni est credere ꝙ hic q̇ mūdū ex nihilo ꝓducere potuit. ꝟtutē suā neqꝫ ad hūc solū ac tū limitauerit Sꝫ sicꝭ oīa q̄cūqꝫ voluit fecit. sic nō erit impossibile apud deū omne ꝟbū. sꝫ ei subest cū voluerit posse Uñ ꝙ miraris vnū. reliquū ꝓ nō miraris Preterea credis ꝙ diuina sapīa de q̇nqꝫ panib⁊ q̇nqꝫ mi lia hoīm pauit. q̄ro q̄lis fuerit materia q̄ oīpotentie sue tūc subseruiebat

Discipulus Ad hoc rñdere ex simplicitate mea nescio. nisi ꝙ mirabilia opera dei esse exclamo

Sapiētia Sed ꝛ hāc q̇qꝫ interrogatōem simplicitati tue cō gruentē subinferā Dic mihi si credis te aīam hr̄e. vel aliq̄ entia inuisibilia eē.

Discipulus Ego non credo me aīam hr̄e. sꝫ scio. cū hui⁹ rei cognitiōem ex motu ꝛ sensu habeā ꝛ ceteris. scđm traditionē sapiētꝭ hui⁹ mūdi de aīa diffinitiuā Itē rō dictat multa entia in reꝝ natura existere. que nullo sensui subeē poterūt. ꝛ fortassis plura operū dei sunt inuisa qꝫ ea q̄ sen sus ꝯp̄hendere p̄t. qđ ex ordine vniuersi optime dispositi diligens inq̇si tor faciliter inuenire p̄t

Sapiētia Ex p̄missis collige ad tuū ꝓpositū. ꝙ vicꝫ longe plus intellcūs cuiuslibet btī excedit intellectū cuiuscūqꝫ sapiētis. qꝫ intellect⁹ sapiētis intellectū alicuius ideote. ꝛ tñ experiētia docet ꝙ multi illitterati ꝑ īpossibili habēt ea. de q̇b⁊ periti hn̄t demōstrationē certissimā. Sicꝭ patet p̄cipue in geo metria ꝛ astrologia. Sic in ꝓposito licet cognitionēꝫ viatoꝝ hec materia trāscēdat. qꝛ circa manifestissima nature intellectū secutiētē hr̄e noscunť. Tñ hij q̇ scia btoꝝ ꝑfruunť. hec in deo ꝑfecte intuenť Audi de hoc ꝯcio natorē eccłe dicentē Est inq̇t hō q̇ dieb⁊ ac noctib⁊ somnū oculis non ca pit. ꝛ intellexi ꝙ oīm operū dei nullā possit hō inuenire rōem eoꝝ q̄ fiūt sub sole. q̄nto plus laborauerit ad inq̇rendū tāto minus inueniet. Ecce si dixerit sapiēs se nosse nō poterit reꝑire En q̇dam phs gentiū pulcerri

mum tibi de hoc ptulit documentū. Cū eñi numerū motoꝝ orbiū saga cissime perq̄reret. ⁊ q̄rendo deficeret. sic dicebat. fortiorib⁹ hec relinq̄m⁹ Quot putas hij q̄ sunt nature pfundissimi pscrutatores. rōcinationum subtilissimi venatores ⁊ ꝯplexionū sylogisticaꝝ acutissimi argumētatores. veritates sciētificis deductōib⁹ hīc in ꝟitate gaudeāt. vtiq̧ paucas Nam si hoc sufficiēter pbat opinionū pluralitas. rōnū ꝯtrarietas. circa eandē ꝯclusionē q̄ tñ interdū adeo cōis ⁊ accōmoda est. vt p sua accidētia sensui subiaceat. ita vt videat̄ ⁊ sentiat̄ q̄r est. Q; si hec ita se hñt in his q̄ a natura sunt ⁊ q̄ in pspectu habent̄ ea q̄ in celis sunt ⁊ que videri nō possunt sed oēm naturā excedūt. quis inuestigabit Si terrena dixi vobis ait dei sapia. ⁊ nō creditis. q̄mō si dixero vobis celestia credetis. Tales dubitatōes ⁊ ꝯceptiones erronee. de his q̄ sunt fidei interdū surgūt ex hoc q̄ hō imaginat̄ ⁊ iudicat de diuinis eē sicut de hūanis. ⁊ de sup naturalib⁹ similiter sicut de natura ꝯstantib⁹. Sic aūt nō est faciendum maximeq̧ in ꝓposito cauendū Corpus nāq̧ dn̄icum nō est eo mō in sacramento sicut corpus in loco q̄d suis dimensionib⁹ loco ꝯmensurat̄. s; est ibi quodā speciali mō. Et si q̄ris. q̄lis sit iste modus Dico q̄ est talis q̄ est ꝓprius huic sacramēto. ad q̄d sciendū imaginatio tua ptingere non potest Vñ ⁊ intellectus tu⁹ tanq̄ securiēs redigendus est in captiuitatē in obsequm xp̄i ⁊ pre oculis habendū. q̄ntū ꝟtus infinita p̄t cui ois materia obedit ad nutū Sed ⁊ notat ea q̄ non sunt tanq̄ ea q̄ sunt. licet hō hec videre nō possit. ex defectu potentie visiue oculi intellectualis Exēplū cōe de hoc sat; habes de puero in carcere nato ⁊ diu nutrito. q̄ pro mirabili haberet si quis ei de cursu syderum ⁊ dispositione orbis multa narrare vellet Proinde necārio valde diuina sapia ignorātie hūane condescendens. p̄dcā tanq̄ facultatē hūanā excedētia hoib⁹ tradidit credēda. cui tāq̄ ꝟitati infallibili adhorrentes. solido fideles innitunt̄ fundamento. maiorē inde certitudinē hñtes q̄ si intellectui cuicūq̧ siue ꝓprio vel alieno in re scita ⁊ ꝓporcionata inniteret̄.

Discipulus

Euidētissimis vtiq̧ psuasionib⁹. fidē mihi hui⁹ sacramēti astruis. ⁊ admiratiōes noxias. timidasq̧ cogitatōes animū infirmū pulsantes tollis Ex his nāq̧ ppēdo. q̄ stultus est intellcūs q̄rens ipossibilia ⁊ pscrutari cupiens ipscrutabilia. q̄ opa dei soli⁹ magnalia scire ꝯtendit. ⁊ tñ in cognitione opationū nature deficit. Quid amplius necē est mihi scire vel iuestigare Scio ⁊ firmissime credo. q̄r tu es summa ⁊ infinita potētia. q̄ oia potes. summa ⁊ etna sapia. q̄ oia scis et vides simplicissima ⁊ imutabilis veritas. q̄ mētiri ⁊ fallere nō p̄t. Etiā finis fidei mee. ⁊ anchora spei mee tu es nūc ⁊ inetnū. sciens q̄r beatus hō q̄ sperat in te. Quāobrem gaudete nūc viscera mea. q̄r q̄d q̄siui iueni q̄d volui obtinui. q̄d diu desideraui nūc impetraui. Quare tristis es aia mea. ⁊ q̄re ꝯturbas me Ihm q̄sisti. ihm inuenisti. ⁊ abesse dilectū tuum sepius huc usq̧ causabaris. ⁊ cū quēlibet letari de dilecti p̄ntia videbas inuidebas. ac igemiscebas. eo q̄ illū quē tu diligebas. minime pūtem inueniebas. dicebasq̧ O dilecti mi subtractio crudelis. cui⁹ me sola pascit memoria. lr̄as scribit. nūcios mittit. suā ꝟo p̄ntiaꝫ subtrahit. ⁊ oculo

quodam inuisibili.oib) coi me respicit Sz pch dolor hoc amanti nō suf ficit In lectulo meo ipm qro nec inuenio In mensa circūspicio nec ipm video In lateribꝫ domꝰ mee vite habundante hūc ꝯcupisco.ꝛ defrau dor.Sic inqꝫ dilectū hñs.dilecto careo.qꝛ pñtem mihi nō inuenio Nu bes eū de medio tulit.ad dexterā patris ꝯsedit. circa cardines celi pam bulat.nec nr̄a ꝯsiderat O vtinā talis eēt mihi dilectꝰ.q mihi.ꝛ si non sp saltē freqnter adeēt.ꝛ ꝯuiueret.de cuiꝰ pñtia possem gaudere. ꝛ interdū de tribulatōib) meis ꝯsolatōem recipe.Sed nūc insperata mihi salꝰ ori ri visa est.ꝛ vox merorꝭ mutata est in vocē iocūditatis.ꝛ affectꝰ qrentꝫ in affectū trāsijt gratulātis Nā quē plangebā abeē nūc repperi adesse.ꝛ quē longe esse credidi.nūc iuxta me eē iueni.ꝛ iō ꝯgratulamini mihi oēs q diligitis deū.qꝛ inueni dilectū meū.nō solū scdm diuinitatē oib) presi dentē.sꝫ ꝛ scdm hūanitatē sacramētaliter pñtem Inueni nō quo aberat sed vbi pꝰus mihi nō tam clare apparebat Inueni.nō vbi pꝰus nō fuit. sꝫ qꝛ me de pñtia.nouo qdam doctrine radio illustrauit.abscōsa in lucē p duxit.ꝛ q pꝰus sciebā tradēte lr̄a.nūc instruxit spūali qdā ꝛ viuifica grā Dixi ē qꝛ de cetero ab eccl'ia auelli potero.ꝛ qꝛ nō die noctuqꝫ remaneo. vbi dn̄m meū pñtem habeo.nō solū spūalit' sed ꝛ corpaliter. nō solū vt deū.sꝫ vt fratrē ꝛ amicū meū dilectū O qꝫ gratꝰ qñqꝫ fuissez. si vel vni cam guttā tā pciosi sanguinis de dilecti mei aptis vulnerib) in os meū recipe meruissem.felicē me reputassem.si de pectore eius taꝫ pciosissimi liquoris stillicidiū sumere potuissem Nūc aūt diligentissima ꝯsideratōe incipio aduertere.qꝛ nō solū vnā guttā vl' duas de manib) vl' pedib) seu de pectore pfluentib) recepi.qꝛ pmo totū sanguinē ipiꝰ sumpsi.ꝛ corpus eius corpori meo sociatū est O gaudiū ꝛ exultatio cordis mei immensa de tā ineffabili grā mihi pstita a dilecto Nōne istud ē maximū ꝛ pcipuū donū.ꝛ dignis laudib) extollendū.ad qd neqꝫ angelica natura audeat aspirare.atqꝫ ideo vtinā oēs artus mei.ꝛ tota ptus mea.ꝛ oīa interiora mea in laudē tuā resoluerent'.vt amori tuo p posse meo respondere pos sem Tua eñ pñtia meū vehementer accēdit amorē. sꝫ maiestas incutit timorē.ratio ꝯsulit tantū hospitē revereri.amor cogit tā dilectū sponsuꝫ affectuose amplecti Tu qdē es deus meꝰ ꝛ dn̄s meus.sꝫ ꝛ frater meus ꝛ si dicere audeo dilectus sponsus meus En quāta bona in te vno bo no simplicissimo.solo bono possideo.nō eñ in te habeo vel illud pticu lare bonū sꝫ summū bonū.in quo oia bona tanqꝫ in suo fontali pncipio ꝯtinent'.O qꝫ digne pñtia huiꝰ boni affectū debet mouere Et licet ma nifeste put in patria hic videri in sacramēto nō possit.feruidus tñ affect9 fidei fundamēto inixus in deo tm̄ solidatus eē debet.vt huiꝰ sacramēti pñtia in corde suo oēm trenū effectum sugaret Bene itaqꝫ appellat' sa cramentum hoc.sacramentū amoris.quid eñ magꝭ est amoris quid di lectōis.qꝫ ꝯiūctio dilecti cū dilecto familiaris Nunc aīa mea ꝯsolare.qꝛ quod qsisti inuenisti.Suscipe xp̄m presentialiter ꝛ veraciter. queadmo dum symeon ille iustus ꝛ timoratus ipm pncipaliter suscepit Nā diu in oratione hoc optasti.ꝛ vltra votum nūc quod voluisti obtinuisti Si eñ symeon ipsum visibiliter susceperit.tu autem inuisibiliter. nō tñ minus

veraciter ipm suscepisti. Denicꝫ sicut oculus meus corporeus nunc in sacramento nō potest videre tuam humanitatem presentem. sic nec predictus symeon. te in vlnis portans videre poterat tuā diuinitatē nisi oculis fidei. sicut ꝛ ego nunc te presentem video Sed quid mihi de visu corporeo. cū beati dicantur oculi non qui vident scdm carnem. sicut scribe ꝛ pharisei. sed spiritualiter sicꝫ dilecti discipuli. Quid ergo vis o anima scire amplius de tuo dilecto. quid amplius requirꝫ. quid desideras Certissime ꝛ absqꝫ omni dubitatione ipsum in sacramento habes presentialiter licet inuisibiliter Sed attende diuinam ordinationem. nonne merito ꝯuenientius sub aliena specie qꝫ sub propria forma hoc agitur misteriū Quis em̄ tante possit esse ferocitatis vt ipm presumeret sub forma carnis ꝛ sanguinis masticare Unde diuina sapientia optime disponens omnia prouidit vt carne ꝛ sanguine remanente sub specie panis ꝛ vini. que communiter humane refectioni deseruiunt. hoc sacramentuꝫ sumatur. Quid aptius. quid leuius. quid decentius poterat inueniri. quod ꝛ nobis ꝯgrueret. ꝛ veritatem non desereret. cū hec ꝛ similia opera tua magnalia ꝛ mirabilia tam peroptime disposita cōsidero. O eterna sapientia. pre stupore deficio. exclamās in memetipo O altitudo diuitiaꝝ sapie ꝛ scie dei. qualis es in ipa tua eēntia. q̄ talis es ac tātus in rerum creaturaꝝ effluentia tam virtuosa. Nunc igitur rex meus ꝛ deus meus. q̄ me non meis meritꝫ ad officiū sacerdotale dignatus es eligere. ꝛ ministrū facere tantoꝝ misterioꝝ. vt possim te quotidie agnū immaculatum sumere ꝛ offerre. peto vt doceas qualiter digne valeam suscipere te ita vt sit ad glām tuam ꝛ ad salutem aie mee. Hoc sciens p certo. ꝙ nullus vnqꝫ rex tam magnus vel gloriosus tam honorifice ꝛ reuerēter fuit ab aliqua susceptus ciuitate. nec aliqs carissimus amic⁹ de via longinqua veniens. tā letanter ꝛ affectuose salutatus. nec sponsus dilectus a fideli sponsa tā gratāter ꝛ amorose receptus ꝛ reuerenter tractatus. sicut aia mea te meū gratissimū imꝑatorē. dulcissimū amicū ꝛ hospitem. dilectissimū sponsum ꝛ amatorē hodie desiderat recipere. ꝛ intro ducere in domū suā. in cubiculū cordis mei secretissimuꝫ. ibiqꝫ oēm tibi exhibere reuerentiā ꝛ impendere amorem ac deferre honorē a pura creatura creatori

Sapiētia

Cū ad reuerendū altare ascendis. sacrum dei tui corpus ꝛ sanguinem sū possibilem dei oculis respice sic. vicꝫ vt certissime ꝛ sine omni hesitatiōe toto corde credas. ꝛ ore ꝯfitearis. ꝙ illa hostia ꝯsecrata sit verus dei filius ex ꝟgie nat⁹. q̄ mortu⁹ est. ꝛ resurrexit. iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. vt sis de nūero illoꝝ q̄ sunt veri iudei. nō lrā sꝫ spū. nō scdm carnē sꝫ scdm ꝑmissionem Indut⁹ ꝯfessionē cordis ꝛ oris sicut vestimēto. vt oia interiora tua eū eē deū ꝯfiteanť. ꝛ oia ossa tua idipm ꝓclamēt Deinde cū reuerētia debita ꝛ honore ꝑcipuo occurrēs deo tuo. deuotiōe q̄dā hūili mirare. ꝙ tāt⁹ dn̄s ad tantillū ꝟuū. ꝛ tāta nobilitas ad miserū ꝟmiculū. ꝛ maiestas tāta ad vilē leprosum dignať venire. ꝛ dic cū metu ꝛ reuerētia Dn̄e nō sum dignus vt intres sub tectū meū. Sed ꝯfisus de tua pietate ꝛ clementia. accedo infirmus ad medicum vite. sitiens ad fontem misericordie. egenus

digne suscipere

ad dominum celi z terre.ouis ad pastorē.figmentum ad suū creatorem desolatus ad meū piūm ꝯsolatorem ac liberatorem Postea ardētissimo desiderio manu cordis:haustu interiori tam p̄clarꝫ suscipe sponsum.ei⁹ p̄ntia dulcissima delectat⁹.z hoc est qđ sup oia deberet mouere animū amorosum.cū scȝ cogitat se p̄ntem habere ip̄m suū dilectum z amicū.p cuius amore huic mūdo ꝗtidie morit.z oēm terrenū amorē execrat. En hui⁹ mūdi stulti amatores q̄cūqꝫ die solūmō viderint dn̄m.vbi dilectū eē meminerint.tota die illa amplius gaudēt z letiores reddunt Perpen de ꝗ̄ ex hoc q̄ꝫ digne gaudebit z vehemēter exultabit.q̄ nō creaturā vilē sed oim creatorē.nō stercus inuolutū.sȝ dei sapiam hūanatā recipit sub hac visibili forma Dixꝫ est q̄ aimus amorosus die illa qua dilectū cre atorē suū sumpserit p aliqua re tꝑali poterit ꝯtristari. qz absqꝫ dubio tā immēsā p tūc apud se materiā hȝ gaudiorꝫ.q̄ merito oēm euentū ꝯtrista bilem absorbere z annihilare deberet.sicut occeanus guttā in se receptā aceti Demū si sacramenti hui⁹ saporē tibi inexpertū experiri desideras cura aiam prius tuā abstrahere a vicijs z negocijs secularib⁹ z carnali bus vt ei⁹ sumptionē p̄cedat pfunda ꝯtritio.z pura ꝯfessio Jtēqꝫ actu alis deuotio te potius trahat q̄ꝫ indulta ꝯsuetudo. ardētissimis affectio nib⁹ z sanctissimis meditationib⁹ tanq̄ꝫ rosis rubescentib⁹.z lilijs albes centib⁹.hospiciolū cordis tui ei adorna z thalamū tanto sponso p verā pacē cordis p̄para z cū p̄ntem senseris inter cordis brachia ip̄m reclina p exclusionē ois treni amoris.z inclusionē sponsi celestis.Deinde deuo ta aia me audire faciat vocē suā.cantando mihi de canticis syon.cuius melodia ex triplici ꝓportione ꝯposita suauissimū reddit sonū.vicȝ ex per fecta obliuione terrenorꝫ.feruido effectu eternorꝫ.z laudis quadā incho atione spirituū btōrꝫ Felix q̄ hec gustu intrīo ꝑcipere meruit.q̄ hec p ve ram experientiā magꝭ q̄ꝫ p v̄ba vel scripta cognouit. Jn hac felici vnio ne si ꝯcessa fuerit desup ineffabis pausatio.raptica q̄dā ꝯtēplatio. z in vsitata fruitio illius summi z veri p̄ntis boni q̄ aiam sursum trahat.z ad purā ꝯtēplationē dilecti paulisp trāsmigrare faciat.grās referat bo norꝫ oim largitori.nec se v̄bis effundat.sȝ secretū teneat.sciens qz aialis hō nō percipit ea q̄ sunt spiritus.sed stulticia illi videt.neqꝫ alienus ves cet ex eo.sȝ cū pfundo cordis gemitu in hanc vocē erūpat z dicat Vere tu es deus abscōdit⁹. z q̄ oculus nō vidit. nec auris audiuit.nec in cor hois terrestris ascēdit.non solū q̄ deus electis suis in futuro reseruauit. sed nec ea q̄ in hac vita suis amatorib⁹ dare consueuit.

Discipulus

O mira z stu pēda cordꝭ mei cecitas z duricia ingemiscenda Jn abundantia nāqꝫ maxima spiritua lium diuitiarum tam longo tempore pauperrimus extiti.in copia tanta rū deliciarū miser fui.in redūdantia gratiarum aridus remansi. Miser ego.tātalus alter ego rubescentes rosas delectabiles de rosario tuli.nec earꝫ suauē ꝑcepi odorē.flores v̄nātes manu gestabā.z pulcritudinē eorꝫ nō aduertebā Oculos aptos habui.z ex ignauia ad tot mirabilia non respexi. Stilicidia celestia recepi nec sensi. ad mensam deliciosissimam quotidie inuitatus fui. z vacuus z macie confectus inde recessi.

O mi deus tibi ꝯqueror cū intimo gemitu cordis mei. ꝙ tam diu longe
a te aberam. ⁊ tu mihi tam ꝓpe fuisti. Tu mecū eras. ⁊ go tecū nō eram
q̄ me curis mūdanis ⁊ vanitatib⁹ sup̄fluis inuoluens te modicum cu-
rabā O dulcis hospes aie qualiter ab ineunte matura etate cū p̄mo ad
me venisti. vsq̄ ad horā te recepi. qualiter ptractaui te summa pulcritu
do. heu me miserū q̄ freq̄nter te summa maiestas irreuerēter suscepi. q̄
tepide panē angelor̄ summe delectabilem sumpsi O insensibilitas aie
mee. liq̄rem balsamiticū. mellitū. deliciosum ac suauissimū in ore habui
nec fragrantiā ip̄ius sensi O tu iocūdissimū speculū cunctor̄ bōr̄. gau
diosum spectaculū oīm angelor̄. ⁊ felicissima leticia hoīm bonorū. sic
vitā meā miserā expendi. ꝙ raro vel nūq̄ suauitatē tantā ex p̄ntia tua ex
pertus sum. neq̄ sp̄ualem aliq̄n ꝯsolationē de tua dulcissima p̄ntia ha
bui. quantū possibile fuisset si me cū debita reuerentia ⁊ deuotiōe ad tuū
sacrosanctū corpus ⁊ sanguinē disposuissem Heu ꝓch dolor me miserū
sic me terrenis actionib⁹ ⁊ affectionib⁹ mundanis iplicauerā. sic eis per
desideriū inheserā vt palato meo nō sano magis saperent corporalia q̄
sp̄ualia. ⁊ terrena plus mouerent quā et̄na Siñ ⁊ si in crastino amici ali
cuius dilecti aduentū p̄sciuissem. pre gaudio noctē illā insomnem duxis
sem. ⁊ studiose tot᷒ virib⁹ p̄cogitassem q̄liter sibi in oīb⁹ placere potuis-
sem O mi de⁹ sȝ e regione te summe reuerendū. summe dilectū. quē ce-
li ꝯcentus honorat. quē terra pontus ethera colūt. adorant. p̄dicāt. cui⁹
facieȝ abyssus tremiscit. ⁊ cui oīs creatura obedit. nūq̄ cū tanto affectu
⁊ desiderio recepi. nec honoraui vt potui ⁊ debui. Ah me miserū ⁊ stul-
tū. q̄ntū in hoc deliq̄. O q̄ cito me a te ad alia ꝯuerti Auerti faciē meaȝ
ne viderē in finem. q̄ cito te expuli. nec tibi in me locū ad manendū per
misi Sic me sepius tediose ad te habui. ac si tu deus me⁹ p̄ns nō fuis-
ses Sic dissimulaui. ac si te p̄ntem minime aduertere vellē Nūc aūt om
ni dissimulatione ꝓiecta. q̄si de somno ad vigilandū expgefcūs. oculos
aperui. tuā p̄ntiam affectuosissime amplectēs. cū desiderio cordis ⁊ aie
mee. Nā q̄tienscūq̄ p̄ntiam tuā recogito. exultare icipit sp̄us me⁹ p̄ iu-
bilo. quasi qui bonū nuncium recipit venientē de longinquo. Taceo de
dn̄i mei p̄ntia venerāda. certe qd̄ minus est sola āgelor̄ tuor̄ felix p̄ntia
in quocūq̄ loco etiā multū distāti inuēta. mihi fuerat affectu p̄cipuo am
plectenda: q̄s ⁊ si oculus corpore⁹ nō vidisset. saltem p̄ fidei expimenta
affectu interiori edoct⁹ eor̄ p̄ntiam honorassem Nūc aūt certissime cog
nosco. q̄ nō solū āgelor̄ delectabilis exercit⁹. sȝ ⁊ angelor̄ dn̄s locum
hūc honorabilē reddit Vere etem dn̄s est in loco isto. ⁊ ego nesciebaȝ. ⁊
ideo vehementer doleo ꝙ huic loco magnā reuerentiā nō exhibui. v̄bo ⁊
facto. Nam vbi dn̄m meū p̄ntem sciui humiliter inclinare debui. cū ali
ud signū reuerentie sibi exhibere nō potui. qd̄ fecit daniel vir desiderio-
rum. q̄ in terra aliena ꝯstitutus verso vultu ꝯtra ciuitatē vbi templū dn̄i
esse sciebat. deū suū adorabat. ⁊ ecce templo maior hic ē. Heu quotiēs
in choro in p̄ntia sacramenti steti tā indeuote. ⁊ distracto corde p̄ oculo
rum euagationē. cordis mei ostendebā indeuotionē O quotiens locum
hūc in quo sub sacramēto hospes dulcissimus p̄ns fuisti negligēter. ⁊ fe

ftinanter pterij. q nec voce qdem deuote salutationis cor meũ tibi meo amabili cũ affectuosa iclinatõe exhibuit Propterea nẽpe qr tu de⁹ me⁹ z dñs me⁹. amor meus es. cordisq mei thesaurus pciosissim⁹. ideo psentie tue debuit cor meũ adgaudere. aimus applaudere. oculi letãter arridere. os iubilare. labia te bñdicere z glorificare. z singula qq mẽbra z art⁹ mei ostẽdere signa amoris. Quis eni ignẽ in sinu suo põt tenere vt nõ cõburat. z amorẽ ignitum psente amabili abscõdere vt nõ pdat. velit. nolit. pdit lumine illo suo. Uide g q diligẽs amator tu es. atq ideo nõ amator. qr negligẽs Intensus nãq amator negligẽs esse nõ pt. operat eni magna si est. si eni nõ opat. amator nõ est. Quid fecit ille tuus symphonides. hõ scdm cor tuũ q nudat⁹ velut vnus de scurris cũ organis armigatis totis virib saltauit corã archa In qua solũ fuerũt res corporales. vmbr i futurorum hñtes. q nũc vitate detecta ad lucẽ pdierũt. Nam hoc sacramentũ ptinet mãna. nõ qdem hoc qd mãducauerũt hij q in deserto mortui sunt. s; panẽ celestẽ. quẽ q mãducauerit viuet ineternũ. z iõ nemo mihi de cetero molestus sit. si hec magnalia opa mirifice extollo. qr si cũcta corpis mei mẽbra innumerositate arenã mar excedẽtia. eẽnt organa dulcisona. z oẽs potẽtie mee eẽnt voces iubilose. his oib te laudare cuperem totis virib meis cõditor orbis. flens insuper ac dolens q hucusq ad hoc celeste misteriũ intellectũ habui tã excecatũ. z affectum induratũ. eo q nimis supficialiter trãsiui. nec põderãda põderaui. z me ad tantã grãm nõ meli⁹ abilitaui S; nũc expansis in modũ crucis manib. z erectis in celũ luminib. pcor veniã de omissis In tenebris nãq desidiose incõsideratõis fui vsq adhuc. nũc aũt lumẽ sapie tenebras ppulsauit. z te mihi affectu qdã ineffabili demõstrauit. desidiã depulit. z fidẽ dormitantẽ excitauit Restat g nunc vt quẽ tua grata psentia veluti pane vite z intellectus cibasti: potuq sapie salutaris potãdo instruas. rñdẽs tuo famulo ad qsita Primo igit qro. qd p tuã pñtiam cõferas hoi te deuote in sacramẽto suscipienti.

Sapiẽtia

Queso vñ pcedit hec interrogatio Amator es tu an mercenarius. Putas ne hãc interrogatõem idoneã esse aio amoroso. Intẽse amãs dũmõ suũ amatũ habeat nõ multũ alia curat. dilectum qrit. z ideo dilectũ habendo. bonũ vtile dissimulãdo trãsit. p amore qris. an p amoris mercede Quid melius. qd vtili⁹. qd ve pciosius habeo memetipo Qui h; qd nosciẽ amare. qd vlteri⁹ debet hic desiderare Qui seipm totum amico dedit. qd qso ei negauit. En in sacramẽto meipm tibi tribuo. te tibi ipi aufero. z te in meipm cõuerto Nõ eni tu me mutabis in te sicut cibũ carnis tue. s; tu mutaberis in me S; fortassis in amore nondũ pfectus es. nõ solũ amorem. sed eius equalem diligens mercedẽ. Ideo nunc tibi respondeo p interrogationẽ eqpollentem Dic mihi qd cõfert solis fulgor aeri. cũ in tota vtute sua absq nube rutilat. z ipm qsi perpendiculariter penetrat in tpe meridiano Uel quid pstant micantes pliades. aut lucifer radiosus caliginose nocti. aut certe quid doloris affert vernalis serenitas terre hiemali glacie cõstricte.

Discipulus

Multum vtiq fructum z mirum decorem singu-

ta hec secum affert. **Sapientia** Magna quidem hec tibi vide re dubium nõ est. tur atq3 gloriosa q2 nota sunt z cõprehensibilia. sed reuera dona spũalia in sacramento collata. suo mõ sunt multum maiora Nam minima gratia gratũ faciẽs. quã in sacramẽ to deuote sumens meret recipere. magis aiam in futuro spũali irradiati one clarificabit. q3 aliquis solaris radius aerem purũ possit illustrare. cũ spũalia incõpabiliter excedant corporalia Tacitis nihilomin9 diuinis z occultis quibusdam illuminationib9 quib9 aia interdum etiam in hac vita eriũnosa meretur perfundi. intm̃ vt sibi putet abyssum claritat3 ape riri. que tñ a nullo sensu comprehendi possunt. sed a solis recipientibus cognoscunt. Item talis gratia maioris illuminationis in futuro semi narium existit. q3 si oia sydea celestia in vicino terre posita essent. z hunc mundum tota virtute sua illuminarent. Item talis gratia fideliter reser uata. maiorem prestabit aie in futuro venustatem z pulcritudinem spũ alem. q3 aliqua estas. cũctis terre germinãtib9. corporalem p̃stare potue rit vnq3 decorẽ. Et si vis hec oia certius nosse. diligẽter perpende cõditi ones hui9 sacramenti. Nõne diuinitat3 radius in hoc sacramẽto velat9 in patria aũt clarus z manifestus. p̃stantior est ad clarificandũ aiam si bi hic p grãm vnitã in futuro aũt p gloriã. q3 sol iste visibilis ad illumi nandũ totũ aeris emisperiũ Nam ipe solus est q̃ illabit essentie. z spũs beatos seipo replet. vt vnus iam cũ eo spiritus fiant. O quanta erit glo ria. q3 imensa claritas. cũ aia tota extra se posita. tota in deũ transforma bitur. Item corpus meũ glorificatũ hic fideliter cũ grã sacramẽti sum ptum. nõne totam celestẽ curiam z quãlibet electã aiam maiori venusta te valet decorare q3 cursus syderũ. varietas tẽm. terrã hanc corporali ter possint adornare. Item aia mea nobilissima z v̄bo vicinissime vni ta in hoc sacramento cõtenta. nõne maioris est luminositatis suo mõ for maliter z effectiue. q3 sint oia astra matutina. z sydera vespertina. z hec omnia fideli anime ex sacramenti hui9 debita perceptione in futuro lar gientur. exceptis aliis gratiis z vtilitatibus quotidianis magnis z innu meris q3 sepi us replicatis **Discipulus** Stupeo cum audio tot insig nia de hoc glorioso sacramen to mirabili. Sed precor ne spernas vnam quam ꝓpono dubitationem. Ex quo tu omnipotens deus hoc venerabile sacramentum tam innu meris z gloriosis affectibus spiritualib9 dignatus es decorare. non so lum in futuro sed z in presenti. queso quare hoc totum sic est occultum z absconditum. vt pene a nullo percipiat. nec eius virtus si audeo dice re credẽtib9 satis apparere videatur. Quid circa alios agat nescio. cũ nõ sim explorator cõscientie aliene. hoc vnũ in me aliquotiens expertus sum cũ ad sacrosanctum corpus z sanguinẽ dñicũ accedere volui. a quo tan ta bona procedere audiui. in tanta cordis duricia z mentis quadã ebitu dine me inueni accedentẽ z recedentẽ. q3 oim spũaliũ illuminationũ z di uinorum carismatum de hoc sacramento ꝓcedentiũ ꝑut aduertere po tui tã expꝰs remansi. q3 nec in aliq̃ suauẽ ei9 gustũ in me sentire potui. sed sic sine fructu remãsi. ac si penitu9 nullũ effectũ ipm sacramẽtũ i se hẽret

O magnū ꝯsilium altissimi. o si auderet famulus insipiens ꝛ stultus reprehendere dn̄m sapientissimū ꝛ irreprehensibilē oīa ꝑ optime disponētem Quare q̄so tanta ꝛ tā imensa bona occultasti Nōne melius esset vt euidentiorib) indicijs ꝛ manifestiorib) experimētis fidē tantoꝝ istaurasses misteriorum. **Sapiētia** An ignoras qꝛ ꝑ fidem ambulas. ꝛ nō ꝑ spem. sed qḋ sensus indicat experiētia docet. ꝛ pbat fides qualiter p̄t recipere. q̄nimo necē est fidem deficere vbi demōstratio cognoscit̄ locū habere. ꝛ ꝑ ꝯn̄s meritū fidei ꝑibit preclarū Si ḡ vis sacramēti huius misteriū experientie ꝯmittere necē erit fidē ꝛ fidei meritum de medio tollere Et q̄d si electus aliq̄s cogitationes timidas p̄teruolantes sentit. nec tn̄ ꝯsentit vtiq̄ coronabit̄ si legitime certauerit. Aperi q̄so librū cordis tui ꝛ vide q̄ꝫ euidētissima cognitiōe huius sacramēti misteriū dat̄ cognosci q̄rundā cordib) Et q̄dem ꝛ si nō sp. q̄nq̄ tn̄ ex gratia ꝛ p̄uilegio speciali dat̄ q̄dammō ineffabilit̄ percipi veritas hui⁹ sacramenti. ita vt ꝛ si possibile sit eē aliquā sciam maiorē ꝛ certiorem scia fidei. ꝑ hāc dat̄ cognosci ꝛ sciri hui⁹ inestimabilis sacramēti verissima exn̄tia. vt ꝑ tūc fides quodammō actualiter cessare videat̄. ꝛ res putet̄ transisse in verā perfectamq̄ cognitionem hec q̄dem dixerim. non scd̄m cōem cursum. cū oīm sciaꝝ elemēta ꝛ principia hec excedat cognitio. Nec ipis quidē carissimis hec grā sp aderit. deo melius eis ꝑ fidei p̄ncipia ꝓuidente. sꝫ solū interdū. cū videlicet aīa ad supna rapiat̄. ad celestia misteria cognoscenda eleuat̄. put tūc diuina grā hec vel his filia dignat̄ manifestare. q̄ reuelat occulta de tenebris. ꝛ enigmaticas ac sensibiles interdū dat supgredi manifestatōnes. ꝛ ad inuisibilia ꝛ archana secretoꝝ dei extollit. a q̄b) tn̄ cū auulsus fuerit rursus redibit ad ꝯsueta fidei documēta p̄oꝝ pene ignarus Igit̄ ex his patēter collige. q̄ hoc sacramentū nō ideo minus verū est qꝛ sp̄ūalis eius affect⁹ inuisibilis. vl̄ sensibilit̄ iperceptibilis est Nam p̄n̄tia diuina ibidē existēs lux est. nō q̄dem talis q̄ ab oculo corporeo videri possit. vel q̄ se ad exteriora diffundit. sꝫ que a solo intellectu diuino vel saltē ab ipo beatificato videri possit. ꝛ q̄ in sum̄ p̄i⁹ eēntia lux eēntialiter existit Nā ꝛ substātie sp̄ūales q̄ꝫto fuerint nobiliores tāto simpliciores Minima nēpe quantitate stꝫ maxima virtute. **Discipulus** O q̄ꝫ pauci sunt in hoc mūdo q̄ diligenti sollicitudine curāt pōderare sacratissimi h⁹ preciosissimā ꝟtutem ꝛ vtilitatē. accedūt quidem arida mente quadā ducti ꝯsuetudie. morem ꝯmunitatis sectātes. festinantes nō vt accedant sꝫ vt recedant. festinātes nō ex affectu deuotiōis. sed ex defectu diuini feruoris. ꝛ ideo sicut vacui accedunt. sic ꝛ inanes ac sine grā recedūt. ꝛ hij sunt sicut aīalia nō rumınātia q̄ in lege tanq̄ꝫ imunda reijciebant̄ Nō em̄ studiose recogitant neq̄ retractant vel q̄nta bona seu mala hinc inde seq̄ntur. bn̄ vel male recipientes. sꝫ ꝛ si supficialiter forsitan ꝛ q̄si ꝑfunctorie hoc eoꝝ memorie occurrerit. statim velut ꝑua scintilla in frigido pectore extinguitur. ꝛ sic vltra q̄dem nō ꝯparet. **Sapiētia** Tria sunt genera hoīm sacramētaliter me recipientiū Quidam sunt oīno indispositi. sicut illi q̄ sunt crimi-

nalibus inuoluti. quidam bñ dispositi. sicut perfecti. q̄dam medio mō se hñt sicut indeuoti. Primi merent̄ eternā mortē ꝛ tēporalem maledictionem. Secūdi vitā eternā ꝛ spūalem bñdictionē. Tercij panē artū ꝛ cibū insipidū comedentes. eius nō percipiūt suauitatem. **Discipulus** Quid si hō fragilis peccata aliq̄ occulta fortassis ꝯmisit. ſ; in ꝓcinctu accedēdi de petīs ꝯterit̄ ꝛ facit secundū statuta ecclesie hoc qᵈ pōt. nūq̄d audebit de tua grā hō hic peccator accedere. **Sapiētia** Si vere ꝯtent̄. ꝛ ꝯsilio spūaliū vtit̄ meorū. iam ꝓprie loquendo petōr non est. Maria magdalena dū corde ꝯpuncta ad pedes dn̄i accessit ꝛ lacrimis eos rigauit. nomē q̄dem peccatricis habuit. peccatrix tn̄ amplius nō fuit. qꝛ ei christus peccata dimisit. **Discipulus** Unusq̄sq; in sensu suo abūdet. Ego aūt in ꝓposito vere existimo. ꝙ hui⁹ sacramēti diuina misteria oēm ꝟtutem transcendant. ꝛ oīa mirabilia opa dei in hoc mundo supexcellāt. Quis eñ viuit in hoc mundo tā pure vel innocenter. q̄ sit idoneus minister vel susceptor hui⁹ sacramenti vel q̄s ꝑsumere audeat de semetipo. quē petrus aplor̄ princeps inclitus expulit a se dicēs Exi a me qꝛ hō petōr sum dn̄e Hic ꝛ ille cui⁹ fidem singulariter in israhel dei sapia laudabat. dixit. Non sum dignus vt intres sub tectum meū Quis igit̄ natus de muliere. se ꝯdigne ad tāta misteria potent preparare **Sapiētia** Inter natos mulierū nō surrexit q̄ ex ea sola ꝟtute ꝛ iusticia operū suor̄ tanq̄ꝫ ex ꝯdigno se sufficient̄ preparare possit. etiā si vn⁹ hō haberet naturalē oīm angelor̄ puritatē. ꝛ oīm ꝯphensor̄ mūdiciam ꝛ claritatē. oīmq; viator̄ merita ꝑ vite austeritatē. ex his oīb; circūscripta diuina gratia nō fieret satis idoneus ad percipienda tanta misteria.

Discipul⁹ O deus eťne q̄ꝫ terribile est mihi meis similibus petōrib; hoc audire. heu heu dn̄e de⁹. ꝛ si celi nō sunt mūdi in ꝯspcū tuo. ꝛ in angelis tuis reppersti prauitatē. hoīes q̄q; magnor̄ operū te non merent̄ ex iusticia sua recipere. ve mihi q̄d erit de nobis q̄ in luto petōr̄ ꝯtinue volutamur Sꝫ ꝛ velut claudus in limo. sic in ipis nr̄is vtcūq; bonis operib; modicis fluctuantes. in duas ꝑtes claudicam⁹. q̄ par̄ vel nihil deuotionis habem⁹ Nec de ipis q̄dē negligentijs nr̄is put opꝫ ꝯpūgimur. Cū q̄nta nobis formidie merito ē accedendū ꝛ timēdū. ne forte hoc qᵈ deberet cedere ad veniā cedat ad ruinā

Sapiētia Attende diligenter ꝙ hoc pietatis sacramentū est in remedium institutū. ꝛ ideo q̄ncūq; hō facit hoc qᵈ pōt abilitando se ad grām. sufficit nec req̄rit deus ab hoīe hoc qᵈ sibi viderit impossibile eē. Q̄ncūq; ḡ suscipiens facit hoc qᵈ pōt. diuina pietas supplet ꝑ grām hoc ad qᵈ ꝑuenire sine gratia nō pōt. ꝛ ideo ceteris parib; potius est accedendū ex ꝯfidentia diuine pietatis. q̄ꝫ ex ꝯsideratione ꝓprie fragilitatis abstinendū. q̄ꝫuis vtrūq; ꝓ loco ꝛ tp̄e reddatur ꝯmēdabile. Nōne egrotus festinat ad medicū. ꝛ paup̄ diuitis pulsat ad ostiū. Accede. pulsa. nihil hesitans. medicus est ꝛ pijssimus distributor. largissimusq; remunerator Ipe solo verbo restaurat vniuersa. sua pn̄tia

curat vulnera.medet corda.tristiciam depellit.z cordis leticiam tribuit Quis ḡ tā inconsulte audeat dicere ꝙ hij q̄ sunt spūaliter infirmi nō debeāt accedere ad eū qui languores hūanos tulit.z infirmitates ipē portauit. Ecce mulier imunda accessit retro.z tangens eū est sanata Peccatrix dū eius osculat pedes est mūdata Chananea dū seq̄tur nec desistit est exaudita Leprosi accedētes curati sunt Ceci.demoniaci. paralitici. z cūcta nature mōstra dū credūt z accedūt salutē ↄsequunt. Nam v̄tus de illo exibat z sanabat oēs. Sȝ z publicani z pctōres dū appropinq̄nt ad ihesum veniā merent Quinimo ↄuiuiū atq̧ hospiciū eoꝝ nō spernit qui nō venit vocare iustos.sȝ pctōres in hūc mundū Vn̄ nō incōuenienter dici potest.ꝙ sicut aduentus eiꝰ in carne fuit in saluationē pctōꝝ.sic z hec salutaris hostia sit fidelib) collata in remissionē pctōꝝ Nā z dei sapientia in vltima cena.in institutōe huiꝰ sacramēti salutiferi sic dicebat Hoc est corpus meū qđ ꝓ vobis traditur.z hic est calix qui ꝓ multꝭ effundet in remissionē pctōꝝ Qua ꝓpter cū feceris qđ in te est.accede secure absq̧ trepidatōe in fide z caritate.nihil hesitans de ipsius pietate.

Discipulus O verbum gratiosum z amabile vt z ego miser pctōr ꝓprie ↄscius prauitatis. audeā accedere ad dn̄m maiestatꝭ.Sed nūc quoq̧ obsecro vt dicas mihi vtꝝ melius sit frequenter accedere vel rarius ad hoc celeste sacramentum

Sapiētia Suꝑ hac re coēm z notam egregij doctoris Augustini accipe sniaȝ.q̄ vtrūq̧ ꝓ loco z tꝑe dicat eē ↄmēdabile. vt z ꝓ reuerentia interdū abstineat.z ex deuotōe nihilominꝰ accedat Quib) v̄o ex sequenti accessu reuerentia sacramēti pariter z deuotio accrescit.his frequentatio vtilis erit.

Discipulus Sed q̄d erit de his q̄ quasi semꝑ in eodem vident permanere affectionis ↄfinio.z ꝑcipientes se ex hoc nō multū ꝓficere.sȝ neq̧ deficere notabiliter Adhuc q̄q̧ freq̄nter sentiunt se duricia quadā oppressos.ita vt eis celū desuꝑ ereū z terra videt esse ferrea.ex aiditate spūali z cordis duricia Et licet solitū nūerum expleāt psalmorū z orōnū.z se ꝑ ↄfessionis lauacrū expurgent.corde tn̄ duro z affectu remanent frigido.nec grē spūalis gustū aliquē ꝑcipiunt. Sed z illud subinferā.qđ satis q̄dem flebile z afflictiuū est bonaꝝ mentiū.q̄ crebriꝰ hoc ↄquerunt.ꝙ vicȝ interdum in eius perceptione gratia notabilius more solito se subtrahere videat.ita vt quodāmō seq̄ntē se spernere.z clamantē pꝰ se fugere putet.hoc mihi ꝓrsus satꝭ videt mirabile ꝑit z lamētabile

Sapiētia Multis ex causis atq̧ modis duricia talis aiam deuotā affligere ↄsueuit. vt expertoꝝ extat snia.q̄bus oib) p̄termissis.hoc solū teneas. vt q̄ncūq̧ ꝑ diligentem inquisitionem te eidē causam dedisse nō inueneris.sȝ qđ tuū erat fecisti.si suꝑ hoc mentis duricia permissione diuina emerserit.qui electos suos mille modis tribulare ↄsueuit.nō te res hec frangat.nec te notabiliter huiꝰ rei cā a salutari sacramento hoc subtrahas.sciens ꝙ diuina pietas salutē aie sepius secretissime z fidelissime operat.cū solo fidei subsidio aia innitit. nec aliqua dulcedine spūali fulcit.nō minus q̄ȝ si prosperitate spūaliuȝ

carismatū affluerct Nec tñ in his ꝓut se oportet caute teneret. ⁊ ideo interdū tales gratie vtilius subtrahunt. vt abstracte auidius repetantur ⁊ recepte cautius ꝯseruentur ⁊ vt sic aīa dilecta in humilitatis scola exercitetur Porro vnū est qd valde notabile est. ⁊ qd debes attendere diligenter. scꝫ ꝙ hic pmissus spūalis sapor ac internꝰ quidem gustus nō est fidei debitus effectus. neqꝫ est pñtis sed est eterne beatitudinis ⁊ cū dat in sacramento vel extra. grās age. cū non dat grās age. ⁊ patienter sustine. sciens qꝛ nō est in potestate tua. sed summi ⁊ benignissimi largitoris q̄ nō ꝓut vis vel qñ vis. sed qñ sibi placuerit dabit. ꝓut iudicauerit esse ad suam laudē ⁊ tuā vtilitatem Notandum quoqꝫ ꝙ summū illud bonum est tam copiosum ⁊ infinitum. vt q̄nto magis percipiat tanto ꝑticipans q̄dammodo capacior ipsius efficiat. Unde ⁊ in hoc sacramento sepius ꝯtingit. ꝙ quanto ex timore inordinato se quis notabilibus subtraxerit. tanto de die in diem differendo maiorē indispositionē incurrit. Melius est ceterꝭ paribꝫ accēdere ex amore q̄ꝫ abstinere ex timore Melius est singulis ebdomadis vel etiā diebꝫ accedere cū ṽa hūilitate. ⁊ imꝑfectōis ꝓpe recognitōe. q̄ꝫ semel in anno ꝓprie iusticie ex p̄sumptione.

Discipulus Dic q̄so q̄ sit hora quā ṗncipalissime debet accedens attendere. ⁊ se totū colligere. atqꝫ ad eiꝰ grām preparare

Sapiētia Ipsum nūc illius sanctissime susceptionis ⁊ spūalis masticationis. quia tūc celum quodāmodo aperit. ⁊ filius dilectus aīe disposite corporalit ⁊ spiritualiter mittitur ⁊ vnitur propter quod ⁊ missa amissione paterna appellat

Discipulꝰ Quid de his qui maximo cum desiderio te in sacramento recipere ꝯcupiscūt. ⁊ tñ hoc quod desiderant habere non possunt. Uident ante se huius sacramenti ministrum stantem ⁊ te sumentem respiciunt. ⁊ pre desiderio cordis brachia ad se extendunt. os aīe aperiunt. te recipere cupientes. nec ē qui exaudiat. qui te porrigat. ⁊ animam esurientem ipleat tua pñtia desiderata. Tu scis ꝙ videre ⁊ non gustare multū est afflictiuū amāti aīe.

Sapiētia Sunt qui me in hac mensa sacramentaliter recipiunt ⁊ tñ ieiuni recedūt. ⁊ sunt qui hac mēsa fraudantur ⁊ tñ de plenitudine eius copiosissime inebriantur. Nam illi quidem solum sacramentum. isti aūt sacramentum ⁊ eius ṽtutem ꝑcipiunt

Discipulus Adhuc duo mihi in hanc materia dubia restant. videlicet vtrum aliquis plus habeat q̄ te corporaliter ⁊ spiritualiter māducat. vel hic qui solū spiritualiter. id ē quantum ad effectum sacramenti ⁊ ratio dubij. qꝛ nosti eū qui dicit crede ⁊ manducasti. ¶ Item q̄ꝫ diu remaneat illud reuerendum sacramētum postq̄ꝫ fuerit ab homine sumptum

Sapiētia Reuera ampliorem materiā deuotionis ⁊ grē habet qui vtrumqꝫ suscipit. q̄ꝫ qui alterū tm̄. quia simul habet donantem cū dono causam cū effectu. De secundo satis habes manifeste patrū snias. ꝙ verū corpus dominicū tā diu manet. q̄ꝫ diu manēt spēs sacramētales

¶ Oratio ad sacramentum

Ave sanctissimum corpus dn̄icū in hoc sacramento ꝯtentum. te ꝯfiteor labijs. te toto corde diligo. te totis visceribus ꝯcupisco Dignare q̄so hodie infirmā aiam. te salutarē victimā ⁊ fontem omnium grāꝝ recipere cupientem. tam clementer ⁊ gratiose inuisere. vt medelam in corpore ⁊ in aia. tua ex p̄ntia gaudeam inuenisse. ne respicias dn̄e ad iniquitates ⁊ negligentias meas plurimas. sed ad miserationes tuas infinitas Tu nāq͂ es ꝑ quem orbis terre est creatus ⁊ sanat⁹ ꝑ quem oēs herbe ⁊ cūcte res ꝟtuose suas sortiunt̄ ꝟtutes Tu es agn⁹ ille imaculatus. qui hodie ꝓ tocius mūdi redemptione patri etno victimaris O manna dulcissimū o nectar suauissimū. ꝯfer ori meo tue salutaris p̄ntie mellifluum gustum accēde in me caritatem tuā. extingue vicia. ꝟtutes infunde. grās adauge salutem mentis ⁊ corꝑis tribue Inclina queso celos tuos ⁊ descēde ad me. vt tibi ꝯiunctus ⁊ vnitus. tecū pariter vnus efficiar spūs. O venerabile sacramentū ꝑ te q̄so oēs inimici mei repellant̄. pctā dimittant̄. ⁊ oia mala ꝑ tuam p̄ntiam excludant̄. bonū ꝓpositum tribue. mores corrige. ⁊ oēs actus meos in tua voluntate dispone Intellcūs ꝑ te ihesu dulcissime hic nouo lumine illustret̄ affectus inflammet̄. spes roboret̄. vt vita mea emendata semꝑ ꝓficiat in melius. ⁊ tandem ꝯferatur exitus beatus. Amen.

¶ Qualiter eterna sapientia sit ex toto corde. ⁊ ex tota aia iugiter omni tempore laudanda.

Ca. 9

Audite me diuini fructus aquaꝝ. ⁊ q̄si rose plantate sup riuos aquaruꝫ fructificate. q̄si libanus odorem suauitatis habete. florete flores q̄si liliū. date odorē ⁊ frondete in grāꝝ actione. ⁊ collaudate canticū. ⁊ b̄ndicite dominū in oꝑib꞉ suis. date nomini ei⁹ magnificentiā. ⁊ ꝯfitemini illi in voce labioꝝ vr̄oꝝ. in cāticis labioꝝ ac cytharis. ⁊ sic dicetis in ꝯfessione. Opera dn̄i vniuersa bona valde. B̄ndicentes dn̄m. exaltate illū quantum potestꝭ. maior est em̄ omni laude.

Discipulus O dilecte mi quis mihi det vt cor languidum in tuo amore. ⁊ pre desiderio te laudandi sitibundū ꝯceptum laudis hui⁹ ante mortem vicinā ad effectum perducere valeat. vt ignis ille in interiorib꞉ estuans fortꝭ erūpat. ⁊ latitudinē totius orbis ꝑtrāsciēdo vniuersa corda in laude tua sursum erigat ⁊ in amore tuo vehemēter accēdat O vtinā cūcta suauia istrumenta musicalia. celestes q̄q͂ armonie. ac terrestres melodie de corde meo sursum ꝓcederent. ⁊ ꝯdignas laudes tā dulciter ꝑsonarēt. vt oculis diuine maiestatꝭ tue grate fierent ac totā celestē curiā nouo q̄dam ⁊ ineffabili gaudio letificarēt Sꝫ q̄d dicā Memetipsum dn̄e tua laude indignū eē cognosco quāobrē p̄cor vt saltē cetere creature. nobilitate p̄clare. iperfectū meū dignēt̄ supplere. Igit̄ opto ⁊ ex toto corde desiderio vt orbes planetaꝝ ac celū syderū. limpidissimo lumine radiosum. florifera q̄q͂ germina vernali decore ꝯspicua. pulcrisq͂ colorib꞉ adornata. necnō ⁊ oia ignite caritatis desideria. de cordib꞉ te vehementissimo amore diligentiū ꝓcedētia. te laudēt ⁊ b̄ndicant in secula

memoriā

Ad laudis tue solam memoriā dn̄e mi cor meū liquescit. sensus stupet. miratur rō. ṽba deficiūt. et in memetipm̄ cōuersus altius suspiro Nā quoddam ineffabile desideriū qd̄ oēm nature supgredit facultatē. te summū bonū laudandi in me inuenio. qd̄ tn̄ in forme relinq̄ sua ex impossibilitate deploro Nā si te intelligētijs seu intellectualib; creatur; cōpare voluero. in infinitū te supgredi cūctas creaturas certissime īuenio Si bona ac dulcia. speciosa vl' gratiosa cōsidero. te sup hec oīa ineffabiliter gratiosum eē imo qd̄ plus est. hec oia spūalit et eēntialit verissime eē cognosco. Unū est qd̄ dicere volo. qr ex eiusmodi occursione in me actitari sentio. cū int' dum pulcre spēs et ad videndū delectabiles. abilesq ad amandū. oculis ment; vl' etiā corporis nōnūq̄ vltro se offerūt. subito hec ṽba cordi meo clara voce s; mētali subiūgunt Eya respice et aīaduerte q̄ formosus est ille q̄ me formosam creauit. Quis ille inq̄s Certe pulcerrim' ip̄e denicq meditatōe curiosa celū pambulo. circueo terrā polū articū ītueor pscrutor maris abyssum. mundum hūc cū suis oblectatōib; cōsidero. nemora folio₄ viriditate cōspicua admiror. prata virētia ac florib; multicolorib; pornata cōplector. trāseo cāpos. mōtes ascēdo. trāsileo colles. valles pcurro. et cū oia cōsidero et singula intueor. velut dulci q̄dā armonia hec oia cōcentu pili cor meū accēdunt in laudē creatoris Cū aūt speculatione q̄ta diligenter cōsidero q̄ pulcerrime et optime o tu diuina sapia cūcta creata. bona pariter et mala. iusta et iniusta ordinas. ita vt in tuo vniuerso nihil inordinatū relinq̄s. q̄ facturā tuā in sua opatōe talit' disponis vt ei' ex sagacitate op' nature censeat q̄dammō opus intelligentie. q̄ certis legib; cūcta vallasti. et terminos singulis īposuisti. q̄ cū magna reuerentia disponis nos vehemēter exultare incipio. et voce gratulabūda pꝛorūpere cogor in hec ṽba Opa dn̄i vniuersa bona valde. Porro cū hec oīa supgredi incipio. et te summū bonū increatā et et'nā sapiam p̄ cūctis electā cordis mei vnicā eē sponsam et amicā recogito. pre stupore et extasi vltra spūm nō habeo. s; tot' in me deficiens. in te vehemēter exulto. Eya g̃ dn̄e mi respice nunc pcipuū cordis mei affectū. et doce me laudare te. et glorificare nomē tuū glo'sum. qr hoc est qd̄ pre cūct; mūdi hui' gaudijs appeto et requiro.

Sapiētia

Nunq̄d ne amorosus sapiē discipl's laudare cupit amicā suā et'nā sapiam

Discipulus

O de' et'ne vt q̄d affligis gratis animū te diligentis Quid q̄ris de cognitis vt q̄d pꝛotrahis aīam angustiāt; Dn̄e tu oia nosti. tu scis qr hoc ex intimo corde a pueritia mea sp desideraui. et votis oib; exq̄siui

Sapiētia

An ignoras dictū propheticū. qm̄ vic; rectos decet collaudatio. et qr nō est speciosa laus in ore pctōris.

Discipulus

Utiq dn̄e. et ideo ve mihi. qr q̄d dicā non habeo. aut q̄d rn̄debit mihi cū ip̄e fecerim Si iustificare me voluero. os meū cōdēnabit me S; nūq̄d ideo te nō laudabo. qr īmūdū me eē cognosco Nōne et ṽmes et rane īmunde ex putredine generate coxitātes in plaudib; te suū creatorē laudare cupiūt put sciūt et possunt Nā et si velut alauda et phylomena dulciter cātare nesciūt. s; necq velut

hō rōnalis te cognoscere pñt. saltē hoc faciunt ꝙ te cognoscentibꝫ mate riā tribuūt tue laudis O pater misericordiaꝝ scio ꝛ ꝑe cognosco. ꝙ me miserū pctōrem magis deceret corā te prostratum iacere. ꝛ cū fletu ꝛ ge mitu pctōꝝ veniā flagitare. q̄ꝫ te polluto ore laudare Sed tñ de tua piis sima bonitate ac ingenita dulcedine oibꝫ mortalibꝫ ꝓmulgata ꝟtute cō fisus. te laudare cupio ex intimis p̄cordijs. obsecrās viscera misericordi arū tuaꝝ. vt me vermē immundū. canē mortuū. ꝛ cadauer putridū. non despicias deus meus Nempe virtutes celoꝝ te ꝯdigne laudare nequnt quāto minus hō fragilis putredo ꝛ vermis. bonoꝝ q̄dem meoꝝ nō indi ges. sꝫ tuā superexcellentē bonitatē tantomagis nobis manifestam facis. quanto infirmitatibꝫ nr̄is magis miserādo ꝯdescēdis. ꝛ gratiā gratis ex sola liberali tate largiris.

Sapiētia

Umbram nitit apprehendere ꝛ sequitur ventū. qui se ex ꝯdigno laudare me estimat. Impossibilia attēptat qui me ad plenū laudare laborat Nec tñ ideo a laude cessanduꝫ est. Sed tibi paritercꝫ oibꝫ creaturis laudare ꝯuenit suū creatorē. qꝛ nulla creatura est que oppificē suū nō laudet. vel saltē laudabilē reddat Pensandū quocꝫ est ꝙ in auribꝫ diuine maiesta tis dulcius sonat meditatio scā. q̄ꝫ ꝟba sonora sine sensu ꝓlata. ꝛ gemi tus cordis. q̄ꝫ clamor soli⁹ oris. ꝛ hūilitas sincera q̄ꝫ vox fracta. Et vt melius qd̄ dixi viuo intelligas sub exemplo attende in me ꝛ vide. ꝙ li cet tota vita mea in terris fuerit ad gloriā summi patris. excellentius tñ quodāmodo in me clarificatus fuit cū ipm̄ in cruce ꝯfitendo ꝛ gen⁹ hu manū redimendo dolores mortis ex obedientia sustinui Sunt nōnulli qui verbis declamatorijs me laudant. factis ꝟo displicibilibꝫ irritāt. la bijs me honorant. cor aūt eoꝝ longe est a me. ꝛ sunt nōnulli qui in ꝓspe ris successibꝫ deum laudant. in aduersis aūt euentibꝫ impatientiā exag gerant quorū laus deo grata nō est. qꝛ pura nō Gratissima aūt ꝛ accep tabilis apud deū laus est eoꝝ qui in aduersis sicut in ꝓsperꝭ. ex toto cor de suo omni tp̄e deū ꝯfirmiter ꝛ multiplr̄ flagellati ꝛ afflicti grās agūt

Discipul⁹

Loquaꝛ q̄so seruus tuus ad cor dn̄i sui verbum Uere fateor me in predictis hucuscꝫ min⁹ habu isse magiscꝫ ꝯfessionēꝫ tue laudis in ꝓsperis q̄ꝫ in aduersis extulisse Sꝫ nūc me totum in holocaustū volūtati tue offero. animū habens promp tum ad hoc. vt si queuis mala ꝛ aduersa mihi euenirēt. te ex hoc vellem nō minus laudare. quin pocius in omnibꝫ gratias agere. atcꝫ vniuersa hec patienter ꝓpter te sustinere. Item si ꝑ gloria tua esset magis mors mea q̄ꝫ vita. vtcꝫ vitam iuuentuti adhuc gratam morti libens vellē ex ponere. ꝛ reliquos annos q̄bꝫ viuere poterā si morte p̄uentus nō fuisseꝫ taliter dn̄o meo cuperem offerre. Optarem namcꝫ ex intimis p̄cordijs meis. vt si iuuentus celerius ꝯsummata ānositatē matusalem coequas set. ꝙ vnusquiscꝫ mensis annorum eorundem ꝛ vnaquecꝫ ebdomada horum mensium. ꝛ cuilibet dies ebdomadaꝝ. ꝛ q̄libet hora dierū illorū ꝛ quodlibet minutū horarum p̄dicti temporis te ex persona mea collau darent tam deuote ꝛ affectuose quantū vncꝫ aliq̄s de numero beatorū spirituū in splendoribꝫ scōꝝ te laudare in tanta duratōne potuisset. ac si

hec oīa in persona ꝓpria ꝯpleuissem. ꝛ ꝙ huius laudis frequēs innoua-tio. sua infinitate oēs excederet spēs numerorum Adhuc quoqꝫ si quod absit volūtatis tue bn̄placitū ꝛ laudis tue p̄conīū in hoc ꝯsisteret ꝙ aīa a corpore exuta. aut ignem purgatorij. aut certe inferni supplicium in penam suoꝝ criminū recipere deberet. nihil de laude dn̄i mei vellem diminuere. sed prompto animo vellem si tn̄ possem oim negligentias supplere hoīm ꝛ oēm irreuerentiā a seculo tibi exhibitā emendare. Sed ꝛ supposito ꝑ impossibile. ꝙ in inferno vbi tue laudis nulla est ꝯfessio. aīma mea hoc modo videlicet ex caritate te laudare cupiens iam esset posita. vtiqꝫ de ꝓfundissimis inferorum tenebris in vocem laudis tue tam efficaciter vellem erūpere. vt vox altisona totum inferoꝝ terminū ac machinam mundialē. aeris quoqꝫ ꝛ celoꝝ altitudinē penetraret. ꝛ ꝑueniret vsqꝫ ad soliū glorie tue excelsum Quid plura. fac de me quod tibi placuerit. qꝛ quā diu est halitus in narib9 meis. a tue laudis preconio nō cessabo. sed ꝛ cū virtus loquēdi mortis hora defecerit. ꝛ meū ibim amplius p̄ debilitate ꝓferre nō valebo. peto vt saltē nutus oculoꝝ vel extensio digitoꝝ sit innouatio ꝛ ꝯfirmatio oim desiderabilium affectuum. ꝛ verborū atqꝫ operū p̄teritoꝝ ꝛ futuroꝝ. q̄ vsqꝫ in extremā iudicij diem tibi cū deuoto famulatu offerre vellē. si tam diu viuere possem. Insup̄ q̄dē dilecte mi. hec adicio. desiderans corde affectuoso. vt qn̄ corpus meū fuerit in pulueres minutissimos redactum ꝛ lapide clausum ꝙ de qualibet pulueris pericula minutissima vox amena laudis ꝛ glorie tue exurgat. que durissimū lapidem penetrās celoꝝ altitudinē transcendat. ꝛ vsqꝫ ad extremā iudicij diem viuere laudis preconiū extollat. donec in resurrectōe beata corp9 ꝛ aīa parit̄ vnita in tue laudis glorificatōe et̄nalit̄ copulet̄.

Discipulus Sane ꝙ diu sum in hoc corporis ergastulo. peto adhuc informari qualiter ad hec ꝑueniam. vt ex toto corde ꝛ ex tota anima ꝛ ex omnibus virib9 meis omni tempore quadam incessabili iugitate te valeam laudare. Istius namqꝫ rei premaximo desiderio sepius intra me corde feruido dicebam. O primi mobilis motus felicissimus quid festinas cur tam uelociter pertrāsis q̄obrem sic properas. Obsecro te hoc quod est impossibile fac possibile ꝛ sta paulisper. morosus age. sol ꝯtra occasum donec in hoc puncto. ꝛ in presenti ictu oculi huius horule dominū meum dilectū meum. ꝛ vnicum cordis mei gaudium centies milies collaudem ꝛ glorificeꝫ ex intimis visceribus precordiorum meorum. Hoc quoqꝫ sepius mihi fateor accidisse. cū me pro tempore animus ad diuersa abstraxisset ad me reuersus ꝛ in me conuersus subito aiebam. O dilecte mille annorum pertrāsierunt spacia. ex q̄ te dilectū meū non habui in actuali memoria Eya ꝙ p̄cordial̄ amor aperi thesaurū tuū mihi. ꝛ doce q̄so ꝙ diu adhuc viuo ꝛ subsisto. q̄lit̄ te absqꝫ vlli9 interruptōis i̇pedimēto quātū possibile est valeā laudare.

Sapiētia Quicūqꝫ in oib9 actib9 suis deū intēdit ꝛ sibi a peccatis cauet. ꝛ exercitia ꝟtutū nō deserit. deū iugit̄ laudare nō deserit Uex vt sincere intētiōi tue satisfaciā posse debes scōꝫ notas tibi patꝝ snias. ꝙ cū mēs hūana a frenis vicijs

expurgata. cūctisq̄ emūdata fecib9 passionū fuerit. ꝛ q̄ptū hūane fragilitati ↄcedit ad imobilem mentis tranq̄llitatem ac ꝑfectam puritatem ꝑuenerit. hic ad indiruptā laudis mee ꝑseuerantiā. q̄ finis ꝛ ↄsummatio totius ꝑfectōis spūalis hois eē dinoscit peruenieт. Cūq̄ mens tali fuerit trāq̄llitate fundata. vel ab oim carnaliū passionū nexib9 absoluta. ꝛ illi vno summoq̄ bono tenacissima adheserit mentis intētione. sine intermissione deū laudabit Hac eīm puritate si dici potest sensu ment9 absorpto. ac de treno situ ad spūalem atq̄ angelicā similitudinē reformato. q̄cq̄d in se receperit. q̄cq̄d tractauerit. q̄cq̄d egerit. purissima ac sincerissima laus dei ꝛ oratio erit

Discipulus Nūc q̄q̄ supest o amātissima sapientia vt post hec v̄ba tua dulcissima de ꝓmptuario diuine sapie allata. de q̄busdam dubijs me informare digneris Et primū est vbi maximū incentiuū ꝛ p̄cipuā materiam tue laudis valeam inuenire.

Sapiētia In ↄtemplatōne illius summe ac diuinissime ꝛ superexcellentissime maiestatis. in qua sicut in suo fontali p̄ncipio oīa bona simplicissime ac vniformiter ab etno ↄtinent Deinde in riuulis bonoꝝ ꝑticulariū ab illo summo bono ꝓfluentiū. q̄ diuersimode a creaturis percipiant scd̄m pl9 ꝛ minus. prout ea causa causarum dignatur singulis communicare.

Discipul9 Ad ↄtemplationem illius diuine maiestatis altitudinis. egrotus nequaq̄ assurgere valeo. Sed hoc cedris libani vicz fortiorib9 relinq̄. sed cū carduo locū mihi ꝓporcionatum in imo req̄ro. Verūtn̄ a laude tua ea ꝓpter non tacebo. si quo mō fortassis ex ipotentia mea saltem potētib9 occasionē videar ministrasse. Sic nimirū videmus q̄ plerūq̄ inter dulcissimas nemoris auiculas. ꝛ tyntināntes philomenas. corui q̄q̄ crocitātes assunt in hoc eodez modico qd̄ acceperūt creatori suo subseruiētes. Sic ꝛ ego q̄q̄ pctōr cū sim. cantū ad manus habeo pctōꝝ. ꝛ ꝓut possum deum meū ꝑ ipm̄ laudo ꝛ glorifico in eternū En q̄dez aliud de deo dulcius canere nescio. nisi hoc vicz q̄m suauis est dn̄s vniuersis. ꝛ q̄ misericordia eius sup oīa opera ei9 O de9 me9 mia mea. in hoc letabit aīa. exhilarat ↄscia ꝛ gaudio immenso irrigant oīa ossa mea. Hoc suaue canticū aīa mea vsq̄ in seculū inter spūale genus auium cū leto dulci canit carmine Quotiēscūq̄ etem̄ mente reuoluo. q̄lis aliq̄n̄do fui. q̄lia discrimina euasi. ꝛ quātis periculis me ꝓtexisti. ꝛ a q̄b9 malis me eripuisti. diripuisti vincula mea. sanasti vulnera putrida. ꝛ laq̄os periculosos ↄtriuisti ꝛ me dulciter ac paterne liberasti. Cū hec inq̄ ꝛ similia bona mihi a te exhibita ꝑtracto. mirū est q̄ in horū oim affectuosa recordatōe meip̄m pre amore possum portare. ardentissimis siq̄dem amoris ignib9 incādesco. O de9 me9 q̄ diu pctōrem tibi recalcitrantē expectasti pacienter. q̄tiens ꝛ q̄ paterne. nūc q̄dem dulciter. nūc v̄o dure me admonuisti. nescientē in bn̄dictionib9 p̄uenisti dulcedinis. filio ꝓdigo ꝛ peccatis p̄grauato. ac gratijs nudato in occursum veniens paterne occurristi. ab iterante prauas vias misericordem faciem nō auertisti. sz sp ꝛ vbiq̄ pius ꝛ misericors fuisti. ꝛ qd̄ his oib9 maius est. q̄ in his oib9 bonis tā multiplicib9 ingrat9 sp extiti. nec

tu summa bonitas ꝓpť hoc destitisti. donec tandē me ad te dulciter traxi
sti. Ah summa ꝛ ineffabilis pietas. nūqd qdeꝫ in his oībꝫ meipm̄ a lau
de tua ꝯtinere potero. Nequaꝗ̄ deꝰ meus mīa mea. ꝓ his oībꝫ ꝛ aliꝭs in
numeris bn̄ficiꝭs opto ꝛ desidero. vt talis tantaqꝫ iocūda laudatio tibi
sit ex me. qualis fuit btōꝝ spirituū laus tūc. cū in pmo aspectu tue diui-
nissime maiestatꝭ gaudebāt se eternaliter in tua laude ꝯfirmatos. malos
ꝗ̄o a te sine fine detrusos. Itemqꝫ tā magna tāqꝫ iocunda sit illa lauda
tio. q̄nta est aīaꝝ scāꝝ cū a carcere purgatoriꝭ erepte vultui glīe tue pmo
p̄ntanť. vt tuā iocundā faciē intuanť. ꝛ quāta erit laus in plateis celestꝭ
ihrl'm post finalē oīm resurrectionē. qn̄ electi a malis seperati deū iocun
do corde laudabūt. ac de sua saluatiōe eternaliter gloriabunť. O dulcis
ꝛ pie magister nūc quoqꝫ vellem a te scire qualiter affectiones interdū in
me exurgentes de qbꝫ dubito vtrꝝ naturales sint vel gratuite. in laudem
tuā possem ꝯuertere. Itemqꝫ qualiter nō solū bona ꝫ mala. vt vicꝫ im-
missiones malignas ꝑ angelos malos factas. atqꝫ vniuersaliter oīa vi
sa ꝛ audita ꝛ sensibiliť percepta in laudē possim ꝯuertere mei creatoris

Sapiētia. Ad hec rn̄a ꝑ ordinē talia tibi damus rn̄sa. Et pmo dicimꝰ ꝙ horꝝ affectuū p̄dcōꝝ difficulter ha-
beri pōt distinctio ꝓpter coꝝ maximā similitudinē. ꝛ ideo tales affectōes
puras qdem ꝛ sinceras vt est gaudiū ꝛ exultatio. te ad hilaritatē quādā
ꝓuocantes. vel etiaꝫ vt interdū fieri solet ad dulces lacrimas vel ad si-
miles affectiones de qbꝫ nescis vnde veniant aut quo vadant incitātes.
Has oēs pingues ꝛ irriguas affectiones statim vt senseris debes de-
uota quadā exhibitione sursum ad rerū oīm creatorē erigere ad moduꝫ
acceptabilis sacrificiꝭ qꝺ abel deo obtulit. vt eius in laude expendātur.
q ꝛ autor est nature. ꝛ grē largitor. ꝛ sic qdē grē tales. q̄ vt sic sunt natu-
rales nec meritorie. ex fine suo qdammō pn̄t fieri suꝑnaturales ꝛ merito
rie. Quociensc ūqꝫ ꝗ̄o senseris malignoꝝ spirituū blasphemas suggesti
ones introrsus incipere sibilare. statim exurge ꝛ dic. O deꝰ altissime. vt
aīa mea huiꝰ maligni spūs locū vel officiū quo te imperpetuus eternita
tibꝫ laudare debuerat si ꝑstitisset subripere valeat in tantillo. opto ꝛ de-
sidero vt qtiensc ūqꝫ hic malignus spūs has abhominādas cogitatōes
ꝯtra volūtatem menti imiserit. totiens ex voto oīm desiderioꝝ meoꝝ in
effabilis laus ꝛ grāꝝ actio inenarrabilis tibi sit in ꝑpetuas eternitates.
Et quotiensc ūqꝫ hec nephanda susurria imissa sustineo. totiens laudis
sacrificia gratissima tibi offero cū effectu. Sic igiť vt vides diligentibus
deū oīa cooꝑanť in bonū. cū etiā talis suggestio pestifera eis cedere pos
sit in vtilitatē. Porro de vltimo qꝺ q̄sisti sic faciendū est. Quandocūqꝫ
videris vel ꝑceperis quomōcūqꝫ reꝝ aliquaꝝ p̄eminentiā singularē. pu
ta nemus frondosum. pratū floribꝫ gratiosum. campū onustū seminibꝫ.
arborem repletā fructibꝫ. ꝛ in oībꝫ similibꝫ ceteris. sursum corde eleuato
ꝛ oculis ac manibꝫ in celuꝫ intentis. Dic ex intimis cordis affectibꝫ. O
generosa ꝛ pulcherrima sapīa secundū speciosissimas ꝛ excellētes huiꝰ
rei p̄rogatiuas ꝛ grās milia miliū celestiū agminū tibi ministrātiū. te ex
me salutēt. ꝛ decies milies centena milia tibi assistentiū glorificēt. ꝛ vni

uersalis melodia oim creaturaꝝ te ex me collaudent nūc ꝛ ineternum ꝛ

Discipulus O deus eterne si tam iocunda est laus vie q̄lis erit laus patrie. O si tm̄ delectat eius memoria q̄d erit de pn̄tia Sed ꝓchdolor ꝑ hanc tue laudis mirā ꝛ ineffabilem dulcedinē o diuina sapia cor meū pariter iocundat. ꝛ tn̄ introrsus q̄si dolore graui sauciat. Cū em̄ in hac valle miserie me eē cogito. ꝛ a ꝑfecta laude btōꝝ me adhuc tā longe distare ꝓspicio. inter vocem laudis erū punt pariter ꝛ lacrime meroris O q̄n veniet dies illa desiderata q̄ me liberabit de corpore mortis huius. quis em̄ nō cupiat ꝛ vehement desiderat dissolui ꝛ cū xp̄o esse. ꝛ trāsire de statu miserie. de loco pugne. in libertatē glorie filioꝝ dei Tēpus est dn̄e. sufficit mihi. tolle aiam meā nec melior sum q̄ patres mei Ecce q̄ periculosus hui⁹ mūdi stat⁹ incipit eē. ecce quot mala incipiūt ex omni ꝑte succrescere. ve ve paturientibus ꝛ nutrientib⁹ in istis dieb⁹. felix qui bene paratus mortē expectat ꝓpinquā. sꝫ ego feliciorē dixerim. q̄ iam de loco mortalitatis transijt ꝛ ad ethereum thalamū feliciter ꝑuenit Ego aūt q̄ neutrū habeo. qūo ꝯsolari potero O deus meus. q̄d debet interim in tot laborib⁹ ꝛ angustijs prementib⁹ reficere animam meam

Sapientia Ecce habes vn̄ interim tibi aliq̄liter ꝯsulere possis. vicꝫ hanc paginam iocūde laudis diuine quā frequenter replicādo ꝯsolari poteris in aduersis. Nāq̄ leticia sp̄ualis. ꝛ alacritas laudis diuine. est quasi quoddam ꝓludiū celestiuꝫ gaudioꝝ vbi ore pleno ꝛ cordis iocūdo oēs electi ine laudabūt ꝛ glorificabunt ineternū. Hec laus diuina mentem in aduersis reficit. animū sursum trahit. ꝛ tristiciā inordinatam depellit. Ipa quoq̄ inimicos sp̄uales fugat. deum oipotentem placat. angelos letificat. aīas a purgatorio liberat. ꝛ tote celesti curie gaudia noua propinat.

Discipulus O surge surge nūc aia mea. ꝛ loquere canticū. Canticū vtriq̄ laudis in voce exultationis. cymbala ꝯcrepent. corda ꝯiubilent. Tellus ois resultet in laudeꝫ creatoris O amātissima sapia. bonitas eterna. te precor vt omni mane diluculo cū ad te surrexero ꝛ oculos aperuero. simul quoq̄ cor meū in laude tua aperiat. ꝛ quodaꝫ lucifero splēdore ꝛ flammeo ardore laudis tue facula imensa ex eo simul exurgat in se ꝯtinens tui amoris intensissimū gradū cordi hūano vnq̄ de sursum ꝯcessum Similitudinē quoq̄ ardoris in se gerens sp̄us illius q̄ inter supremi ordinis celestia agmina in te ꝛ de te ardētia maxime tuo calet in amore Ad exemplar nihilominus illius supsubstantialis ꝛ superessentialis ac ineffabilis caritatis. in qua tu o pater celestis feruētissime diligis tuū vnigenitū in sp̄ū scō. ꝛ pero vt hec laus taꝫ suauiter ac blande resonet in corde tuo paterno. sicut sonare ꝯsueuit suo modo oim cytharedoꝝ ac musicaliū instrumentoruꝫ suauis modulatio. in corde iocūdo statu iuuentutis florido. ꝛ in hac laudis facula simul ascendat tue laudis tam odorifera fumi virgula. tam gratiosa. ac si esset ꝯposita ex oib⁹ aromatib⁹ mirre ꝛ thuris. ꝛ vniuersi pulueris pigmentarij. tam speciosa sicut cū ꝟnali tꝑe flores herbaꝝ pullulant in campis pulcris colorib⁹ ꝛ arbores stant frondib⁹ ornatis gra

ris odoribꝫ Sitq̃ laudis huius facula tam amorosa ac deliciosa. vt in eam oculi tui delectabiliter ferant̃. totaq̃ celestis aula resultet. ꝛ hec iugiter sine intermissione feruidissimo estu ꝛ rapidissimo calore tui amoris sursum exurgat ex corde ꝑ deuotã meditatõem. ex labijs ꝑ feruidã locutionẽ. ꝛ ex oibꝫ opibꝫ meis ꝑ sanctã ꝯuersationeꝫ. ꝛ hec laudis facula suã ꝟtute oẽs inimicos repellat. grãm augeat. finẽ beatum obtineat. ꝛ glãm eterne beatitudinis adq̃rat. vt finis huiꝰ laudis temporalis sit inicium eterne laudis patrie celestis. Amen.

¶ Informatio q̃lr̃ p̃missa sint trahenda ad ſmones ꝛ collationes

Hesaurus desiderabilis in ore sapiẽtis erit hec tua ꝓclarissima ꝓrsus doctrina O amãtissima sapiã si fuerit taliter ordinata vt nõ solũ facilis sit ad intelligendũ. vel delectabilis ad audiendũ. sed ꝛ generalis ꝓ cuiuslibet statu se ad dilatandũ. Nã ꝛ hoc ipm eius ꝑfecta req̃rit integritas. ad verũ q̃ppe amorẽ. tueq̃ laudis ꝯdignã frequẽtationẽ zelus ꝑtinet aiaꝝ Si q̃dem fidelis seruꝰ ꝛ prudens aplici ordinis imitator exñs. nõ solũ sibi. sꝫ ꝛ saluti aiaꝝ ꝛ ꝓximoꝝ vtilitati intẽdere. fraterne caritatis obligatõne tenet̃ Et ideo post p̃missa hꝰ sapie salutaris documẽta peto informari: qualiter ad ꝓximoꝝ vtilitatẽ hanc eandẽ doctrinã faciliter ꝯuertere ꝛ copiose valeã dilatare Insuꝑ ꝛ formulaꝫ artẽq̃ tribue discipulo simplici ꝯpendiosam ꝛ vtilem hoc idẽ faciendi in quacũq̃ alia simili materia indistincta ꝛ informi. vt sic de obstrusis fauoꝝ cellulis mel ꝓducere ꝛ panem ꝑuulis frangere ac in turbas distribuere valeã fecũditate gratiosa.

Sapiẽtia Pulcre ꝛ ꝯpendiose huiꝰ qđ a me petis eruditionẽ hr̃e poteris. si dictũ illud ꝑutile qđ quondaꝫ in sententijs humanitꝰ inuentis legisti. nõ velis ꝓijcere sed effectui curaueris studiose mãdare Queris qđ sit hoc Certe illud cuiusdã famosi q̃ sic dt Sapiẽtis est ordinare. q̃d huic melius. q̃d vtilius. quid nobilius. nã ea q̃ a deo sunt. ordinata sunt Qđ eñ ordinem retinet. durabile erit. Vt g̃ silr̃ in hoc sicut in p̃missis oibꝫ exẽplo magꝭq̃ ꝟbo te instruã de q̃sito. modꝰ ꝛ ordo hic mõstratꝰ tibi erit vniuersalr̃ obseruãdus. Nota g̃ circa p̃missa ꝙ q̃cũq̃ sapient̃ aut ferueter nõ solũ seipm. sꝫ ꝛ ꝓximum ex hac sapie docẽna edificare desiderat. studiose ꝑq̃rendo ìueniet ibi qđ ꝓficiet vtriq̃ Quedã nãq̃ materie talit̃ stꝫ posite. vt de se q̃dãmõ sint applicabiles ad eiusmõi. si q̃s tñ aliq̃lẽ diligentiã voluerit adhibere. sicꝫ sunt oẽs ille q̃ de xp̃i stꝫ passione. vbi solũ aduertẽdus est nũerꝰ eoꝝ q̃ ꝛ q̃lia passus est. Materia illa superiꝰ posita est vbi diuina sapiã inchoat discipulo ꝓ ipius feruore excitãdo suã passionẽ explicare. talit̃ est ad ꝓpl̃m ordinãda. ¶ Primũ siq̃dem xp̃s dei filiꝰ iminẽte sibi passiõe horrẽda cũ pre angustijs superuẽture in ꝓximo mortis guttas sanguineas sudando funderet in terrã. nihilominus tñ libere suã voluntatem pr̃is volũtati ꝯmisit. ꝛ qđ ceperat deuote perfecit. Sic q̃libet deuotꝰ in omni aduersitatis p̃ssura ꝛ tribulatõis angustia. licet forte naturã habeat reluctantẽ se paterne voluntati committat. ꝛ deuote hoc suscipiat quod occurrit.

¶ Secundū. Et sicut xp̄s fuit captiuatus ꝛ vinculatus. ne quo vellet posset abire. sic se hō debet captiuare ne sequat̃ ꝯcupiscentias carnis. ac sensualitatis appetitū ad nociua trahentē. ¶ Terciū. Item eadē nocte oēs sibi illusiones fcās ac verecūdias illatas ab iniq̄s patienter sustinuit. Sic hō oia v̄ba ꝯtumeliosa ꝛ turbatiua. atq̧ obprobria ꝛ cūcta mala irrogata a malis ꝛ importunis hoibꝫ patienter ferat amore sui redēptoris. silīa vel potius multū maiora ꝑpter ipm̄ patiētis. ¶ Quartum Deinde in mortis discrimine ad caypham adduct⁹ v̄itatē nō deseruit. sed maledicentē ꝛ ꝯdēnantem se dei filiū cū omni modestia ꝯfessus fuit Sic verus ipius seruus ꝑpter nullū tp̄ale periculū debet v̄itatē deserere sꝫ vsq̧ in mortē ꝯstans perdurare. ¶ Quintū. Dulcissima mater eius filio sic āgustiato viso. valde doluit. ꝛ ei ex intimis visceribꝫ ꝯpassa fuit ac amarissime fleuit. Sic fidelis amicus suo amico dilecto mala patienti ꝯdoleat ꝛ ꝯpatiat̃ ¶ Sextū. Deinde cū añ p̄sidem statueret̃ ꝛ iniq̄s accusatiōibꝫ false vrgeret̃. oēm māsuetudinē ꝛ patientiā ondit Sic verus xp̄i imitator nō murmuret aut reclamet. nec ꝯtradicat cū indebite ab emulis ledit̃ vel ipugnat̃ ¶ Septimū. Diuina sapia veste alba induit̃. ꝛ tanq̄ fatu⁹ spernit̃ ac irridet̃ Sic oēs irrisiōes q̄ solent a vanis hui⁹ mūdi hoibꝫ deū pre oculis nō hn̄tibꝫ. homini spūali irrogari. sufferat patienter. ¶ Octauū. Spinea corona rex glorie coronat̃. sceptro ac purpura subsannatorie deludit̃. Sic etiā cū seruus xp̄i in hoc mūdo vilipendit̃ ꝛ velut omni honore indignus abijcit̃. atq̧ a presumptuosis despicit̃. ꝛ illusionibꝫ molestat̃. cogitet q̧ seruus non est maior dn̄o suo. nec ꝑ malo habeat si ꝑ summo rege similia patiat̃. ¶ Nonum. Post hec nudatus verberat̃. ꝛ flagellis nodosis caro illa sanctissima ꝛ mēbra delicatissima acerrime dilacerant̃. corpus eius formosum plagis liuet. ꝛ sanguine vndiq̧ rubet Sic miles strennuus debet corpus suū ꝑ asperitates ꝛ duricias debitas castigare. ne inobedienter incipiat recalcitrare. ¶ Decimū. Tandē sententia mortis suꝑ autorē vite data crucem sibi baiulans. ꝯfestim ad locū supplicij foras educit̃ tanq̄ malefactor. q̄ hui⁹ mundi vita indignus estimat̃ Sic verus ihesu xp̄i imitator seipm̄ abneget. crucē suā tollendo ꝛ extra castra secū exeat iproperia eius portando tanq̄ purgamentū hui⁹ mūdi fact⁹. sempq̧ mortificatiōem ihesu in corpore suo circūferat. vt ꝛ vita ihesu tandē in corpore suo manifesta fiat. Itaq̧ simili mō his decem articulis faciendum est in oibꝫ ꝯsequentibꝫ materijs q̄ sunt de xp̄i passione Eodē quoq̧ mō fiat in materia p̄taxata de vtilitate vicꝫ tp̄alium tribulationū. de qbꝫ similit̃ poterit ꝯbinare ꝛ applicare ꝑut placuerit Sic ḡ viriliter faciat in oibꝫ talibus q̄ sunt his silīa motiua multa. q̄ ordinate ꝯponēdo ꝛ ꝯnumerādo auditoribꝫ preponat. ꝛ diffusius ꝑtractando ad libitū collationē faciat motiuā Quedā aūt diligentior indigent perscrutatione. v̄bi grā In p̄ma materia superius posita de tractu diuino diligens lector iueniet inter alia de sponsationis diuine has vtilitates Ex hoc nāq̧ habebūt ꝯscie puritatem. mentis securitatē. fame claritatē. nois imortalitatē. spūalis delectatiōis ac gaudiorū diuinorū affluentissimā vbertatē. somnū q̄etū ꝛ securū

protectorem.glam ꝛ honorē.ac perhennē felicitatē. q̄ eam sibi in amicā assumit.decore vite decorabit̃.stola gl̃e vestiet̃.ꝛ corona gratulatōis co- ronabit̃.p modico labore magna reqe ꝑfruet̃.ꝛ vera atqꝫ ꝑfecta beatitu dine q̄ in ꝯtemplacione summi veriqꝫ boni ꝯsistit beatificat̃. Item erit honorabilis atqꝫ gratiosus.pacificus ꝛ fortunatus.sapiēs atqꝫ expertus spūalis ac diuinus.amabilis.ꝛ omni bonoꝝ possessor securus Item circa materiaꝫ de feruida penitentia nota ibidem. ꝙ hec mala inter alia pctm̄ ꝯsequunt̃.vicꝫ seua pnia gemitus ꝛ fletus.meror ꝛ tristicia.ꝛ cor dis clamor atqꝫ miseria.deus perdit̃. aīa misera a summo bono sepat̃. gratiis nudat̃.ꝛ donis celestibꝫ spoliat̃.ꝯfusione induit̃.ꝛ ignominia re plet̃.decipit̃.derelinqt̃.ꝛ q̄dammō bonis oībꝫ ꝑuat̃.remorsu ꝯscie cruci atur.viuens morit̃.ac sanus existens languidus efficit̃.nomē sponse a- mittit.deū offendit.seipam perdit.inhonorat saluatorē.inimicos letifi- cat.scōs aūt angelos ꝯtristat.replebit̃ verecūdia pauore ꝛ angustia.pec catū astute hoiem circūuenit.aufert sensum.cor transfigit.ꝛ suaui toxico hoiem perdit.oculos spūales eruit.spm̄ scm̄ fugat.ꝛ robur omne tollit. Peccator gladiis inimicoꝝ inermis obiicit̃.in se marcescit.ꝛ sibimetipsi grauis efficit̃.alioꝝ bona videns amplius de suis ꝯfundit̃ ꝛ ꝯturbatur Pctm̄ plumbo ꝛ leoni.tonitruo ꝛ absinthio ꝯparat̃ ꝑuare qete interiori. ꝛ horore quoqꝫ dormientes ꝯturbare ꝯsueuit. Interdū suadet homini diem natiuitatis sue maledicere.ꝛ in foueam corruere desperatōis infe- licis.¶ Circa materiam de malis religiosis in quibꝫ extinctus est feruor deuotionis nota.ꝙ religiosus tepidus ꝛ vanus est lamētabilis. qꝛ mise rabilior quodāmodo oībꝫ creaturis.s.carēs deo ꝛ mūdo.ꝯparat̃ ciuitati ruinoseq̄ vel subitanee corruit.vel paulatim deficit.donec tandeꝫ ex to to perit. Item monstro marino ꝓpter deformitatem exteriorē ꝛ interio- rem Nā verus ꝛ perfectus religiosus dꝫ hr̄e has ꝯditiones Diascꝫ mū dana spernere.in solo ꝯditoris amore flagrare.sanctasqꝫ meditatōnes ꝛ bonas oꝑationes semꝑ habere.seipm̄ ꝛ ꝓximū edificare.neminē aūt cir cūuenire aut ledere.sed in simplicitate ꝛ sinceritate vitā ducere beatam. Item carnē suā cū viciis ꝛ ꝯcupiscētiis crucifigere.exercitia ꝟtutū qꝫqꝫ magna ꝛ ꝯsuetudines deuotione plenas habere.ac fortissime ac strēnu issime ꝯtra neqcias inimici bellare.ꝛ semetipm̄ ꝓ defensione veritatis ꝛ iusticie in mortem vsqꝫ tradere ¶ Conditōes ꝟo mali religiosi sunt hec scꝫ ꝓteruia ꝯtra suos superiores. Item q̄rulositas. Est aūt querulosus q̄ nihil sustinere vult.sꝫ sue vult volūtati viuere Cupiditas reꝝ tempora lium inordinata.ꝛ laxatio freni nimis libera ad circūstantias pcti carna lis. Item defectus diuine caritatis.inuidiaqꝫ fraterne ꝓsperitatis. ho- noris ambitus inordinatus.ꝛ negligentia scāꝝ ꝯsuetudinū In seruicio dei sunt pigri.p q̄stu rerum temporaliuꝫ solliciti.ꝛ in oī tꝑe circa curam corporis nimis intenti.ꝛ iteꝫ ꝓni sunt imitari potius mala exempla q̄ꝫ bona.ꝛ suam negligentiam defendere ꝑ alioꝝ tepiditatem.discursus fa ciūt inutiles.ꝛ ꝑ colloqa mala corrūpunt bonos mores. ꝟba quidē hn̄t interdū ad horā spūalia.sꝫ fcā qn̄qꝫ subintrant carnalia. timentes qdeꝫ solum oculos hoim magis q̄ꝫ dei.cor hn̄t mūdanis desideriis repletuꝫ

z que hñt bona parua multis malis sunt permixta ¶ Hoc igit mō con sequenter in oib) aliis materiis hui⁹ libri vsq₃ in finē poterit quilibet stu diosus cū diligentia flosculos extrahere vñ possit ad viam salutis pri mū trahere z ad deuotionē excitare Qd sibimet faciendū relinqn⁹. vt ei ex hoc studio fructus salut' z merces crescat etne retributionis

¶ Qualit multi fideles possint sapiam diuinā desposare z quo p qti diana qdam leuia exercicia debeāt se ptinue in eiusdē amore renouare

Venite filij audite me. venite z audite z narrabo vobis oēs q timetis deuz. qnta fecit dñs aie mee. Fecit em magna mihi qz potēs est z scm nomē eius Plane spectabilia z magna sunt hec. tanq₃ insignia vt ex his nō imeri to admiret ois hō magnificās deū ac dicens. qm bonus qm in seculuz mia eius Quāobrem si ego qdem inter hec sobria quadā ebrietate vide ar mēte excedere. deo pcedendū est. Caritas em xpi vrget nos Jāq₃ os nostrū patet. sed z coz nostrū dilatatū est. Auditū g huc iocūditate z ex ultatiōe plenū multoz p salute indultū magno cordis desiderio nobis eructuare cupio festinant. Etem sacramentū regis abscondere bonū est Opa dei reuelare z pfiteri honorificū est Audite g nunc populi oēs de regalib) nuptiis venio. ex vino celi potatus madeo. nuptiali potit⁹ tha lamo gaudeo. Insup bonū nunciū porto. cunctisq₃ noua gaudia fero. z ideo incipm pre iubilo nō capio. s₃ totus iocūditate ifusus exulto in do mino. Queris vñ tā rara. tāq₃ insolita gaudioz materia sit in terra nrā suborta Nimirū ex hoc qz in his pascalib) gaudiis. vic₃ regalib) ac spi ritualib) nuptiis. ipe rex summus ac impator diuinus suā mihi vnicam ac dilectā eternā sc₃ sapientiā in sponsaz copulauit. sponsalia ptraxit. z me quodammō suū generū fecit D qs ego. q sum gener regis Quis ad tantā dignitatē audeat aspirare O q₃ magnū est hoc. qz tam paup z mo dicus. tā vilis z indignus. nullis meritis pcedentib) ad tantā dignitatē debuit sublimari Quis estimare queat hec dona carissima oiq₃ grarū actione dignissima. s₃ neq₃ his ptentus rex magnificus adauxit munera cumulauit bñficia. ampliauit bona. z grām copiose dilatauit Nā hūilis ille hui⁹ sapie discipulus in ea visionis grā. quodā nouo z mistico no mine ab ipa vocat⁹ frater amādus. dū in cordis cubiculo nuptiali tha lamo cū diuinissima sponsa sua secreta silentia petisset. z inter ipi⁹ amo ris brachia dulciter soporatus obdormisset. cordis cū feruido affcū ad modū pfecte vigilaret. atq₃ de alioz piter salute secū tractaret. pdcā spō sa huiuscemodi xbi nimiū dulcia intellectualiter ac spūaliter z supnatu raliter omniūq₃ mortaliū votū pditiōib) dissimiliter depromebat dicēs Ex te nāq₃ egredief in quo oēs gentes bñdicent. Ex qb) verbis celitus platis nimium delectatus pariter z admiratus gratitudine pcipua ad eam pversus dicebam. O lumen oculorum meorum. o desiderium aie mee. z gaudium mentis mee. quod voce exprimi nō pōt Amica dulcissi ma nimium formosa. z pre cūctis incorporaliter generosa. oib) gratiis decentissime perornata Ecce tu nosti hanc esse pditionez ac pprietatem

amoris intensi. vt hoc quod quis intense amat. hoc alijs ꝛ placere cupi at ꝛ a ceteris oib₉ id amari ac laudari. sine sui tñ ꝑiudicio ꝯcupiscat. O amorosi iam pñs mei ꝯditio cordis. tot miscens interim ignita suspiria verbis. sed ecce tu vnica ꝛ sola es illa cũctis optabilib₉ bonis superef-fluenter cumulata. talisqꝫ te ipa tradente est tua singularis prerogatiua. vt quanto quiuis amator te pluribus sine inuidia communicauerit. tanto perfectius te in semetipso possidebit Quapropter o benigna de salute cunctorum sollicita. da modum aliquem. excogita viam congruentem per quam hic tuus amor ac spũalis desponsatio multiplicetur. vel etiã sicut iam in nonnullis desidiosis antiquata est. aliqualiter renouet̄ Naꝫ ꝛ natura a te optime instituta quibusdam prouidit de necessarijs reme dijs. per que eorum continua defectio quam vniuersa temporis legib₉ subiecta incutere certum est continue restaurantur. sic reuera ꝛ gratie dona ne perdantur vel diminuantur frequenti egêt renouatione. O mi deus si multi scirent per experientiam desponsationem tuam esse adeo io-cundam O si noscerent tam modicum ipsius esse laborem. ꝛ remunerationis tam immensam esse mercedem Totus estuo cum cogito. ꝙ tanta bona de prope posita a multis negliguntur. ꝛ ꝙ messis tam multa. ꝛ o-perarij tam pauci inueniuntur O quantum huius rei pre desiderio fla-grabat doctor ille egregius apostolus Paulus. qui fraterna caritate ꝓ-motus cupiebat ipse anathema esse ꝓ fratribus suis. vt spiritualia hec conciliaret connubia. quod deniqꝫ ait. Despondi inquit vos vni viro. Sed ꝛ ille diuinus dominicus pater noster inclitus desponsationis hu ius quasi celestis quidem paranimphus cupiebat seipm̃ vendere vt to-tus possit impendi ꝛ superimpendi pro animarum salute huiusqꝫ diui-ni amoris instauratione. Sic ꝛ socius ipsius indiuiduus euangelicus ille frãciscus oia arbitratus est vt stercora. vt ad amorẽ hũc p̃ciosuꝫ oẽs traheret multosqꝫ amatores xp̃o lucrificaret. Similiter ꝛ alij multi deo dilecti ab inicio mundi fecerunt. qui se huius rei causa tormentis ꝛ periculis innumeris exposuerunt. tanto feliciores huius desponsationis ꝑticipes se fieri arbitrantes. quanto plures potuissent sibi attraxisse con-sortes ꝛ ꝯsodales. Nunc ğ dñe mi paternis deuote inherendo vestigijs ego quoqꝫ huius amoris iaculo vulneratus. ꝛ zelo fraterne caritatꝫ medullitus tactus genua cordis mei ad te flecto. ꝛ ex totis precordijs cum singulatu ꝛ lacrimis te flagito. vt hãc spiritualem desponsationem in diebus nostris non sic perire permittas. sed gratiam renouationis ipi⁹ aliqualem cordib₉ diuersorum infundas Fac nobiscũ dñe nõ scd̃m meritorum nr̃oꝝ paruitatem: sed scd̃m quod decet tuã amabilẽ atqꝫ pijssimam bonitatem. in tua nãqꝫ clementia dependet tota salus nostra Ex eo quippe miseris es tam ineffabiliter amabilis. ꝙ ipsis indignis es tam pius atqꝫ placabilis Sed ne diutius te protrabam En ego miser pec-cator ꝓprijs delictis pregrauatus. sed de tua immensa pietate confisus coram te prostratus iaceo. de terra nõ surrecturus. donec ex labijs tuis verbum egrediatur gratiosum. donec surgas ꝛ ꝓpicius fias. consensum prebeas, ac te nunc quoqꝫ sicut olim desponsari permittas.

Sapientia Ego quidem paratus essem omni tpe qd petisti adimplere. z in hec spualia ꝯnubia ꝯsentire. si tn essent q huic desponsationi vellent legittime operā dare Sz mlti in modū multi sunt q hanc desiderant arram habere. verū tn p ei9 adeptioē nolūt laborare. verū qdem si sine labore hec mea felicissima desponsatio obtine ri posset. innūeri me sibi in amicā eligerēt Quis em nisi insanus auri im mensum pondus sibi gratis allatū nō tollat z vadat Nunc vo sic est ꝙ sapia trahit de occultis. z q voluerit ipam possidere. necesse habebit eā cū labore z sollicitudinē qsi pecuniam qrere. z effodere quasi thesauros Nō em inuenit in terra suauit viuentiū Si qdē ꝯsilio diuino decretū est ꝙ nullus hanc dignissimā sponsam accipit. nisi pus strenuissime in acie ꝓpter ipam militauerit. z aduersa sustinuerit multa. z qcūqz in his tribu lationibꝫ viriliter vsqz in finē ꝑseuerauerit in hoc mūdo eius in obseqo. hic tandē feliciter eidē copulabit sine fine in regno suo glorioso Nec mi rū ꝙ labor preire solet mercedē. Quis nāqz z in hoc breui tpe optādo z nō operādo obtinet qd velut. z ideo digni nō sunt ipius ꝑfecta desponsa tione. qui aduersa dedignātur ei9 ob amorē sustinere.

Discipulus Vtiqz dñe. naz z catelli edūt de mi cis q cadūt de mēsa dñoꝝ suoꝝ Et iō saltē hoc fiat vt ex ꝑticipatōe illi9 ꝑfecte desponsatōis diuine qbusdā singularit collate. tuis qqz ifirmis ac fragilibꝫ ꝓut inuenerit manus tua ꝓuidere digneris. ꝯdescēde qso infir mitatibꝫ nris: z malicie tēporis hui9 instantis. z da modū aliquē hanc grām scdm diuersos gradus ꝑticipandi Nā z diuersos gradus habes mentibꝫ. aut nūquid vnā tm habes bndictionē pater. Da igit modū ali quē facilem z tā generalē vt oēs te ꝑ ipm colere cupiētes. siue tibi carita te ꝑfcā iūgant ne fragilitate hūana ꝑpediti. ab hac retrahāt. seu etiā p9 modū igne purgatorij ꝯdigne purgent. mereant bndictionis ipius eē cō sortes. nec vniuersalia vt soles de hac re documēta ꝓponas. sz ad singu laria ac ꝑticularia z quedā leuia z cōia descēdas. tanqz si nutrix puulis suis lac ꝑbeat. nō solidū cibū. hec nāqz impotentibꝫ qbusqz ac simplici bus sapiūt suaui9 z facilius adimplent

Sapientia Quoniā ex euāgelico statut ꝓmisso. me cū fidelibꝫ eē vs qz ad ꝯsummationē seculi. nauiculā petri licet multipliciter quassatam nequaqz deserere velle vsquequaqz Ideo scdm diuersa tpa ad colendā veniā meā operarios destinaui. eiqz salutis eterne remedia ꝯtuli. ac sepi9 collata renouare nō omisi. sed ab inicio per nationes sanctas in aias san ctas me transfundo. amicos dei ac ꝓphetas ꝯstituto. quāobrem z in pre senti. nūc qqz pietatis qdaz opera ac dilcōnis ꝯsueta satis exercitia: qbꝫ a multis diuersoꝝ graduū ac statuū hoibꝫ desponsatōibꝫ hui9 eterna sa lus diuersimode ꝯparticipari possit tibi indicabo Simulqz qliter amor meus iugit renouari valeat demonstrabo. Adijciens hoc nihilomin9 ꝙ hij q eiusdē sapie doctrine sup firmaz petrā catholice z aplice veritatis fundare extiterint deuoti imitatores. bndictōis qqz ipi9 q ꝑ semē fidelis abrahe repromissa ē in xpo ihesu. erūt in sempiternū heredes.

Igitur qcūqz desiderat eterne sapie amabilis fieri discipul9 cuiuscā-

qꝫ ꝯditionis sit vel status aut sexus seu ordinis. aut religiõis. debet di-
ligenter ea seruare q̄ sequunt᷑. q̄ sic sunt temperata. vt nihil difficultatis
importent. ꝛ q̄libet possit ea facere sine omni ꝑiudicio sue ꝓfessionis ꝛ
status. Siq̇dem diuina sapiā nō intendit ꝑ ista statuere aliquā obligati-
onem vel ꝓfessionē. aut etiā astrictõeꝫ qualēcūqꝫ. sed solū quandā nouā
dormitantis deuotionis spontaneā excitationē In qua q̇ se excitare vo-
luerit. bñ facit ꝛ laudabiliter. Qui aūt hoc nō facit ꝓ tāto nō peccat nec
delinquit. Ante oia igit᷑ q̄libet sapiē discipulus debet amorē carnalē si
habet relinquere. ꝛ ipām ꝑclarā eternāqꝫ sapiam diuinā in sponsam si-
bi assumere ꝛ amicā Quod si forassis q̄spiā adeo ligatus esset ꝑ amorē
aliquē ꝑuatū ꝙ sibiipi tam subito vim inferre asperū iudicaret esse ac ni-
mis durū. saltem habeat bonū ꝓpositum. vt ab hoc amore nociuo se ve-
lit abstrahere. cū adiutoriū diuinū occasione aliqua inuenta sibi senserit
efficaciter arridere Hij aūt q̇ terreno amore ligati nō sunt. sed alias desi-
des hucusqꝫ atqꝫ tepidi atqꝫ negligentes eius in amore fuerunt. debent
hanc spūalem sponsam q̄si de nouo desponsare ꝛ se in eius amore recē-
ter innouare pio quodā deuotionis affectu. Hoc aūt sic dicimus eē faci-
endū. vt eidē cui ꝑus seruire solebant tanq̄ dño ꝑ timorē. sibi nūc parit᷑
studeant placere ꝛ adherere tanq̄ dulcissime sponse ꝑ spūalem ꝛ inten-
sum amorē sꝑ cogitantes excellentiā ꝛ pietatem hui⁹ diuinissime spōse.
ꝛ q̄ bti sunt illi q̇ eius amicicia in hac vita meruerunt decorari. Et hec
desponsatio vel desponsationis antique innouatio propter feruentiorē
deuotionis excitationē debet fieri. nō solum ab intra in aia. sed exteri⁹ li-
cet occulte. ꝑ aliqua signa puta ꝑ tres prostrationes. seipm in eisdē tan-
te sponse dando. offerendo ꝛ exhibendo ꝛ arrā desponsationis ab ea pe-
tendo scꝫ aliquā nouā grām in signū mutue dilectõis ꝛ fidelitatis. quā
neqꝫ mors neqꝫ vita neqꝫ q̄cūqꝫ creatura in perpetuū debeat violare.
Et q: plerūqꝫ facta plus mouent q̄ v̄ba. factū quoddā notabile ac ra-
rum multūqꝫ motiuū spectans ad ꝓpositū tibi reuelabo Erat q̇dam iu-
uenis feruidus amator. q̇ amore terreno relicto sponsam hāc celestē di-
uinā. s. sapiam sibi in amicā elegit. cupiensqꝫ vehemēter dilectā hanc in-
timis visceribꝫ cordis sui plenius incorporare. secretū locū petijt. ꝛ pre a-
moris stupenda vehementia surgens ꝛ vestimenta sua a parte superiori
corporis extrahēs arrepto ferro acuto suꝑ nuda ꝑcordia pectoris sui in
ea ꝑte vbi cordis vitalis pulsus ꝑcipue videt᷑ vigere. ꝑdictū ferrū carni
sue infixit tā valide. vt singulis ictibꝫ cruor sanguine⁹ erūpens seq̄retur
ictus ferientis ꝛ sanguinis. vñ desuꝑ ꝑcordijs deorsum decurrerent. de-
fluentes minuatim Sicqꝫ tot acutas puncturas. seuasqꝫ fixuras hinc
inde fecit donec tandē hoc mō nomē ꝑclarū sue sponse. qđ est ih̄s. mag-
nis ꝛ capitalibꝫ lr̄is suꝑ latitudinē cordis sui exarauit Cū aūt hec amo-
ris vulnera recētia ꝛ sanguinolenta sibi nimiū dulcia in carne liuida ali-
quādiu cū multo amoris incēdio portasset. tandeꝫ post multos dies sa-
natus clare ꝛ perfecte ꝑdictū nomē caro illa in eodē loco integraliter cō-
seruauit. Post modū igit᷑ cū hic diuinus amator quēlibet terrenū ama-
torē sue sponse vanū nomē in veste secalari vt a nullis fieri solet. deferri

videbat. ex intimis p̄cordijs ad diuinā sponsam suam ꝯuersus eiusqꝫ amoris superexcellentissimas p̄rogatiuas ꝯmemorans. ipi⁹ nomē non in tabulis lapideis aut in vestimētoꝝ picturis rubrica vel attrimēto ꝯscri ptis. sꝫ in tabulis carnalibꝫ cordis. atqꝫ lr̄is sanguineis. rosea vernātibꝫ floratura ꝯsignatis. se gestare indebilr̄ in suis p̄cordijs gaudebat. fructū ꝗo salutiferū diuini amoris inde sibi crescere notabilit̄ sentiens ex p̄ntia tāti noīs memoriā iugit̄ admonēt̄. cupiensqꝫ q̄slibet deuotos diuino in amore ꝓficere. suasit eis ꝓinde hui⁹ noīs maiorē curā hr̄e. nō qdeꝫ vt id ip̄m facerēt ꝛ se periculo incōsulte ꝯmitterēt. neqꝫ illud vllo mō imitare debere. qđ sibi ex singulari dono datū fuit ꝟtute diuina supare. sꝫ ꝙ illđ nomē salutiferū q̄litcūqꝫ formatū vl̄ ꝯscriptū secrete quidē ꝛ latent̄. aut in veste aliq̄ vel alias ad libitū ꝑ diuini amoris excitatione sꝑ deferrent Sane p̄dictus adolescēs amādus memoratū op⁹ amoris iō fecit. vt q̄tiensc͞ūqꝫ ꝯtingeret nomē p̄dcm̄ sibi soli ac deo ibidē cognitū a se videri. totiēs ꝯtingeret p̄stinā amicitiā rememorando q̄si recēter in corde suo re nouari. Simile hui⁹ q̄ntū ad intētionē facti legim⁹ de symone summo sa cerdote. q̄ amicitiam quā. Judas machabe⁹ frat̄ ei⁹ dudū cū romanis statuerat. q̄si iā inueteratā cū renouare vellet. clipeū aureū in signū illuc misit. ꝛ antiquā amicitiā inouauit. Sꝫ ꝛ ip̄e dn̄s in signū federis hoibꝫ arcū in nubibꝫ dedit Sic ꝛ filij isrl̄ inito federe cū dn̄o aquā effunderūt. ꝛ vel aras edificātes aut lapides ponētes res aliq̄s corꝑales statuerūt. vt ꝑ exteriora signa itenoꝛ fragilis hūana iuuaret̄ memoria. Multi q̄qꝫ sancti noui testamēti in trāsactis an̄ nos tꝑibꝫ ꝑ incitamēto sue deuotio nis picturas diuersas sibi fecerūt. qdā imagines vel cruces iuxta se ha buerūt. nōnulli etiā reliq̄as vel cetera silia apud se vt legit̄ h⁹ rei cā detu lerūt Hoc g̃ vt p̄dcm̄ est faciat. s. de noīe ihu q̄ gr̄am habuerit. Animus q̄ppe hūan⁹ cito ac facilime a ceptis labit̄. nisi freq̄nter in ceptis renouet̄ Item et̄ne sapie deuoti cultores. ac discipuli p̄nt q̄ volūt q̄tidie horas de et̄na sapia cursum legere Hij aūt q̄ legere nesciūt. vel legittime occu pati sunt. seu etiā q̄ eas ꝯmutare cupiūt dicat loco eaꝝ. vij. pr̄ nr̄. ꝑ septē ꝯsuetis horis. ꝑ q̄libet hora vnū Hec aūt dꝫ eē eoꝝ intētio in his horis. vt diuina sapia custodiat eoꝝ corda ꝛ corꝑa. ne ab hoc mundo stultissi mo: ꝛ modernis tꝑibꝫ vanitatibꝫ ꝛ malignitatibꝫ pleno. irretiant̄. sꝫ cau te ꝛ sapient̄ ābulando. a cūctis malis ꝛ periculis p̄seruent̄. Itē in mēsa post bn̄dictionē an̄qꝫ incipiāt ꝯmedere dicāt vnū pr̄ nr̄. ꝑ elemosina spi rituali his aiabꝫ q̄ maxie sunt indigētes in purgatorio. attēdentes q̄ ꝑi culosum sit gratis elemosinā comedere. ꝛ ꝑ ꝯtinua suffragia fidelit̄ eā nō deseruire. ꝛ q̄ piū sit in nullo se iuuare valētes. iuuare. ꝛ cū q̄nta nihilo minus gratitudie gaudeāt se in tanta miseria. vel minimā guttā aut mi cam vnā q̄ cadit de mēsa dn̄oꝝ suoꝝ ꝑcipere ꝑ refrigerio qualicūqꝫ. Et vt hoc q̄qꝫ exercitiū pietatis magis gratū ac ꝑsuasibile deuotis mentibꝫ fiat. sciendū ꝙ dū deuota qdā approbate religiōis ꝑsona simul cū ceteris q̄busdā has orōnes faciēdas de nouo suscepisset. p̄cipue cū magna de uotiōe erga p̄missum deprofundis ꝑ aiabꝫ desolatis dicendū flagraret. apparuerūt ei in q̄daꝫ visione aīe multe. locis purgabilibꝫ deputate. q̄ ex

ysli habitu z gestu miserabili quē preferebāt. suffragiorum se bñficio indigere deflebāt. inter q̄s tñ singulariter vna ad ipam accessit z flebiliter ab ea petiit. vt se pmitteret eē hūc mendicū cui q̄tidie in mēsa de profundis pdictū p elemosina erat largitura. ¶ Ex q̄ visiōe postmodū feruētius erga hāc agebat elemosinā spūalem. Itē vnū pr̄ nr̄ dulcissimo z salutifero nomini et̄ne sapie. q̄d est ih̄s vt dñs z saluator nr̄ oēs hos eterne sapie discipulos. scāmq3 matrē ecclesiā saluet z custodiat a cūctis aduersis. z ab oīm tueat̄ hostiū insidiis Sane ob reuerentiā tāti nois eidē pmittēdo vel etiā subinferēdo dicāt hec v̄ba Bñdictū sit nomē dñi nr̄i ihu xp̄i dei z gloriose v̄ginis marie m̄ris eius in eternū z vltra. Amē. ¶ Et de hoc extant indulgentie Rō hui⁹ orōnis de hoc noie est. vt ille dulcis ih̄s qui pchdolor his vltimis tp̄ib⁹ de cordib⁹ multorum quantū ad deuotiōis feruorē delet̄ z extinguit̄. z tā dānabiliter iā piectus est. eo q̄ tā innūeri sunt q̄ que sua sunt q̄runt. z nō q̄ ihu xp̄i. vt inq3 hoc mellifluū nomē aliq̄ mō reuiuiscat z cordib⁹ infideliū inculcet̄ ac renouet̄. pdcm̄ fiat pietatis exercitiū Hanc nimirū piectionē ihu a suis q̄ndam dilectis ipamet diuina sapia nōnullis in visiōe apparens ɔquesta est voce q̄rulosa ¶ Item prima die ab ecclesia instituta p historia sapie cātanda vic3 pma dñica mēsis augusti. z añ vigiliā natiuitatis qñ inchoat̄ ad vesperas antiphona O sapia. z seq̄ntib⁹ dieb⁹ vsq3 ad noctē illā gloriosa3. cū in hūc mundū patris genitura eterna sapia dignata est introire. fiat aliq̄ specialis memoria de ea in orōnib⁹ pfatis p antiphonā vel p collectā. vel orōem dominicā Si etiā aliq̄s tp̄ib⁹ illis cū vacaret. missam pfata3 de et̄na sapia celebraret ɔgratū haberet. ¶ Item discipulis z amatorib⁹ sapie tres ad huc dies in anno debēt eē pcipue obseruabiles. ita vt q̄libet istarū triu3 dierum aliq̄d obsequm speciale faciant huic sponse spūali Prima est dies circūcisionis dñi. in hac em̄ die incipit annus. z p̄m ɔsuetudinē q̄runda3 terrarum inueteratā. hac die q̄ sibiinuicē in amicicia singulariter sunt iuncti. ɔsueuerūt sibi mutuo strenas dare z bonū annū optare Sic igit̄ silr̄ pro executione dormitātis aie ad amorē diuinū. q̄libet deuotus sapie discipulus z amator in hac die suā vnicā ac dilectā sponsa3 diuinā accedat z bonū annū p strenis sibi ipi z oib⁹ ipius ɔdiscipulis z sancte m̄ri ecclesie fideliter deposcat. aliquā orōem specialem faciēdo. vl̄ etiā cui hoc ɔgruit cereū accēsum in honorē illi⁹ q̄ et̄na lux est ad altare. vel añ crucifixū offerendo vel pcurādo. in signū q̄ oēm salutem suā fidelis discipulus in hoc instabili tp̄e recognoscit. z vult se a sola sponsa diuina haberi. z q̄ amor eius solius in corde suo debeat ardere z lucere. z petat vt si hic amor fortassis aliqua occasione extinctus est tā misericorditer reaccendat̄. vt de cetero nūq3 extinguat̄. ¶ Secūda dies est dñica in q̄nquagesima. q̄ dies a plerisq3 appellat̄ carnispriuiū. z hec ab hui⁹ mūdi stultis amatorib⁹ celebris habet̄. z cū vanitatib⁹ fugacibus expendit̄. Tūc em̄ amici z sodales ɔuenire ɔsueuerūt. z solacia mūdana ac peritura sibiinuicē facere In signū ḡ q̄ illa diuinissima sponsa suo discipulo debet esse hoc totū q̄d est gaudii ac solacii z amoris in hoc mūdo z futuro. iō pro exercitatione deuotionis tepidi cordis sui faciat sicut prius ¶ Ter

ria vero est prima dies mensis maij. cū vernalis serenitas oīb; grata z
desiderabilis incipit in terre germinantib; pulcre apparere Nam tūc con
suetū est. z maxime in ptib; sueuie terre almanie. q adolescētes de nocte
siluas petunt. z arbores viriditate folioꝝ venustas p̄cidunt. z florib; or
natas pre forib; locāt. vbi putant se habere amicas in signū amicitie z
fidelitatis. Sic ḡ vt ex iniquo p̄ncipio cōficit sancta deuotio. sicut z de
prima die mensis augusti noscit ab ecclesia factum esse. hoc qd ab illis
supuacue fit homini mortali. ab istis deuote fiat oīm conditori. z tanto
sollicitius. quanto hec diuinissima amica oēs mortales in gratijs precel
lere dubium nō est Vñ illa die sue carissime sponse diuine ad incitatio-
nem sue deuotionis lumen corporale offerant. vel aliquam aliam orati
onem deuote dicant seip̄os eidem affectuosius recommendando. Dis-
cipulus quoq; sapie. summo cordis affectu honorāda ē illa mater sum
mi regis eterne sapie. que eosdem tanq̄ filio proprio spirituales in specia-
les sibi vult assumere filios. z eorum curam gerere materno cū affectu.
Vñ quilibet deuotus sapie discipulus debet eā quotidie honorare cū
salutatione angelica. ix. vicib; dicta. vnū aue maria dicat cū genuflexio-
ne summo mane cū primo surgit de lecto. oia bona opera sua de illo fa
cienda. regine celi ad manus deuote porrigendo. vt cum tam reuerenda
materna z dilecta mater ea p̄sentauerit suo filio regi summo grata z ac-
cepta fiant. ob reuerentiam sancte z tante mediatricis. que fortassis mo
dica ac vilia minusq; grata fierent immediate presentata p manus pec
catoris. Similiter in sero faciat post omnes orōnes. cū iam immediate
ad lectum est eundum. z vt eo securius dormiat ab ea petat. vt quicq̄d
illa die minus pfectū est. p ip̄am suppleatur. quod malefactū est. p ip̄am
pie relaxetur. z qd bn̄factū est. p eam ꝯseruetur z gratificetur. ¶ Item
vij. aue maria dicant cordi genitricis dulcissimo. omniumq; peccatorū
refugio pijssimo ac singularissimo. vt ipsa illud suauissimū eterne sapie
triclinium. cūctarūq; miserationum domini depositorium superefluen
tissimum. misericorditer aperiat z inclinet ad hui9 sapie filij sui discipu
los in vltimo exitu spūs sui. vt eos tūc pie defendere z ad celi palacia p
ducere dignet. Postremo vero omni anno prima feria imediate sequēte
diem aiaꝝ p eisdē vicē harum orationū ꝯparticipib; defunctis z p ip̄oꝝ
caris amicis missam dicāt qui sunt sacerdotes vel offerant. aut centum
pater noster dicāt q̄ sacerdotes nō sunt Subiūgentes deuote premissis
orōnib; hanc supplicationē. vt deus z dn̄s noster p suā eternam sapiam
misericorditer ecclesie sue dudū tribulate subueniat. z eā ad pacem po
nat z tranqllitatem. Compendiosius aūt predicta recapitulantes sciē
ꝯpēdiosi9
dum. q amatores seu cultores eterne sapientie scdm premissa debent
carnalem seu terrenum amorem. qui occasio est multorum malorū dese
rere. z eternam sapiam in sponsam spūalem assumere. vel desponsatio
nem hanc dudum ꝯtractam nouo deuotiōis affectu renouare. z ad ma
iorē deuotionis incitationē tres pstratōnes in loco orōnis secreto facere
cū se in principio ad hoc offerunt. Item pn̄t facere ea que sequunt. vicē
quotidie dicere. vij. pr. nr. p septem horis sapie. pro qualibet hora vnū-

¶ Item in mensa ante sumptionē cibi dicant vnū in elemosinam spūa-
lem his aiabꝰ q̄ sunt magis egētes in purgatorio. Item noī ihū dulcissi-
mo vnū ↄtra omne malū ꝛ infortuniū mentꝭ ꝛ corporis eidē p̄mittēdo
subiūgendo hec v̱ba. Bn̄dictū sit nomē dn̄i nr̄i ihū xp̄i. ꝛ gloriose v̱gi-
nis marie matris eius in et̄num ꝛ vltra. ꝛ sic erūt in vniuerso. ix. p̄r. nr̄.
Et q̄ hn̄t grām pn̄t p incitatione ꝛ signo diuini amoris nomē ihū secū
occulte portare. Hij aūt q̄ sciūt legere debent dicere p maiori deuotione
cursu de sapia. ꝛ intermittere. vij. p̄r. nr̄. p̄dcā. Item btē v̱ginis cū p̄mo
surgūt dicāt vnū aue maria. vt ipa sit bonoꝝ ab ipsis ea die factoꝝ pre-
sentatrix. ꝛ in sero vnū post oēs orōes. vicꝫ cū sint in ↄcinctu se deponē-
di. vt sit maloꝝ ↄmissoꝝ ab ipis recōsiliatrix. Item cordi suo misericor-
dissimo. vij. vt hoꝝ oim ↄdiscipuloꝝ in mortis articulo sit adiutrix. ꝛ
hec sil'r erūt. ix. aue maria. Item debent p̄ma dn̄ica mēsis augusti. dum
incipit historia de sapia. ꝛ an̄ natale dn̄i dū incipiūt solēpnes ātiphone
O sapia ꝛc. aliquā orōem vel memoriā ad libitū de sapia facere. Item
diem circūcisionis ꝛ dn̄icam in qnq̄gesima. ꝛ p̄mā diem maij. debent in
speciali obseqo habere orōem faciēdo. vel candelā accensam offerendo.
vel pcurando qbꝰ hoc facere ↄuenit Et item in p̱xima feria post diem
aiaꝝ p oibꝰ his et̄ne sapie discipulis defunctis. ꝛ p ipoꝝ caris missam
celebrare vel offerre vel centum pater nr̄. dicere. s̄m q̄ tūc ↄgruit statui
vniuscuiusq̄. Si v̱o essent aliq̄ adeo debiles vel infirmi vel occupatio-
nibꝰ licitis dediti. vt p tēc a p̄dictis ipedirent̄. vel si essent tam duri cor-
dis ꝛ secularis animi. q̄ p̱pter eoꝝ ignauiā nescirēt singula p̱ut est dictū
applicare. dicant. ix. p̄r. nr̄. cū totidem aue maria. ꝛ faciūt suffragiū pre-
dictū. ꝛ hoc faciant illa intētiōe implicite qua ꝛ ceteri explicite. ꝛ sufficit
Si etiā aliq̄ essent qui p̄dcā aue maria vellent ↄmutare in totidē Salue
regina. ꝛ illud p̄r nr̄ qd̄ in mēsa ante cibū p aialibꝰ dr̄ in psalmū depro-
fundis. bn̄ facerent ad honorē sapie eterne que est benedicta in secula
Porro vt ad p̱positum nunc paululum redeamus. ↄsiderare libet q̄ hec
mea inq̄t diuina sapia. p̱utilis doctrina simplicitate quidem sermōis in-
culta. sed reuera omni fructu spūali operose fecūda. tibi erit deuotōe p̄ci-
pua suscipienda Nā vt ipe cernis ꝛ experiri potes p eam feruor deuotio-
nis accendit̄ cultus diuinus āpliat̄. ꝛ p̱ximus vtilit̄ edificat̄ Sꝫ ꝛ aiabꝰ
in locis purgabilibꝰ degētibꝰ pium inde adiutoriū ↄfert̄. nulliq̄ nisi for-
te inuido detractori vel impio derogatori habentibꝰ intellectū excecatū
ꝛ affectū induratū. poterunt hec iusto examine p̱bata displicere. ordine
caritatis debito hic seruato. Exinde p̄mo deuotionem tibi haurias. de-
inde proximoꝝ p̱uideas aiaꝝ saluti.

¶ Fructus multiplex diuine bn̄dictionis quem discipuli sapie merē-
tur accipere ex eius desponsatione.

Cap 8

Cum aurora finē daret ꝛ
tempus hoc iocundū votiuis cū gaudijs ꝛ festiuis laudibꝰ
in huiꝰ dulcissime sponse diuine felici allocutione expensū
finē daret. Iam iāq̄ discipulus q̄ diuinis interim vacauerat ↄspectibꝰ

ad exteriora opera laboriosa vocaret. summuq̃ȝ hui⁹ dulcissime ꝯtemplationis ꝛ interne suauitatis interrūpere obedientie stimulis vrgeret. Totus ad dilectā ꝯuersus. ꝛ in amoris lacrimas resolutus. in oscula scā ruens. ei quā diligebat aīa ei⁹ ꝑcordialissime valedixit. crebroq̃ȝ brachijs amoris affectuosissime eam sibi sponsam spūalem ꝯstringens sustinuit. quasi horam dimidiam. ꝛ talia inter q̄rulosa valedictionis ꝟba. lacrimosa voce subintulit dicēs. Nūc quoq̃ȝ sermo mihi ad te dirigit̃ O precordialis amor cordis mei. cui soli me totū ꝯmisi. cupiēs hoc in euum perpetuari. Grās tibi dilecte refero ꝑ his. alijsq̃ȝ innūeris beneficijs mihi a te grā sola collatis. tibi laus ꝛ gloria in secula. Te obsecro intimo cordis ignito desiderio ꝑ viscera miaꝝ tuaꝝ. ꝛ ꝑ virtutem sanguinis rosei. quē abūde in tua passione ꝑ humani generis redemptiōe fudisti. vt hos oēs qui te eternam sapiam decreuerint mō prefato desponsare. teq̃ȝ volūt colere cū p̄missis orōnū deuotis exercitijs. seu etiā hec eadeȝ fidelib⁹ studuerint cōicare. vt inq̃ȝ hos oēs bn̄dictione salutari bn̄dicas rex meus ꝛ deus meus Tu nāq̃ȝ es fructus ille bn̄dictus olim mundo repromissus. in hoc singulariter ꝑuilegiatus. vt cuicūq̃ȝ tu bn̄dixeris. sit ille bn̄dictus Benedic ḡ pater mi pueris istis. amatorib⁹ vicȝ ꝛ discipulis tuis. bn̄dictione oim patriarchaꝝ ꝛ cūctoꝝ electoꝝ tuoꝝ qui tibi ab inicio placuerūt vt eoꝝ tandem felici numero cū gaudio aggregent̃. Inuocetur queso nomē tuū amabile ꝛ gloriosum suꝑ eos. vt sit eis in ꝓtectionem salutis in cūctis mundi huius varijs vite periculis Tua eterna sapientia eos in agendis dirigat. angelus pacis ip̄os custodiat. ꝛ ꝓsperitas aie ꝛ corporis eis arrideat salutaris. Da eis dn̄e locū p̄me. vt ꝑ veram ꝯtricionē ꝛ puram ꝯfessionem. atq̃ȝ satisfactionē ꝑfectā. ante mortē suā ad te suū creatorē ꝯuertant̃. tibiq̃ȝ ꝑfecte recōcilient̃. nec nō ꝛ sacrosancti corporis tui perceptione ꝑ viatico in extremis laborātes muniantur. Ita vt nequaq̃ȝ subitanea ꝛ improuisa ac indisposita morte p̄occupētur Fac eis dn̄e ꝓpter nomē tuū grām hāc. vt sicut nūc ꝑ hec deuota seruicia tibi famulant̃. sic in hora extrema sue expirationis a te bn̄dicant̃. ꝛ a tua dulcissima matre. matre inq̃ȝ misericordie ad regna glo͛sa ꝑducāt̃ vbi in celesti patria sancta illa agmina btoꝝ spirituū post p̄ntis incolatum miserie ab vbertate domus dei feliciter deebrient̃. te regem glorie. dn̄mq̃ȝ virtutū in decore suo ꝯcupiscētes ih̄m xp̄m dn̄m nostrum. Qui cum p̄re ꝛ spūsancto viuit ꝛ regnat. ꝑ oīa secula seculorum Amen.

¶ Explicit horologium eterne sapientie Colonie per me Johannem Landen infra sexdecim domos ꝯmorātē impressuȝ atqȝ diligenter correctum. Anno domini. M. cccc. xcvi. mensis Septembris. die vero Nono.

